

“Trafficking in Women: A Major Human Rights Violation”

“Kadın Ticareti Önemli Bir İnsan Hakları İhlalidir”

Istanbul, 21 - 22 May 2005

Trabzon, 4 - 5 June 2005

International Blue Crescent
Relief and Development Foundation

Médecins du Monde-Greece

“Trafficking in Women: A Major Human Rights Violation”

“Kadın Ticareti Önemli Bir İnsan Hakları İhlalidir”

Istanbul, 21 - 22 May 2005
Trabzon, 4 - 5 June 2005

International Blue Crescent
Relief and Development Foundation

Médecins du Monde-Greece

"TRAFFICKING IN WOMEN: A MAJOR HUMAN RIGHTS VIOLATION"
"KADIN TİCARETİ: ÖNEMLİ BİR İNSAN HAKLARI İHLALİDİR"

**This publication has been produced by Médecins Du Monde-Greece
and the International Blue Crescent Relief and Development Foundation**
**Bu kitap Médecins du Monde-Yunanistan ile Uluslararası Mavi Hilal
İnsani Yardım ve Kalkınma Vakfı tarafından hazırlanmıştır.**

Médecins du Monde-Greece

Médecins du Monde-Yunanistan

Sapfout No:12, 10553Athens-Greece

Tel: (+30) 210 321 31 50 / Fax: (+30) 210 321 38 50

E-mail: missions@mdmgreece.gr / www. mdmgreece.gr

International Blue Crescent Relief and Development Foundation

Uluslararası Mavi Hilal İnsani Yardım ve Kalkınma Vakfı

Bostancı Mah. Cami Sok No:11/3 İstanbul-Turkey

Tel: (+90) 216 464 68 81 / Fax: (+90) 216 361 5745

E-mail: ibc@bluecrescent.net / www.bluecrescent.net

Graphic Design and Printing by Beyaz Gemi

Grafik Tasarım ve Baskı: Beyaz Gemi

June 2005, İstanbul

Haziran 2005, İstanbul

This publication has been produced with the financial assistance of the European Union. The contents of this publication are the sole responsibility of the authors and can in no way be taken to reflect the views of the European Union.

Bu kitap, Avrupa Birliği'nin finansal desteği ile hazırlanmıştır. Kitabın içindeki yazıların sorumluluğu tamamen yazarlara aittir ve Avrupa Birliği'nin görüşünü yansıtıyor anlamına gelmez.

TABLE OF CONTENTS

İÇİNDEKİLER

FOREWORD

GİRİŞ

Aspa Plakantonaki Project Coordinator Proje Koordinatörü.....	4
---	---

PROJECT REPORT

PROJE RAPORU

Aslı Kayhan Project Researcher Proje Araştırma Sorumlusu.....	10
---	----

CONFERENCE PROGRAMS

KONFERANS PROGRAMLARI

Istanbul Conference.....	22
İstanbul Konferansı.....	24
Trabzon Conference.....	26
Trabzon Konferansı.....	28

OPENING SPEECHES

ACILIŞ KONUŞMALARI

Nikitas Kanakis Member of Board of Directors, Médecins du Monde-Greece Médecins du Monde-Yunanistan Yönetim Kurulu Üyesi.....	32
Muzaffer Baca Vice President, International Blue Crescent Relief and Development Foundation Uluslararası Mavi Hilal İnsani Yardım ve Kalkınma Vakfı Başkan Yardımcısı	34
Lise Pate Project Manager, Representation of the European Commission to Turkey Avrupa Birliği Türkiye Komisyonu Temsilcisi.....	38
Mehmet Seyman Istanbul Vice - Governor İstanbul Vali Yardımcısı	42

THE INTERNATIONAL FRAMEWORK

ULUSLARARASI ÇERÇEVE

Definition of Trafficking/ The Human Rights Violations Involved in the Trafficking Process

Önemli Bir İnsan Hakları İhlali Olan İnsan Ticaretinin Tanımı

Ayşen Önen	48
Aytaç Karacan	52

The Human Trafficking Process: Causes, Actors, Mechanisms and Victim Profile	
Nedenler, Rol Alanlar, Mekanizma ve Kurbanlar Çerçevesinde İnsan Ticareti	
Nilüfer Narlı.....	56
The Direct and Indirect Consequences of Trafficking in the Destination Countries	
İnsan Ticaretinin Doğrudan ve Dolaylı Sonuçları	
Grigoris Lazos.....	60
Trafficking and Reproductive Health	
Kadın Ticareti ve Üreme Sağlığı	
Tunga Tüzer.....	65
Ayşe Kayhan.....	69
Human Trafficking in Refugee Status Determination	
İnsan Ticareti ve Mülteci Tanımlaması	
Sultan Öztürk.....	71
THE TURKISH FRAMEWORK - COUNTER TRAFFICKING RESPONSES IN TURKEY	
<u>TÜRKİYE'DEKİ ÇERÇEVE VE KADIN TICARETİNİ ÖNLEMİYE YÖNELİK ÇALIŞMALAR</u>	
Irregular Migration, Trafficking and Smuggling in Turkey: An Overview	
Türkiye Çerçevesinde Yasadışı Göç, İnsan Ticareti ve İnsan Kaçakçılığı	
Ahmet İçduyu	76
National Legislation in Turkey	
Türkiye'deki Yasal Düzenlemeler	
Hasan Kemal Elban.....	80
Ongoing Efforts of Turkey for Combating Trafficking in Human Beings	
İnsan Ticaretini Önleme Konusunda Türkiye'nin Süregelen Çalışmaları	
Elvan Hacıefendioglu	84
The Security Forces' Efforts for Combating Trafficking in Human Beings	
İnsan Ticaretini Önleme Konusunda Güvenlik Güçlerinin Çalışmaları	
Murat Öğdü	90
The Role of International Organisations: IOM Activities in the Field of Counter Trafficking in Turkey	
Uluslararası Örgütlerin Rolü: Uluslararası Göç Örgütü'nün İnsan Ticaretini Önleme Alanında Türkiye'deki Çalışmaları	
Elina Siderova.....	96
Dağzen Kahraman.....	100
The Role of Non - Governmental Organisations: Human Resource Development Foundation / Assistance to the Victims	
Sivil Toplum Kuruluşlarının İnsan Ticareti Karşımı Çalışmaları ve Kurbanlara Destek	
Turgut Tokuş	105
Muhtar Çokar.....	110

TRAFFICKING IN THE CONTEXT OF TRABZON
TRABZON'DA KADIN TICARETI KONUSU

Trafficking in Women and Women's Rights in the Context of Trabzon

Trabzon Bölgesinde Kadın Ticareti ve Kadın Hakları

Sibel Suiçmez.....116

Combating Trafficking in the Black Sea Region

Karadeniz Bölgesinde İnsan Ticareti İle Mücadele

Ahmet Şefik Mollamehmetoğlu.....122

The Role of the Trabzon Security Forces in the Combating of Trafficking in Trabzon

Güvenlik Güçlerinin İnsan Ticaretinin Önlenmesindeki Rolü

Sinan Polat.....126

EXCHANGE OF EXPERIENCES AND BEST PRACTICES FOR PREVENTION, PROTECTION AND PROSECUTION

ENGELLEME, KORUMA VE UYGULAMA ALANINDA DENYEYİMLERİN PAYLAŞIMI

The Legislative Framework for the Combating of Trafficking in Greece, Implementation and Prospects

İnsan Ticareti ile İlgili Yunanistan'daki Yasal Uygulamalar ve Gözlemler

Spyros Kloudas.....132

Trafficking in Persons as a Major Human Security Threat in South Eastern Europe: Non Governmental Organisations, International Organisations and International Cooperation

Güneydoğu Avrupa İçin Büyük Bir İnsani Güvenlik Tehdidi Olan İnsan Ticaretinin, Sivil Toplum Kuruluşları, Uluslararası Örgütler ve Uluslararası İşbirliği Çerçevesinde İncelenmesi

Hercules Moskoff.....136

Referral Mechanisms to Assist Victims of Trafficking - Role and Capacities of La Strada - Moldova

İnsan Ticareti Kurbanlarına Destek Mekanizmaları: La Strada - Moldova'nın Rolü ve Kapasitesi

Alina Budeci.....140

Importance of Cooperation Between Government and NGOs in Developing Referral Mechanisms for Trafficking Victims - An Experience from Bosnia Herzegovina

Hükümetler ve Sivil Toplum Kuruluşları Arası İşbirliğinin ve Koordinasyonun Önemi - Bosna Hersek'ten Bir Örnek

Galma Jahic.....146

Support, Protection and Social Integration of Trafficking Victims - Psychological Dimensions

Cinsel Sömürü Amaçlı Kadın Ticareti Kurbanlarına Psikolojik Destek

Bonnie Miller.....150

The Role of the Media

İnsan Ticareti ile Mücadelede Medyanın Önemi

Bonnie Miller.....156

Berat Güngökhan.....160

İşil Özgentürk.....164

PRESS REFLECTIONS

BASIN YANSIMALARI

170

Foreword

Aspa Plakantonaki
Project Coordinator

Dear Reader, Friend and Colleague:

This publication is the result of the broader anti-trafficking project: 'Raising Public Awareness about Woman Trafficking in Turkey: Anti-Trafficking Fora and Creation of a Civil Society Network' which is being implemented in Turkey by Médecins du Monde Greece in partnership with the International Blue Crescent Relief and Development Foundation - Turkey, and funded by the Representation of the European Commission to Turkey, under the Turkish Greek Civic Dialogue Micro-Project Programme.

The overall objective of this joint project is to fight trafficking in women and girls for the purposes of sexual exploitation by raising public awareness on the human rights violations endemic to the trafficking industry. Although trafficking is a man made disaster that can be prevented, the world continues to ignore the suffering of these women and girls. MDM-Greece and IBC-Turkey regard this lack of awareness as a major obstacle to combating trafficking in women. It is very important to try to understand what trafficking in women really is and to differentiate it from prostitution or illegal migration. Trafficking involves violence and slavery, and victims have been forced into prostitution by the use of rape, torture and threats against their families.

In this spirit, we have been working towards the initiation of an Anti-Trafficking Network, under the realisation that to counter trafficking, collaboration is essential at all levels. The aim is to reinforce the knowledge and debate regarding the issue of trafficking, to stimulate members of the civil society to play an active role against it and to encourage cross sector sustainable dialogue between government agencies, law enforcement bodies, relevant NGOs, international organizations, journalists and academics. We hope that the circulation of information on the trafficking phenomena to selected members of the civil society, will allow them to pass such knowledge down the line to ever-wider audiences.

For these purposes and as part of our project, we realized two Anti-Trafficking Conferences in Istanbul and in Trabzon, under the title: 'Trafficking in Women: A Major Human Rights Violation'. Two films were projected, which underline the exploitative nature of the trafficking industry: The Danish-Swedish co-production, *Lila Forever* by Lukas Moodyssons, and the Turkish production, *Balalayka*, by Ali Ozgenturk.

Both Conferences explored the complex issue of trafficking in women and offered a platform for the exchange of ideas and best practices for counter-trafficking strategies. They also gave the ground for the discussion of problems and obstacles in the delivery of services and implementation of policy. Further issues discussed were the anti-trafficking efforts that are being realized in Turkey and in Greece both at a governmental and a non-governmental level. It was stressed that as trafficking is a complex phenomenon, an approach is needed that will

address at the same time the need for educational and public awareness activities, the need for successful protection mechanisms and provision of support to victims and the need for the prosecution of traffickers and effective application of legislation and functioning of institutional measures. For this reason collaboration between civil society organizations, international organisations and governmental institutions is required at all levels.

One of the most significant achievements of these events was that they managed to bring together individuals from a variety of backgrounds and institutions, who expressed the interest in joining their efforts and expertise towards future counter trafficking activities.

A further achievement of the Conferences, when taking into account the importance of the media in reaching out to the public, was that they were extensively covered by all major TV channels and newspapers in Turkey. The last session of the Istanbul Conference was dedicated to the importance of the role of the media in the raising of public awareness on the issue. The journalists attending were specifically addressed and encouraged to work towards the promotion of ethical journalism when dealing with trafficking stories. And we were glad to discover that during the period of one month following the Conferences, the number of media reports on the issue of trafficking in women in Turkey, were more than double than the media reports during the period of six months before these events took place.

Our hope is that our project and the Conferences realised as part of it, have resulted in greater awareness on the issue of trafficking and on the human rights dimensions of the problem as the conferences' title also suggests, and that they lead to greater cooperation through relationships formed throughout the project and during the conferences, in securing and defending those rights.

Closing, I would like to point out that Medecins Du Monde - Greece and the International Blue Crescent Relief and Development Foundation - Turkey found it fruitful to collaborate, as trafficking is neither a Greek nor a Turkish phenomenon, but a universal phenomenon. The problems that we have come across in Greece are being encountered in Turkey as well. For this reason, it is important to also have collaboration across borders and to be able to exchange experience and information between countries.

The intention of this book is to publish the summaries of the speeches delivered by the speakers of the Conferences, which will provide more insight into what trafficking is and the dangers it poses. The reader will be led through all the important subjects with relevance to the fight against trafficking in women.

The next report in this publication has been prepared by Ass. Prof. Aslı Kayhan, under the framework of our project. It provides information on the issue of trafficking in women internationally and in the context of Turkey, and guidelines and recommendations for actions aimed to counter it, as well as an outline of our intervention.

We would like to express our most sincere gratitude to all those individuals and organizations that have kindly been offering their support and guidance throughout the project. Indeed,

special gratitude must be extended to the 31 conference speakers and to the chairpersons, Pr. Dr. Kemal Kirişçi, Pr. Dr. Esin Kuntay, Pr. Dr. Nilüfer Narlı, Ms. Ayşen Önen and Mr. Bertan Tokuzlu, who gathered in Istanbul and in Trabzon to share their experiences. Particular thanks also have to be given to the project staff, namely Ms. Ceyda Işık, Ms. Beyza Nevresoğlu, Ass. Pr. Dr. Aslı Kayhan, Mr. Polat Doğru, Ms. Müge Demir, to the individuals that volunteered their time and effort for the editing of the book, Ms. Sevim Erdem for the Turkish version and Ms. Meltem Erinçmen Kanoğlu for the English version, to Ms. Hülya Açıkgöz for the graphic design and to Ms. Nazan Satı for the overall help and support. Finally, we would like to thank the European Commission Representation to Turkey for giving us the financial support to implement this project on the issue of women trafficking, which is linked to major human rights violations and for this reason demands immediate actions.

Giriş

Aspa Plakantonaki
Proje Koordinatörü

Değerli Okuyucular, Arkadaşlar ve Meslektaşlar;

Bu yayın, Avrupa Komisyonu Türkiye Temsilciliği'nin Türk Yunan Sivil Diyalogu Mikro Projesi çerçevesinde mali olarak desteklediği, Médecins du Monde-Yunanistan ve Uluslararası Mavi Hilal İnsani Yardım ve Kalkınma Vakfının ortak çalışmasıyla gerçekleştirilmiş olan "Türkiye'deki Kadın Ticareti ile İlgili Toplum Bilincini Yükseltme, Kadın Ticaretinin Önlenmesi ve Sivil Toplum Kuruluşları Arasında Bilgi Akişinin Sağlanması" ana projesinin sonucu olarak hazırlanmıştır.

Bu ortak projenin genel amacı, insan ticaretiyle mücadele içinde, cinsel sömürü amaçlı kadın ticaretinin insan hakları ihlali olduğu toplumsal bilincinin oluşturulmasıdır. Her ne kadar insan ticareti önlenebilir erkek yapımı bir felaketse de dünya bu kadınların ve kızların acılarını görmezden gelmeyi tercih etmektedir. Mavi Hilal İnsani Yardım ve Kalkınma Vakfı ile Médecins du Monde-Yunanistan, kadın ticaretiyle mücadelede büyük bir engel oluşturan, toplumsal bilinc eksikliğine yönelmişlerdir. Kadın ticaretinin ne olduğunu, fahişelik ve yasadışı göçle arasındaki farkları tam anlamıyla anlamaya çalışmak son derece önemlidir. Kadın ticareti şiddet ve köleliği içermektedir, kurbanlar tecavüz, işkence ve ailelerine yönelik tehditlerle fahişeliğe zorlanmışlardır.

Bu düşünceyle, insan ticaretini önlemek için gerekli her alanda işbirliğinden hareketle, insan ticaretini önleme ağını başlatmak için çalışıyoruz. Amacımız, insan ticareti konusundaki bilgilerin arttırılması, görüşlerin tartışılmaması amacıyla toplumdaki bireylerin aktif rol almasını sağlamak, devlet kurumları, yargı ve yürütme organları, ilgili STK'lar, uluslararası örgütler, gazeteciler ve akademisyenler arasında, sürdürülebilir bir iletişim ortamı yaratabilmektir. İnsan ticareti konusundaki bilgilerin seçtiğimiz sivil toplum örgütü üyelerine ulaştırılmasının, bu bilginin mümkün olan en geniş kitleye yapılmasını sağlayacağımızı umuyoruz.

Projemizin bir parçası olarak İstanbul ve Trabzon'da "Kadın Ticareti Önemli Bir İnsan Hakları İhlalidir" başlıklı iki konferansı gerçekleştirdik. Bu konferanslarda, ayrıca, insan ticareti konusunun özellikle sömürü boyutunun altını çizen, Danimarka ve İsveç ortak yapımı, Lukas Moodyssons tarafından yönetilmiş olan "Daima Lila" ve Ali Özgentürk'ün yönettiği "Balalayka" filmlerinin gösterimleri yapıldı.

Her iki konferansta da kadın ticareti konusunun karmaşık yapısı ele alınmış, fikirlerin ve deneyimlerin paylaşılmasına ortam yaratılmıştır. Ayrıca hizmetlerin sunulmasındaki ve politikalardaki engeller ve sorunlarla ilgili konular da tartışılmıştır. Konuşulan bir diğer konuda hem devlet hem de sivil toplum düzeyinde, Türkiye ve Yunanistan da yapılan çalışmalar olmuştur. İnsan ticaretinin karmaşık bir sorun olduğu üzerinde durulup, eğitim, toplumu bilinçlendirme, kurbanların başarılı bir biçimde korunması, desteklenmesi, tacirlerin yargılanması, yasaların uygulanması ve kurumların görevlerini yerine getirmesi gibi çok boyutlu bir yaklaşımın gerekliliği vurgulanmıştır. Bu nedenle, sivil toplum örgütleri, uluslararası organizasyonlar ve devlet kurumları arasında her düzeyde işbirliğine ihtiyaç vardır.

Bu konferansların en dikkat çekici başarısı; farklı eğitimlerden ve kurumlardan gelen ve gelecekte insan ticaretini önleme konusunda ortak çaba verme isteğini belirten birçok insan bir araya getirmesi olmuştur. Bir diğer başarı da, konferansların, özellikle topluma ulaşma anlamında medyanın önemi göz önüne alındığında, Türkiye'de belli başlı tüm televizyon kanalları ve gazetelerde ayrıntılı bir biçimde yer almaları olmuştur. İstanbul konferansının son oturumu; konu hakkında toplumun bilinçlendirilmesinde, medyanın önemine ayrılmıştır. Katılan basın mensupları, insan ticareti hikayelerine ele alırken gazetecilik ahlakına uyulması gerekliliğine dikkat çekmişlerdir. İnsan ticareti konusunun konferanslar sonrasında bir ay içinde, öncesindeki altı ayda yer aldığından iki katından fazla yer olması, umut verici bir gelişme olmuştur.

Umuyoruz ki, projemiz ve onun bir parçası olarak gerçekleştirdiğimiz konferanslar, insan ticareti ve konferans başlığının da tanımladığı gibi insan hakları boyutunda bir bilişlenme sağlanması destek olmuş ve bu hakların korunması, güvenceye alınması konusunda gerek konferanslar gereksiz tüm proje sırasında daha büyük işbirliklerine zemin olabilecek ilişkilerin kurulmasını sağlamıştır.

Son olarak insan ticareti, yalnızca Yunanistan ve Türkiye'nin sorunu olmamakla birlikte, evrensel bir sorun olma çerçevesinden hareketle, Médecins du Monde-Yunanistan ve Uluslararası Mavi Hilal İnsani Yardım ve Kalkınma Vakfı'nın işbirliğinin son derece verimli geçtiğini vurgulamak istiyorum. Bizim, Yunanistan'da karşılaştığımız sorunlar Türkiye'de de yaşanmaktadır. Bu nedenle sınır ötesi işbirliği ve ülkeler arası deneyim ve bilgi paylaşımı büyük önem taşımaktadır.

Bu kitabın amacı, konferanstaki konuşmacıların konuşmalarından özetler sunarak, insan ticareti ve yarattığı tehlikeler hakkında bir kez daha ayrıntılı bir fikir sahibi olunmasını sağlamaktır. Okuyucu, kadın ticaretini önlemeyle ilgili bilgiler bulabilecektir.

Bu yayındaki rapor ise, projenin bir parçası olarak Yrd. Doç. Dr. Aslı Kayhan tarafından hazırlanmıştır. Bu rapor, Türkiye ve uluslararası çerçevede kadın ticareti konusunda çalışmamızın ana hatlarını içeren bilgiler ve mücadele konusunda öneriler içermektedir.

Tüm proje boyunca bize destek olan tüm şahıslara ve örgütlerle en içten şükranlarımızı sunarız. İstanbul ve Trabzon'da bir araya gelen deneyim ve bilgilerini bizlerle paylaşan otuz bir konuşmacı ve oturum başkanları; Sayın Prof. Dr. Kemal Kirişçi, Sayın Prof. Dr. Esin Küntay, Sayın Prof. Dr. Nilüfer Narlı, Sayın Av. Ayşen Önen ve Sayın Bertan Tokuzlu'ya da özel olarak teşekkür ederiz. Ayrıca projede görev alan Ceyda Işık, Beyza Nevresoğlu, Yrd. Doç. Dr. Aslı Kayhan, Polat Doğru ve Müge Demir'e ve kitabin Türkçe metin düzeltmelerinde Sevim Erdem'e, İngilizce düzeltmelerde Meltem Erinçmen Kanoğlu'na, kitabın grafik tasarımları için Hülya Açıkgöz'e ve tüm proje boyunca yanımızda olan, bizden yardım ve desteklerini esirgemeyen Nazan Satıcı'ya özellikle teşekkür ederiz. Son olarak, önemli bir insan hakları ihlali olan ve bu nedenle acil müdahale gerektiren, kadın ticareti konusuyla ilgili bu projenin hayatı geçmesi için gerekli mali desteği sunan, Avrupa Komisyonu Türkiye Temsilciliği'ne teşekkür ederiz.

PROJECT REPORT

PROJE RAPORU

Project Report

Aslı Kayhan
Project Researcher

Until recently, three conferences were organised and also several academical studies were published about the problem of trafficking in women, in Turkey. However, after the United Nations Convention against Transnational Organised Crime in November 2000, although these kinds of reports grew in number, there are still many things about the raising of public awareness. As the result of my research, it can be said that this problem does not belong to Turkey alone and there are not much researches for solving this issue. Moreover, because academicians are not quite interested in the issues, there are no researches which observe the social perspective multi-dimensionally. Thus, our project was very important. We organised two conferences under the title "Trafficking in Women: A Major Human Rights Violation" in Istanbul and Trabzon, we conducted meetings to establish an NGO network and we made a small survey research to gain information about the points of view and information levels of relevant individuals and NGOs.

The lack of researches is very significant; the international problem which conveys in the society depends on each country's unique condition. Thus, this issue must be observed in the context of a country's society; so this kind of research means that it should be relevant to the country's society. When the country's society accepts the issue, the strategies of combating and the routes of solution would be found.

Following that, while I would like to show what we did in our project, I would like to discuss the recommendations. Although we had a short time, it can be said that with the help of the studies conducted by MDM-Greece, important points were revealed related to this issue. Until recently, this issue was evaluated as a problem of adaptation to the legislation. As the case was such, the works were realised only in departments of government and international associates, as naturally, which had to be done. Meanwhile, in the parallel of these works, the civil society was observed, because this issue took place within the society. If we want to find permanent solutions, the perceptions of the civil society must be changed.

In other words, when this issue had been reported in the media, the many parts of the society had reacted in different ways. These reactions can tell us many things, so, it is obvious that no problem could be solved only through penal codes or official prevention. This is because, if how the problems are experienced is not understood or perceived in the society, the society does not accept the solutions. Moreover, these solutions must be produced according to the moral and traditional attitudes of the society.

In this context, as mentioned in our survey, trafficking in women is seen as a problem of the prostitution sector in Turkey, so the reactions are disturbed by this opinion.

"The lawyers interviewed from the fourth set think that we must try especially to change civil society's perception of this issue as they think that the public always perceives this problem as a

sector of prostitution. In this case, they said that we must explain trafficking of women as the violation of human rights.”⁽¹⁾

Furthermore, Prof.Dr. Sema Erder approached this issue in her speech in the Panel of Trafficking in Humans⁽²⁾, by arguing that prostitution is taboo just like in our country. She added that people think that the existence of prostitution is not bad but talking of it is very bad. It is being said that if the problem cannot be talked over, then, no solutions can be produced. As Sema Erder says, in the other dimension of this issue, there is no serious research about the sector of prostitution, and also academicians approach this problem as an unavailable issue. Indeed, as we know, because of the poverty, children and women are mostly the worst affected in the world. In this case, women had to take the burden of the poverty and the collapsing of the regime at the Eastern European countries. What do these women do? They work or commerce everywhere and some of them become sex workers. This dimension of the problem of trafficking in women was shortly mentioned in our Istanbul Conference.

Indeed, firstly, Josephine Butler, who was a feminist, brought the problem of trafficking in women to discussion in the beginning of the 19th century. She defined the problem as “enforced prostitution” so, in this way she accepted that this issue was a women's problem. At that time, the main theme was about the women being brought to Europe and USA from the colonies and the issue was approached as “trafficking of white slaves”. In this case, NGOs, which are interested in women's problems, must possess over this issue. In our international Istanbul conference, due to male dominant view point over the issue, in some presentations we saw this issue encountered same obstacles in every country.

“I found this out the hard way from my experiences in Greece. I thought that if we launched campaigns to inform clients that these victims were forced into the sex trade and were not voluntary prostitutes, we could stop clients from using the women because they would not want to have sex with slaves. But I was wrong. Research by Grigoris Lazos and his team showed us that most clients know that the women are slaves and don't care. Furthermore, their wives are often in denial and still prefer that if their husbands choose to have sex outside of marriage, it would be more discreet with an anonymous foreigner rather than with someone in the community who could cause embarrassment to the family.”⁽³⁾

Moreover, the perception of women identity must be changed in our cultural sphere. Meanwhile, there is a parallel struggle in combating of trafficking in women and combating of perception of women's status in our society. The big part of all belongs to women NGOs.

“On the other hand, some NGOs (like Mor Çatı and Amargi) who were from the second set said that the problem of trafficking is related to the position of women in the Turkish society. They added that this issue is another face of the violence towards women. They think that the Turkish public dominantly have a conservative attitude and also male dominant view point. In this case, everybody including the government authorities and law appliers must begin to be educated. One of the interviews said, “I do not think the efforts are enough. Firstly, we are not conscious, we are afraid of the problem of virginity (decency of women). Moreover, we do not know how to fight, and do not know who to fight, and also when to fight back, we find the state forces against us.”⁽⁴⁾

One of the significant topics at the Istanbul Conference is the correct definition of the problem and the determination of the legal phase concerning international agreements. Nevertheless, another topic is our inexperience in gathering NGOs and government agencies in co-operation for executing work and doing organisations. Moreover, it is determined that we have not gone far in discussing the matter among government agencies, NGOs and the public and in creating a common means of communication for them to understand each other. This problem can be seen in our survey;

"In the second set of interviews, national NGOs especially related to women's problems have information on this issue. It was said by only one NGO, the Human Resource Development Foundation (HRDF) that they have large information and also many activities on this issue. Our other interviewees want to start some activities about combating trafficking in women. Only one or two NGOs (related to women's problems) contacted government departments and HRDF. Moreover, the other one (Amnesty) have a project about "violence towards women", and under this project they will organise a conference on trafficking of women in Turkey.

The third set of interviews' group of eight people who attended our conferences, did not generally know about the issue. In all, only two people said that they knew something on this issue. One of the other two persons works on the research "Women in Cyprus Societies" and also participates in the foundation of Human Rights Association in Cyprus. She thinks that Cyprus society knows nothing about trafficking in women. The last person, who is a journalist, attends some meetings about the trafficking problem to write articles and she also attends some TV programs regarding the same topic, as well.

Our fourth group, which is the legal phase of our case, consists of eight people of which six are lawyers, one is a police officer and one is a municipality worker. Most of the interviewees were lawyers. Only one person is from police. The lawyers knew something on this issue, generally they learned from the media, and bar association's cases. Especially, the lawyers from Trabzon's bar association have large information and opinion on this issue. Another person works at the Trabzon Municipality, and she said that they tried to raise awareness about trafficking of women there and that they especially followed the General Directorate on the Status and Problems of Women, and also she thinks that this department has a great responsibility."⁽⁵⁾

To open my explanation in detail, I would like to give an example. The AIDS Prevention Society in Turkey discusses another problem which states that our people react to the sexual health like "non-existing", "refusal" and "won't happen to me". When the HIV/AIDS became the actual problem, we watched TV programmes using hidden cameras proving the same behaviour. They think that the serious researches must be made on the form of these behaviours which are close and so difficult to change relevant to the sexual field. As we understood from the above mentioned example, despite our different problem, we share the same field of problem. Because of this, each other's experiences are very important and should be shared.

In this case, in our project we try to make meetings which aim to set up a regular flow of information among NGOs, create a pressing group and also the empowerment of the relation within the NGOs. Unfortunately, except ordinary obstacles, we encounter a bigger problem: to

take an interest in this issue by NGOs, academicians, media, people and promote the network that belongs to them. We saw in the same meetings that the people, who came from different professions and different opinions, will learn many things from each other. They can discuss and support different axle of thought and can understand them. It is difficult to do this, but we should continue discussing patiently.

“However, NGOs are still not very active or strong in Turkey, even though public awareness of their importance has been steadily rising since the 1980s. This may be explained by the dominant state tradition in Turkey, but also the existence of communal networks. In a society in which the public sphere is mostly dominated by the state, and where there is a strong and well-established conservative tradition, NGOs cannot find a suitable climate in which to establish themselves and to be active. Nevertheless, since the 1980s, NGOs began to be active in many areas of public life, including women issues. NGOs concerned with gender issues have made great efforts to fight against the subordinate position of women in Turkey, such as by conducting campaigns to raise awareness against violence, or by establishing shelters for women victims of domestic violence. Therefore, although their number is small and their power is relatively weak, they do exist and are starting to gain importance.”⁽⁶⁾

In our survey also, the same problem is discussed;

“At the beginning, it must be said that all interviewees knew something or nothing on this issue, which brings us to think that public awareness is very low. They also think that what must be done is that the government and NGOs must work together.

The other NGO, HRDF, think that they are alone in the combating programs. They think NGOs, who work on the trafficking of humans, are not enough. Therefore, NGOs must be given information about activities of prevention and must be encouraged to co-operate with government departments.”⁽⁷⁾

I suppose that we encounter approximately the same problems which are lived in other countries. The activity of media sensitivity is rising in our project. The result of our small scanning on how did media approach this issue is that we saw the issue was regarded from the point of view of women body's tempting presentation in the early 1990s. In other words, media attention was mostly directed at the “Natashas” in the Black Sea region of Turkey. Even the term “Natasha” was used in news items to refer to all women from ex-Soviet countries and their involvement in prostitution. Because of this, unfortunately, all foreign women were disturbed and harmed at the same time, in our country.

On the contrary, some journalists in the Turkish media are sensitive to the humanitarian issues involved. For example, journalist Fügen Yıldırım wrote the book “Other Face of Prostitution (Fahişeliğin Öbür Yüzü)”, published by Siyahbeyaz, Metis, 2001, Istanbul, where she included reports she collected and added some studies on prostitution. Other journalists, Berat Gündük and Özgür Erbaş prepared the article on the issue, titled “The Modern Slaves (Modern Köleler)”, Cumhuriyet Newspaper, 27 February 2005. Thus, our hope is for the media to consider this issue as a disgusting and deterrent matter reflecting it as a crime against humanity

and not as a tempting sexual matter. This is a very important mission and what can media do as a sensitive approach:

- They can promote the public awareness about trafficking in women as a major human rights violation
- They can help policy about the working procedure of 3 P (prevention, protection, prosecution).
- They can show to victims of trafficking how they can escape.
- They can inform the customers of women trafficking that they put themselves in the same position of the criminals trading illegal sex slaves.
- They can show this issue from the angle of the conservative traditional point of view as these women could have been the clients' wives or girlfriends. Moreover, they can support that they see this issue by the perspective of women's honour. They can warn them about this illegal mechanism leading to the risk of public health.
- It is important that the next generation, who are potential clients, should get the true knowledge, should be directed to the true form of sexual life; by this way, they can be prevented to become a part of this mechanism.

In conclusion, firstly, while “sector of prostitution”, “prostitution” and “trafficking in women” are defined, the governmental social policies must be exactly declared. Making it common and improving social policies will decrease the factors and process of continuation of woman trafficking that surrounds prostitutes. To produce these social policies correctly, a co-operation and collaboration between relevant NGOs, academicians from different disciplines, media people, people who are sensitive and concerning departments of government should be set up. This will not solve the problem completely, but it would be a big step in the right direction.

- (1) The Report of Survey is prepared by Assist. Prof. Dr. Aslı Kayhan for 'Raising Public Awareness about Woman Trafficking in Turkey: A nti-Trafficking Fora and Creation of a Civil Society Network' which is being implemented in Turkey by Médecin du Monde Greece in partnership with the International Blue Crescent Relief and Development Foundation-Turkey, and funded by the Representation of the European Commission to Turkey, under the Turkish Greek Civic Dialogue Micro-Project Program; February-May, 2005.
- (2) Prof. Dr. Sema Erder, "Combating of Trafficking in Humans"; Panels of Combating of Trafficking in Humans; prepared by General Directorate on the Status and Problems of Women and UNFPA; 2002/2003.
- (3) Bonnie Miller, "Trafficking and the Media", MDM and IBC Conference, Istanbul, May 21-22, 2005.
- (4) The report of Survey; Aslı Kayhan; 2005.
- (5) Ibid.; 2005.
- (6) "Irregular Migration and Trafficking in Women: The Case of Turkey", prepared by Prof.Dr. Sema Erder and Dr. Selmin Kaska, for International Organisation for Migration (IOM), November 2003.
- (7) The report of Survey; Aslı Kayhan; 2005.

Ass. Aslı Kayhan, is an Associate Professor of Sociology in the Faculty of Philosophy at the University of Kocaeli, Izmit.

Proje Raporu

Aslı Kayhan
Proje Araştırma Sorumlusu

Günümüze kadar, Türkiye'de insan ticareti konusunda üç konferans düzenlenmiş ve az sayıda akademik çalışma yapılmıştır. 2000 yılında imzaladığımız Birleşmiş Milletler Sözleşmesi ve Ek Protokolü doğrultusunda başlayan uyarlama çalışmaları ışığında, bu konuya ilgili akademik çalışmalarında bir artış olduğu söylenebilir. Ama bu proje kapsamında yaptığım araştırmalar sürecinde, gözleminim o dura ki, Türkiye bu sorunu kendi kendine saptayıp, çözmeye yönelik pek fazla araştırma yapmamıştır. Buna bağlı olarak, akademik çevrelerde de bu konuyu toplumsal açıdan çok boyutlu inceleyen çalışmaların yokluğu da dikkat çekmektedir. Bu açıdan, projemizin çok önemli olduğunu düşünüyorum. Proje kapsamında, İstanbul'da uluslararası ve Trabzon'da ulusal olmak üzere "Kadın Ticareti; Önemli Bir İnsan Hakları İhlalidir" başlıklı; iki konferans düzenledik. Sivil toplum kuruluşları arasında bilgi akışını kurmak için bazı toplantılar yaptık ve tek tek kişilerin ve ilgili kurumların bu konu hakkındaki bilgi düzeyleri ve çözüm önerileriyle ilgili veri toplamak amacıyla küçük çaplı bir saha çalışması yaptık.

Ayrıca, bu konuda yapılan araştırma sayısının az olma sorununu önemli buluyorum. Çünkü, toplumsal alanda gelişen her sorun uluslararası niteliği olsa bile, her ülkenin kendi özgün koşullarına göre boyut değiştirir. Bu da o sorunun, ülkenin toplumsal özellikleri bağlamında da incelenmesini gerektirir. Bir anlamda sorunu sahiplenmek olan bu tür çalışmalar, uzun soluklu mücadele stratejileri geliştirebilmek ve çözüm yolları üretебilmek için bir zorunluluk olarak görülmekte.

Bundan sonra, projemizin bu konuda neler yapmaya çalıştığını anlatırken, yine kadın ticareti konusunun çözüm yollarını da tartışmaya çalışacağım. Projemiz çok kısa olan geçmişine rağmen, konuya ilgili can alıcı noktaları yakalayabilmiş görünüyor. Bunda, projenin Yunanistan ayağını oluşturan Médecin du Monde'un deneyimlerinin önumüzde olmasının büyük payı var. Kadın ticareti konusu şimdiden kadar sözleşmelere uyum açısından değerlendirlerek, hızla çözüm yolları bulmak amacıyla, özellikle devlet kurumları içinde, bu konuya ilgili olanların uluslararası ve ulusal sivil toplum kuruluşlarıyla birlikte yürüttüğü çalışmalar olarak karşımıza çıkıyor. Bunun gerekliliği tartışılmaz. Ancak bu çalışmalarında da hemen göze çarpan bir ya da iki sivil toplum kuruluşu ve akademik katılım dışında, sivil daha doğrusu toplumsal alana dair bir ayağın bulunmaması. Devlet düzeyinde götürülen bu çalışmalarara paralel olarak, aslında konunun vuku bulunduğu toplumsal alanda da neler olup bittiğini görmek gerek. Kanunun yasaları ve uluslararası sözleşmeler açısından mücadele bir üst başlık ama toplumsal alanda bakışın değişmesi, bu değişimlerin kalıcı çözümlere dönüşmesi de önemli bir konu.

Bir diğer deyişle, bu konu medya aracılığıyla şu veya bu şekilde gündeme geldiğinden beri, toplumun bir çok kesimi farklı tepkiler verdi. Bu tepkiler, bizler için yalnızca bir tepki olmaktan daha fazla şeyi anlatıyor olmalı. Daha önceki deneyimlerimizden de bildiğimiz gibi, hiçbir sorun kurumlar bazında alınan önlemler ve cezai yasalarla kökünden çözülemedi. Çünkü toplumsal yapının her boyutıyla, o sorunun nasıl yaşandığı ve nasıl karşılandığı anlaşılmadan, çözüm yollarının toplum tarafından kabulü söz konusu olamıyor.

Bu bağlamda yaptığımız alan çalışmasındaki bir çok görüşmede, Türkiye'de insan ticareti

konusunun fuhuş kapsamında görüldüğü ve tepkilerin bu yönde verildiği belirtiliyordu. “Dördüncü gruptaki avukat görüşmeciler şöyle düşünüyor; özellikle toplumdaki bu konuya ilgili algılaysın değişmesi için uğraşmalıyız. Toplum, bu konuyu her zaman fuhuş sektörü konusu olarak algıladı. Bu nedenle, kadın ticaretinin bir insan hakları ihlali olduğunu anlatmalıyız”.⁽¹⁾

Prof. Dr. Sema Erder, “İnsan Ticareti ile Mücadele” panelinde⁽²⁾ yaptığı konuşmada bu konuya söyle değiniyor; Erder, bizim gibi toplumlarda fuhuş konusunda konuşmanın bir tabu olmasından bahsederken; olayın gerçekleşmesi değil, konuşulmasının kötü bir şey olarak algılandığına dikkat çekiyor. Dolayısıyla, konuşulamayan bir konunun bir sorun olarak algılanması ve toplumun onayladığı, kabul ettiği bir çözüm bulunması neredeyse imkansız. Yine Erder'in belirttiği gibi, Türkiye'de fuhuş sektörüne yönelik ciddi bir araştırmmanın olmaması, akademik çevreler için de degersiz bir konu gibi algılanması sorunun bir başka boyutu. Oysa, yoksulluk gibi dünya ölçüğünde bir sorundan en çok zarar gören çocukların ve kadınlar. Dolayısıyla, Doğu Bloğu ülkelerinde de yoksulluk ve rejimin çöküşünün yükünü kadınlar taşıdı. Bu kadınlar ne yapıyorlar? Gidebildikleri yerlerde çalışarak, ya da ticaret yaparak, bir kısmı da seks işçiliği yaparak kendi hayatlarını kurtarmaya çalışıyorlar. Kadın ticaretinde sorunun bu boyutu, İstanbul konferansında da az da olsa degenilen bir konu oldu.

Aslında kadın ticareti sorunu en başında, yani 19. yüzyılın sonunda feminist Josephine Butler tarafından “zorla yapılan fahişelik” tanımıyla bir “kadın sorunu” olarak uluslararası tartışma gündemine getirilmiştir. Konu, o yüzyılda “beyaz köle ticareti” adı altında Avrupa ve Amerika'ya sömürgelerden getirilen kadınlar açısından tartışıldı. Sorun uzun soluklu bir mücadele platformundan günümüze getirildi. Demek ki, konu bir “kadın sorunu” olarak, öncelikle kadın sorunları merkezli sivil toplum kuruluşları tarafından sahiplenilmeli. İstanbul'da ki konferansta yapılan bir çok sunumda ve tartışmalarda da görüldüğü gibi konu erkek egemen anlayış boyuttunda her ülkede aynı engellerle karşılaşıyor; “Ben bunu Yunanistan'daki deneyimlerimle zor yoldan öğrendim. Orada yürüttüğümüz çalışmalar sırasında, insan ticareti kurbanı kadınlarla birlikte olan müşterilere onların buna zorlandığını ve gönüllü fahişelik yapmadıklarını anlatan bir kampanya düzenlersek müşterilerin kölelerle birlikte olmayı istemeyecekleri için bunu yapmayı bırakacaklarını düşünmüştüm. Fakat yanılmıştim. Grigoris Lazos'un ve ekibinin yaptığı araştırmalara göre müşterilerin çoğu gerçekle durumu biliyor ve önemsemiyordu. Dahası, müşterilerin eşleri genelde durumu tamamen reddediyor ve eşleri evlilik dışı cinsel ilişki yaşamayı seçiyorsa, bunun tüm aileyi utandıracak bir biçimde çevreden biri olmasındansa, böyle bir yabancıyla olmasını tercih ediyorlardı.”⁽³⁾

Türkiye özelinde de, kültürümüzün kadın kimliğine bakışını değiştirmenin ne kadar gerektiği açık, kadın ticareti konusunda yapılacak olanlar da bunun bir parçası olarak görülmeli ve toplumsal alanda kadına bakış değişirken, kadın ticaretine bakışın da değişimileceği düşünülmelidir. Konu özelinde bu da kadın konusunda çalışan sivil toplum kuruluşlarına çok daha fazla iş düşügüne gösteriyor; “Öte yandan, ikinci gruptaki bazı sivil toplum kuruluşları (Mor Çatı, Amargı vb.), kadın ticareti konusu Türk toplumunda kadının konumuyla ilintili olduğunu söylüyorlar. Bu konunun diğer yüzünün kadına karşı şiddet konusu olduğunu da ekliyorlar. Türk halkında, muhafazakar davranışın ve erkek egemen anlayışın baskın olduğunu düşünüyorum. Bu nedenle, devlet yetkilileri ve kanun uygulayıcıları dahil herkesin eğitilmesi

gerekıyor. Bu gruptaki görüşmecilerden biri; 'Yeterince çaba sarfettiğimi düşünmüyorum. Öncelikle, bilinçli değiliz, namus korkularımız var. Dahası, nasıl mücadele edeceğimizi, kimle mücadele edeceğimizi bilmiyoruz, ne zaman mücadele etsek karşımıza devlet güçleri çıkıyor' dedi."⁽⁴⁾

İstanbul'daki konferansta dikkat çeken diğer konulardan biri; sorunun doğru tanımlanması ve uluslararası sözleşmeler açısından yasal çerçevenin yeniden belirlenmesi konusunun hemen hemen çözülmüş olmasiydı. Diğer ise, bu düzenlemelere rağmen, sivil toplum kuruluşları ve resmi kurumların bir araya gelerek iş kotarması ve işbirliğine dayalı organizasyonlar kurması konusunda deneyimsiz olmamızdı. Yine bu sorunu, resmi kurumlar ve sivil toplum ya da halkın bir araya gelip tartışması ve birbirini anlamak için ortak dil kurması konusunda bir yol almamış olduğumuz da görülmüyordu. Bu sorun, saha çalışmamızda da gündeme gelmişti.

"İkinci grup görüşmeciler; yani ulusal sivil toplum kuruluşları içinde yalnızca kadın sorunuyla ilgili olanlar, insan ticareti konusunda bilgi sahibi. Bunun dışında bir tek İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı, bu konuya ilgili geniş bir bilgiye sahip ve konuya ilgili birçok çalışmaları var. Diğerleri ise, kadın ticaretine karşı mücadelede bazı çalışmalara başlamak istiyor. Yalnızca bir ya da iki sivil toplum kuruluşu (özellikle kadın sorunuyla ilgilenenler), devletin ilgili bölgeleri ve İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı'yla ilişki kurmuş. Bir de, Uluslararası İnsan Hakları Örgütü (Amnesty), "kadına yönelik şiddet" konulu projesi kapsamında, Türkiye'de kadın ticareti konulu bir konferans düzenleyecek.

Konferanslara katılan sekiz kişiden oluşan üçüncü grubumuz bu konuya dair genel olarak hiçbir şey bilmiyor. Yalnızca iki kişi konuya ilgili bilgisi olduğunu söylüyor. Bunlardan biri, "Kıbrıs Toplumunda Kadın" araştırmasında çalışıyor ve Kıbrıs İnsan Hakları Derneği'nin kurulu çalışmalarına da katılmaktır. Görüşmeci Kıbrıs'da da kadın ticareti konusunda hiçbir şey bilinmediğini düşünüyor. Diğer ise, bir gazeteci, konuya ilgili bazı toplantılar ve televizyon programlarına katılmış. Ayrıca, kendisi de bu konuyu haber yapmış.

Konunun yasal çerçevesinde yer alan sekiz kişiden oluşan dördüncü grubumuzda altısı avukat, birisi polis, diğer ise belediye memuru. Avukatlar konuya ilgili bir şeyler biliyor. Bu bilgileri genellikle, baroya gelen davalardan ve medya haberlerinden öğrendiklerini söylüyorlar. Özellikle, Trabzon barosundan bir avukat konuya ilgili geniş bir bilgiye sahip. Diğer bir kişi ise, Trabzon Belediyesi'nde çalışıyor. Bu görüşmeci, Trabzon'da kadın ticareti konusunda bilincin yükseltilmesi için uğraşılması gerektiğini söylüyor. Kendisi, özellikle Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü'nün bu konuda çok önemli bir sorumluluğu olduğunu düşünüyor ve bu kurumun çalışmalarını dikkatle izlediğini belirtiyor."⁽⁵⁾

Bu sorunu başka bir örnekle açmak istiyorum. Yine ülkemiz özelinde, AIDS Savaşım Derneği'nin çalışmalarında tartıştığımız başka bir konu var: insanların özelleştirme cinsel sağlık konusuna karşı gösterdiği "yok sayma", "reddetme", ya da "bana bir şey olmaz tepkisi". Yine medyadan hatırlanacağı gibi, AIDS Türkiye gündemine girdiği ilk dönemlerde, televizyonlarda gizli kameralarla yapılan araştırmalarda da bu durumu görmüştük. Cinsel alanının sorunlarına dair bu kapali ve değiştirilmesi bir hayli zor davranış kalıpları üzerine ciddi araştırmalar yapılması gerekliliği, bu sivil toplum kuruluşunda da tartışılmıyor. Demek ki, farklı farklı olsa da sorunlarımızı çözmek için çıktığımız alan ortak. Bu nedenle, her birimizin yaşadığı deneyim çok önemli, bunları paylaşmak zorundayız.

Bu nedenle bu proje kapsamında yaptığımız, sivil toplum kuruluşları arası ilişkileri güçlendirme ve bir baskı gurubu oluşturma için, düzenli bir haberleşme ağı kurma amaçlı toplantılarımız çok büyük önem taşiyor. Gündelik aksaklılıkların dışında, düzenli olarak bu toplantılarda da karşılaştığımız en büyük sorun, bu konuya ilgisi olan ya da olabilecek sivil toplum kuruluşlarının, akademisyenlerin ya da medya insanların ilgisini çekebilmek ve bu ağı onlar tarafından sahiplenilir hale getirmek. Yine aynı toplantılarda gördük ki, kadın ticareti konusunda farklı düşünelerden ve mesleklerden gelen bu insanların birbirlerinden öğreneceği çok şey var, tartışabilmek dışardan bakıldığından asla bir araya gelmez görünen düşünce kutuplarının birbirini daha iyi anlamasını sağlıyor. Bunu yapmak zor olsa da, sabırla tartışmaları sürdürmemiz gerekiyor; “Ama, 1980'den bu yana Türkiye'de, toplumun sivil toplum kuruluşlarının önemi hakkındaki bilincinin oldukça yükselmesine rağmen, bu kuruluşlar hala çok aktif ya da güçlü değil. Bu belki, Türkiye'deki baskın devlet geleneği ve cemaat ağlarının varlığıyla açıklanabilir. İçinde kamusal alanın bulunduğu güçlü ve iyi yapılmış muhafazakar geleneğin olduğu toplumda, çoğunlukla devlet hakim. Sivil toplum kuruluşları burada kendilerini yapılandırmak ve aktif olmak için uygun bir ortam bulamıyorlar. Bununla birlikte, 1980'lerden beri, sivil toplum kuruluşları kadın konuları da dahil, toplumsal yaşamın bir çok alanında aktif olmaya başladılar. Toplumsal cinsiyet konusuyla ilgili sivil toplum kuruluşları, Türkiye'de kadının ikincil konumuna karşı mücadelede büyük çaba harcadılar, bu çabalara örnek; şiddete karşı bilincin yükseltilme kampanyalarını yönetme ya da ev içi şiddet kurbanları için sığınma evlerinin kurulması verilebilir. Bu nedenle, sayılarının az olmasına ve görece güçlerinin zayıf olmasına rağmen, var olabiliyorlar ve var olmaya başladılar.”⁽⁶⁾

Saha çalışmamızda da aynı konu tartışıldı; “Başlangıçta denilebilir ki; tüm görüşmeciler, konu hakkında bilgisi olan ya da olmayan, toplum bilincinin hiç olmadığı düşüncesindeler. Ayrıca, sivil toplum kuruluşları ve devletin birlikte çalışması gerektiğini düşünüyorlar. İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı, mücadele programında yalnız kaldığını düşünüyor. İnsan ticareti üzerine çalışan sivil toplum kuruluşlarının yetersiz olduğunu söylüyorlar. Bu nedenle, diğer sivil toplum kuruluşlarına koruma faaliyetleri konusunda bilgi verilmesi ve devlet organlarıyla işbirliği konusunda cesaretlendirilmesi gerektiğini söylüyorlar.”⁽⁷⁾

Projemizin üçüncü ayağı olan medyayı bu konuya duyarlı hale getirme konusunda da, sanırım diğer ülkelerde yaşanan sorunların hemen hemen aynılarıyla karşılastık. Medyanın kadın ticaretini nasıl islediği konusunda geçmişe dönük kısaca yaptığımız tarama sonucunda konunun, kadın bedeninin “kuşkırtıcı” temsili üzerinden anlatıldığını gördük. Yani kadın ticaretinin insanlığa dair ağır bir sorun değil de, adeta yeni bir fuhuş sektörü gibi tanıtılması. Psikoterapist Bonnie Miller'in sunumundan, bu sorunun diğer ülkelerde de aynı olduğunu gördük. Basının bu yaklaşımı, kadın ticareti konusuna “Nataşa” gibi her açıdan son derece aşağılayıcı ve tacizkar bir terimi de sokmuştur. Bu terimden de anlaşılacağı gibi, Doğu Bloğu'ndan gelen insanların her koşulda fahişe olarak görülmesi, ülkemizdeki tüm yabancı kadınların zarar görmesine ve rahatsız olmasına neden olmuştur.

Bunları söyleken, bu konuya çok duyarlı bir yaklaşımla çalışma yapan sayıları azımsanmayacak medya insanların da görmezden gelmediğimizi söylemem gereklidir. Bunlara örnek olarak; gazeteci Fügen Yıldırım'ın yazdığı Metis Yayınları, Siyahbeyaz serisinden 2001'de çıkan “Fahişeliğin Öbür Yüzü” kitabını; yine Berat Günçikan ve Özgür Erbaş'ın konu üzerine hazırladığı “Modern Köleler” başlıklı, Cumhuriyet gazetesinde çıkan makaleyi verebiliriz.

Dileğimiz medyanın bu konuyu, “kishkirtıcı bir seks ögesi” olarak değil, “iğrenç” ve “ibret verici” özelliğini ön plana çıkararak insanlık suçu olarak görmesi ve yansıtması. Bu çok önemli bir görev, medyanın duyarlı yaklaşımıyla yapabileceklerini şöyle maddeleyebiliriz:

- Kamuoyunun bilinci kadın ticaretinin bir insan hakları ihlali olduğu noktasına yükseltilebilinir.
- Polisin kadın ticaretini ve tacirlerini yasal düzeyde önleme, mücadele ve cezalandırma prosedürüne ivme kazandırılabilir.
- Kadın ticaretine maruz kalan kadınlara bu mekanizmadan kurtulabilecekleri yollar gösterilebilinir.
- Kadın ticaretinde müşteri olanlar, yaptıklarıyla illegal seks kölesi tacirleriyle aynı konuma düştükleri konusunda eğitilebilinir.
- Yine aynı müşterilerin eşlerinin, kızlarının konuya geleneksel ahlak baktısının dışında bir yerden bilmaları sağlanabilir ve bu konuyu insan hakları ve özelde de kadın onurunu koruma açısından görmeleri sağlanabilir. Ayrıca bu illegal mekanizmanın yarattığı sağlık riskleri konusunda da onlar uyarılabilir.
- Ve belki de en önemlisi geleceğin potansiyel müşterisi gençler, doğru bilgilendirilerek doğru cinsel yaşam biçimlerine yönlendirilerek bu mekanizmaya destek vermeleri önlenebilir.

Sonuç olarak, öncelikle “fuhşun”, “fahişeliğin” ve “kadın ticaretinin” tanımı yapılırken; mutlak olarak devletin bu alanda hedeflediği sosyal politikalar da zikredilmelidir. Sosyal politikaların yaygınlığı ve gelişmişliği hayat kadınınu kuşatan, fuhşun ve kadın ticaretinin devam ettirilmesini sağlayan süreçlerin ve etkenlerin azaltılmasını sağlayacaktır. Bu sosyal politikaların en doğru biçimde üretilebilmesi ancak ve ancak bu küçük projede yapmaya çalıştığımız gibi sivil toplum kuruluşları, her alandan akademisyenler, medya ve konuya duyarlı, bir şeyler yapmak isteyen herkesin bir araya gelerek çalışması, bilgi ve deneyimlerini devlet kurumlarıyla paylaşmasıyla olasıdır. Bu şekilde oluşan sosyal politikaların kamuoyu bilincini yükseltmesi yalnızca kadın ticareti sorununu değil, kadının toplumdaki yerine yönelik sorunlar yumağını çözmeyen de bir ucu olacaktır.

- (1) Yrd. Doç. Dr. Kayhan. Aslı; Avrupa Komisyonu Türkiye Temsilciliği'nin Türk Yunan Sivil Diyaloğu Mikro Projesi çerçevesinde mali olarak desteklediği, Médecins du Monde Yunanistan ve Uluslararası Mavi Hilal İnsani Yardım ve Kalkınma Vakfı'nın ortak çalışmasıyla gerçekleştirilmiş olan "Türkiye'deki Kadın Ticareti ile İlgili Toplum Bilincini Yükseltme, Kadın Ticaretinin Önlenmesi ve Sivil Toplum Kuruluşları Arasında Bilgi Akışının Sağlanması" ana projesi için hazırlanmış saha çalışması raporu; Şubat-Mayıs 2005.
- (2) Prof. Dr. Erder, Sema; "İnsan Ticareti ile Mücadele", İnsan Ticareti ile Mücadele Panelleri; Kadın Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü, Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu; 2002/2003.
- (3) Miller, Bonnie, "İnsan Ticareti ve Medya", "Kadın Ticareti, Önemli bir İnsan Hakları İhlalidir başlıklı konferans; Point Otel; İstanbul; 21-21 Mayıs; 2005.
- (4) Kayhan, Aslı; Saha çalışma raporu, Şubat-Mayıs 2005.
- (5) Kayhan, Aslı; age.
- (6) Prof. Dr. Erder, Sema ve Dr. Kaska, Selmin; "Yasadışı Göç ve Kadın Ticareti; Türkiye'deki Durum"; Uluslararası Göç Örgütü için hazırlanmış rapor; Kasım, 2003.
- (7) Kayhan, Aslı; Saha çalışma raporu, Şubat-Mayıs 2005.

Yrd. Doç. Dr. Aslı Kayhan, sosyolog olan Kayhan, Kocaeli Üniversitesi Felsefe Bölümü öğretim üyesi olarak çalışmaktadır.

CONFERENCE PROGRAMS

KONFERANS PROGRAMLARI

"Trafficking In Women: A Major Human Rights Violation"

May 21-22, 2005

Point Hotel, Istanbul, Turkey

Day 1: Saturday 21 May

09.30 - 10.00: Registration Coffee Break

10.00 - 10.30: Opening Speeches

- Médecins du Monde-Greece Representative: Dr. Nikitas Kanakis, Member of Board of Directors
- International Blue Crescent Relief and Development Foundation Representative: Mr. Muzaffer Baca, Vice-President
- Vice-Governor of Istanbul: Mr. Mehmet Seyman

10.30 - 11.30: Session 1 THE INTERNATIONAL FRAMEWORK

Chairperson: Mr. Bertan Tokuzlu, Faculty of Law, İstanbul Bilgi University-İstanbul

part a

- **Definition of Trafficking/ The Human Rights Violations Involved in the Trafficking Process**
Ms. Ayşen Önen, Lawyer, Vice-Chairperson of International Federation of Women Lawyers.
- **The Human Trafficking Process: Causes, Actors, Mechanisms and Victim Profile**
Pr. Dr. Nilüfer Narlı, Kadir Has University-İstanbul

11.30 - 11.45: Coffee Break

11.45 - 12.45: part b

- **The Direct and Indirect Consequences of Trafficking in the Destination Countries**
Pr. Dr. Grigoris Lazos, Panteion University, Athens
- **Trafficking and Reproductive Health**
Dr. Tunga Tüzer, Assistant Representative, United Nations Population Fund (UNFPA) - Turkey

Panel Discussion

12.45 - 14.00: LUNCH BREAK

14.00 - 15.00: Session 2 THE TURKISH FRAMEWORK - COUNTER TRAFFICKING RESPONSES IN TURKEY

Chairperson: Pr. Dr. Esin Küntay, Mimar Sinan University-İstanbul

Part a

- **National Legislation in Turkey**
Mr. Hasan Kemal Elban, Lawyer
- **Ongoing Efforts of Turkey for Combating Trafficking in Human Beings**
Ms. Elvan Hacıefendioğlu, Illegal Migration Control Department Attaché, Ministry of Foreign Affairs - Turkey
- **The Security Forces' Efforts for Combating Trafficking in Human Beings**
Mr. Murat Öğdü, Vice-Director of Human Movements Section, Foreigners, Borders and Asylum Department, General Directorate of Security, Ministry of Interior - Turkey

15.00 - 15.15: COFFEE BREAK

15.15 - 16.15: Part b

- **The Role of International Organisations: IOM Activities in the Field of Counter Trafficking in Turkey**
Ms. Elina Siderova, Counter-Trafficking Project Assistant, International Organisation for Migration - Turkey

- **The Role of Non-Governmental Organisations: Human Resource Development Foundation / Assistance to the Victims**

Mr. Turgut Tokuş, Chairman of the Board, Human Resource Development Foundation

Panel Discussion

16.15 - 17.30: Projection of the film 'Lilya Forever', by Lukas Moodysson

Day 2: Sunday 22 May

10.00 - 10.30: Registration Coffee Break

10.30 - 11.30: Session 1 EXCHANGE OF EXPERIENCES AND BEST PRACTICES FOR PREVENTION, PROTECTION AND PROSECUTION

part a

Chairperson: Pr. Dr. Kemal Kirisci, Bosphorus University

- **The Legislative Framework for the Combating of Trafficking in Greece, Implementation and Prospects**

Mr. Spyros Kloudas, Lawyer

- **Trafficking in Persons as a Major Human Security Threat in South Eastern Europe: Non Governmental Organisations, International Organisations and International Cooperation**

Dr. Hercules Moskoff, Special Advisor on Human Security, Hellenic AID, Greek Ministry of Foreign Affairs

- **Human Trafficking in Refugee Status Determination**

Ms. Sultan Öztürk, Eligibility Assistant, Member of Sub-Group on Trafficking, United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) Turkey

11.30 - 11.45: Coffee Break

11.45 - 12.45: part b

Chairperson: Ms. Ayşen Önen, Lawyer, Vice-Chairperson of International Federation of Women Lawyers

- **Importance of Cooperation Between Government and NGOs in Developing Referral Mechanisms for Trafficking Victims - An Experience from Bosnia Herzegovina**

Ms. Galma Jahic, Criminal Justice Instructor, İstanbul Bilgi University, Faculty of Law

- **Referral Mechanisms to Assist Victims of Trafficking - Role and Capacities of La Strada-Moldova**

Ms. Alina Budeci, Senior Social Worker, La Strada Moldova

- **Support, Protection and Social Integration of Trafficking Victims - Psychological Dimensions**

Ms. Bonnie Miller, Social worker/ Professor/Psychotherapist

Panel Discussion

12.45 - 14.00: Lunch Break

14.00 - 15.00: Session 2 THE ROLE OF THE MEDIA

Chairperson: Pr. Dr. Nilüfer Narlı, Kadir Has University

- **Panel Discussion on the Role of the Media in the Combating of Trafficking**

Ms. İşıl Özgentürk, Journalist/Writer/Scenarist/Director

Ms. Berat Güngörkan, Journalist, Cumhuriyet Newspaper

Ms. Bonnie Miller, Social worker/ Professor/Psychotherapist

15.00 - 15.15: Coffee Break

15.15 - 17.30: Projection of the film Balalayka, by Ali Özgentürk

“Kadın Ticareti Önemli Bir İnsan Hakları İhlalidir”

Mayıs 21-22, 2005

Point Otel, İstanbul, Türkiye

Birinci Gün: 21 Mayıs 2005 Cumartesi

9.30 - 10.00 Kayıt Kahve Molası

10.00 - 10.30 Açılmış Konuşmaları

- Nikitas Kanakis (Médecins du Monde-Yunanistan Yönetim Kurulu Üyesi)
- Muzaffer Baca (Uluslararası Mavi Hilal İnsani Yardım ve Kalkınma Vakfı Başkan Yardımcısı)
- Mehmet Seyman (İstanbul Vali Yardımcısı)

10.30 - 11.30: Birinci Oturum: ULUSLARARASI ÇERÇEVE

Oturum Başkanı: Bertan Tokuzlu (İstanbul Bilgi Üniversitesi Hukuk Fakültesi-İstanbul)

Birinci Bölüm

• Önemli Bir İnsan Hakları İhlali Olan İnsan Ticaretinin Tanımı

Aysen Önen, Avukat, Uluslararası Hukukçu Kadınlar Federasyonu Başkan Yardımcısı

• Nedenler, Rol Alanlar, Mekanizma ve Kurbanlar Çerçevesinde İnsan Ticareti

Prof. Dr. Nilüfer Narlı, Kadir Has Üniversitesi-İstanbul

11.30 - 11.45 : Kahve Molası

İkinci Bölüm 11.45 -12.45

• İnsan Ticaretinin Doğrudan ve Dolaylı Sonuçları

Prof. Dr. Grigoris Lazos, Panteion Üniversitesi-Atina

• Kadın Ticareti ve Üreme Sağlığı

Dr. Tunga Tüzer, Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu Temsilcisi

Açık Oturum

12.45 - 14.00: Öğle Yemeği

14.00 - 15.00: İkinci Oturum: TÜRKİYE'DEKİ ÇERÇEVE VE KADIN TİCARETİ ÖNLEMİYE YÖNELİK ÇALIŞMALAR

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Esin Küntay (Mimar Sinan Üniversitesi-İstanbul)

Birinci Bölüm

• Türkiye'deki Yasal Düzenlemeler

Hasan Kemal Elban, Avukat

• İnsan Ticaretini Önleme Konusunda Türkiye'nin Süregelen Çalışmaları

Elvan Hacıefendioğlu, Dışişleri Bakanlığı Yasadışı Göç Daire Başkanlığı Temsilcisi

• İnsan Ticaretini Önleme Konusunda Güvenlik Güçlerinin Çalışmaları

Murat Öğdü, Emniyet Genel Müdürlüğü Yabancılar Hudut İltica Dairesi Başkanlığı İnsan Hareketleri Şubesi Müdür Yardımcısı

15.00 - 15.15: Kahve Molası

İkinci Bölüm: 15.15 - 16.15

• Uluslararası Örgütlerin Rolü: Uluslararası Göç Örgütü'nün İnsan Ticaretini Önleme Alanında Türkiye'deki Çalışmaları

Elina Siderova, Uluslararası Göç Örgütü (UGÖ) Proje Yardımcısı

• Sivil Toplum Kuruluşlarının İnsan Ticareti Karşılıtı Çalışmaları ve Kurbanlara Destek

Turgut Tokuş, İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı

Açık Oturum

16.15 - 17.30: Film Gösterimi: Daima Lilya (Yönetmen: Lukas Moodysson)

İkinci Gün: 22 Mayıs 2005 Pazar

10.00 - 10.30: Kayıt Kahve Molası

10.30 - 11.30: Birinci Oturum: ENGELLEME, KORUMA VE UYGULAMA ALANINDA DENEYİMLERİN PAYLAŞIMI

Birinci bölüm:

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Kemal Kirişçi (Boğaziçi Üniversitesi-İstanbul)

- İnsan Ticareti ile İlgili Yunanistan'daki Yasal Uygulamalar ve Gözlemler**

Spyros Kloudas, Avukat, Yunanistan

- Güneydoğu Avrupa İçin Büyük Bir İnsani Güvenlik Tehdidi Olan İnsan Ticaretinin, Sivil Toplum Kuruluşları, Uluslararası Örgütler ve Uluslararası İşbirliği Çerçevesinde İncelenmesi**

Dr. Hercules Moskoff, Yunanistan Dışişleri Bakanlığı İnsanı Güvenlik Danışmanı

- İnsan Ticareti ve Mülteci Tanımlaması**

Sultan Öztürk, İnsan Ticareti Altgrup Üyesi, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği-Türkiye

11.30 - 11.45: Kahve Molası

11.45 - 12.45: İkinci Bölüm

Oturum Başkanı: Av. Aysen Önen (Uluslararası Hukukçu Kadınlar Federasyonu)

- Hükümetler ve Sivil Toplum Kuruluşları Arası İşbirliğinin ve Koordinasyonun Önemi-Bosna Hersek'ten Bir Örnek**

Galma Jahic, İstanbul Bilgi Üniversitesi Hukuk Fakültesi-İstanbul

- İnsan Ticareti Kurbanlarına Destek Mekanizmaları: La Strada - Moldova'nın Görev ve Kapasitesi**

Alina Budeci, La Strada - Moldova Temsilcisi

- Cinsel Sömürge Amaçlı Kadın Ticareti Kurbanlarına Psikolojik Destek**

Bonnie Miller, Toplum Gönüllüsü/ Profesör/ Psikoterapist

Açık Oturum

12.45 - 14.00 : Öğle Yemeği

14.00 - 15.00: İkinci Oturum: İNSAN TİCARETİ İLE MÜCADELEDE MEDYANIN ÖNEMİ (Açık Oturum)

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Nilüfer Narlı, Kadir Has Üniversitesi-İstanbul

Katılımcılar: İşıl Özgentürk, Yazar/Yönetmen

Berat Gündoğan, Gazeteci (Cumhuriyet Gazetesi)

Bonnie Miller, Toplum Gönüllüsü/Profesör/Psikoterapist

15:00 - 15.15: Kahve Molası

15.15 - 17.30: Balalayka (Yönetmen: Ali Özgentürk)

“Trafficking In Women: A Major Human Rights Violation”

June 4th 2005

Grand Zorlu Hotel, Trabzon - Turkey

09.30 - 10.00: Registration of Participants-Coffee Break

10.00 - 10.30: Opening Speeches

Ms. Aspa Plakantonaki: Project Coordinator, Médecins Du Monde-Greece

Ms. Nazan Sati: Representative, International Blue Crescent Relief and Development Foundation

Ms. Lise Pate: Project Manager, Representation of the European Commission to Turkey

10:30 - 11.00:

- **Definition of Trafficking/ The Human Rights Violations Involved in the Trafficking Process**

Ms. Süreyya Turan, Lawyer, Turkish Federation of Women Lawyers

- **11.00 - 11.30:**

- **Irregular Migration, Trafficking and Smuggling in Turkey: An Overview**

Ass. Pr. Dr. Ahmet İçduygu, Director of Migration Research Program, Koç University-Istanbul

11.30 - 12.00:

- **Human Trafficking in Refugee Status Determination**

Ms. Sultan Öztürk, Eligibility Assistant, Member of Sub-Group on Trafficking, United Nations High Commissioner for Refugees-Turkey

12.00 - 12.15: Coffee Break

12.15 - 12.45:

- **National Legislation in Turkey**

Mr. Hasan Kemal Elban, Lawyer

12.45 - 13.15:

- **Women Trafficking and Sexually Transmitted Diseases**

Ms. Sibel Oymak, AIDS Society

13.15 - 13.45:

- **Combating Trafficking in the Black Sea Region**

Mr. Ahmet Şefik Mollamehmetoğlu, Journalist

13.45 - 14.45: Lunch Break

14.45 - 15.15:

- **Trafficking in Women and Women's Rights in the Context of Trabzon**

Ms. Sibel Suicmez, Lawyer, Trabzon Bar Association

15.15 - 15.45:

- **The Role of the Security Forces in the Combating of Trafficking in Trabzon**

Mr. Sinan Polat, Trabzon Police Chief

15.45 - 16.15:

- **The Role of International Organisations: IOM Activities in the Field of Counter Trafficking in Turkey**

Ms. Dağzen Kahraman, Counter-Trafficking Project Assistant, International Organisation for Migration-Turkey

16.15 - 16.30: Coffee Break

16.30 - 17.00:

- **The Role of Non Governmental Organisations: Human Resource Development Foundation/ Assistance to the Victims**

Mr. Muhtar Çokar, Health and Training Adviser, Human Resource Development Foundation

17.00 - 17.30:

- **Importance of Cooperation Between Government and NGOs in Developing Referral Mechanisms for Trafficking Victims - An Experience from Bosnia Herzegovina**

Ms. Galma Jahic, Criminal Justice Instructor, Istanbul Bilgi University, Faculty of Law

17.30 - 18.00:

- **Recommendations and Conclusions for the Combating of Trafficking in Women**

Ass. Pr. Dr. Aslı Kayhan, Kocaeli University

FILM PROJECTION

June 5th 2005, Grand Zorlu Hotel, Trabzon-Turkey

10.30 - 11.00: Coffee Break

11.00 - 13.00

Lilya Forever, by Lukas Moodysson

Coffee Break

14.00 - 16.00

Balalayka, by Ali Özgentürk

16.00 - 16.30: Coffee Break

“Kadın Ticareti: Önemli Bir İnsan Hakları İhlalidir”

4 Haziran 2005

Grand Zorlu Otel, Trabzon-Türkiye

09.30 - 10.00: Kayıt Kahve Molası

10.00 - 10.30: Açıılış Konuşmaları

Aspa Plakantonaki: Médecins du Monde-Yunanistan Proje Koordinatörü

Nazan Satıcı: Uluslararası Mavi Hilal İnsanı Yardım ve Kalkınma Vakfı Temsilcisi

Lise Pate: Avrupa Birliği Türkiye Komisyonu Temsilcisi

10.30 - 11.00:

- Önemli Bir İnsan Hakları İhlali Olan İnsan Ticaretinin Tanımı**

Süreyya Turan, Avukat, Türk Hukukçu Kadınlar Derneği

11.00 - 11.30:

- Türkiye Çerçevesinde Yasadışı Göç, İnsan Ticareti ve İnsan Kaçakçılığı**

Prof. Dr. Ahmet İçduygu, Uluslararası Göç Programı Direktörü, Koç Üniversitesi-İstanbul

11.30 - 12.00:

- İnsan Ticareti ve Mülteci Tanımlaması**

Sultan Öztürk, İnsan Ticareti Altgrup Üyesi, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği-Türkiye

12.00 - 12.15: Kahve Molası

12.15 - 12.45:

- Türkiye'deki Yasal Düzenlemeler**

Hasan Kemal Elban, Avukat

12.45 - 13.15:

- Kadın Ticareti ve Cinsel Yolla Bulaşan Hastalıklar**

Sibel Oymak, AIDS Savaşım Derneği

13.15 - 13.45:

- Karadeniz Bölgesinde İnsan Ticareti ile Mücadele**

Ahmet Şefik Mollamehmetoğlu, Gazeteci

13.45 - 14.45: Öğle Yemeği

14.45 - 15.15:

- Trabzon Bölgesinde Kadın Ticareti ve Kadın Hakları**

Sibel Suiçmez, Avukat, Trabzon Barosu

15.15 - 15.45:

- Güvenlik Güçlerinin İnsan Ticaretinin Önlenmesindeki Rolü**

Sinan Polat, Emniyet Amiri, Trabzon Emniyet Müdürlüğü

15.45 - 16.15:

- Uluslararası Örgütlerin Rolü: Uluslararası Göç Örgütü'nün İnsan Ticaretini Önleme Alanında Türkiye'deki Çalışmaları**

Dağzen Kahraman, İnsan Ticaretini Önleme Proje Asistanı, Uluslararası Göç Örgütü-Türkiye

16.15 - 16.30: Kahve Molası

16.30 - 17.00:

- **Sivil Toplum Kuruluşlarının İnsan Ticareti Karşıtı Çalışmaları ve Kurbanlara Destek**

Muhtar Çokar, Sağlık ve Eğitim Sorumlusu, İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı

17.00 - 17.30:

- **Hükümetler ve Sivil Toplum Kuruluşları Arası İşbirliğinin ve Koordinasyonun Önemi-Bosna Hersek'ten Bir Örnek**

Galma Jahic, Ceza Adaleti Öğretim Görevlisi, İstanbul Bilgi Üniversitesi Hukuk Fakültesi-İstanbul

17.30 - 18.00:

- **Kadın Ticareti Konusuya İlgili Değerlendirmeler ve Önlem Önerileri**

Yrd. Doç. Dr. Aslı Kayhan, Kocaeli Üniversitesi-Kocaeli

FİLM GÖSTERİMİ

5 Haziran 2005, Grand Zorlu Otel, Trabzon-Türkiye

10.30 - 11.00: Kahve Molası

11.00 - 13.00

Daima Lilya (Yönetmen: Lukas Moodysson)

Kahve Molası

14.00 - 16.00

Balalayka (Yönetmen: Ali Özgentürk)

16.00 - 16.30: Kahve Molası

OPENING SPEECHES

AÇILIŞ KONUŞMALARI

Opening Speech

Nikitas Kanakis
Member of Board of Directors, Médecins Du Monde-Greece

Dear Friends,

I would like to thank you for coming to this Conference. It gives me great joy to return to Istanbul. I was actually one of the first volunteers to come to Yalova during the tragic times of the earthquake, a few years ago, where I had the opportunity to understand how close our Turkish friends are to us. So today I am returning and I am happy to see some people that I know, with whom we have worked together in the past. I think that our new collaboration with our friends from the International Blue Crescent Relief and Development Foundation, in a very serious problem that we actually face in our area of work, is of great importance.

Human trafficking is an issue, which I fear that in the next decades will be a major problem. It is a serious problem in Greece and it has to do with the violation of the most basic human right, the human right to survive and to live with dignity. My feeling as a doctor and my feeling as a volunteer and my feeling as a citizen is that we have to do something about it. We cannot close eyes, we cannot close ears and we cannot stop telling the truth. We have to try to give to the poor people, who are slaves, the right to have a hope in life, the same hope that we want for our children, for our sisters, for the members of our families.

I am looking forward to the Conference and to the discussions that will follow. I would like to thank all the speakers that will give us the opportunity to understand in detail and in depth the problem. I hope that by the time the Conference is finished we will know a few more things and we will be more sensitive, in order to be able to go back to our societies and make our societies more sensitive and to be able to be more effective in the fight against human trafficking in the months and years to come and in the protection of the right of a person not to be a slave.

I want personally to thank the friend of ours, Mr. Muzaffer Baca and the International Blue Crescent Relief and Development Foundation. During the next months we will work more closely, so that the friendship that started during the earthquake times will continue and will also give the opportunity to the two neighbour countries to know each other better and to work more closely. One more time thank you for coming and good luck to our Conference.

Açılış Konuşması

Nikitas Kanakis

Médecins du Monde-Yunanistan Yönetim Kurulu Üyesi

Sevgili Arkadaşlar,

Bu konferansa katıldığınız için hepинize teşekkür ederim. Tekrar İstanbul'da olmaktan çok mutluyum. Birkaç yıl önce depremin yaşandığı o trajik günlerde Yalova'ya gelen ilk gönüllülerden biriyim ve işte o zaman Türk dostlarımızın bizlere ne kadar yakın olduklarını anlama fırsatım oldu. Bu nedenle bugün burada bulunmaktan ve geçmişte birlikte çalıştığım insanları tekrar görmekten çok memnunum. Uluslararası Mavi Hilal İnsani Yardım ve Kalkınma Vakfı'ndan dostlarımızla, çalışmalarımızda karşılaşduğumuz bu çok ciddi problem konusundaki yeni işbirliğimizin büyük önem taşıdığını düşünüyorum.

İnsan ticareti konusu, korkarım ki önumüzdeki yıllarda çok önemli bir problem haline gelecektir. Bu konu şu an Yunanistan'da, insan hakları ihlalleri, insanların hayatı kalmaları ve onurla yaşamaları ile ilgili önemli bir problemdir. Bir doktor, bir gönüllü ve bir vatandaş olarak bu konuda bir şeyler yapmamız gerektiğini düşünüyorum. Gözlerimizi kapatamayız, kulaklarımıza tıkayamayız ve gerçeği söylemekten vazgeçemeyiz. Şu an köle gibi yaşayan bu fakir insanlara, kendi çocukları, kardeşlerimiz ve aile fertlerimiz için istediğimiz umut dolu yaşama hakkını vermek için çalışmalıyız.

Konferansı ve onu takip edecek tartışmaları sabırsızlıkla bekliyorum. Konunun derinliğini ve ayrıntılarını anlama imkanını verdikleri için tüm konuşmacılara teşekkürlerimi sunmak istiyorum. Bu konferansın sonunda bu konu hakkında daha fazla bilgiye sahip olacağımızı, daha duyarlı davranışağımızı, toplumlarımıza geri dönüp onlarında daha hassas davranışları sağlayacağımızı ve önumüzdeki aylarda, yıllarda insan ticaretini önlemek ve kişinin köle olmama hakkını korumak için daha verimli çalışacağımızı umuyorum.

Dostumuz Muzaffer Baca'ya ve Uluslararası Mavi Hilal İnsani Yardım ve Kalkınma Vakfı'na kişisel olarak teşekkürlerimi sunmak istiyorum. Önumüzdeki aylarda daha yakın çalışma fırsatı bulacağız ve böylece deprem döneminde başlayan dostluğunum devam edecek ve bu bize iki komşu ülkenin birbirini daha iyi tanıması için imkan tanıyacak. Hepinize geldiğiniz için tekrar teşekkür eder, konferans için başarılar dilerim.

Opening Speech

Muzaffer Baca

Vice President, International Blue Crescent Relief and Development Foundation

Dear Vice Governor, dear representatives of the Ministry of Foreign Affairs and the Ministry of Interior and dear representatives of international organizations, I would like to welcome you, and I would also like to welcome the participants and speakers and academics who will share their knowledge and experience about such a serious humanitarian problem.

My speech is going to be a short one. I will try to explain to you how dramatic the issue is, by giving several examples. The academics and the representatives of organizations will later be giving the necessary information about the issue.

I have witnessed this issue many times in the years that I worked as a journalist. During the collapsing period of the Eastern Block, during the Gulf War, and during the Balkan Wars I witnessed many sad cases both as a journalist and as a manager of an NGO.

When I came to Turkey I was very uncomfortable with the name or the term “Natasha” given to the women who came to our country. The press, including myself, in those days did not deal with this aspect of the issue. We never researched the ways in which these women were brought to Turkey through mafia organizations. All of us went to the Aksaray region and tried to cover the issue simply through photographs, defining the women who came to Turkey from the Eastern Block as Nataschas.

With this kind of an approach we did a big harm and eased the job of the crime organizations that are involved in women trafficking.

With the collapse of the Eastern Block, the poverty forced people of these countries to look for job opportunities in other countries and since a salary of 100 dollars was considered very big money, trading with Turkey, and especially suitcase trading was very appealing at the beginning.

Of course there were some who were coming to use their sexuality, but most of them came for establishing business relations. I remember a simple example. In 1993 I was in Baku and I saw a newspaper advertisement, they were looking for women who would be working for house keeping services. Those days I was working for the Turkish Radio Television, we followed the case and made a horrible discovery, that advertisement was for bringing slaves to Turkey and with that advertisement they deceived 756 women in Baku and brought them to Turkey and the people behind this were continuing their work.

We witnessed another case in Kosovo. We were delivering bread to the refugee Kosovo people in the UN camp in Albania and everyday 1 or 2 young girls went missing from the camp. We started to investigate and realized that these girls were being kidnapped from Albania and being transferred to Italy with the overlook of UN officers.

Why I gave these two examples? When the issue of trafficking in women is discussed, our country, which is in fact a transit country is usually being accused. Since the case has many dimensions, we as IBC believe that we should dig the roots; instead of focusing only in Turkey we should go to these countries and raise public awareness with international organizations and partners like Médecins du Monde-Greece and others. I also want to express that we need the support of our state and we want to see them next to us for the implementations.

I was examining a report lately. It says that there are 200 organizations dealing with human trafficking, especially women trafficking, and every organization knows which women belong to which organization, and we lately started to see on the news that when the women want to run away they either jump out of the window from the 6th floor or they are found dead somewhere and nobody pays attention; so, first of all we should care for the right to live.

At this moment I want to focus on the media. Let's not deal only with the surface of the case at least from now on, let's look after these women and try to find how they are brought here like slaves. On this issue both the states and the civil society have, in fact, a lot of data; let's pursue them. Apart from searching the ways in which these "Natashas" were gathered or deported from Turkey, let's also explore who these women are used by. I think we will be able to take important steps for the solution of this problem if we follow the hard way instead of the easy one.

I want to express our sincere gratitude to the European Union for supporting this conference. But we believe that we should not stop at this point. I believe that it is very important that the public in Turkey is informed in more detail, that the negative image is erased and that it is shown to the public that these people are victims of human trafficking and that we must keep on trying to combat it not only in Turkey but also in the origin countries by raising public awareness there and warning the people there for possible risks.

Thank you all for participating.

Açılış Konuşması

Muzaffer Baca

Uluslararası Mavi Hilal İnsani Yardım ve Kalkınma Vakfı Başkan Yardımcısı

Sayın Vali yardımcım, sayın Dışişleri ve İçişleri Bakanlıklarımızın temsilcileri, uluslararası kuruluşların temsilcileri ve burada böylesine ciddi ve insani bir sorun üzerinde görüşlerini belirtecek konuşmacılarımız, bilim adamlarımız ve konuklarımıza hoş geldiniz diyorum.

Ben konuşmamı çok kısa yapacağım. Birkaç örnek vererek sizlere konunun ne kadar dramatik olduğunu anlatmaya çalışacağım. Zaten, bu konuya ilgili verileri konferans panelimize katılan değerli öğretim üyelerimiz ve kuruluşlarımızın temsilcileri sizlere aktaracaklardır.

Yıllarca gazetecilik yaptığım için bu konuya defalarca şahit oldum. Doğu Bloğu'nun çöküş yillarda, Körfez savaşı sırasında, Balkan savaşları sırasında hem gazeteci hem de bir sivil toplum kuruluşunun yöneticisi olarak gözlerimle gördüğüm o kadar çok acı olayları oldu ki ...

Türkiye'ye geldiğimde, bize gelen insanların "Nataşa" olarak tanımlanmasından korkunç rahatsızlık duydum. Hiçbirimiz, özellikle temsil ettiğim basına söylemek istiyorum; hiçbirimiz ilk yıllarda olayı gerçek yönleriyle ele almadık. Bu insanların buraya mafya tarafından, şebekeler tarafından getirildiğini incelemedik. Hepimiz, Aksaray bölgesine gidip basit fotoğraflarla olayı sunmaya çalıştık ve öyle bir tanımlamaya gittik ki Türkiye'ye gelen bütün Doğu Bloğu insanlarını, özellikle kadınları "Nataşa" diye tanımladık.

Bu yaklaşımla aslında biz öyle büyük bir kötülük yaptık ki; bu kadınları kullanan, bu ticarete, bu insan ticaretini yapan şebekelerin ekmeğine adeta yağ sürdürdü. Doğu Bloğu'nun çöküşüyle birlikte o ülkelerde başlayan yoksulluk, insanları yeni işler aramaya, başka ülkelere gitmeye itti ve yüz dolar gibi bir maaş o ülkelerde çok büyük bir rakam olduğu için ilk başlarda Türkiye'yle ticaret özellikle "bavul ticareti" çok cazip hale geldi.

Tabii ki, içlerinde seks işçisi olmak için Türkiye'ye gelenler de vardı. İlk başlarda, gelenlerin çoğu bizimle ticaret yapmak, bizimle ilişkileri geliştirmek isteyenlerdi. Ben çok basit bir örnek hatırlıyorum; 1993 yılında Bakü'deyken bir ilan gördüm gazetede, Türkiye'de ev hizmetlerinde çalıştırılacak kadınlar aranıyordu. O günlerde TRT'de çalışıyordum. Bu haberin üzerine gidince korkunç bir olayın üzerine düştük; o ilan Türkiye'ye köle getirmek içindi ve o ilanla o güne kadar Bakü'de 756 kadını ikna etmişler, şebekelerinin ağına düşürmüşler, Türkiye'ye getirmişlerdi ve devam ediyorlardı.

Bir başka olaya Kosova'da şahit olduk. Arnavutluk'a sığınan Kosovalıların BM denetimindeki kamplarında ekmek dağıtıyorduk ve her gün bir iki genç kız kayboluyordu; bunun üzerine gittik ve inanmayacaksınız BM yetkililerinin de göz yummasıyla her gün Arnavutluk'tan İtalya'ya genç kızların kaçırıldığını tespit ettik.

Bu iki örneği niye verdim. Kadın ticareti deyince genellikle bir transit ülke gibi olan ülkemiz suçlanıyor. Oysa bu olayın çok geniş boyutları var, bu olayın temeline gitmemiz gerektiğine inanıyoruz ve Uluslararası Mavi Hilal İnsani Yardım ve Kalkınma Vakfı olarak sadece Türkiye'de kalmayıp, uluslararası kuruluşlar ve partnerlerimizle, ister Médecins du Monde-

Yunanistan olsun ister diğer partnerlerimizle, bu ülkelere gidip orada kamuoyunu aydınlatmamız gerektiğine inanıyoruz. Bu konuda hem Türkiye Devleti'nden desteğe ihtiyacımız olduğunu, yapacağımız çalışmalarda onları da yanımızda görmek istediğimizi belirtmek istiyorum.

Geçenlerde bir rapor inceledim. Türkiye'de insan ticaretiyle ilgilenen yaklaşık iki yüz tane şebeke var ve sizi temin ederim ki, bu gün Türkiye'de, özellikle kadın ticaretinde, her şebeke hangi kadının kime ait olduğunu bilir ve o kadınlar o şebekelerden kurtulmak istedikleri zaman da çeşitli yollarla engellenirler. Sizler de izliyorsunuz haberlerde bunları, yeni yeni vermeye başladık. Geçmişte hiç öyle bakmıyordu olaya, ya altıncı kattan atlamaak zorunda kalıp intihar eder ya da bir yerde ölü bulunur ve kimse de olaya o kadar önem vermez. Oysa, öncelikle insanın temel yaşam hakkına saygı gösterilmesi gereklidir.

Özellikle burada basına dikkat çekmek istiyorum; olaylara çok basit yönünden bakmayalım. Bundan sonra hiç olmazsa bu kadınlara sahip çıkalım ve onların nasıl köle gibi buraya getirildiklerini araştıralım. Bu konuda aslında hem devletimizin hem de sivil toplum kuruluşlarının ellerinde oldukça geniş veriler var bunların üzerine gidelim. Sadece "Nataşa"ların nasıl toplandığını ve nasıl sınır dışı edildiğini değil, bu "Nataşa"ların kimler tarafından kullanıldığına üzerine gidelim, hep kolaya kaçmayaşım biraz zoru secersek sanıyorum bu sorunun çözümünde çok önemli adımlar atabiliriz.

Bir defa daha tekrarlamak istiyorum, bu konferansı finanse ettiği için özellikle Avrupa Birliği'ne teşekkür etmek istiyorum. Ama sadece bununla kalmaması gerektiğine inanıyoruz. Özellikle Türkiye'de kamuoyunun çok daha detaylı aydınlatılması, bu olumsuz imajın silinmesi, bu insanların burada köle ticaretinin kurbanı olduklarının çok net biçimde kamuoyuna yansıtılmasını gerektiğini ve bununla mücadelenin de sadece Türkiye'de değil, kaynak ülkelere giderek orada da kamuoyunu aydınlatarak, o insanları uyararak mücadele verilmesi gerektiğine inanıyorum.

Katıldığınız için çok teşekkür ediyorum.

Opening Speech

Lise Pate

Project Manager, Representation of the European Commission to Turkey

Dear guests, may I welcome you in the name of the Delegation of the European Commission to Turkey to this event and thank you for taking the time and effort to be here today. As you may know this conference is part of a project financed by the EC Delegation. Therefore, I am very happy today to talk to you and particularly to talk about the issue of women trafficking.

Trafficking in human beings: a violation of human rights

Trafficking in human beings as defined by EU law is not only a crime aiming at the sexual or labour exploitation of persons, mainly at the sexual exploitation of women and children. It is also a fundamental violation of human rights. Article 5 (3) of the Charter of Fundamental Rights of the European Union, which will be a part of the European Constitution, declares: "Trafficking in human beings is prohibited."

A high degree of organised-crime-involvement and a wide range of illegal operations in various states as countries of origin, transit or destination of trafficked victims are characteristics of human trafficking. A variety of measures are required, including preventive measures, adequate protection of and assistance to the victims, criminalisation of sexual violence in all its forms, as well as measures to ensure law-enforcement and judicial cooperation.

The Treaty of the European Union explicitly refers to trafficking in human beings and offences against children. The European Parliament has done so in several resolutions. The Tampere European Council in October 1999 called for action against human trafficking and the sexual exploitation of children. The Hague Programme on freedom, security and justice, adopted by the European Council in November 2004, invites the Council and the Commission to develop a plan on best practices, standards and mechanism in this context.

Against this background, the European Commission has been actively engaged in EU activities developing a comprehensive and multidisciplinary approach towards the prevention of and the fight against these phenomena.

EC's action in Turkey:

The Commission takes the issue of women trafficking in general and in Turkey in particular extremely seriously.

Even if Turkey has made some progress in the fight against trafficking in human beings recently, thanks to two amendments to the Penal Code in August 2002, which made smuggling and trafficking in human beings criminal offences, major deficits are to be noticed, just to mention some:

- Lack of sufficient information on patterns of trafficking and causes of vulnerability,

- Inadequate awareness of the general public on trafficking,
- Lack of adequate victim assistance and support including accommodation facilities and shelters for victims of trafficking,
- Lack of return and reintegration assistance,
- Legislative framework which covers all aspects of trafficking in human beings, including adequate prosecution of perpetrators and human being protection of victims, including witness protection.

To fill in these lacks and to help Turkey in the field of elimination of trafficking in human beings and strengthen the institutions dealing with trafficking, a twinning project establishing a partnership between the Turkish National Police and the German Federal Criminal Institute and aiming at adopting an anti-trafficking strategy is actually currently under preparation.

Therefore, I hope today's conference:

- will be the beginning of a campaign of awareness on women trafficking;
- will permit to tackle problems and to draw potential solutions;
- and I also hope that it would permit the strengthening of the dialogue between Turkish and European NGOs, in the present case, Greek NGOs on trafficking in human beings since by definition that type of traffic does not know frontiers, and since collaboration and exchange of best practices is an obvious beginning in fighting against it.

To conclude, I would like to thank Médecins du Monde-Greece and International Blue Crescent for inviting the European Commission Representation to this meeting.

I wish a fruitful conference and all the best in the European Commission's name, in the Delegation's name and in mine.

Açılış Konuşması

Lise Pate
Avrupa Birliği Türkiye Komisyonu Temsilcisi

Değerli konuklar, Avrupa Komisyonu Türkiye Delegasyonu adına hepинize hoşgeldiniz diyorum. Ayrıca, bugün burada bulunmak amacıyla zaman ayırdığınız için de teşekkür ederim. Bildiğiniz üzere bu konferans, AB Delegasyonu tarafından finanse edilen bir proje kapsamındadır. Bu çerçevede, bugün sizlerle kadın ticareti konusunu konuşabilmekten dolayı çok mutluyum.

İnsan ticareti: bir insan hakkı ihlalidir.

AB hukukunda tanımlandığı üzere, insan ticareti insanların cinsel ve işgücüne yönelik sömürüsünden oluşan bir suç olmanın yanı sıra, özellikle kadın ve çocukların cinsel açıdan sömürüsünü hedeflemektedir. Ayrıca, temel insan haklarının da ihlalidir. Avrupa Anayasası'nın bir parçası haline gelecek olan, Avrupa Birliği Temel Haklar Şartı'nın 5/3 sayılı maddesi uyarınca; "İnsan ticareti yasaktır."

İnsan ticaretinin yapıldığı çeşitli kaynak, transit veya varış ülkelerine bakıldığından, bu suça büyük oranda organize suç örgütleri ve diğer yasadışı faaliyetlerin karıştığı görülmektedir. Dolayısıyla, bu konuda bir dizi tedbire ihtiyaç var. Bu tedbirler arasında önleyici tedbirler, mağdurlara yeterli korumanın ve yardımın sağlanması ve her türlü cinsel şiddetin suç olarak tanımlanmasının yanı sıra, adli işbirliği ve yasaların uygulanması için tedbirler bulunuyor.

Avrupa Birliği Antlaşması, özellikle insan ticareti ve çocuklara yönelik suçlara atıfta bulunuyor. Ayrıca, Avrupa Parlamentosu da bu konuyu çeşitli kararlarında ele aldı. Ekim 1999'da Tampere'de gerçekleştirilen AB Konseyi insan ticareti ve çocukların cinsel istismarına karşı harekete geçilmesi çağrısında bulundu. Kasım 2004'de AB Konseyi tarafından kabul edilen, özgürlük, güvenlik ve adalet konulu La Haye Programı, Konseyi ve Komisyonu bu alandaki en iyi uygulamaları, standartları ve mekanizmaları içeren bir plan oluşturmaya davet etti.

Bu çerçevede, Avrupa Komisyonu aktif olarak AB düzeyinde çeşitli faaliyetler geliştiriyor ve bu olguya karşı mücadele ve korunma doğrultusunda kapsamlı ve çok disiplinli bir yaklaşım benimsiyor.

Avrupa Komisyonu'nun Türkiye'deki faaliyetleri:

Komisyon, genel olarak kadın ticareti konusunu, özelde de Türkiye'de bu konuyu büyük bir ciddiyetle ele alıyor.

Augustos 2002'de Türk Ceza Kanunu'nda yapılan iki değişiklik sayesinde, insan ticareti ve insan kaçaklığının cezai suç olarak düzenlenmesiyle, Türkiye son dönemde bu alanda yol almış olsa da, halen bazı eksiklikler görülmektedir. Bunlardan bazıları şöyledir:

- İnsan ticaretinin izlediği rota ve buna yol açan etkenler hakkında yeterli bilgi olmaması.

- Genel olarak insan ticareti konusunda, halkın yeterli bir bilince sahip olmaması.
- İnsan ticareti kurbanları için konaklama ve sığınma evi olanakları dahil, yeterli yardım mekanizmalarının olmaması.
- Geri dönmek veya toplumla yeniden bütünleşmek isteyenlere yönelik yardımların olmaması.
- İnsan tacirlerinin gerektiği gibi kovuşturulmaları ve tanıklarla kurbanlara koruma sağlanması dahil, insan ticaretini her yönüyle kapsayan hukuki çerçeveyin oluşturulması.

Bu eksikliklerin giderilmesi ve Türkiye'ye insan ticaretiyle mücadelede kurumlarının güçlendirmesine yardımcı olunması amacıyla, Türk Emniyet Genel Müdürlüğü ve Alman Federal Suç Kurumu arasında ortaklığı dayanan bir eşleştirme projesi oluşturuldu. Bu projenin amacı, şu an hazırlık aşamasında olan insan ticaretiyle mücadele stratejisinin uygulanmasıdır.

Umarım bugünkü konferans:

- Kadın ticareti konusunda gerçekleştirilecek bir bilgilendirme kampanyasının başlangıcı olur.
- Sorunlara çözüm bulunmasına olanak sağlar.
- Türk ve Avrupalı STK'lar -mevcut durumda insan ticareti konusunda çalışan Yunan STK'lar- arasındaki diyalogun güçlendirilmesini sağlar, çünkü tanımı itibarıyle insan ticareti sınır tanımadır ve mücadelenin ilk adımını da işbirliği ve en iyi uygulamaların karşılıklı paylaşımı oluşturur.

Sonuç olarak; Uluslararası Mavi Hilal İnsani Yardım ve Kalkınma Vakfı'yla, Yunanistan'dan Médecins du Monde'a, Avrupa Komisyonu Delegasyonu'nu bu toplantıya davet ettiler için teşekkür ederim. Konferansın verimli ve başarılı geçmesini diler, Avrupa Komisyonu ve Delegasyonu adına ve kendim en iyi dileklerimi sunarım.

Opening Speech

Mehmet Seyman
İstanbul Vice-Governor

Dear participants, representatives of the Ministry of Interior and Ministry of Foreign Affairs, human rights activists and academics I salute you in the name of the Istanbul Governorship and the Human Rights Council of İstanbul.

I want to express my content for the realization of a conference for the purpose of discussing human trafficking as a major human rights violation, for the raising of public awareness about the issue and for the establishment of a network between NGOs for this reason. I also want to add that I'm very happy for the cooperation of Turkey and our neighbour Greece on this project.

According to the “Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children”, supplementing the “United Nations Convention against Transnational Organised Crime”, which has entered into force on the 25th of December 2003, human trafficking is defined as having control on someone by means of threat or use of force, of abduction, of deception, of the use of power of a position of vulnerability or of giving benefits to someone who has control over another person for the purpose of exploitation. The term exploitation includes the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation or, forced labour or services, slavery, or the removal of organs and the same protocol states the need to combat these forms of exploitation.

The most common and easier to track and to define kind of human trafficking is women trafficking for the purpose of sexual exploitation. When we list the causes for human trafficking we see political and economical instability, the need for cheap labour force, the desire for better life standards, unawareness of human trafficking, social and economic women inequality, high profit, low risk and poverty.

All these causes lead us to three important conclusions. The first one is the desire for easy and high profits by making use of peoples' desperation. Secondly, we note the inefficiency or reluctance of states to take political, social and economical measures against such desire. And third comes the lack of consciousness and organization of both the communities and the individuals about this human rights violation.

We therefore need to cope with these three problems. I can see that this is the very same goal of this conference. We, as the Istanbul Governorship and Human Rights Council support this goal with all our heart and declare that we will fulfill our duty for the continuation of the struggle.

Our country, as it has the feature of being the origin, the transit and the destination country is affected in three ways by human trafficking, differently than many other countries. Unfortunately in the province of İstanbul we witness that women trafficking and migrant smuggling are widespread.

I would like to state that due to our national legislation, or the importance that we placed on the

responsibilities stemming from international agreements or due to our sensitivity concerning human rights issues, significant counter trafficking efforts are being realised by the Security and Gendarmerie Forces, social service institutions and NGOs. The successful operations of the National Police are particularly good examples in this direction.

We place emphasis on the protection of the victims and through our collaboration with the origin countries, on the combating of crime organizations. In the cases when victims wish to return to their countries, we provide the safe voluntary repatriation of the victims in cooperation with the Human Resource Development Foundation and the International Organisation for Migration.

In the years 2004 and 2005, 39 cases of human trafficking have been identified, 109 victims have been rescued and 61 perpetrators have been arrested. But only institutional or public efforts will neither be enough nor successful in combating trafficking. To be successful in combating any kind of human rights violation, it is important to raise the awareness of individuals about human rights and responsibilities. The most effective counter trafficking efforts that need to be realised is raising the awareness level of the community.

I want to express my gratitude to IBC and to Médecins du Monde Greece, one of the NGOs of our friend and neighbour Greece for the realization of the project and to the European Union for their support. I also want to thank Beyaz Gemi for the successful organization and wish that this two-day conference will open up new horizons for us, for the participants and for each soul.

Açılış Konuşması

Mehmet Seyman
İstanbul Vali Yardımcısı

Değerli katılımcılar, dışişleri ve içişleri bakanlıklarımızın değerli temsilcileri, değerli insan hakları aktivistleri ve değerli akademisyenler hepinizi İstanbul Valiliği ve İstanbul İnsan Hakları Kurulu adına saygıyla selamlıyorum.

Öncelikle, önemli bir insan hakları ihlali olan insan ticareti ve kadın ticareti olayını tartışmak ve ihmale karşı yeni önlemler geliştirmek, kadın ticaretiyle ilgili toplum bilincini yükseltmek ve yine bu amaçla sivil toplum kuruluşları arasında bilgi akışını sağlamak için bu konferansın ilimizde düzenlenenmesinden duyduğum memnuniyeti ifade etmek istiyorum. Özellikle de dost komşu ülke Yunanistan'la Türkiye'nin böyle bir projedeki işbirliğinden duyduğum mutluluğu da eklemek istiyorum.

Her biri bir ihlal fiili olan tehdit, güç kullanma, zorlama, kaçırma, kandırma, korunmasızlıktan faydalama, bir diğerinin üzerinde kontrol sahibi bir insanın rızasını elde etmek için ücret ödeme veya ücret kabul etme şartıyla sömürme amaçlı yabancı bir şahsin angaje edilmesi, taşınması, aktarılması, saklanması veya kabul edilmesi insan ticareti olarak tanımlanmaktadır. Bu tanımdaki sömürü kavramı cinsel sömürü, diğer fuhuş türleri veya hizmet ettirme anlamına gelmektedir.

26 Aralık 2003 tarihinde yürürlüğe giren BM'in "Sınır Ötesi Organize Suçla Mücadele Konvansiyonu" ve bu konvansiyonu destekleyen "İnsan Ticaretinin Özellikle Kadın ve Çocuk Ticaretinin Önlenmesine, Durdurulmasına ve Cezalandırılmasına İlişkin Ek Protokol" sömürü kavramını kar amacıyla diğer insanlardan cinsel olarak faydalama, diğer tür cinsel sömürü, zorla çalışma, hizmet ettirme, kölelik veya insan organlarının çkartılması için baskı olarak tanımlamış ve bunlarla mücadele etmeyi öngörmüştür.

İnsan ticaretinin maalesef en yayğını ve bu ölçüde de tespitî ve takibi en kolay biçimde kadınların cinsel amaçla kullanılmasıdır. İnsan ticareti ilişkilerinin temelinde politik ve ekonomik istikrarsızlığı, ucuz iş gücüne duyulan ihtiyacı, refah düzeyini artttırma isteğini, insan ticaretinden haberdar olmamayı, kadının sosyal ve ekonomik eşitsizliğini, yüksek oranda çıkar sağlama, en az risk ve yoksulluğu görüyoruz.

Tüm bu nedenler bence bizi üç önemli tespiti götürmektedir. Birincisi, insanların çaresizliğinden yararlanarak daha çok ve daha kolay kazanma isteği. İkincisi, bu istek karşısında ülkelerin ve devletlerin siyasal, sosyal ve ekonomik olarak tedbir alma konusundaki yetersizlikleri ya da isteksizlikleri. Üçüncüsü, birey ve toplumun bu insan hakları ihlali karşısındaki bilincsizliği ve örgütsüzlüğüdür.

O halde yapılması gereken bu üç sorunla baş etmektir. Görüyorum ki bu konferansın amacı da budur. Bu amacı İstanbul Valiliği olarak ve İl İnsan Hakları kurulu olarak bütün içtenliğimiz ve gücümüzle destekliyor ve bundan sonra da bu mücadelenin sürdürülmesinde bize düşen sorumluluğu yerine getireceğimizi ifade ediyorum.

Bilindiği gibi ülkemiz insan ticareti açısından başka pek çok ülkeden farklı olarak aynı anda

hem hedef, hem transit, hem de kaynak ülke olarak bu durumdan üç yönlü olarak etkilenmektedir. İlimizin bu olaydaki konumuna gelince, maalesef en yaygın biçimde kadın ticareti boyutunu ve ikinci sırada da göçmen ticaretini görüyoruz.

Gerek ulusal mevzuatımıza, gerek taraf olduğumuz uluslararası sözleşmelerden doğan yükümlülüklerimize verdigimiz önem ve insan haklarına saygı konusunda yükselen hassasiyetlerimizle bu alanda görevli başta emniyet ve jandarma birimlerimizle sosyal hizmet kurumlarımız ve bu konuya inançla sarılan STK'larımızla azımsanmayacak bir mücadelein sürdürilmekte olduğunu ifade ederim. Özellikle son yıllarda, bu alanda emniyet birimlerinin başarılı operasyonları buna bir örnektir.

İnsan ticareti mağduru kadınların korunmasına olabildiğince özen göstererek, suç örgütü üyesi olan kaynak ülkenin sanık vatandaşlarına karşı mücadeleyi de kararlılıkla sürdürüyoruz. Mağdur yabancı ülke kadınlarının kendi ülkelerine dönmek istemeleri halinde, gönüllü yurda dönüş programı çerçevesinde İKGV ve UGÖ ile işbirliğine girerek güven içerisinde bu insanların ülkelerine dönüşünü sağlamaya çalışıyoruz.

2004-2005 yıllarında ilimizde toplam kadın ticareti konulu otuz dokuz olaya müdahale edilmiş, yüz dokuz mağdur kurtarılmış bu olaylarla ilgili adli mercilere sevk edilen sanıklardan altmış biri tutuklanmıştır. Fakat sadece kurumsal ve resmi kurumsal anlamda yaklaşım larla bu mücadelede başarılı olmak mümkün değil, yeterli de değildir. Tüm insan hakları ihlallerine karşı insanlığın başarılı olmasının yolu önce insanın birey olarak insan hak ve sorumlulukları konusunda bilinçlendirilmesidir. Bu olayda da yapılması gereken, gerçekleştirilmesi gereken en etkili yöntem bireyin ve toplumun bu konudaki bilinç seviyesini yükseltmektir.

İstanbul Valiliği adına projeyi gerçekleştiren Uluslararası Mavi Hilal İnsani Yardım ve Kalkınma Vakfı ve dostumuz komşu Yunanistan'ın Médecin du Monde örgütüne ve bu projeye destek veren AB'ne şükranlarımı arz ediyorum. Bu organizasyonun başarıyla gerçekleştirilmesini sağlayan Beyaz Gemi'ye de teşekkürlerimi sunuyor ve bu iki günlük konferansın bizlere ve tüm katılımcılara, gönüllülere farklı ufuklar açmasını diliyorum.

THE INTERNATIONAL FRAMEWORK

ULUSLARARASI ÇERÇEVE

Definition of Trafficking/The Human Rights Violations Involved in the Trafficking Process

Ayşen Önen
International Federation of Women Lawyers

An important international document for combating human trafficking is the “Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children”, which is the additional protocol to the United Nations Convention against Transnational Organised Crime, adopted in Palermo. Turkey is one of the countries that have signed the Palermo Protocol. In line with this protocol human trafficking has been defined as a crime in the 201/b article of the old Turkish Penal Code for the first time. In the new Turkish Penal Code human trafficking is mentioned in the 80th article. The last international legal instrument about this issue is the Council of Europe Convention on Action Against Trafficking in Human Beings, which has been adopted on the 3rd of May 2005 and was opened for signature on the 16th of May 2005 in Warsaw. This convention, which has been drafted in order to strengthen and supplement the Palermo Protocol puts particular stress on the human rights perspective of trafficking, gender equality and protection of the victims. With this convention an independent and effective monitoring mechanism was established, and a body of experts called GRETA was promoted responsible for monitoring the implementation of the treaty by those countries that have ratified it.

In the light of the above mentioned information, the three basic criteria about human trafficking are:

- Purpose: Exploitation of the victim in some way, forcing him/her to work
- Method: Reaching the goal of exploitation through threat, use of force or other forms of coercion etc.
- Act: National or transnational actions like recruitment, transportation, harbouring etc. of persons for the purposes of exploitation.

Human trafficking consists of these three basic aspects. The only exception is children: for the persons below the age of 18, the act is defined as crime even if none of the above methods are used.

Human trafficking, migrant smuggling and human smuggling are different concepts and they are usually confused with each other. Human smuggling is defined in the 79th article of the new Turkish Penal Code and the 201/a article of the old Turkish Penal Code. According to these articles human smuggling is to facilitate the border crossing of a foreigner or a Turkish citizen illegally into or out of Turkey for the purpose of economic benefits. The differences between the concepts can be summarized as: In human smuggling the person cooperates in the crime by his own will, by providing benefits to the crime organizers in order to be transferred to another country illegally and stay there where he believes that he will have better opportunities. On the other hand, in human trafficking, the victim is under great pressure, both physically and psychologically. There are aspects like violence and threat that make it impossible for the victim

to oppose. There is no will or consent of the victim. In human smuggling an international border must be crossed to define the act as a crime. However, human trafficking can take place both between and inside the borders. In the process of human smuggling once the border is crossed illegally, the relation between the person and the organizers ends, whereas, in human trafficking the relation and the exploitation continues.

Turkey is both a transit and a destination country for human trafficking, but for human smuggling Turkey can be the origin, the destination and the transit country. Human trafficking concerns mostly women and children whereas in human smuggling men and sometimes families are transferred. Origin countries for human trafficking to Turkey are usually the countries in the North of the Black Sea and the Caucasus region so the route is from north to south. In human smuggling it is from Far-East countries and countries like Pakistan destined to European countries, so, the route is from east to west. These two crimes have different penalties as well. In Turkey, the national coordinator for the human trafficking issue is the Ministry of Foreign Affairs and for human smuggling it is the Ministry of Interior. It is known that most of the women who have been trafficked to Turkey to be employed in the entertainment or sex industry, crossed the border legally but in time they fall to the state of being illegal by violating the visa and residence regulations. Even though there are differences between concepts sometimes these two crimes intersect. After being smuggled to one country people are liable to fall in to the hands of the traffickers who make profit of their illegal and unprotected state.

On the other hand, it is wrong to evaluate human trafficking on the basis of individual, voluntary prostitution. Although intervention and encouragement for prostitution is considered as crime, sex workers are sent for medical examination and the act of prostitution is not evaluated as crime. Foreigners are not allowed to engage in prostitution and they are deported in such cases. Also we should indicate that the refugee status is completely different. The person who has a legal refugee status is a foreigner who has to stay in a country because of legitimate reasons like persecution in his country of origin. Moreover, an asylum seeker is a foreigner who has the right to residence for a specific period of time.

Prohibiting this crime will be very hard unless global economic imbalances are wiped away, social welfare is provided, additional precautions are taken against discrimination and countries work in cooperation.

Ayşen Önen, is a lawyer and Vice-Chairperson of the International Federation of Women Lawyers.

Önemli Bir İnsan Hakları İhlali Olan İnsan Ticaretinin Tanımı

Ayşen Önen
Uluslararası Hukukçu Kadınlar Federasyonu

İnsan ticaretiyle mücadelede önemli bir uluslararası belge Palermo'da kabul edilen, "Sınır Aşan Örgütü Suçlara karşı BM Sözleşmesine Ek, İnsan Ticaretinin Özellikle Kadın ve Çocuk Ticaretinin Önlenmesine, Durdurulmasına ve Cezalandırılmasına İlişkin Protokol" dür.

Türkiye'de bu Palermo Protokolü'nü imzalayıp kabul eden ülkelerdir. Buna göre eski TCK'nun 201/b maddesinde, insan ticareti ilk defa ayrı bir suç olarak tanımlanmıştır. Yeni TCK'nun 80. maddesinde de insan ticareti suçuna yer verilmiştir. Bu konuda uluslararası en son yasal düzenlemeyse, 3 Mayıs 2005 tarihinde kabul edilen ve 16 Mayıs 2005'de Varşova'da imzaya açılan, "Avrupa Konseyi'nin İnsan Ticareti ile Mücadele Sözleşmesi"dir. Palermo Protokolü'nü daha fazla kuvvetlendirmek ve geliştirmek amacıyla hazırlanan bu sözleşme konuya, özellikle insan hakları, kadın-erkek eşitliği ve mağdurların korunması açısından ağırlık vermektedir. Bu sözleşmeyle bağımsız ve etkili bir izleme mekanizması kurulmuştur. GRETA adındaki bu uzman grubu sözleşmeye taraf olan ülkeler hakkında raporlar hazırlayıp, uygulama konusunu takiple görevli kilinmiştir.

Bu genel değerlendirmeden yola çıkarak belirlenen insan ticaretindeki üç temel kriter şunlardır:

- Amaç: Mağduru herhangi bir şekilde sömürmek, zorla çalışırmak.
- Araç: Sömürü amacına ulaşmak için yasa dışı uygulamada bulunmak, aldatma, şiddet.
- Eylem: Ülke içerisinde ya da ulusal sınırları aşan nitelikte, mağdurları tedarik etme, barındırma, kaçırma gibi hareketler. İnsan ticareti bu üç unsurun birleşimi ile oluşur. Bunun tek istisnası çocuklardır. 18 yaşından küçük olanlar için suç, araçlardan hiçbir olmasa da gerçekleşir.

İnsan ticareti kavramıyla göçmen kaçakçılığı veya insan kaçakçılığı kavramları birbirinden farklıdır ve çoğu zaman karıştırılmaktadır. Yeni TCK'nın 79. maddesinde ve eski TCK'nın 201/a maddesinde, insan kaçakçılığı ya da göçmen kaçakçılığı hükmeye bağlanmıştır. Buna göre, göçmen kaçakçılığı, maddi menfaat elde etmek amacıyla yasal olmayan yollardan, bir yabancının ülkeye girmesi veya ülkede kalmasının sağlanması veya Türk vatandaşının ya da yabancıının ülke dışına çıkışının sağlanmasıdır. Kavamlar arasındaki farklılıklar şu şekilde özetlenebilir; insan kaçakçılığında, kişinin kendisinin bu suça iştiraki söz konusudur, kişinin suçu gerçekleştiren organizatörlere menfaat sağlayarak, daha iyi olanaklar sağlayacağını umduğu ülkeye illegal geçirmek veya orada kalmak isteği, rızası vardır. İnsan ticaretinde ise, mağdur gerek fiziksel gerekse psikolojik olarak büyük bir baskı altındadır. Mağdurun karşı koymasını imkansız hale getiren şiddet, tehdit gibi etkenler söz konusudur. Bu konuda mağdurun rızası geçersizdir. İnsan kaçakçılığında suçun oluşabilmesi için uluslararası sınırların aşılması gerekmektedir. Ama insan ticareti ise hem uluslararası boyutta hem de ulusal sınırlar içinde suç oluşturur.

İnsan kaçakçılığında, organizatörün kişiyi illegal olarak ülkeye sokmasından sonra, o kişiyle

arasındaki ilişki biter. İnsan ticaretinde ise ilişki ve sömürü devam eder. İnsan ticaretinde, Türkiye hedef bazen de transit ülke konumundadır. İnsan kaçaklığında ise, Türkiye hem kaynak, hem transit, hem de hedef ülke konumundadır. İnsan ticaretine daha çok kadınlar ve çocuklar, insan kaçaklığına ise daha çok erkekler ve bazen de aileler konu teşkil etmektedir. Türkiye'ye insan ticareti, yoğunlukla, Karadeniz'in kuzeyindeki ülkelerden ve Kafkasya bölgelerinden yapılmaktadır, yani kuzey-güney eksenindedir. İnsan kaçaklığında ise bu yön daha çok Uzakdoğu ülkeleri, Pakistan gibi ülkelerle, hedef olan Avrupa ülkeleri arasında, yani Doğu-Batı ekseninde gerçekleşmektedir.

Bu iki suçun cezaları da farklıdır. Türkiye'de insan ticaretinde, ulusal koordinatör Dışişleri Bakanlığı, insan kaçaklığındaysa İçişleri Bakanlığı'dır. Türkiye'de insan ticaretine maruz kalan veya eğlence ve seks sektöründe çalışan yabancı uyruklu kadınların çoğu zaman, yasadışı yollardan giriş yapmadıkları, ancak bazılarının yasal yollarla girişlerinin ardından vize ve ikamet ihlaliyle birlikte, yasa dışı konuma düştükleri bilinmektedir. Kavramlar arasında farklılıklar olmakla birlikte bazen bu suçlar kesişebilmektedir. İnsanlar, kaçakçılara yardımıyla ülkeye giriş yaptıktan sonra onların illegal ve savunmasız durumlarından faydalanan insan tacirlerinin eline düşebilmektedir.

Diğer yandan insan ticaretinin, bireysel ve gönüllü olarak fuhuş sektöründe çalışma kapsamında değerlendirilmesi de yanlıştır. Yalnızca fuhşa aracılık ve teşvik suç sayıldığından fuhuş yapan kadın sağlık muayenesine tabi olur ve eylemi suç oluşturmaz. Ancak, yabancıların fuhuş yapmalarına izin verilmemekte ve fuhuş yaptığı belirlenen yabancı sınır dışı edilmektedir. Ayrıca belirtmek gereki ki, mülteci ve sığınmacı statülerini de tamamen farklı durumlardır. Mülteci konumundaki kimse, baskı, zulüm, ayaklanma gibi haklı nedenler sonucu, başka bir ülkede kalmak zorunda olan yabancı bir kimsedir ve o ülkede kendisine sağlanan mülteci statüsüyle legal konumdadır. Sığınmacı statüsü ise, hukuki bir statü kazanılmasından farklı olarak, yabancı bir kimsenin fiili ve süreli barınmasına izin verilmektedir.

Küresel boyutta ekonomik dengesizliğin giderilmesi, sosyal refahın sağlanması ve kadına karşı ayrımcılığın önlenmesi konusunda ek önlemler alınmaz ve işbirliği içinde çalışmazsa bu suçu tamamen önlemek güç olacaktır.

Av. Ayşen Önen, halen Uluslararası Hukukçu Kadınlar Federasyonu Başkan Yardımcılığı görevini yürütmektedir.

Definition of Trafficking/The Human Rights Violations Involved in the Trafficking Process*

Aytaç Karacan
Turkish Federation of Women Lawyers

Even though the “Universal Declaration of Human Rights” adopted and proclaimed by the United Nations General Assembly on the 10th of December 1948 includes the provisions “All human beings are born free and equal in dignity and right. Everyone has the right to life, liberty and security of person. No one shall be held in slavery or servitude; slavery and the slave trade shall be prohibited in all their forms”, unfortunately there are human rights violations all over the world. In the 21st century, democratic improvements, empowerment of the state of law, respect for human rights and especially combating of gender based violence, are issues that are forming the agenda of the United Nations and of the European Union.

To implement the guidelines taking place in the Millennium Declaration of the United Nations General Assembly, to widespread the international laws about children and women and also to prevent human rights violations, the United Nations Secretary-General sent a letter to member countries asking their urgent and absolute ratification of 23 agreements about these issues. The United Nations Convention against Transnational Organised Crime and its additional protocols that have been adopted on the 15th of November 2000, are also in these before mentioned 23 agreements. The first one of these protocols, which is directly related with our subject, is the “Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children” and the other one is the “Protocol against the Smuggling of Migrants by Land, Air and Sea”.

Human trafficking has a history of at least a hundred years and it is an important human rights violation, which is becoming widespread all over the world. More and more crime organizations are getting into the trafficking business for their interests. After the “International Convention for Struggle against White Women Slaves” in 1910, many agreements about this issue have been signed. The most important and most comprehensive legal document is the “Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children” supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. This protocol, which has been adopted in 2000 in Palermo, Italy, is also known as the Palermo Protocol.

The Protocol defines "trafficking in persons" to mean the recruitment, transportation, transfer, harboring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labor or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs. Thus, in the concept of human trafficking: Purpose is exploitation, method is coercion by illegal way, Act is to force someone to work by means of coercion for the purpose of exploitation.

In the human smuggling concept, which is mostly confused with human trafficking, the most important aspect is the will of the person without coercion. Without any forcing or pressure people living in bad conditions in their own country usually make arrangements in exchange of

money with members of crime organizations in order to illegally migrate to another country in search of better life standards. The function of human smugglers ends by transferring the person to the other country. However, in human trafficking even if the entrance is legal because of lax visa policies, the compulsion and threats by the traffickers for the purpose of exploitation continue. In human trafficking the victim is not necessarily transferred to a foreign country, but it is possible to traffic persons within the same country. Even though both cases contain human rights violations, they are evaluated and treated differently by the law. So it is important for the judiciary to consider both concepts independently.

Turkey approved and signed the Palermo Convention and its additional protocols regarding the prevention of Human Trafficking and Smuggling. Turkish Criminal Law has been reorganized in respect to international agreements and legal renovations have been done to stop this humanity crime. But the main objective is to implement these legal instruments in practice.

Below are the recommendations put forward in international agreements to prevent this crime:

- To have strong and stable investigation and prosecution processes towards criminals.
- To inform victims about their rights and protect them both in the investigation and prosecution process.
- To raise public awareness about the issue.
- To investigate about public officials' corruption related to this crime.
- To have witness protection programs.
- To open shelters for the victims.
- To give legal, medical and social support to the victims.
- To cooperate with the civil society establishments.

In this spirit, the Turkish Federation of Women Lawyers in which I am the Chairperson of the Board, held the very first international meeting about human trafficking in Turkey. Between the 1st and the 4th of September 2001, we realized the council meeting of the International Federation of Women Lawyers in Istanbul and this issue was discussed in the "Women and girls trafficking" International Symposium of which a conclusion manifesto was published.

In this manifesto, the need for cooperation and legal arrangements between countries was stressed. This crime is global in scale rather than national, and for its successful combating, a global struggle is needed. So in the name of myself, of the Turkish Federation of Women Lawyers and of my country, I would like to thank the International Blue Crescent Relief and Development Foundation for cooperating with our neighbour Greece and for showing a good example of solidarity and to thank Médecins du Monde-Greece for organizing the two conferences and film presentations in Istanbul and Trabzon and also for gathering the related institutions and people.

* This paper was presented at the Trabzon Anti-Trafficking Conference by Ms. Süreyya Turan.

Aytaç Karacan, is a lawyer and Chairperson of the Board of Directors of the Turkish Federation of Women Lawyers.

Önemli Bir İnsan Hakları İhlali Olan İnsan Ticaretinin Tanımı*

Aytaç Karacan
Türk Hukukçu Kadınlar Derneği

Birleşmiş Milletler Genel Kurulunca 10 Aralık 1948 tarihinde ilan edilen “İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi”, “Bütün insanlar özgür, onur ve haklar bakımından eşit doğarlar, yaşamak, özgürlük ve kişi güvenliği herkesin hakkıdır, hiç kimse kölelik ve kulluk altında bulundurulamaz, kölelik ve köle ticareti her türlü biçimde yasaktır.” hükümlerini içermesine rağmen ne yazık ki günümüzde tüm dünyada insan hakları ihlalleri süregelmektedir. 21. yüzyılda da demokrasinin gelişmesi, hukuk devletinin güçlendirilmesi, evrensel insan haklarına saygı ve özellikle kadına karşı şiddet konuları Birleşmiş Milletler, Avrupa Konseyi ve Avrupa Birliği'nin en önemli gündem maddesini oluşturmaya devam ediyor.

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun “Milenyum Bildirisinde” yer alan bu ilkeleri hayatı geçirmek için Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri kadın ve çocuk haklarına ilişkin uluslararası hukuk kurallarının yaygınlaştırılması ve hakların ihlal edilmesini önlemek amacıyla, Mayıs 2001 tarihinde üye devletlere gönderdiği mektupta, konuya ilgili yirmi üç sözleşmenin mutlaka ve acilen imzalanmasını ve onaylanması istemiştir. 15 Kasım 2000 yılında kabul edilen “Sınır Aşan Organize Suçlara Karşı Birleşmiş Milletler Konvensiyonu” ve aynı tarihli “Ek Protokol” de anılan yirmi üç sözleşme arasında yer almaktadır. Bu protokollerden birincisi ve konumuzla doğrudan ilgili olan “İnsan Ticaretinin Özellikle Kadın ve Çocuk Ticaretinin Önlenmesine, Durdurulmasına ve Cezalandırılmasına İlişkin Protokol” diğeri “Göçmen Kaçakçılığına Karşı Protokol”dur.

İnsan ticareti en az yüz yıllık geçmişi olan, bütün dünyada gittikçe yaygınlaşan çok önemli bir insan hakları ihlalidir. Kendilerine çıkar sağlamak amacıyla kurulan suç örgütleri hızlı bir şekilde yayılmaktadır. 1910 yılında “Beyaz Kadın Ticaretinin Önlenmesine İlişkin Uluslararası Sözleşme”nin imzalanmasından bu yana bu konuda pek çok uluslararası sözleşme yapılmıştır. Bu konuda en önemli olan ve konuyu bütün boyutlarıyla düzenleyen yasal belgeye “Sınır aşan Örgütlü Suçlara Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesine” ek, “İnsan Ticaretinin Özellikle Kadın ve Çocuk Ticaretinin Önlenmesine, Durdurulmasına ve Cezalandırılmasına İlişkin Protokol”dür. 2000 yılında İtalya'nın Palermo şehrinde imzalanan bu protokol, “Palermo Protokolü” olarak da anılır.

“Palermo Protokolü”ne göre insan ticareti; kuvvet kullanarak veya kuvvet kullanma tehdidiyle veya başka bir biçimde zorlama, kaçırma, hile, aldatma, nüfuzu kötüye kullanma, kişinin çaresizliğinden yararlanma veya denetim yetkisi olan kişilerin rızasını kazanmak için o kişiye veya başkalarına kazanç veya çıkar sağlama yoluyla kişilerin istismar amaçlı temini, bir yerden bir yere taşınması, devredilmesi veya teslim alınmasıdır. Göründüğü gibi insan ticareti kavramında; Amaç: Sömürüm, Araç: Yasası yolla baskı, Eylem: Sömürüm amaçlı baskıyla bir yerde bulundurma, çalışma vs. dir.

İnsan ticaretiyle çok karıştırılan insan kaçakçılığı kavramında ise en önemli unsur baskı değil rıza olmasıdır. İnsanlar bir zorlama ya da baskı olmaksızın kendi rızalarıyla genellikle yaşam koşulları kötü olan ülkelерden daha iyi koşullarda yaşayabileceklerini düşündükleri ülkelere yasal olmayan yollarla göç etmek üzere, bir bedel karşılığı suç örgütü mensuplarıyla anlaşır.

İnsan kaçakçısının fonksiyonu göç edilen ülkeye getirmekle biter. İnsan ticaretinde ise bazen yasal yollarla da olsa (vize gevşekliğinden yararlanarak) bir ülkeye getirildikten sonra insan tacirleri tarafından yukarıda bahsettiğimiz üzere baskı, tehdit vs. yollarla sömürü devam eder. İnsan ticaretinde bir ülkeden mutlaka başka bir ülkeye götürülme şart değildir. Aynı ülke içinde de insan ticareti mümkündür. Bu iki kavram da insan hakları ihlali içermesine rağmen hukucken uygulanacak hükümler açısından, farklı hükümlere ve müeyyidelere tabidir. Bu nedenle özellikle hukukçular açısından bu iki kavramı ayrı değerlendirmek gereklidir.

Türkiye, insan ticaretinin ve kaçakçılığının önlenmesi ile ilgili olarak; "Palermo Sözleşmesi" ve "Ek Protokoller" imzalamış ve onaylamıştır. Türk Ceza Kanunu, uluslararası sözleşmelere uygun olarak düzenlenmiş, bu insanlık suçunun engellenmesi amacıyla yasal düzenlemeler yapılmıştır. Ancak bu yasal düzenlemelerin hayatı geçirilmesi asıl hedeftir.

Uluslararası sözleşmelerde bu suçu önlemeye yönelik yerine getirilmesi istenen konular şunlardır:

- İnsan ticareti hakkında suçlulara yönelik güçlü ve kararlı bir soruşturma ve yargılama olması,
- Gerek soruşturma gerekse yargılama sürecinde, mağdurların kendi ülkelerine geri dönüşleri ve hakları konusunda bilgilendirilmeleri ve korunmaları,
- Toplumun bu suçun verdiği zarar konusunda bilgilendirilmesi,
- Bu suça göz yuman veya bu suçtan çıkar sağlayan kamu görevlileri hakkında kararlı bir soruşturma ve yargılamanın yapılması,
- Bu suça tanıklık edenlerin korunması,
- Mağdurlar için barınma yerlerinin açılması,
- Hukuki, tibbi ve sosyal destek verilmesi,
- Sivil Toplum Kuruluşları ile işbirliğine gidilmesi.

Bu bağlamda, halen Yönetim Kurulu Başkanı olduğum, Türk Hukukçu Kadınlar Derneği Türkiye'de ilk defa insan ticareti konusunda uluslararası bir toplantı düzenlemiştir. 1- 4 Eylül 2001 tarihinde, üyesi olduğu Uluslararası Hukukçu Kadınlar Federasyonunun konsey toplantısını İstanbul'da gerçekleştiren Türk Hukukçu Kadınlar Derneği, aynı toplantıda yer alan "Kadın ve Genç Kız Ticareti" konulu sempozyumda konuyu uluslararası platformda tartışırmış ve bir sonuç bildirgesi yayinallyamıştır.

Sonuç bildirgesinde ülkeler arasında bu konuda bir yasal düzenlemenin ve işbirliğinin gerekliliği konusu vurgulanmıştır. Bu suç ulusal boyutta olmaktan çok küresel niteliktir. Bu suçla mücadelede de küresel olduğu zaman başarıya ulaşılabilir. Bu mücadelede komşumuz Yunanistan'la birlikte hareket ederek güzel bir dayanışma örneği veren Uluslararası Mavi Hilal İnsani Yardım ve Kalkınma Vakfı'yla ülkemizde İstanbul ve Trabzon'daki bu konferans ve film gösterilerini düzenleyen bu konuya ilgilenen kişi ve kuruluşları bir araya getiren Médecins du Monde -Yunanistan gönüllülerine şahsim, derneğim ve ülkem adına teşekkür ediyor, kutluyorum.

* Bu metin Trabzon Kadın Ticaretini Önleme Konferans'ında Sayın Süreyya Turan tarafından sunulmuştur.

Av. Aytaç Karacan, Türk Hukukçu Kadınlar Derneği Yönetim Kurulu Başkanıdır.

The Human Trafficking Process: Causes, Actors, Mechanisms and Victim Profile

Nilüfer Narlı

Kadir Has University, İstanbul

One of the challenges of the millennium is illegal human mobility that causes human-right abuses and poses a threat to social stability and international security. Economic globalisation fosters both migration and trans-national crime. These two aspects of globalisation intersect in the phenomenon of human smuggling, which has, in turn, drawn the attention of immigration, law enforcement and foreign ministry officials. This paper recognises the need to have an extensive study on human smuggling and trafficking. In order to do this, we need to understand this phenomenon in the larger context of the processes of globalisation. The globalisation of economic activities and technological advances have increased the mobility of people in various forms ranging from the migration of documented labour to the illegal flow of labour including illegal migrant smuggling and expanded transitional crime. Therefore, political, sociological, and psychological factors are likely to be as important as economic factors that affect the causes of illegal migration movements, human smuggling and trafficking.

The paper presents a mix of descriptive empirical evidence from the field work in Istanbul and a conceptual analysis providing a perspective of human smuggling to and via Turkey. The field work in 1994 and in the years of 2002-2003 provided the data for the research. The field work was conducted in various sections of İstanbul (Tarlabaşı, Koca Mustafa Paşa, Vefa, Süleymaniye, Zeytinburnu, Aksaray and Laleli) where the smugglers used to lodge the illegal migrants and where illegal foreign workers live. Pr. Narlı interviewed illegal foreign workers who were smuggled or who entered with legal documents in 1994 and 2002-2003. The data on women trafficking and migration of illegal sex workers was obtained from press reports, interviews with the Turkish male customers of the illegal sex workers and from the observations conducted in various sections (including Laleli, Avcılar, Ataşehir, Ataköy) of İstanbul in 2002-2004.

A definition of human smuggling, including its social organisation, and political and economic significance, is still very much a work in progress. People smuggling is procuring the illegal entry of a person into a state, of which the person is not a national or permanent resident, in order to obtain a financial or other material benefit. It is estimated that more than 50 percent of illegal immigrants are now being assisted globally by smugglers. It is important to differentiate human smuggling from human trafficking that is the recruiting, transporting, transferring, harbouring or receiving persons for the purpose of exploitation; by using threatening force, coercion, abduction, fraud, deception, or abuse of power against them; or by giving or receiving a payment or a benefit to those who control them. Trafficking is the cross-border sale of a person, against his or her will, for the purpose of sexual or other exploitation; it leaves victims in a condition of slavery because they are forced into prostitution or other activities and deprived of the freedom to change. The age groups of illegal sex-workers ranges from 13 to the mid-40s.

Turkey is a major transit zone for the smugglers and their customers. Turkey is a destination country as well origin and transit country for human smuggling and trafficking. Turkey has received migrant workforce and illegal migrants through human smuggling and trafficking from the Southeast European countries, Russia, Ukraine, the Caucasus region as well as from the Middle East, Black Africa and sub-continent. For many illegal sex workers from Ukraine, Moldova, Romania, Russia, Azerbaijan and Georgia, Turkey is the destination country. Some of them are brought by the organised crime groups and forced to work in prostitution; but many of

them had the knowledge of being illegal sex worker in Turkey.

The smugglers and traffickers use various methods and routes to enter and transit Turkey. The changing of routes and of the methods of the people smuggling networks as a response to legislative and law enforcement activities is necessary for the survival of this network. Flexibility is one of main characteristics of transportation and choice of routes. While, the routes used by people may sometimes be simple and direct, at other times it may be circuitous. The times between departure and arrival may vary from a few days to several months or even years

Human smuggling and trafficking are executed via a number of land, water and air routes described below. Destination countries of the human smugglers who use the route via Turkey are Germany, England and other European Union countries. The following origin countries supply the human stock for the smugglers: Middle East Countries including Iraq, and Iran (and many Palestinians from Palestine); Black African countries including Ethiopia, Ghana, Gambia, Nigeria and Senegal; and Asian countries including Bangladesh, Pakistan and Afghanistan. They first transit Turkey from where they move to transit Southeast European and Eastern European countries to reach the final destination in Western Europe.

Human smuggling in the region is executed by the organized crime networks operating in Turkey and in the Balkan countries, and secondly by the terrorist groups who need money to finance their activities. The human smuggling networks are not hierarchy organised and centralized. They are loose and flexible networks in the form of spider-web. They can accommodate individuals and groups who would get involve in human smuggling only once in their life time or those who are planning to stay in the "business" for a long period of time. They can recruit individuals without any criminal record as well as those linked to terrorist organizations

Insufficient inspection staff, inadequate penalties for violations, weak labour law, flexibility on the part of the authorities and the failure of trade unions to bring the issue of immigrant labour force sustained the illegal migrant workforce and human smuggling through the 1990s. In responding to the growing size of human smuggling and the pressure from the EU to prevent human smuggling and trafficking, the state has taken measures to prevent the human smuggling and illegal migratory work force. The governments introduced legal arrangements in 2002 and 2003 to prevent human smuggling and trafficking. . There were no specific pieces of legislation concerning human trafficking and there was no definition of trafficking in human beings in the Penal Code or any other legal acts until the year of 2002. In the year of 2002, Turkish Parliament passed a new law outlawing organ and people smuggling when the Parliament adopted a major reform package to harmonize Turkish laws with those of the EU. There were also new legal arrangements to prevent the migration of illegal labour workforce and the recruitment of illegal foreign labourers.

The statistical data given by the Ministry of Interior and the field work data show that the number of smuggled migrants has decreased and dropped dramatically since the beginning of 2002. All the interviewed people renting rooms to the smuggled Iraqis and Iranians in 2002 and those running laundry shops in the Vefa area (of Istanbul), mentioned a decrease in the number of smuggled Iranians and Iraqis residing in the area during different time arrival intervals. They also pointed out the observation of the increased police control and operations in the regions in 2002.

Pr. Dr. Nilüfer Narlı, is currently Professor of Political Sociology and Dean of the Faculty of Communication at Kadir Has University, Istanbul.

Nedenler, Rol Alanlar, Mekanizma ve Kurbanlar Çerçeveinde İnsan Ticareti

Nilüfer Narlı
Kadir Has Üniversitesi, İstanbul

Milenyumun en zorlu sorunlarından biri, insan hakları ihlallerine neden olan ve sosyal düzenin korunmasıyla, uluslararası güvenliğin sağlanmasında tehlike oluşturan, yasadışı insan hareketleridir. Ekonomik küreselleşme, göç ve uluslararası suçları teşvik etmektedir. Küreselleşmenin bu iki boyutu, insan kaçakçılığı çerçevesinde kesişmektedir ki bu, yürütmeyle yargının ve yabancılarla ilgili bakanlıkların dikkatini göç konusuna çekmektedir. Bu sunum, insan kaçakçılığı ve insan ticareti üzerinde kapsamlı bir inceleme yapılması gerekliliğini göstermektedir. Bunu yapabilmek için bu olguya en geniş bağlamda, küreselleşme süreci içinde anlamamız gerekmektedir. Ekonomik faaliyetlerin küresellesmesi ve teknolojik gelişmeler, yasal iş gücü göçünden, insan kaçakçılığına ve yaygın uluslararası suçlara kadar açılım gösteren biçimlerde insan hareketlerini arttırmıştır. Bu nedenle, yasadışı göç hareketlerini, insan kaçakçılığını ve insan ticareti etkilemesi açısından politik, sosyolojik ve psikolojik faktörler de ekonomik faktörler kadar önemlidir.

Bu sunum, İstanbul'daki saha çalışmasından elde edilen tanımlayıcı verilerle Türkiye'ye ve Türkiye üzerinden yapılan insan kaçakçılığı perspektifini veren kavramsal analizlerin karışımından oluşmaktadır. Araştırma için gereken veriler, 1994 ve 2002-2003 yıllarındaki saha çalışmalarından elde edildi. Saha çalışması, insan kaçakçılarının yasadışı göçmenleri ikame ettirdiği yerlerle, kaçak çalışan yabancı işçilerin yaşadığı yerler olan, İstanbul'un (Tarlabaşı, Koca Mustafa Paşa, Vefa, Süleymaniye, Zeytinburnu, Aksaray ve Laleli) çeşitli bölgelerinde yapılmıştır. Bu bölgelerdeki kaçak yollardan ya da yasal yollardan ülkeye giren yabancı işçilerle görüşmeler yapılmıştır. Kadın ticareti ve ülkeye yasadışı yollarla giren seks işçileriyle ilgili veriler, gazete haberlerinden, bu işçilerin Türk erkek müşterileriyle yaptığı görüşmelerden ve 2002-2004 yıllarında İstanbul'un çeşitli bölgelerinde (Laleli, Avcılar, Ataşehir, Ataköy gibi) yürütülmüş olan gözlemlerden elde edilmiştir.

Sosyal örgütlenmeleri, politik ve ekonomik göstergeleri içeren insan kaçakçılığı tanımı, üzerinde halen çalışılan bir süreçtedir. İnsan kaçakçılığı, vatandaşlığı ya da oturma izni olmayan kişileri maddi yarar sağlamak amacıyla ülkeye yasadışı yollardan sokmaktadır. Dünya çapındaki yasadışı göçün yaklaşık %50'sinin insan kaçakçıları tarafından gerçekleştirildiği tahmin edilmektedir. İnsan ticaretinin insan kaçakçılığından farkı önemlidir; insan ticaretinde, sömürük aracılığıyla kaçırma, barındırma ve zorla çalışma vardır ve bunu yaparken tehdit, zorlama, kaçırma, hile, kandırma ve kişiye karşı gücünü kötüye kullanma ya da kişileri kontrol altına alabilmek, para alma veya verme konusudur. İnsan ticareti, kişinin rızası dışında cinsel sömürük ya da diğer sömürük amaçlarıyla sınır ötesi satışıdır, kurbanlar kölelik koşullarına itilirler, çünkü bu kişiler durumu değiştirmeye özgürlüklerinden de yoksun bırakılarak fahişeliğe ya da diğer eylemlere zorlanırlar. Yasadışı seks işçilerinin yaş ortalaması on üç ile kırk arasında değişir.

Türkiye, insan kaçakçıları ve müşterileri için önemli bir transit bölgedir. Bununla birlikte, insan ticareti ve insan kaçakçılığı konusunda Türkiye aynı zamanda hem kaynak, hem transit, hem de hedef ülkedir. Türkiye'ye, insan ticareti ve insan kaçakçılığı yoluyla Güneydoğu Avrupa Ülkelerinden, Rusya'dan, Ukrayna'dan, Kafkaslar'dan, Ortadoğu'dan, Afrika'dan yasadışı iş gücü

ve göçmenler gelmektedir. Ukrayna, Moldova, Romanya, Rusya, Azerbaycan, Gürcistan'dan gelen bir çok yasadışı seks işçisi için Türkiye hedef ülkedir. Bunların bazıları organize suç grupları tarafından getirilmekte ve fuhuş yapmaya zorlanmaktadır ancak birçoğu Türkiye'de yasadışı seks işçisi olarak çalışacağını bilerek gelmektedir.

İnsan kaçakçıları ve tacirleri Türkiye'ye giriş ve transit geçiş için çeşitli yöntemler ve yollar kullanmaktadır. Yasalar ve alınan önlemlere karşı, şebekeler ayakta kalabilmek için yol ve yöntemlerini değiştirirler. Esneklik, nakletme ve yol seçiminin temel özelliklerinden biridir. Kullanılan yollar bazen basit ve doğrudanken bazen de karmaşık olabilir. Kaynak ülkeden çıkış ile hedef ülkeye varış arasında geçen zaman birkac günden, birkac aya hatta birkac yıl kadar farklılık gösterebilir.

İnsan kaçakçılığı ve insan ticareti, aşağıda açıklanan kara, deniz ya da hava yollarından bir veya birkacı ile yapılır. İnsan kaçakçıları Türkiye'den geçen yolu, Almanya, İngiltere ve diğer AB ülkelerine geçiş için kullanırlar. İnsan kaçakçıları için insan kaynağı oluşturan ülkeler; Irak, İran ve Filistin'i içeren Ortadoğu ülkeleri, Etiyopya, Gana, Gambiya, Nijerya, Senegal'i içeren siyah Afrika ülkeleri ve Bangladeş, Pakistan ve Afganistan'ı içeren Asya ülkeleridir. Batı Avrupa'daki hedef ülkelerine ulaşmak için geçiş yapmak üzere, önce Türkiye'den, Güneydoğu Avrupa ya da Doğu Avrupa'ya geçerler.

Bu bölgede insan ticareti, öncelikle Türkiye ve Balkan ülkelerinde faaliyet gösteren organize suç örgütleri ve ikinci olarak da çalışmalarını finanse etmek için paraya ihtiyacı olan terörist gruplar tarafından yürütülür. İnsan kaçakçılığı şebekeleri hiyerarşik bir yapıya sahip değildirler ve merkezi olarak yönetilmezler. Örümcek ağını andıran esnek ve gevşek yapıları vardır. Örgütler, insan kaçakçılığını bir kereye mahsus yapmayı düşünen ya da buna uzun vadeli bir iş gibi bakan şahıslar veya gruplarla çalışabilirler. Hiçbir suç kaydına sahip olmayan kişilerle de terörist gruplarla bağlantısı olanlarla da çalışabilirler.

Yetersiz kontrol ekipleri, ihlallere karşı yetersiz cezalar, hukuki eksiklikler, yetkililerin konuya gereken önemi vermeyişleri ve 1990'lardaki ticari birliklerin çöküşleri, yasadışı iş gücü ve yasadışı göçe dolayısıyla da insan kaçakçılığına yol açmıştır. İnsan kaçakçılığının artan boyutu ve AB'nin insan kaçakçılığı ve ticaretini önlemedeki baskısı, devletlerin insan kaçakçılığı ve yasadışı iş gücü konusunda önlemler almasını sağlamıştır. 2002 ve 2003 yıllarında, devletler insan kaçakçılığı ve insan ticareti konusunda yasal düzenlemeler yaptılar. 2002 yılına kadar, ceza kanunlarında ne insan ticaretiyle ilgili özel bir yasal düzenleme, ne de insan ticaretine ilişkin bir tanımlama yer almamıştı. 2002 yılında, Türk parlamentosu, Türk ve AB yasaları uyum sürecinde hazırladığı reform paketinde organ ve insan kaçakçılığını suç olarak tanımlayan yasaları çıkardı. Ayrıca, yasadışı iş gücünün girişini ve yeni yasadışı yabancı işçileri önlemek için de yasal düzenlemeler yapıldı.

İçişleri Bakanlığı tarafından verilen istatistikler ve saha çalışmaları verileri, 2002 yılının başlangıcından bu yana insan kaçakçılığı rakamlarının ciddi bir düşüş içinde olduğunu göstermektedir. 2002 yılında İstanbul'un Vefa semtinde, kaçak İranlı ve Iraklılara oda kiralayanlar ve çamaşırhane hizmeti verenlerle yapılan görüşmeler sırasında, kaçak gelen İran ve Iraklıların sayısındaki azalma vurgulanmıştır. Ayrıca bu incelemede, bölgedeki 2002 yılında artan polis kontrolleri ve operasyonlarına da dikkat çekilmiştir.

The Direct and Indirect Consequences of Trafficking in the Destination Countries

Grigoris Lazos
Panteion University, Athens

Trafficking of human beings started in Greece during the early 1980s. It was in retrospect and in fact took another decade to understand that the introduction of women from the Caribbean and then Poland and then Thailand constituted trafficking processes. It so happened that I engaged with qualitative research on prostitution in the early 1990s for the study of client habits just at the time of the first groups of women from Russia and shortly after Albania to be followed by waves of women from Moldova, Ukraine and the Balkan countries.

From 1990 to the year 2000, there was an unbelievable growth of women trafficking in Greece. Local “legal” prostitution was crushed and forced to the periphery of the broad and growing forced sex market dominated by traffickers. Forced prostitution expanded in the urban centers of Greece and, in the second half of the decade, to small size towns and, even, villages. The numbers of trafficked women rose up to 1997 when, according to research findings of my team, approximately 22.500 women were introduced to the forced sex market. The 1990 decade was a period of direct barbarism, torture, murder and force for many of the 250.000 women that more or less passed through the market with many different but as a rule black fates waiting them in the future.

After a two year stabilization, by the year 2000 and up to the present, trafficking and prostitution started modernizing and becoming more effective: less and less women produced the same or even better profits. Moreover, since society in Greece started reacting to trafficking, or, more accurately, to its worst features, physical violence was reduced to be supplemented by other, indirect forms of keeping women obedient and productive. In fact, the growing crisis in the incomes of the classes that mostly supported trafficking (lower middle classes and the peasantry) pressed the trafficking networks to get more professional, more capitalist-oriented. Another reason for this rationalization was that, since Greece could not compete with other countries such as Germany, Italy, the US, Japan and Australia in getting as many numbers as in the past as well as the best stock of women—the available women had to be used with care for their replacement was relatively difficult.

Apart from this, Greece started “receiving” a variation of women. The old model of Russian, Albanian and Ukrainian has given way to Russian, Ukrainian, Moldavian, Albanian, Rumanian, Bulgarian, Nigerian, Erytrean etc. In Greece we do not call them *Natashas*, but being more sincere or cynical, we call them Russian, Ukrainian, in racist overtones, however.

There is now an improvement of the ratio between women hirings and money. From the year 2000 onwards, the number of trafficked women but also the clientele is getting lower and lower. In comparison to the year 2000 there is perhaps 25 percent less hirings of these women per year in Greece, but the industry generates more money. Now we have a mature, business oriented trafficking in modern Greece. In the year 2000 each of the women was hired on average 1535 times. Sometimes these women are used by clients just 2 times per day. The

highest number that I have personally come across is 128 times in a single day.

Concerning the structural changes of trafficking in Greece, it is important that gradually we have a lowering of the income of those people who constitute the clientele. This has led to new themes and new variations in trafficking as well, because in the final analysis it is the client who has the last word. Also now we have a price split. We have the cheap services in the brothel that can start from 5-20 euros, or in the street, and we have the high priced services in other forms.

Regarding the ways in which the state and society reacted to trafficking, up to 1995 there was no reaction at all. In the year 1995 we have the first 'theoretical' reaction, by the 'Marangopoulos Foundation for Human Rights'. A process of sensitization started, people were waking up. The years 2000-2002 where the years of combating trafficking. We were feeling comfortable by the fact that now we are going to crash it. After the year 2002 there was no combating of trafficking any more.

Trafficking is now less hidden in Greece and everybody, including the police, knows the issue. The police started creating a balance, they have developed a policy of accepting that trafficking is present and they have occasional monthly attacks. And of course we have a coming back of economic and sexual corruption of policemen. And there are cases that the police sent a trafficking case to court, where it proved rather easy for the trafficker to go to court with the victim, the victim to go to prison and the trafficker to get out smiling.

The police suspects the NGOs, does not cooperate and has ways of blocking down their efforts. Part of these suspicions are correct as some of the NGOs in Greece are exactly the NGOs that the police uses as example to reject the whole of the NGO movement.

What is very important in the way we are going to act in the future is that the old vision of big traffickers that can control the whole of the Greek market has ended, as it is no longer profitable to coordinate 200 or 400 women throughout Greece. The big traffickers of the past moved their capital, the money they earned through trafficking of women, to legal (or other illegal) operations and we have at this particular moment the impression that trafficking is controlled by approximately 210-250 small trafficking groups from 3-8 or 9 people.

The trafficking network, which includes sometimes a woman, who might also be the head, has something to offer to the trafficked woman, as it controls her survival. These women have low esteem and low sense of dignity. But I do not think that those who fight trafficking, are to judge these women concerning their sense of dignity, which implies, that they accept some blind obedience in order to manage a surviving week. Also, the traffickers control the expectations of these women. These women hope and since they hope, if you can convince them, perhaps they see the chance to have a different future.

Another excellent trick that the trafficking networks have for keeping these women obedient and subject to exploitation, is that they spread rumors and facts about what happened to women that were freed from trafficking networks in the past and came in the hands of the police or a specific NGO.

So, these women are crashed. The traffickers are effective in crashing women. This is their job and source of money. Unfortunately, and this is a criticism to all of us, at least in Greece, is that we do not offer these women something effective and concrete, in order for them to have a realistic chance for survival. Give them one, guarantee a life after two years to these women, not after a week, give them a chance and they are going to grasp the opportunity. Unfortunately, civil society and the state in Greece have failed in offering to these women a better package than the package the traffickers offer.

Pr. Dr. Grigoris Lazos, is a Professor of Sociology at the Panteion University in Athens, who has been researching the issue of trafficking in Greece for an extended period of time.

İnsan Ticaretinin Doğrudan ve Dolaylı Sonuçları

Grigoris Lazos
Panteion Üniversitesi, Atina

İnsan ticareti Yunanistan'da, 1980'lerin başında başladı. Bugün geçmişe baktığımızda, önce Karayıpler'den sonra Polonya'dan ve sonra Tayland'dan gelen kadınların insan ticareti sürecinde olduklarını anlamamızın, on yılımızı aldığı göremiyoruz. 1990'ların başında önce Rusya'dan sonra sırasıyla Arnavutluk, Moldova, Ukrayna ve Balkan ülkelerinden dalga dalga kadınlar Yunanistan'a gelirken, ben fuhuş sektöründeki müşterilerin alışkanlıklar konusunda nitel araştırmalar yapmaktaydım.

1990'dan 2000 yılına kadar Yunanistan'daki kadın ticaretinde inanılmaz bir artış oldu. Yerel 'legal' fuhuş sektörü sektöre uğramış, kenara itilmiş ve piyasa insan tacirleri tarafından yönetilmeye başlanmıştır. Zorla fuhuş öncelikle, Yunanistan'ın kırsal bölgelerinde başlamış ve on yılın ikinci yarısında, köylere hatta küçük kasabalaraya yayılmaya başlamıştır. Tacirler tarafından getirilip zorla fuhuş piyasasına sürülen kadın sayısı, ben ve ekibimin yaptığı araştırmaya göre, 1997 yılında yaklaşık 22.500'ü bulmuştur. 1990'lı yıllar barbarlığın, işkencenin, cinayetin ve zorla fuhuş piyasasından çeşitli şekillerde geçmiş, kara talihi 250.000 kadının yılları olmuştu.

İki yıllık durgunluk döneminden sonra, 2000 yılından günümüze kadar insan ticareti ve fuhuş sektörü, yenilenerek, çok daha az kadınla, aynı ya da daha fazla kar etmeye ve daha verimli bir hal almaya başladı. Dahası, Yunanistan'da toplumun, insan ticaretine ya da onunla ilgili en kötü özelliklere tepki göstermesiyle birlikte, bu kadınları itaatkar kılmak ve çalıştmak için kullanılan fiziksel şiddet yerini dolaylı başka yöntemlere bıraktı. İnsan ticareti kurbanlarının müşterileri olan, orta alt ve köylü sınıfının gelirlerinin düşüşü, insan ticareti şebekelerinin daha profesyonelleşmesine ve kapitalist yaklaşımlar uygulamasına neden oldu. Bu uygulamanın gerçekleşmesinin bir diğer nedeni de, Yunanistan'ın Almanya, İtalya, Amerika, Japonya ve Avusturya gibi ülkelerde ne gelen kadın sayısında, ne de niteliğinde rekabet edememesi ve dolayısıyla, var olan kadınların yerlerine yerlerinin getirilmesinin zorluğu nedeniyle aynı kadınların sürekli olarak kullanılmasıydı.

Bunun dışında, Yunanistan'da çeşitli kadınlar bir araya "toplasmaya" başladılar. Ruslar, Arnavutlar ve Ukraynalılardan oluşan eski model yerini Ruslar, Ukraynalılar, Moldovalılar, Arnavutlar, Romenler, Bulgarlar, Nijeryalılar gibi çeşitliliğe bıraktı. Yunanistan'da biz bu insanlara "Nataşa" demiyoruz, daha samimi ya da alaycı bir tavırla ama ırkçı bir tonda, Rus ya da Ukraynalı diye çağrıyoruz.

Günümüzde, bu kadınların kullanımı ve para arasındaki oranda bir gelişme olmuştur. 2000 yılından bu yana müşteri ve kadın sayısı her geçen gün düştü. Karşılaştırma yapıldığında, 2000 yılına göre kadınların kullanımında her yıl yaklaşık %25'lik bir düşüş olmasına rağmen, sektör daha fazla para kazandı. Şu an modern Yunanistan'da artık olgun bir sektör haline gelmiş bir kadın ticareti var. 2000 yılında, her kadın ortalama 1.535 kere hizmet vermiştir. Bu kadınlar bazen müşteriler tarafından günde sadece iki kere kullanılmıştır. Kişisel olarak karşılaştığım en yüksek rakam ise günde 128'di.

Kadın ticaretiyle ilgili Yunanistan'daki yapısal değişiklikleri değerlendirirken, müşterileri oluşturan kesimin gelirlerinin düşüğünü de göz önünde tutmak gereklidir. Bu da kadın ticaretinin

farklılaşmasına neden olmuştur, çünkü sonuca son söz müsteriye aittir. Ayrıca şu an bir fiyat cetveli de oluşmuştur. Şu an sokaklardan veya bir genelevden beş ile yirmi Euro arasında ucuza hizmet alabileceğiniz gibi, bunların dışında, farklı şekillerde yüksek fiyata da hizmet alabilirsiniz.

Devlet ve toplumun 1995 yılına kadar kadın ticaretine yaklaşımını değerlendirecek olursak; hiçbir tepki vermediklerini görebiliriz. 1995 yılında ilk kuramsal tepki “Marangopoulos İnsan Hakları Vakfı” tarafından verilmiştir. Bu konuya ilgili bilinçlenme süreci başlatıldı, insanlar uyandırılmaya başlandı. 2000-2002 yılları kadın ticaretiyle mücadele yılları oldu. Bu sorunu çözebileceğimize dair kendimizi çok rahat hissediyorduk, şimdi kırıldık. 2002 yılından sonra ise, kadın ticaretiyle mücadele konusunda hiçbir çalışma kalmadı.

Şu an Yunanistan'da kadın ticareti daha az gizli yapılmıyor ve polis dahil herkes bunu biliyor. Polis, kadın ticaretinin varlığını kabul ettiği ve ayda bir baskınlar düzenleyerek, denge oluşturmaya çalıştığı bir politikayı uygulamaya başladı. Tabii ki, polisin cinsel tavır ve ekonomik anlamda bozulması da söz konusu. Her ne kadar polis yasalar tarafından yönetiliyor olsa da, kurbanla tacirin aynı mahkemeye çıkması, kurbanın hapse atılması, tacirin ise elini kolunu sallayarak gitmesi son derece kolay olmaktadır.

Polis STK'lara şüphelenmeye yaklaşımaktadır, onlarla işbirliğine girmemektedir ve çalışmalarını engellemektedir. Ne yazık ki, Yunanistan'da bu şüpheli yaklaşımı haklı çıkartan bazı STK'lar mevcuttur ve bunlar polise örnek oluşturacak biçimde tüm STK hareketine karşı durmaktadır.

Gelecekte neler yapacağımızı belirlemek için, Yunanistan çapında 200 ile 400 kadar kadını koordine ederek büyük paralar kazanan, büyük tacirlerin döneminin bittiğini dikkate almamızı. Geçmişin büyük tacirleri buradan kazandıkları paraları yasal (ya da yasal olmayan) işlere kaydırırlar ve şu an bu alan, iki ile dokuz insandan oluşan yaklaşık 230 küçük grup tarafından yönetilmektedir.

Bazen bir kadın tarafından yönetilen bu kadın ticareti şebekesi, ticaret metası, kadının yaşamda kalışını kontrol etmek için ona bir şeyler sunmaktadır. Bu kadınlar kendilerini degersiz görmediklerler ve saygınlık duygularını yitirmişlerdir. Ama bence, kadın ticaretini önleme konusunda çalışan insanların hiçbirini, bu kadınların bir hafta daha hayatı kalabilmek için körük körüğe itaat etdiğini, değer ve saygınlık çerçevesinde yargılama malıdır. Tacirler, bu kadınların bekentilerinin de kontrolünü ele geçirmişlerdir. Bu kadınlar ümit edebilirler ve ümit ettilerini sürece eğer onları ikna edebilseniz, farklı bir gelecek şansları olabileceğini görebilirler.

Bu şebekeler, kadınları itaatkar ve sömürüye açık halde tutabilmek için geçmişte kurtulan, polis ya da bir STK'nın eline geçen kadınların başlarına gelenlerle ilgili asılsız rivayetler yarmak gibi mükemmel kandırmacalar da yapmaktadır.

Sonuç olarak, bu kadınlar tüm dirençlerini yitirmiş ve yıkılmışlardır. Tacirler bu konuda çok başarılıdlar, bu onların meslesi ve para kaynağıdır. Ne yazık ki tümümüz için, en azından Yunanistan için böyle bir eleştiri söz konusu; biz bu kadınlarla hayatı kalabilmeleri, yaşamlarına devam edebilmeleri için etkili ve somut bir şeyler sunamıyoruz. Onlara bir şey verin, onlara bir hafta sonrası için değil, iki yıl sonrası için bir yaşam garantisini verin, onlara bir şans verin, o zaman bu fırsatı yakalamış olacaklar. Ne yazık ki, Yunanistan'da devlet ve sivil toplum, bu kadınlarla, tacirlerin sunduğundan daha iyi bir seçenek sunmakta başarısız olmuşlardır.

Prof. Dr. Grigoris Lazos, Atina Panteion Üniversitesi'nde Sosyoloji Profesörüdür ve Yunanistan'da kadın ticareti üzerine araştırmaları bulunmaktadır.

Trafficking and Reproductive Health

Tunga Tüzer
United Nations Population Fund, Turkey

Reproductive health does not only mean the lack of disease or disability in reproductive systems but it concerns the physical, mental and social well being of the individuals with regards to the reproductive system. It includes a safe and satisfying sexual life, the ability to reproduce, and the right to decide.

When we look at trafficking in different stages, there are reproductive health consequences in each stage. In the pre-departure stage, most future victims are faced with gender-based violence, or they are sexually abused before their departure. According to a study headed by the London School of Hygiene in 2003 only 23 % of them are well informed about Sexually Transmitted Infections and HIV /AIDS.

At the travel and transit stage, almost all of the victims are forced to have involuntary sex. Most of the women have no access to health information or care.

At the destination stage, victims are forced into involuntary sexual acts. Most of them have unprotected sex without condoms. According to the same study of the London School of Hygiene (2003), 25 percent does not use condoms regularly. The rest occasionally uses but it all depends on the pressure of the so-called clients. The women have a lack of knowledge about where to go for medical care. They are in a foreign country where they do not know the health system. Based on all this, women face sexually transmitted infections including HIV/AIDS, vaginal bleeding and gynaecological complications. There are also a lot of unwanted pregnancies and abortions, which are mostly illegal, realized by unlicensed practitioners, who work most often in conjunction with the trafficking gangs. In worst cases, due to illegal abortions, women can lose their life due to complications such as bleeding and infections.

The next stage is usually when the victim is detained by the security forces of the destination country: the detention, deportation and criminal evidence stage. Unfortunately the problems do not end even at that stage, because again in the same study that has examined the police and security forces of quite a lot of countries including Italy, United Kingdom and Ukraine it was acknowledged that there are no victim-sensitive procedures for meeting health care needs. There is no systematic inquiry into health needs during detention or deportation. In some cases women are given a health check before they are deported but in most cases they are not.

At the integration and reintegration stage, when the women return to their countries, access to health services is often difficult and expensive. Either the health services are not widespread enough, or the quality is not so high and sometimes it can be expensive because the woman might have problematic complications that need a lot of medical attention. Of course there is a fear of stigmatisation, which hampers the use of health care as well. This fear is linked to the lack of confidentiality. In the long term many of the women may experience infertility due to chronic

infections and consequences of these. Moreover, they have more risk of being re-trafficked according to some studies; they are seen as easy prey by the traffickers as they have gone through this once.

Trafficking must be recognized as a health issue and not just as an issue of international law. Reproductive health services should be given the highest priority in planning for the needs of the victims.

The United Nations Population Fund works regularly with the United Nations High Commissioner for Refugees and the International Organisation for Migration, as well as other international organisations to support provision of essential reproductive health information and services to all victims of trafficking, wherever they are.

Dr. Tunga Tüzer, is a medical doctor specialised in Family Medicine He is currently acting as the assistant representative of the United Nations Population Fund in Turkey. In the past he has worked for UNICEF and the Johns Hopkins Program for International Training in Reproductive Health.

Kadın Ticareti ve Üreme Sağlığı

Tunga Tüzer
Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu, Türkiye

Üreme sağlığı sadece herhangi bir rahatsızlığın olması ya da olmaması veya üreme sisteminde bir fonksiyon bozukluğu ile bağlantılı değildir. Aynı zamanda, üreme sağlığına bağlı olarak fiziksel, duygusal ve sosyal anlamda sağlıklı olmayı ve güvenli, tatminkar bir cinsel yaşamı, üreyebilmeyi ve bunun kararını verebilme özgürlüğünü kapsar.

Kadın ticaretinin farklı aşamalarını incelediğimizde, bu aşamaların herbirinde, üreme sağlığıyla ilgili konular karşımıza çıkmaktadır. Kurbanların çoğu kaynak ülkede bir biçimde cinsel şiddette ve tacize, kötü davranışa maruz kalmışlardır. Londra Hijyen Okulu'nun 2003 yılında yaptığı bir çalışmaya göre, bu kadınların ancak %23'ü cinsel yollarla bulaşan hastalıklar ve HIV-AIDS hakkında bilgilendirilmişlerdir.

Kaynak ülkeden hedef ülkeye transfer sırasında neredeyse tüm kurbanlar cinsel ilişkiye zorlanmaktadır. Bu kadınlarının çoğunun sağlık hizmetlerine ulaşmasına olanak tanımamaktadır. Hedef ülkeye ulaştığından ise kurbanlar istekleri dışında cinsel ilişkiye girmeye başlarlar. Bir çoğu, prezervatif kullanımını olmayan korunmasız ilişkiye girerler. Yine Londra Hijyen Okulu'nun aynı araştırmasına göre, bu kadınların %25'i genelde prezervatif kullanmaktadır. Kalanı, genelde kullandığını söylemektedir ama durum çoğunlukla sözde müşterinin talebine bağlıdır. Söz konusu kadınların, gereken sağlık hizmetini almak için nereye gitmeleri gerekiği konusunda bir bilgileri yoktur. Sağlık sistemini bilmedikleri yabancı bir ülkedirler. Tüm bunların temelinde insan ticareti kurbanı bu kadınlar, HIV-AIDS'i de içeren cinsel yollarla bulaşan hastalıklarla, vajinal kanamalarla ve jinekolojik sorunlarla karşı karşıya kalmaktadırlar. Ayrıca, birçok istenmeyen gebelik ve bunun sonucunda yetkili olmayan ve genelde bu ticareti yapan çetelerle bağlantılı olan pratisyen doktorlar tarafından gerçekleştirilen kürtajlar da söz konusudur. Bazi vakalarda, ne yazık ki bu yasadışı kürtajlara bağlı oluşan kanama, enfeksiyon ve benzeri komplikasyonlar nedeniyle kadınlar hayatlarını kaybetmektedirler.

Diğer aşama ise kurbanın, hedef ülkede güvenlik güçleri tarafından alkonulmasıdır. Bu aşama; alıkoyulma, sınır dışı edilme ve suç delillerini toplama süreçlerini kapsar. Ne yazık ki bu aşamalarda bile sorunlar sona ermemeştir. Çünkü yukarıda sözü edilen aynı araştırma, içerisinde İtalya, İngiltere ve Ukrayna gibi ülkelerinde bulunduğu birçok ülkenin, polis ve güvenlik güçlerinin, kurbanın hassas sağlık ihtiyaçlarını karşılayan bir uygulamasının olmadığını ortaya koymustur. Alıkoyulma veya sınır dışı edilme aşamalarında kurbanın sağlık ihtiyaçlarını belirleyecek sistematik bir araştırma yapılmamaktadır. Çok nadir, bu kadınlar sınır dışı edilmeden bir sağlık kontrolünden geçirilmektedirler.

Kadın ticareti kurbanı kadınlar anavatanlarına döndüklerinde, topluma uyum ve yeniden kazandırma aşamalarında sağlık hizmetlerinden faydallanması genelde ya çok zor ya da pahalıdır. Kurbanların ülkelerinde, sağlık hizmetleri çok yaygın olmayabilir ya da yeterince kaliteli olmayabilir ya da bazı durumlarda kadınun uzun süre tedavi görmesini gerektirecek rahatsızlıklar olabilir ve bu tedavi pahalı olabilir. Tabii ki toplum tarafından damgalanmaktan

duyulan korku da sağlık hizmetlerinden faydalananmayı zorlaştırmaktadır. Bu korku, gizliliğin olmayı ile bağlantılıdır. Uzun vadede birçok kadında kronik enfeksiyonlar ve bunlara bağlı sorunlardan kaynaklanan kısırlıkla karşılaşılabilir. Daha da önemlisi, bir kere kadın ticaretinin metası haline gelmiş olmaktan dolayı tacirler için kolay birer avdırular ve tekrar bu çarkın içine alınabilirler.

Kadın ticareti sadece uluslararası hukukun konusu olarak değil, aynı zamanda bir sağlık konusu olarak da görülmelidir. Kurbanların ihtiyaçları konusunda planlamalar yapılırken, üreme sağlığı hizmetlerine öncelik tanınmalıdır.

Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu, her nerede olurlarsa olsunlar tüm kadın ticareti kurbanlarına, üreme sağlığı konusunda bilgi ve hizmet vermek için Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği, Uluslararası Göç Örgütü ve diğer uluslararası organizasyonlarla birlikte çalışmaktadır.

Dr. Tunga Tüzer, aile hekimidir. Halen BMNF'nunda Üreme Sağlığı Programı'nın temsilci yardımcısı olarak görev yapmaktadır. UNICEF ve John Hopkins Uluslararası Üreme Sağlığı Eğitimi (JHPIEGO) için çalışmalar yapmıştır.

Women Trafficking and Sexually Transmitted Diseases*

Ayşe Kayhan
AIDS Society

Women trafficking victims carry more risks than the rest of the female population because of the life conditions that they have. Along with prostitution, being exposed to violence and living in unhealthy conditions damage their health and psychological balance. Because of these reasons they can't even request for protection like condoms in the relations.

When we consider the situation we can see the reality that they are being pushed out of the medical system. It is inevitable to be exposed to sexually transmitted diseases and to be effective in contamination. People with more than one sexual partner carry a bigger risk for sexually transmitted diseases.

The incubation period and the duration of appearance of symptoms differ between sexually transmitted diseases like gonorrhoea, hepatitis B, syphilis and HIV/AIDS. For this reason, considering keeping on having unprotected relations until the appearance of symptoms, the risk of contamination increases.

In case of having a sexually transmitted disease it is impossible for the trafficking victims to take medical services and support because of language problems, illegal residence, possibility of discrimination and stigmatization. There is a necessity for establishing new policies in the countries that these victims are forced to work. Methods like deportation and acting as if they are non-existent increases the risk of contamination instead of reducing it.

It should not be forgotten that the biggest factors for the contamination of these diseases are fear, hiding, and the act of being illegal, lack of knowledge, disregard and discrimination. As much as the need for policies for supporting the victims, there is also need for informing the customers and convincing them for using protection like condoms in relations.

For the public health, realistic approaches without discrimination and prejudice will be helpful to find solutions for sexually transmitted diseases.

* This paper was presented at the Trabzon Anti-Trafficking Conference by Ms.Sibel Oymak.

Ayşe Kayhan, psychologist, general secretary and board of director of AIDS Society.

Kadın Ticareti ve Cinsel Yolla Bulaşan Hastalıklar*

Ayşe Kayhan
AIDS Savaşım Derneği

Kadın ticareti mağdurları içinde bulundukları yaşam koşulları nedeniyle, diğer kadın popülasyonlarından daha fazla risk altındalar. Paralı seks işçiliği yapmalarının yanı sıra şiddete maruz kalmaları, sağıksız koşullarda yaşamaları psikolojilerini ve genel sağlık dengelerini bozmaktadır. Bu nedenle, girdikleri ilişkilerde kendilerini korumaya yönelik bir talepleri de olamamaktadır (kondom gibi).

Bu tabloya bakıldığından, sağlık sisteminin dışına itildikleri gerçekini görmekteyiz. Cinsel yolla bulaşan hastalıklara maruz kalma ve bunların bulaşmasında etken olma kaçınılmaz olmaktadır. Cinsel yolla bulaşan hastalıklarda birden fazla cinsel eşi olanlar daha fazla risk altındadır.

Cinsel yolla bulaşan hastalıklar; Bel soğukluğu, Hepatit B, Frengi, HIV/AIDS. Bu hastalıkların kuluçka dönemleri ve hastalık belirtilerinin ortaya çıkış süreleri birbirlerinden farklılıklar gösterir. Bu nedenle, hastalık belirtilerinin ortaya çıkışına kadar cinsel ilişkiye devam edildiği düşünüldüğünde (korunmasız), bulaşma riski artmaktadır.

Kadın ticareti mağdurlarının, cinsel yolla bulaşan bir hastalıkla maruz kalmaları halinde; dil bilmemeleri, kaçak olmaları, ayrımcılığa ve damgalanmaya maruz kalmaları nedeniyle sağlık hizmeti almaları ve bilgi edinmeleri olanaksız olmaktadır. Çalışmak zorunda bırakıldıkları ülkelerin bu konuda politikalar üretme zorunluluğu vardır. Sınır dışı etmek, yok saymak vb. tutumlar hastalıkların bulaşma riskini azaltmamakla birlikte, hatta riski daha da artırmaktadır.

Bu hastalıkların bulaşmasında en büyük etkenin korku, saklama, kaçma eylemi, bilgisizlik, önemsememe, görmezden gelme ve ayrımcılık olduğu unutulmamalıdır. Kadın ticareti mağdurları için bu konuda destek politikaları oluşturma gereği kadar, müşterilerinde bilgilendirilmesi ve özellikle korunmalı (kondom) cinsel ilişkiye ikna edilmeleri gereği vardır.

Toplum sağlığı açısından ayrılmadan, ön yargısız ve gerçekçi yaklaşımlar cinsel yolla bulaşan hastalıklar konusunda çözüm üretmeye yardımcı olacaktır.

* Bu metin Trabzon Kadın Ticaretini Önleme Konferansı'nda Sayın Sibel Oymak tarafından sunulmuştur.

Ayşe Kayhan, psikolog, AIDS Savaşım Derneği Genel Sekreteri, Yönetim Kurulu Üyesidir.

Human Trafficking in Refugee Status Determination

Sultan Öztürk
United Nations High Commissioner for Refugees, Turkey

Victims of trafficking are persons subjected to harm including threats to their lives or freedom and other serious violations of human rights. Persecution may take the form of abduction, rape, sexual enslavement, enforced prostitution, physical beatings, enforced marriage, lack of medical treatment, etc. According to Paragraph 51 of the Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, inferred from Article 33 of the 1951 Convention, persecution is defined as a threat to life or freedom on account of race, religion, nationality, political opinion or membership of a particular social group. Other serious violations of human rights for the same reasons would also constitute persecution. Depending on the particular circumstances of an individual case involving an element of trafficking, a fear of persecution may arise as a result of being trafficked, which is compounded by a fear of what may happen upon return. An additional element to consider is the possibility of being ostracized by family and the local community in case of return. The expanded definition of Sexual and Gender-Based Violence used by UNHCR and its implementing partners evaluates trafficking in women as one form of violence.

Article 1 of the 1993 UN Declaration on the Elimination of Violence against Women describes “violence against women” as “any act of gender-based violence that result in, or are likely to result in, physical, sexual and psychological harm or suffering to women, including threats of such acts, coercion or arbitrary deprivations of liberty whether occurring in public or in private life.” In light of the above, victims of trafficking for the purposes of forced prostitution or sexual exploitation may qualify as refugees as victims of gender-based persecution where a State fails to prevent trafficking and provide sufficient protection and assistance to victims.

The UNHCR draft Guidelines on International Protection: Application of Article 1A (2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees to victims of trafficking was released in November 2003. UNHCR Turkey has incorporated “Human Trafficking” in its co-operation framework activities since the end of 2003. In doing so, UNHCR Turkey is raising awareness of the fact that some trafficking victims might fall within the refugee definition. Since November 2004, the topic has been incorporated in training workshops on the prevention of, and the protection from, Sexual and Gender Based Violence (SGBV) given to members of civil society. Since April 2004, a “Sub-Group on Trafficking” was established under the Gender and Children Team (GCT). The sub-group is composed of staff members from different UN organizations and NGO partners active in the field.

In addition, trafficking is addressed in the framework of SGBV mainstreaming activities. The link between Refugee Status Determination (RSD) according to the 1951 Convention and its 1967 Protocol and to the survivors of trafficking has been incorporated in the SGBV trainings for the UNHCR Turkey Office staff since summer 2002. Some victims of trafficking may fall within the definition of a refugee pursuant to Article 1A (2) of the 1951 Convention Relating to the Status of Refugees, which entitles them to international protection. The same is implied in the saving clause contained in Article 14 of the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking

in Persons, Especially Women and Children, which states that nothing in the Protocol shall affect the rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law.

Victims of trafficking are subjected in many cases to severe breaches of their human rights amounting to inhuman or degrading treatment, and sometimes to torture. Some claimants, because of the shame they feel, or due to trauma, may be reluctant to identify the true extent of the persecution they have suffered, and may fear persons in authority and rejection and reprisals from their family and community. In order to ensure that these claims are considered properly in the RSD process, procedural standards established according to The Guidelines on International Protection: gender-related persecution within the context of Article 1 A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, dated May 2002 should be observed.

Sultan Öztürk, is an eligibility assistant in the Status Determination and Protection Unit of the United Nations High Commissioner for Refugees Turkey.

İnsan Ticareti ve Mülteci Tanımlaması

Sultan Öztürk
Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği, Türkiye

İnsan ticareti kurbanları, hayatlarına ve özgürlüklerine kastedilmiş, insan hakları ihlaline maruz kalmış kişilerdir. Gördükleri zulüm; kaçırma, tecavüz, seks köleliği, fahişeliğe zorlanma, dayak, zorla evlilik, sağlık hizmetleri yoksunluğu gibi çeşitli biçimlerde olabilir. 1951 Cenova Mülteciler Anlaşması 33. Maddesi'nden hareketle hazırlanan “Mülteci Statüsünün Belirlenme Kriterleri ve Prosedürler Hakkında El Kitabı”nın 51. fikrasına göre zulüm; ırk, din, milliyet, politik fikir veya bir sosyal gruba aidiyet nedeniyle, hayatı veya özgürlüğe kastetme olarak tanımlanmıştır. İnsan hakları konusundaki diğer ciddi ihlaller de (aynı nedenlerden kaynaklanan), zulüm olarak tanımlanabilir. İnsan ticareti unsurları içeren ve belli şartlar altında gerçekleşen bazı vakalarda, geri dönüş halinde olabilecekler düşünülperek zulüm görme korkusu da ortaya çıkabilir. Göz önüne alınması gereken bir diğer konu da, dönüş halinde aile ve toplum tarafından dışlanılma ihtimalidir. Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (BMMYK) tarafından kullanılan, genişletilmiş “Cinsel ve Cinsiyete Bağlı Şiddet” tanımı ve buna bağlı tanımlar kadın ticaretini, şiddetin bir biçimini olarak değerlendirmektedir.

1993, “Birleşmiş Milletler Kadınlara Karşı Şiddetin Önlenmesi Deklarasyonu”nun 1. maddesi kadına yönelik şiddeti; “Fiziksel, cinsel ve psikolojik hasar veya zararla sonuçlanan veya sonuçlanma ihtimali bulunan, özel yaşamda veya toplum içinde, özgürlüğün baskıyla ve keyfi olarak kısıtlanması gibi, cinsiyete bağlı şiddet içeren tüm davranışlar veya davranış girişimleri” olarak tanımlamaktadır. Yukarıdaki bilgiler ve tanımlamaların ışığında; bir devletin insan ticaretini önleyememesi, insan ticareti kurbanlarına yeterli koruma ve destek sağlayamaması durumunda, cinsel sömürü veya zorla fahişelik gibi amaçlar için kullanılan insan ticareti mağdurlarının, cinsiyete bağlı zulüm nedeniyle mülteci olarak değerlendirilmesi mümkündür.

“BMMYK Uluslararası Korunma İlkeleri Taslağı” 1951 Anlaşmasının 1A(2) maddesi ve/veya 1967 Mülteci Konumu ve İnsan Ticareti Kurbanları Protokolü Uygulanması, 2003 yılı Kasım ayında yayınlanmıştır. BMMYK Türkiye, 2003 yılının sonundan beri insan ticareti önleme alanında var olan işbirliği çerçevelerine katılmaktadır. Bunu, bazı insan ticareti kurbanlarının mülteci konumunda değerlendirilecekleri gerçekğe yönelik bilinci oluşturmak için yapmaktadır. Kasım 2004'ten beri sivil toplum üyelerine verilen “Cinsel ve Cinsiyete Bağlı Şiddetten Korunma ve Engelleme Eğitimleri”ne, “İnsan Ticareti” başlık olarak eklenmiştir. Nisan 2004'te “İnsan Ticareti Alt Grubu” oluşturulmuştur. Bu alt grup, Birleşmiş Milletler'in farklı kurumlarından gelen çalışanlar ve bu alanda hizmet veren STK'ların temsilcilerinden oluşmaktadır.

Ayrıca insan ticareti, “Cinsel ve Cinsiyete Bağlı Şiddet” konusundaki çalışmaların çerçevesine eklenmiştir. 2002 yazından itibaren BMMYK çalışanlarına yönelik yapılan “Cinsel ve Cinsiyete Bağlı Şiddet” eğitimlerinde, 1951 Anlaşması'na ve 1967 Protokolü'ne bağlı olarak “Mülteci Statüsünün Tanımlanması”yla insan ticareti kurbanları arasındaki bağlantı vurgulanmıştır. Bazı insan ticareti kurbanları, 1951 Anlaşması 1 A (2) maddesine göre mülteci

olarak tanımlanmaya dolayısıyla, uluslararası koruma almaya uygundurlar. Aynı konuyu içeren “İnsan Ticaretinin Özellikle Kadın ve Çocuk Ticaretinin Önlenmesine, Durdurulmasına ve Cezalandırılmasına İlişkin Protokol”de tanımlanan hiçbir maddenin, kişilerin ve devletlerin uluslararası hukuktan doğan haklarını, yükümlülüklerini ve sorumluluklarını etkilemeyeceğini vurgulamıştır.

Birçok vakada, insan ticareti kurbanları bazen işkenceye kadar varan insanlık dışı muamelelere ve insan hakları ihlallerine maruz kalmaktadırlar. Bazı mağdurlar, belki utandıkları belki de yaşadıkları travma nedeniyle gördükleri zulmü bile tanımlayamamakta, belki de kişisel olarak toplumun ve ailelerinin onları dışlamasından çekinmektedirler. Bu mağdurların, “Mülteci Statüsü” durumunun gereği şekilde değerlendirilmesi için gerekli kriterler, Mayıs 2002 tarihinde çıkartılan “Uluslararası Korunma İlkeleri Taslağı”ndan edinilebilir.

Sultan Öztürk, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği-Ankara, Tanımlama ve Koruma Birimi'nde uyumluluk asistanı olarak görev yapmaktadır.

THE TURKISH FRAMEWORK-COUNTER TRAFFICKING RESPONSES IN TURKEY

**TÜRKİYE'DEKİ ÇERÇEVE VE KADIN
TİCARETİΝİ ÖNLEMEYE YÖNELİK
ÇALIŞMALAR**

Irregular Migration, Trafficking and Smuggling in Turkey: An Overview

Ahmet İçduygu
Koç University, İstanbul

At the beginning of a new millennium, migration and its management have posed a fundamental challenge to both the theory and practice of governance in contemporary societies.⁽¹⁾ In addition to modernizing processes around the globe, the end of the cold war, the emergence of new world order, and the rise of globalization have paved the way for a wide questioning of new waves and patterns of migrations both internally and internationally. As a country which has been confronted with various types of migrations throughout its recent history, Turkey attaches great importance to the newly emerging migration questions and their management. This phenomenon has been precipitated by its desire to enter into the European Union and the recent transformations it has faced both of which have fuelled the need for the creation and implementation of a variety of migration-related policies. The main aim of this essay is to present the new and emerging context of irregular migration issues in Turkey which has become a key topic on the political agenda of the country as well as in the eyes of the country's international counterparts and of the international community.

The irregular migration flows beginning in the early 1980s, without a doubt, is the biggest change that Turkey has experienced in its international migratory regime in the post-1945 era. While one part of these flows consists in movements of transit migrants over Turkey, the other concerns the irregular employment of the foreign workers in the country. It seems that there are four particular reasons, which seem to be shaping the irregular migratory movements to Turkey.⁽²⁾ First, the ongoing political turmoil and clashes occurring in neighbouring areas have pushed people away from their homelands with the hope of a better life, security and protection from persecution. Secondly, Turkey's geographical location between East and West, and South and North, have made the country a transit zone for many migrants intending to reach western and northern countries. Thirdly, the policies of "Fortress Europe", applying highly restrictive admission procedures and increasing immigration control around the continent have diverted the Europe-targeted immigration flows to the peripheral zones around Europe, like Turkey. Fourthly, Turkey's relative economic prosperity in the region acts as a magnet attracting from diverse countries migrants who want to earn their lives.

As far as the number of irregular migrants arriving each year is concerned, Turkey seems to be among the leading countries in facing with irregular migration, with more than 300,000 apprehended irregular migrants recorded between 2000 and 2003.⁽³⁾ There was a constant increase in the influx of foreign nationals from the early 1990s to the early 2000s indicating that the numbers rose by more than 10 times the last eight years. This increase indicates that irregular migration into Turkey has accelerated sharply, but there seems to be a considerable decline in the last year as there were only 56,000 apprehended irregular migrants in 2003, pointing out almost a decline of one third compared to the previous year.

Irregular migration around the world clearly points to an increasingly well-organized and effective trafficking and smuggling business. The situation in Turkey vis à vis human smuggling

and trafficking in human beings is most often confused with each other. Although Turkey is a transit country for “migrant smugglers”, no particular link has been discovered as to the existence of organized transit trafficking activity or trafficking networks operating on the Turkish territory. What is often argued that even though large sums of money are involved, passports and visas are forged and security personnel and border guards are bribed, the involvement in Turkey of centralized, top-down mafia-type, large-scale trafficking and smuggling organizations does not appear to be the rule.⁽⁴⁾ Rather, the activity relies on a wide variety of people of diverse backgrounds and skills to perform relatively independent and ad hoc tasks at different stages in the networks of the migrant trafficking and smuggling process. One main group of irregular migrants, who are vulnerable for smuggling, involves economically motivated people coming mainly from the Middle East, Iraq and Iran, but also from various Asian and African countries, who enter Turkey often illegally and stay there for some time planning to migrate illegally to Western and Northern European countries. A further group, who is subject to smuggling, concerns the asylum seekers, again mainly from Iraq and Iran.

On the other hand, in recent years Turkey has become a destination country for nationals of transitional democracies, who are in search of better living conditions and job opportunities abroad in the face of conflicts or economic and social hardships prevailing in their own countries. Countries surrounding Turkey from the North to the Northeast are generally accepted as countries of origin. Nationals of these countries may enter Turkey by a visa obtained at border gates and may stay in Turkey for up to one month. Their purpose is twofold. Mostly, they travel to Turkey for “suitcase trading”, the volume of which has reached considerable amounts during past years. Secondly, they come to Turkey in search of job opportunities, which were available for them only in illegal labor markets until recently. While their presence in Turkey is generally voluntary, their illegal work and resident status, nevertheless, make them vulnerable to exploitation. Some of them obtain legal residency through arranged marriages. Some others end up in small workshops, in tourism and entertainment sector or in private households, working illegally without any job security, insurance or administrative and judicial safeguards. According to statistics, majority of male workers are employed in the construction sector and females in domestic services and sex and entertainment industry. Certainly, there are some clear elements of trafficking cases particularly in the flows of female labor into the fields of domestic services and sex and entertainment industries.

- (1) See, for instance, Jordan, Bill and Düvell, Franck (2003): *Migration, The Boundaries of Equality and Justice*, Cambridge: Polity.
- (2) İçduygu A. (2000) “The Politics of International Migratory Regimes: Transit Migration Flows in Turkey”, *International Social Science Journal*, 165:357-367.
- (3) Bureau for Foreigners, Borders, and Asylum (BFBA) at the Directorate of General Security of the Ministry of Interior provides these figures.
- (4) İçduygu, A. and Toktaş, Ş. (2002) “How Do Smuggling and Trafficking Operate via Irregular Border-Crossings in the Middle East? Evidence from Fieldwork in Turkey”, *International Migration*, 40(6): 25-54

Ass. Pr. Dr. Ahmet İçduygu, is an Associate Professor of the Department of International Relations, and Director of the Migration Research Program at Koç University, Istanbul.

Türkiye ÇerçEVesinde YasadıŞı Göç, İnsan Ticareti ve İnsan Kaçakçılığı

Ahmet İçduygu
Koç Üniversitesi, İstanbul

Yeni bin yılın başlangıcında, göç ve yönetimi, çağdaş toplumların kuramsal ve pratik yönetiminde temel bir mücadele alanı konumuna gelmiştir⁽¹⁾. Dünyadaki modernleşme sürecine ek olarak, soğuk savaşın sona ermesi, yeni dünya düzeninin ortaya çıkması ve küreselleşme, yeni göç dalgalarının ve dokularının ulusal ve uluslararası geniş alanda sorgulanmasının yolunu açmıştır. Yakın tarihinde birçok göç hareketiyle karşı karşıya kalmış bir ülke olarak, Türkiye bu yeni göç sorununa ve yönetimine büyük önem vermektedir. Bu olgu, Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne girme isteğiyle hız kazanmış ve günümüz dönüşümleri göçle ilgili politikalar üretme ve uygulama gereksinimiyle yüz yüze gelmiştir. Bu makalenin temel amacı, hem Türkiye'nin siyasi gündeminin temel başlığı haline gelen, hem de uluslararası partnerlerinin ve birlüklerinin gözünde yeni bir konu olarak beliren ülkemizdeki illegal göç olgusudur.

1980'lerin başlarında başlayan yasadıŞı göç dalgaları, kuşkusuz Türkiye'nin 1945 sonrası uluslararası göç rejiminde deneyimlediğinden çok daha büyük bir değişiklilikti. Bu göç dalgasının bir boyutu, Türkiye üzerinden geçen göçmenleri kapsarken diğer boyutu ise; ülkeye gelen yasadıŞı iş göçünü içermektedir. Görülen o ki; Türkiye'yi etkileyen yasadıŞı göç hareketlerini şekillendiren dört temel neden vardır⁽²⁾. Bunlardan ilki, komşu bölgelerde yaşayan insanları daha iyi bir yaşam, güvenlik ve korunma ümidiyle vatanlarından çıkmaya iten politik kargaşa ve çatışmalardır. İkincisi, Türkiye'nin Batı ve Doğu, Kuzey ve Güney arasındaki coğrafik konumu nedeniyle zengin Batı ve Kuzey ülkelerine geçmek isteyen göçmenler için transit bölge oluşudur. Üçüncüsü, "Avrupa Kalesi"nin politikalarının artan göç hareketlerini kontrol altına almak için uyguladığı sınırlayıcı prosedürler, Avrupa'ya yönelik göç dalgalarının Türkiye gibi çevre bölgelere yönelmesine neden olmasıdır. Dördüncü de, Türkiye'nin bölgedeki ülkelere göre refah düzeyi görece yüksek ekonomisi nedeniyle geçimlerini kazanmak isteyen göçmenleri çekiyor olmasayı.

Her yıl ülkeye giren yasadıŞı göçmen sayıları incelendiğinde, Türkiye 2000-2003 yılları arasında ülkeye giriş yapan 300.000 göçmen sayısıyla yasadıŞı göç sorununda lider olan ülkeler arasında görülmektedir⁽³⁾. 1990'ların başından 2000'lerin başına kadar ülkeye giren yabancı uyrukluların sayısında, özellikle son sekiz yılda, 10 kattan daha fazla bir artış gözlenmiştir. Bu artış Türkiye'ye yasadıŞı göçün ciddi bir biçimde ivmeli olduğunu göstermektedir, ama 2003 yılında, gelen önceki yılın üçte biri kadar olan, 56.000 yasadıŞı göçmen sayısıyla dikkate değer bir düşüş olduğu da görülmektedir.

Dünya çapındaki yasadıŞı göç, iyi organize olmuş, etkili bir insan ticareti ve kaçakçılığı sektörü olduğunu göstermektedir. Türkiye'de insan ticareti ve insan kaçakçılığı konusu genelde birbirile karıştırılmaktadır. Türkiye insan kaçakçıları için transit bir ülke olmasına rağmen, bunlarla ülkedeki örgütlü insan ticareti faaliyetleri ve şebekelerin varlığıyla aralarında bir bağlantı saptanamamıştır. En çok tartışılan konulardan biri, büyük paralar dönmesine, sahte pasaport ve vizeler üretilmesine, sınır korumalarına ve güvenlik görevlilerine rüşvet

verilmesine, Türkiye'de bulunan merkezi mafya sistemine rağmen büyük çaplı insan ticareti ve kaçakçılığı örgütlerinin piyasayı ellerinde tutar vaziyette görünmemeleridir⁽⁴⁾. Bunun yerine, insan ticareti ve kaçakçılığı, genelde farklı alt yapılar ve becerilere sahip kişiler tarafından, bazen bir sefere mahsus olmak üzere gerçekleştirilmektedir. Bu yasadışı göçmenlerin en büyük grubu, ekonomik nedenlerle Ortadoğu'dan, Irak'tan, İran'dan ve birçok Asya ve Afrika ülkesinden gelip, Türkiye'ye yasadışı yollarla girdikten sonra bir süre kalan, Batı ve Kuzey Avrupa ülkelerine yasadışı yollarla geçmeyi planlayan insan kaçakçılığına malzeme olmaya uygun olanlardır. İnsan kaçakçılığı sürecine dahil olan bir diğer grup da genelde İran ve Irak'tan gelen sığınmacılardır.

Bir diğer taraftan son yıllarda Türkiye, demokrasiye geçiş sürecinde olan ulusların, daha iyi yaşam koşulları, iş olanakları arayan ve kendi ülkelerinde tartışmalar, ekonomik ve sosyal zorluklar yaşayan vatandaşları için hedef ülke haline de gelmeye başlamıştır. Türkiye'nin Kuzey ve Kuzeydoğusunda bulunan ülkeler genelde kaynak ülke olarak tanımlanmaktadır. Bu ülke vatandaşları sınırlı alındıkları vizeyle Türkiye'ye giriş yapıp, bir ay kalabilmektedirler. Girişler genelde iki temel amaç için yapılmaktadır. Coğunluğu Türkiye'ye, son yıllarda dikkate değer oranda artan "bavul ticareti" için gelmektedir. İkinci grup ise Türkiye'ye, günümüz'e kadar onlar için yalnızca illegal iş sektöründe bulunabilen, iş olanakları için gelmektedir. Her ne kadar Türkiye'ye gelişleri gönüllü olsa bile, ülkede yasadışı ikamet etmeleri ve çalışmaları onları sömürgeye açık hale getirmektedir. Bazıları sahte evliliklerle, yasal oturma izinleri elde etmektedir. Bazıları ise, küçük atölyelerde, turizm ve eğlence sektöründe, ev işlerinde yasadışı bir biçimde, hiçbir sosyal ya da yasal güvencesi olmadan çalışmaktadır. İstatistiklere göre erkeklerin büyük bir kısmı inşaat sektöründe, kadınların büyük bir kısmı da ev işlerinde, eğlence ve fuhuş sektöründe çalışmaktadır. Bazen, ev işlerinde, eğlence ve fuhuş sektöründe çalışan kadınlar arasında insan ticareti olarak değerlendirilebilecek vakalar da görülmektedir.

(1) Jordan, Bill ve Düvell, Frank; *Migration, The Boundaries of Equality and Justice*; Cambridge; Polity, 2003.

(2) İçduygu, Ahmet; "The Politics of International Migratory Regimes: Transit Migration Flows in Turkey"; *International Social Science Journal*, sayı :165; sayfa: 357-367; 2000.

(3) Rakamlar İçişleri Bakanlığı, Emniyet Müdürlüğü, Yabancılar Subesinden alınmıştır.

(4) İçduygu, Ahmet ve Toktaş, Şule; "How Do Smuggling and Trafficking Operate via Irregular Border-Crossings in the Middle East? Evidence from Fieldwork in Turkey"; *International Migration*; sayı:40/6; sayfa: 25-54; 2002.

National Legislation in Turkey

Hasan Kemal Elban
Lawyer

The “United Nations Convention Against Transnational Organised Crime”, which has been signed in year 2000, in Palermo, is the last international legal instrument on this issue, which together with the supplementary 'Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, especially Women and Children' provides the legislative framework for combating trafficking.

Articles of the “European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms” can also be evaluated as documents that can provide protection. The 3rd article is about the prohibition of torture and the 4th article is about the prohibition of slavery and forced labour.

There are two kinds of international conventions according to their content. There are conventions that include programmatic provisions about the ways in which the states should make legal arrangements, as is the case with the Palermo Convention. On the other hand there are Conventions that are implemented instantly and that immediately affect national legislation, such as the European Convention for the Protection of Human Rights.

When we look through this scope, the question “What kind of responsibilities do these international agreements imply for Turkey?” arises. The 90th article of the Turkish Constitution declares that international conventions are accepted as a law if they are implemented appropriately. In May 2005 a new paragraph has been added to this article. Through this article it is provisioned that if national legislation contradicts with international conventions that have been ratified by Turkey, the international conventions will be accepted as law. So since the Palermo Convention has become operative it has been an inseparable part of our national legislation.

In the 5th article of the Palermo Convention it is stated that it is the responsibility of the state parties to adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence the participation in an organized criminal group. Parallel to this it is a main target to establish corruption as a criminal offence, especially if legal persons are involved in organised criminal activity; in the 10th article of the Convention it is stated that state-parties shall adopt measures to establish the liability of legal persons. But it is not enough to establish as a criminal offence a certain action; the states are responsible also for the prosecution of the crime. State and law officers must be provided with a permission of confiscation of proceeds of crimes and the properties related to the offences, as the 12th article states. The 13th article deals with the international cooperation for the purposes of confiscation. There are also some arrangements in these articles for the assistance and protection of the victims, the criminalisation of the obstruction of justice and witness protection. In fact as all of these arrangements are tools for combating a phenomenon effectively, it is necessary to use all of them as a whole effectively.

It is seen that the Protocol of the Convention focuses on the protection of the victims. In this manner the 6th and the 7th articles of the Protocol stipulate some arrangements. First of all the 6th article deals with the responsibilities of the state-parties regarding the assistance of and protection to victims of trafficking. State parties must protect the privacy and identity of victims and to make legal proceedings confidential, as there is a risk that these victims can be re-victimized during the prosecution process. It is not possible to say that there are serious provisions in our system regarding the protection of the victims but in the new Penal Code some provisions are included, following the responsibilities stemming from the international legal instruments. The second important point regarding the protection of victims is informing them systematically about court and administrative proceedings; it is important for the victim to be informed either by the police or a member of an NGO, in order for her to understand her position and responsibilities. The third important issue is to consider the concerns and the opinions of the victims during the prosecution process. On the other hand states are also kept responsible for the physical protection and the rehabilitation of the victims, which is usually in fact an area of work of NGOs.

The Palermo Protocol foresees the usage of the part of the money confiscated from the traffickers during the prosecution, for the rehabilitation and compensation of the victims but in our domestic legislation no legislative framework concerning this issue has been prepared yet. I think that such arrangements could provide the economic infrastructure of the shelters for the victims.

If we go through the national legislation, the issue of human trafficking is discussed in the 80/b article of the new Penal Code. This article is similar to the 201/b article of the old Penal Code but foresees heavier sentences for offenders; jail sentences have been raised to 8 -12 years and a fine has been added. The 227th article of the Penal Code is about prostitution and because of this there are some hesitations regarding the implementation of these two articles. The articles mentioned below can also be used in cases of human trafficking.

128th article gives Armed Forces the possibility to confiscate properties and the debts,
133rd article concerns legal persons,
135th article concerns the usage of hearing devices for the determination of communication,
139th article concerns the employment of secret investigators,
140th article gives the opportunity to hear and track conversations through the usage of technical equipments,
248th article concerns confiscation for the purposes of prosecution

The problem here is that if the Armed Forces realise the investigation under the 80th article, they will have the opportunity to use the before mentioned articles but they won't have this chance if they do the investigation under the 227th article.

Hasan Kemal Elban, is a lawyer and has lodged many applications on behalf of his clients before the European Court of Human Rights. He has been a legal counsellor for UNHCR and has conducted trainings of lawyers and police officials on refugee protection and trafficking in human beings.

Türkiye'deki Yasal Düzenlemeler

Hasan Kemal Elban
Avukat

2000 yılında BM tarafından imzalanan örgütlü suçla mücadele sözleşmesi, bu konuda yapılan en son çalışmadır; ayrıca bu sözleşmeye ek, özellikle kadın ve çocukların ticaretinin önlenmesine ilişkin bir protokol yapılmıştır. Bizde de hukuksal çerçeveyi bu sözleşme ve protokol belirlemektedir.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin bazı maddeleri de, aslında bu konuya ilgili koruma sağlayacak maddeler arasında yer almaktadır. Bunlar; 3. madde: işkence yasağı; 4. madde: kölelik ve benzeri uygulamaları yasaklayan maddelerdir. Bir diğer nokta da, uluslararası sözleşmelerin niteliğiyle bağlantılı sözleşmelerin iki tip olarak kaleme alınmasıdır. Biri; programlı olarak hükümler içerir; ilgili devletlere iç hukuklarında işlerini nasıl düzenleyeceklerine dair hükümleri ifade eder. Bu açıdan, Palermo Sözleşmesi de içeriği dolayısıyla programlı hükümler içeren bir sözleşmedir. Diğer de; hemen uygulamaya giren, yaptırımları hemen iç hukuklarda etki gösteren sözleşmelerdir, buna da Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesini örnek gösterebiliriz.

Bu çerçeveden baktığımızda uluslararası sözleşmelerin Türkiye'deki yaptırım gücü nedir sorusu ortaya çıkmaktadır. Anayasanın 90. maddesi uluslararası sözleşmelerin usulüne göre uygulanması halinde yasa hükmünde olduğunu söyler. Geçtiğimiz Mayıs ayında bu maddeye yeni bir paragraf eklenmiştir. Bu paragrafta, eğer ulusal düzenlemelerde "Uluslararası İnsan Hakları Sözleşmesi"ne aykırılık söz konusu ise; uluslararası sözleşmelerin yasaların üzerinde değerlendirileceğine ait bir hükmün bulunmaktaadır. Dolayısıyla, Palermo Sözleşmesi yürürlüğe girdiği anda, iç hukukumuzun ayrılmaz bir parçası olmuş vaziyettedir.

Palermo Sözleşmesi'nin 5. maddesine bakarsak, örgütlü bir suç grubuna katılmanın suç haline getirilmesi, ülkeler tarafından üstlenilen bir yükümlülük olarak karşımıza çıkıyor. Bununla paralel olarak, yolsuzluğun suç haline getirilmesi de temel hedeflerden birisi; özellikle bir takım tüzel kişilikler aracılığıyla insan ticareti yapılyorsa, tüzel kişilik sorununa gidilmesi gerekiyor; bu da sözleşmenin 10. maddesinde ifade edilmiştir. Bir şeyi suç haline getirmeniz, o olguyla mücadelenizde yeterli biçimde etki sağlamıyor. Aynı zamanda, bu suçun kovuşturulması için de devletler belli bir yükümlülük altına girmiş durumdalar. Faillerin edindiği mallara el koyma müsadere yetkisinin devletlere, kanun adamlarına tanınması gerekiyor. Bu da yine, 12. maddede düzenlenenmiş aynı zamanda, müsadere amacıyla işbirliği de 13. maddede belirlenmiştir. Tanıkların ve mağdurun korunmasına ilişkin düzenlemeler de bu maddelerin içindedir. Ancak, adaletin engellenmesinin suç haline getirilmesiyle, tanık korunmasına ilişkin düzenlemelerin de peşi sıra gelmesi gerekmektedir. Bütün bunlar aslında, bu olguyla etkili biçimde mücadelenin araçları, bunların bütünlük içinde etkili biçimde yürütülmESİ bir zorunluluk olarak görülmelidir.

Aşında, sözleşmenin bu protokolünün önemli ölçüde mağdurun korunmasına odaklandığı ortaya çıkmaktadır. Bu çerçevede de, protokolün 6. ve 7. maddeleri bir takım düzenlemeleri öngörmektedir. Örneğin; 6. maddede mağdurun korunmasına yönelik olarak bize bir takım

yükümlülükler getirilmiş. Buna göre, ilk olarak yargılanma işlemlerinin mümkün olduğunda gizli yürütülmesi öngörlüyor, burada amaç mağdurun kimliğinin ve özel yaşamının korunmasıdır. Çünkü, istismara uğramış kişilerin ayrıca yargılanma işlemleri sırasında ikinci bir istismara uğraması tehlikesi söz konusudur. Aslında sistemimizde hala, mağdurların korunması bakımından ciddi bir düzenleme olduğunu söylemek mümkün değildir. Ama son ceza kanununda ve ceza muhakemeleri kanununda bir takım düzenlemeler de bu yükümlülüklerle paralel olarak getirilmeye çalışılmıştır. Burada mağdurun korunması için ikinci gerekli konu da, bu kişilere sistematik olarak içinde bulundukları idari ve hukuki durum hakkında bilgi verilmesi; yani mağdurla karşılaşıldığında gerek polis tarafından gereklilik onlarla ilgilenen STK'lar tarafından bu bilginin verilmesinin önemidir. Kişinin kendi durumunun farkında olması, haklarının, yükümlülüklerinin farkında olması için bu bilginin verilmesi şart. Üçüncü önemli konu da, mağdurun endişe ve görüşlerinin ceza yargılaması sırasında göz önüne alınması önerisidir. Diğer yandan, ilgili devletlere mağdurun korunması adına dördüncü bir yükümlülük daha yüklenmiş ki bu, kişilerin fiziksel koruma altına alınması ve rehabilite edilmesidir. Burada aslında devletten çok STK'ya yönelik bir sorumluluk söz konusudur.

Sözleşme, insan ticaretiyle mücadelede ele geçmiş kara paranın üzerinden bir takım fonlar ayrılarak, bu fonların mağdurların rehabilitasyonu ve tazminat verilmesi için kullanılmasını öngörlüyor; ama bizim iç hukukumuz bakımından bu sağlanmış değil ya da yasal bir çerçeveye oluşturulmuş değil. Eğer bu konuda bir düzenleme olursa, sığınma evlerinin maddi alt yapısının da sağlanmış olacağını düşünüyorum.

Ulusal boyuta baktığımızda, yeni ceza kanununda insan ticareti konusu 80/b maddesinde ele alınmıştır. Bu madde 201/b maddesine benzemektedir; ancak ceza daha da ağırlaştırılmıştır, hapis cezası 8 yıldan 12 yila kadar hapis olarak değiştirilmiş ve ayrıca para cezası da konmuştur. Ceza Kanunu'nun 227. maddesi ise fuhşa yönelik ve bu nedenle iki maddenin uygulanmasında tereddütler yaşanmaktadır. Aşağıda sayacağım yasalar insan ticareti söz konusu olduğunda dikkate alınabilir:

- 128. madde: Kolluk kuvvetlerine, taşınmazlara hak ve alacaklara el koyma konusunda bir olanak getiriyor.
- 133. madde: Tüzel kişiler için.
- 135. madde: İletişim tespiti için dinleme araçlarının kullanılması.
- 139. madde: Gizli soruşturmacı görevlendirilmesi.
- 140. madde: Teknik araçlar ile dinleme ve izleme olağlığı.
- 248. madde: Zorlama amaçlı el koyma ve teminat.

Burada sorun şu; eğer kolluk kuvvetleri 80. maddeyle soruşturma yapacaklarsa, bu yukarıdaki maddelerin tanıdığı olanaklara sahip olacaklar ama, 227. maddeye göre soruşturma yapacaklarsa bu olanaklardan faydalananamayacaklardır.

Av. Hasan Kemal Elban, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde görülen birçok davada avukatlık yapmıştır. Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği'nin projelerinde hukuk danışmanlığı görevini üstlenmiş, insan ticareti ve mültecilerin korunması gibi konulara yönelik birçok çalışmada eğitmen olarak görev yapmıştır.

Ongoing Efforts of Turkey for Combating Trafficking in Human Beings

Elvan Hacıefendioğlu
Ministry of Foreign Affairs, Turkey

Especially after the 90's, because of social and economical changes, the rise in human trafficking has taken place in the world's agenda as a serious problem. It will be possible to combat trafficking by taking and eliminating fundamental causes, economical and social inconsistencies, poverty, unemployment and diverse economic status between regions. Also, human trafficking must be evaluated as a human rights issue and the precautions must be applied carefully.

The international experiences about the issue show that mostly women and children are trafficked. On the other hand the profitable crime of human trafficking is not only committed by individuals but also by crime organizations, and therefore international cooperation has become one of the most effective ways of combating trafficking. For this reason Turkey is determined to perform every duty and take any necessary precautions that stem from international cooperation.

The Ministry of Foreign Affairs is the National Coordinator for anti-trafficking activities. With the leadership of the Ministry of Foreign Affairs, the "Anti-Trafficking National Task Force", which was established in October 2002, has held 8 meetings until now. In these meetings an action plan was prepared and has been approved by the Prime Ministry according to which the Ministries and Institutions were charged with some duties. One of the most important objectives of the action plan was establishing a shelter for trafficking victims where they can get legal, psychological and medical support. The shelter was inaugurated on the 29th of June 2004 with the presence of the Prime Minister of Turkey and the US Former Minister of Foreign Affairs, Collin Powell, and via a protocol signed, it is being managed by the international NGO "Human Resource Development Foundation", which had been working on this issue effectively, and by the Istanbul Municipality. Moreover, there are preparations to open shelters in Ankara, İzmir, Antalya and Adana/Mersin.

Our state has been one of the first states that signed the UN Convention against Transnational Organised Crime in 2003 and its two additional protocols approving the mentioned convention and additional protocols. In this scope, some changes that led to jail sentences and pecuniary punishments for the crime of human trafficking and its definition were made in the Turkish Penal Code. Also, the new penal code, which will be valid from the 1st of June 2005 defines human trafficking in the 80th article and declares that the trafficking crime can be sentenced for 8 to 12 years of imprisonment and pecuniary punishment of ten thousand days. Furthermore, according to the same article, security precautions must be taken for organisations in case of a trafficking crime.

When we examine the human trafficking phenomenon we see that there are origin and destination countries. Turkey is a destination country for human trafficking. The origin countries for human trafficking to Turkey, which are situated at the North-South axis, are on the

north of the Black Sea and in the Caucasus region.

Our country insists on cooperation with the origin countries on counter trafficking activities for the above reason. The crime of human trafficking somehow starts in a country and finishes in another, so, it is impossible to be successful with a one sided struggle, but it is only possible to overcome the crime through collaboration between the countries by means of states, NGOs and institutions. In this scope, being based on the security agreements that have been signed with the origin countries in the past, anti-trafficking protocols were prepared and sent to their representatives in November 2003. These protocols aim to share information between the security forces for the purpose of revealing the crime organizations and to provide cooperation for the prosecution of the traffickers and for the rehabilitation of victims. As a proceeding, a protocol about human trafficking and illegal migration was signed by the Ministry of Interior of Turkey and Belarus on September 2004. In addition, a protocol has been signed between Turkey and Georgia in March to establish a guaranteed cooperation in the struggle with human trafficking. We are hoping to accomplish further cooperation protocols with the rest of the origin countries in a short period of time.

Our country also strongly cooperates with the International Organization for Migration on the issue of anti-trafficking. We are attending the project of IOM about the cooperation of armed forces and international organizations that has been submitted to the European Commission and also we are partially funding the project.

In February 2005, a project was initiated in cooperation with IOM, which aims to support the victims. The project includes the operation of the 157 Emergency Help Hotline and the distribution of information cards that have been prepared in four languages to inform the foreigners about human trafficking. The cards will be distributed firstly in the İstanbul, Atatürk Airport and the Antalya Airport and some other borders.

The voluntary and safe repatriation of victims to their countries has been realized in cooperation with IOM and the Human Resource Development Foundation. In the content of this cooperation we became a member of IOM on the 30th of November 2004 to which we participated as observer.

On the other hand, our experts actively attended the preparation of the Council of Europe Convention on action against Trafficking in Human Beings. We are also supporting and actively taking part in the international activities of The Organization for Security and Co-operation in Europe (OSCE), NATO, EU, Black Sea Economic Cooperation (BSEC) and Stability Pact (SP) about human trafficking. Our country attends the Budapest Process which is a Europe based forum about the prevention of illegal migration and also co-chairs the process.

Due to the importance we give to the issue of human trafficking and illegal migration, we are hosting international and regional cooperation conferences. Lastly, with the cooperation of our ministry and with our country's hosting, the "5th European Council's Regional Migration Conference" was realized between the 30th of September and the 1st of October 2004 in Istanbul. The issue of human trafficking was discussed in detail throughout this conference.

Briefly, by approving the agreements and protocols of the UN, performing the necessary changes in laws and doing changes in the regulations for the employment of foreigners, Turkey has prepared the needed legal infrastructure. The administration and judiciary are undertaking the implementations stemming from this infrastructure.

Besides, sharing the anti-trafficking responsibilities on the international scale is a big step for the solution. Thus, raising public awareness and bringing the issue of human trafficking on the agenda by realizing this kind of conferences is very important.

Elvan Hacıefendioğlu, is an Attaché at the Illegal Migration Control Department of the Ministry of Foreign Affairs Turkey.

İnsan Ticaretini Önleme Konusunda Türkiye'nin Süregelen Çalışmaları

Elvan Hacıefendioğlu
Dışişleri Bakanlığı Yasadışı Göç Daire Başkanlığı

Özellikle doksanlı yıllarda sonra meydana gelen sosyal ve ekonomik değişiklikler sonucunda artan insan ticareti suçu, ciddi bir sorun olarak dünya gündeminde önemli bir yer işgal etmeye başlamıştır. İnsan ticaretiyle mücadele, sosyal ve ekonomik önlemler de dahil olmak üzere, yoksulluk, işsizlik, bölgeler arası ekonomik farklılıklar, siyasi ve ekonomik istikrarsızlıklar gibi temel nedenlerin ortadan kaldırılmasıyla mümkündür. Bununla birlikte, insan ticareti sorununun, insan hakları bağlamında ele alınması ve alınan önlemlerin hassasiyetle uygulanması gereklidir.

Konuya ilişkin olarak edinilen uluslararası deneyim, insan ticareti suçuna ağırlıklı olarak kadın ve çocukların konu oluşturduğunu göstermiştir. Öte yandan, insan ticareti suçunun günümüzde belirli sayıda işlenmediği, riski az ve kazancı yüksek bir suç olduğu için çoğunlukla suç örgütleri tarafından işlendiği belirlenmiştir. Bu nedenle uluslararası işbirliği, insan ticaretiyle mücadelede en etkili çözüm yollarından biri olarak ortaya çıkmıştır. Bu amaçla Türkiye, uluslararası işbirliğinin kendisine yüklediği bütün görevleri yerine getirmeye ve tüm önlemleri almaya kararlıdır.

Dışişleri Bakanlığı, insan ticaretiyle mücadelede, ulusal koordinatörlük görevini üstlenmiştir. Dışişleri Bakanlığı'nın öncülüğünde 2002 yılının Ekim ayında kurulan "İnsan Ticareti ile Mücadele Görev Gücü" bugüne kadar sekiz defa toplanmıştır. Bu toplantılarla bir eylem planı hazırlanmış, söz konusu eylem planı Başbakanlık tarafından onaylanarak ilgili bakanlık ve kurumlar görevlendirilmiştir. Eylem planının en önemli hedefleri arasında yer alan insan ticareti mağdurlarının hukuki, psikolojik ve tıbbi danışmanlık alabilecekleri bir sığınma evinin kurulması, 29 Haziran 2004 tarihinde, Sayın Bakanımızın ve dönemin ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell'in katılımlarıyla, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığıyla bu alanda etkin faaliyet gösteren uluslararası nitelikte bir sivil toplum örgütü olan İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı arasında imzalanan bir protokolle gerçekleşmiştir. Öte yandan; Ankara, İzmir, Antalya, Adana ve Mersin'de de sığınma evleri açılması amacıyla çalışmalar yürütülmektedir.

Ülkemiz "Birleşmiş Milletler Sınır Aşan Örgütü Suçlarla Mücadele Sözleşmesi" ve "İnsan Ticareti ve Göçmen Kaçakçılığı" konusundaki "Ek İki Protokolünü" ilk imzalayan ülkelerden biri olmuş ve 2003 yılında da anılan sözleşme ve protokoller onaylamıştır. Bu bağlamda ayrıca, Türk Ceza Kanunu'nda insan ticaretinin tanımı ve insan ticareti için hapis ve adli para cezası öngören değişiklik yapılmıştır. Öte yandan, 1 Haziran 2005 tarihinden itibaren yürürlüğe girecek yeni Türk Ceza Kanunu'nun 80. maddesinde de insan ticareti tanımı yapılarak, insan ticareti için sekiz yıldan on iki yıla kadar hapis ve on bin güne kadar para cezası getirilmiştir. Söz konusu maddede ayrıca, insan ticareti suçundan dolayı tüzel kişiler hakkında da güvenlik önlemleri alınabilmesi, sahip olunması öngörmektedir.

İnsan ticareti sorununa uluslararası açıdan bakıldığından, bu olguya kaynak teşkil eden ve hedef olan ülkeler olduğu görülmektedir. Türkiye, insan ticaretinde hedef konumunda olan bir

ülkedir. Türkiye açısından, insan ticaretinin, özellikle kadın ticaretinin kaynak olduğu ülkeler Kuzey-Güney ekseninde, Karadeniz'in kuzeyinde ve Kafkasya bölgesinde yer almaktadır.

Bu nedenle, kaynak ülkelerle insan ticaretiyle mücadele alanında işbirliğine gidilmesi ülkemizin üzerinde önemle durduğu bir diğer konudur. İnsan ticareti suçu bir ülkede başlamakta ancak bir diğer ülkede sonuçlanmaktadır. Bu yüzden, insan ticaretiyle mücadelede hiçbir zaman tek yönlü bir çalışmaya başarıya ulaşılabilmesi mümkün değildir. Böyle bir durumda suçun üstesinden mutlaka iki devletin, toplum örgütlerinin ve kuruluşlarının işbirliği ile gelinebilir. Bu çerçevede, kaynak ülkelerle zamanında imzaladığımız güvenlik işbirliği anlaşmalarına atıfla hazırladığımız, insan ticaretiyle mücadele işbirliği protokoller 2003 yılının Kasım ayında kaynak ülke temsilciliklerine önerilmiştir. Söz konusu protokol, güvenlik güçleri arasında bilgi alışverişi yoluyla suç örgütlerinin ortaya çıkarılması, organizatörlerin cezalandırılması ve mağdurların rehabilitasyonu gibi konularda ikili işbirliğinin geliştirilmesini amaçlamaktadır. Bu doğrultuda, Türk ve Belarus İçişleri Bakanlıklararı arasında 2004 Eylül ayında yürürlüğe giren ve insan ticareti ve yasadışı göçle mücadelede işbirliğini öngören bir "Mutabakat Zaptı" imzalanmıştır. Öte yandan, Mart ayında ülkemle Gürcistan arasında insan ticaretiyle mücadelede işbirliğinin somutlaştırılmasını garanti için bir protokol imzalanmıştır. Yakın bir zamanda da, diğer kaynak ülkelere önerdiğimiz işbirliği protokollerinin de sonuçlandırılması hedeflenmektedir.

Ülkemiz ayrıca, insan ticaretiyle mücadele konusunda Uluslararası Göç Örgütüyle de güçlü bir işbirliği sergilemektedir. Bu çerçevede, Uluslararası Göç Örgütü tarafından, Avrupa Komisyonu'na sunulan insan ticaretiyle mücadele konusunda kolluk kuvvetleri ve uluslararası kuruluşlar arasında etkin bir işbirliği sağlanmasına yönelik projeye ülkem tarafından da katılım sağlanmakta ve söz konusu projeye bakanlığımızca belirli bir maddi katkı da sağlanmaktadır.

Uluslararası Göç Örgütü (UGÖ) ile işbirliği içinde Şubat ayında insan ticareti mağdurlarına yardım etmeyi hedefleyen bir proje başlatılmıştır. Söz konusu proje kapsamında insan ticareti mağdurları için "157" numaralı ücretsiz acil yardım ve ihbar telefon hattının işletilmesi ve ülkemize gelen yabancıların bilgilendirilmesi amacıyla dört dilde hazırlanan bilgi broşürlerinin başta İstanbul Atatürk ve Antalya hava limanları olmak üzere sınır kapılarımızda dağıtıımı da yer almaktadır.

Bununla birlikte, insan ticareti mağdurlarının ülkelerine gönüllü ve güvenli geri dönüşleri İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı ve Uluslararası Göç Örgütüyle işbirliği halinde sağlanmıştır. Bu işbirliği kapsamında, gözlemci statüsünde olduğumuz Uluslararası Göç Örgütü'ne 30 Kasım 2004 tarihi itibarıyle üye olunmuştur.

Öte yandan, Avrupa Konseyinde insan ticaretinin önlenmesine ilişkin bir sözleşme hazırlıklarına uzmanlarımız tarafından aktif olarak katılım sağlanmıştır. Bunun dışında, insan ticaretiyle mücadele alanında AGİT, NATO, Avrupa Birliği, Karadeniz Ekonomik İşbirliği ve İstikrar Paktı tarafından düzenlenen uluslararası faaliyetler desteklenmekte ve bu yönde aktif olarak çalışılmaktadır. Ülkemiz, yasadışı göçün önlenmesi konusunu ele alan Avrupa çapındaki bir forum olan Budapeşte sürecine de faal olarak katılmakta ve söz konusu sürecin eş başkanlığını yürütmektedir.

İnsan ticareti ve yasadışı göçle mücadeleye atfettiğimiz önem doğrultusunda, uluslararası ve bölgesel işbirliği konferanslarına da ev sahipliği yapmaktadır. Bu çerçevede, son olarak Avrupa Konseyi tarafından, bakanlığımız işbirliği ve ülkemizin ev sahipliğiyle "Avrupa Konseyi Beşinci Bölgesel Göç Konferansı" 30 Eylül - 1 Ekim 2004 tarihleri arasında İstanbul'da düzenlenmiştir. Söz konusu konferansta insan ticaretiyle mücadele konusu da geniş kapsamlı olarak ele alınmıştır.

Özetle, Türkiye Birleşmiş Milletler Sözleşme ve Protokollerini onaylamak, ceza ve vatandaşlık yasalarında gerekli düzenlemeleri yapmak amacıyla, yabancıların çalışma mevzuatı konusunda yeni bir yasa düzenlenmiş ve insan ticareti mağdurlarına ücretsiz tıbbi hizmet sağlamak yoluyla bu alanda gerekli hukuki altyapıyı kurmuş olup, idare ve yargı kurumları da bu çerçevede uygulamalarını sürdürmektedir.

Bununla birlikte, insan ticaretiyle mücadele konusunda sorumlulukların uluslararası alanda paylaşılması, sorunun hafifletilmesinde büyük bir adım oluşturmaktadır. Bu nedenle, insan ticareti sorununun bu tarz konferanslarda gündeme getirilerek konuya ilgili toplumsal duyarlılığın arttırılmasına katkıda bulunulması çok önemlidir.

Elvan Hacıefendioğlu, halen Dışişleri Bakanlığı'nın Yasadışı Göç Daire Başkanlığı'nda ataşe olarak görev yapmaktadır.

The Security Forces' Efforts for Combating Trafficking in Human Beings

Murat Öğdü
Ministry of Interior, Turkey

Human trafficking, especially that of children and women, has become a serious problem at a national level almost as much as internationally within the previous years. Related to this situation, it has become one of our top priority issues in our combat with crime.

In reality human trafficking, besides being a crime, results in the violation of human rights, due to the oppression and violence the victims endure. It has become a factor, that affects not only humans, but the society sociologically and economically.

Human Trafficking, managed by organised crime syndicates operating across borders, affects not only one country, but many countries both at a local and international scale. This is what makes international cooperation a necessity in the struggle against human trafficking.

The research that has been realized by security forces shows that after the collapse of the former Soviet Union and at the period of transition to a new economic system, Turkey has become a destination country for human trafficking for the purpose of sexual exploitation.

Our counter trafficking activities can be listed as identifying the victims, giving them protection, medical and psychological support, encouraging them for cooperation in order to reach to the crime organizations, making use of their testimony for persecutions towards organizations and helping the victims to return to their home country safely and voluntarily.

The operations are realised in strict confidentiality in accordance to the information gathered from the relevant agencies of the origin countries in cooperation with Interpol, the representatives of the origin country in Turkey, the Human Resource Development Foundation and in accordance to the information acquired from regional NGOs and IOM.

Before determining the human trafficking crime or prosecuting the traffickers, victims should be identified preceding legal, medical and protection support. Due to this, the crime of human trafficking must be part of our units agenda through the establishment of necessary changes in the Turkish Penal Code.

A Counter Trafficking Guidebook that includes the procedures concerning the identification of victims, the prosecution of traffickers, the combating of the crime and the ways of supporting the victims has been distributed to all governorships.

Within the scope of international regulations it is possible to give 6 months of residence permit to the victims for medical purposes and in the cases they want to testify and to extend these permits for another 6 months if needed due to the prosecution process or for medical purposes.

Precautions are taken for the confidentiality of the victims in investigation and the voluntary and safe repatriation stage and provisions are taken so that they are not faced with the trafficker for the sake of the investigation but that they are kept apart.

In line with the Palermo Protocol, in case of visa violations of the victims, during the repatriation process, they are not charged with fines and penalties enabling them not to get any prohibition.

Since the crime contains many human rights violations, it is not possible to combat trafficking only with the efforts of security forces. Under the realization of the necessity of collaboration between the security forces and the NGOs, a protocol on several issues such as the protection and accommodation of the victims, safe repatriation and trainings for the officers working on the issue, has been signed between the Human Resource Development Foundation and the General Directorate of Turkish Police on the 4th of September 2003. In the scope of this collaboration 150 security officers have been trained in 2004 in Istanbul, Ankara, Bursa, Izmir, Erzurum and Antalya.

For the purpose of providing accommodation for the victims, a shelter began operating in Istanbul owing to the collaboration between the Human Resource Development Foundation and the Istanbul Metropolitan Municipality, since the 23rd of August 2004.

Through the counter trafficking efforts that I've been talking about, in 2004 a total of 239 victims, and in year 2005 up to today 100 human trafficking victims have been rescued and taken under protection.

Through the implementation of temporary residence permit measures, 31 victims have been given such permits. Even though other victims were offered assistance and temporary permit for the purpose of protection, medical and psychological support and rehabilitation, there were no applications and thus no temporary residence permit was prepared for them.

The voluntary repatriation of the victims is being safely provided in cooperation between HRDF and IOM. 61 victims in year 2004 and 71 victims in 2005 have returned to their countries this way.

For the victims who do not apply for residence permit and want to return to their home country, NGOs responsible for the issue in the home country are contacted to provide the victims' safe and voluntary repatriation.

To prevent human trafficking in our country it is very important that origin countries sign the additional protocols to international Conventions, in order to implement the provisions. Indeed, in the scope of the "Agreement Protocol of Cooperation for Combating Illegal Migration and Human Trafficking" which has been signed with Belarus on the 28th of July 2004 and which has been put in practice since the 24th of September 2004, important achievements have been accomplished.

Through the information taken from the Connection Point of the Ministry of Interior of Belarus, a human trafficking case, which ended with the death of a Belarus origin victim, was revealed and 4 individuals were prosecuted and sentenced for human trafficking and for causing death.

Again, due to the information gathered through the Belarus Connection Point, another

Belarusian human trafficking victim in Antalya was rescued and taken under protection. As a result of the operations realized in İstanbul and Antalya, 3 traffickers were sentenced and again through operations two more Ukrainian victims were discovered and rescued followed by their safe and voluntary repatriation in collaboration with IOM.

In the scope of the Agreement of Security-Cooperation with Rumania an effective and productive cooperation is being implemented. With the information taken from the Rumanian officers it was determined that some Rumanian women were kept in a hotel in İstanbul as victims of human trafficking and the operation that was realized resulted in the rescuing of 6 victims and the prosecution of 3 traffickers who were sentenced and put in jail. Information about the identity of the Rumanian origin traffickers, who deceived the victims with job promises, was acquired from the victims and with this information the Rumanian officers were able to arrest these individuals after the photographs of these traffickers recognized by the victims had been sent to Turkey via e-mail.

A lot has been accomplished in Turkey defined as a destination country, in the combat against human trafficking for the purpose of sexual exploitation, especially the one directed towards women. However, as trafficking is being managed by international crime organizations and has cross-border characteristics, it is not possible to succeed combating neither with just one institution's nor with just one country's efforts. It is obligatory to establish direct and fast communication and cooperation between the destination and origin country.

Murat Öğdü, is the Vice Director of the Human Movements Section at the Foreigners, Borders and Asylum Department of the General Directorate of Security at the Ministry of Interior in Turkey, with a rank of police chief.

İnsan Ticaretini Önleme Konusunda Güvenlik Güçlerinin Çalışmaları

Murat Öğdü
İçişleri Bakanlığı

İnsan ticareti özellikle de kadın ve çocukların ticareti son yıllarda uluslararası düzeyde olduğu kadar ulusal düzeyde de ciddi bir sorun haline gelmiştir. Bu duruma bağlı olarak da suça mücadelede öncelikli konularımız arasında yerini almıştır.

Aslında insan ticareti, bir suç olgusu olmanın ötesinde, mağdurların maruz kaldığı baskı ve şiddet nedeniyle insan hakları ihlali sonucunu da doğurmuştur. Yalnız insanları değil, toplumları da sosyal ve ekonomik olarak etkileyen bir faktör haline gelmiştir.

İnsan ticareti, organize suç örgütleri tarafından yönetilen ve sınır aşan özelliğile yalnız bir ülkeyi değil, bölgesel ve uluslararası boyutta birden çok ülkeyi etki alanında bulundurmaktadır. Bu da insan ticaretiyle mücadelede uluslararası işbirliğinin tesis edilmesini zorunlu kılmaktadır.

Güvenlik güçlerince yapılan çalışmalar Türkiye'nin, eski Sovyetler Birliği'nin dağılmasının ardından yeni ekonomik sistemlere geçiş dönemindeki ülke vatandaşlarının cinsel istismarı biçiminde görülen insan ticareti konusunda, hedef ülke konumunda olduğunu göstermektedir.

İnsan ticaretiyle mücadele çalışmaları; öncelikle mağdurların tespit edilmesi, koruma, tıbbi ve psikolojik destek sağlanması, işbirliği yapmaları konusunda teşvik edilerek suçlulara ulaşılması ve tanıklıklarından yaralanarak organize suç şebekelerinin çökertilmesi, mağdurların ülkelerine güvenli ve gönüllü dönüşlerinin sağlanması doğrultusunda gerçekleşmektedir.

Interpol, kaynak ülkelerin ülkemizdeki temsilcilikleri, İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı ve vakfnın ilişkide olduğu bölge ülkelerdeki sivil toplum kuruluşları, Uluslararası Göç Örgütü Türkiye temsilciliği ve doğrudan temas halinde bulunduğu kaynak ülke ilgili makamları kanalıyla intikal eden bilgiler kapsamında operasyonlar gizlilik içerisinde yürütülmektedir.

İnsan ticaretiyle mücadelede, suçun tespiti ve suçluların cezalandırılmasından daha önce insan ticareti mağdurlarının tespiti ve bu durumda kişilere yasal, tıbbi ve korunma desteğinin sağlanması gelmektedir. Bu çerçevede, idari düzenlemelerin başında TCK'na insan ticareti suçunun eklenmesiyle gerçekleşen yasal düzenlemenin ardından, suçun bir tanımının yapılarak birimlerimizin gündemine taşınması gelmektedir.

Mağdurların tespit edilmesi ve tacirlerin yakalanarak haklarında yasal ve idari işlem yapılması doğrultusunda, bu suça mücadele ve mağdur konumundaki kadınlara yaklaşım hususlarını içeren "İnsan Ticareti ile Mücadele Rehberi" tüm valiliklerimize gönderilmiştir.

Tıbbi desteği ihtiyacı olan mağdurların tedavilerinin yapılabilmesi ve istemeleri halinde tanıklık yapabilmeleri için uluslararası uygulamalar ve tavsiye kararları çerçevesinde, mağdurlara altı ay ikamet izni verilmesi, sanıkların yargılanma ve mağdurların tedavi süreçleri takip edilerek ihtiyaç duyulması halinde ikamet izinlerinin aynı sürelerle uzatılması sağlanmıştır.

Mağdurların soruşturma sürecinde ve gönüllü olarak ülkelerine güvenli dönüşlerinin veya

başka bir şehire sevklerinin sağlanacağı durumlarda deşifre olmalarını önleme, soruşturma sırasında yüzleştirme, teşhis gibi işlemlere ihtiyaç duyulması durumunda mağdurların tacirler veya bağlantılı kişilerle aynı ortamda bulundurulmaması gibi koruma önlemleri özenle yerine getirilmektedir.

Yine Palermo Protokolü'nde yer alan konular kapsamında, mağdurların vize ihlali söz konusu olsa dahi ülkelerine dönüşleri sırasında, çıkış işlemlerinin harçsız ve cezasız gerçekleştirilerek mağdur hakkında süreli yurda giriş yasağı kararı alınmaması sağlanmıştır.

Suçun insan hakları ihlallerini de beraberinde getirmesi nedeniyle insan ticaretiyle mücadele, sadece güvenlik güçlerinin çabalarıyla sürdürülebilir olmaktan uzaktır. Kolluk kuvvetleri ile sivil toplum örgütleri arasında işbirliği geliştirmenin gerekliliği düşündürmekle 4 Eylül 2003 tarihinde, İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı'yla Emniyet Genel Müdürlüğü arasında, mağdurların korunması, barındırılması, ülkelerine geri gönderilimeleri ve bu alanda çalışan görevlilerin eğitimi gibi pek çok konuyu içeren bir protokol imzalanmıştır. Bu işbirliği çerçevesinde, 2004 yılında İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa, Erzurum ve Antalya'da toplam 150 emniyet personelinin eğitimleri tamamlanmıştır.

Mağdurlar için bir sığınma evi kurulması çalışmaları neticesinde, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı ve İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı işbirliğiyle 23 Ağustos 2004 tarihinden itibaren bir sığınma evi hizmet vermeye başlamıştır.

İnsan ticaretiyle mücadele adına anlatmaya çalıştığım çalışmalar neticesinde; 2004 yılı içinde 239, 2005 yılı içerisinde ise bu güne kadar 100 insan ticareti mağduru kurtarılarak koruma altına alınmıştır.

Geçici ikamet izni uygulaması çerçevesinde, bu güne kadar toplam 31 mağdura ikamet izni verilmiştir. Diğer mağdurlara ise koruma, tıbbi ve psikolojik destek ve rehabilitasyon sağlamak suretiyle ülkede kalışlarına izin verilebileceği söylemiş olmasına rağmen, bu yönde bir talepleri bulunmadığından ikamet izni düzenlenmemiştir.

Ülkelerine dönmek isteyen mağdurların ise İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı ve Uluslararası Göç Örgütü işbirliğiyle güvenli şekilde ülkelerine dönüşleri sağlanmaktadır. Bu doğrultuda 2004 yılında 61, 2005 yılında da bu güne kadar 71 mağdurun ülkelerine güvenli geri dönüşleri sağlanmıştır.

Bu program dışında kalan, ikamet izni talebinde bulunmamış olan mağdurların, ülkelerine dönmek istemeleri üzerine, kendi ülkelerinin insan ticaretiyle mücadele birimleri haberdar edilmek ve o ülkedeki sivil toplum örgütlerinin desteği sağlanmak suretiyle ülkelerine güvenli ve gönüllü dönüşleri gerçekleştirilmektedir.

Ülkemizde görülen insan ticareti olayları için, kaynak ülke konumunda olan ülkelerce, söz konusu anlaşmaların ilgili hükümlerine işlerlik kazandırmak amacıyla hazırlanan protokollerin imzalanması büyük önem taşımaktadır. Nitekim, Belarus'a 28 Temmuz 2004 tarihinde imzalanan ve 24 Eylül 2004 tarihinde yürürlüğe giren "Yasadışı Göç ve İnsan Ticareti ile Mücadele Alanında İşbirliği Mutabakat Zaptı" çerçevesinde önemli başarılar elde edilmiştir.

Belarus İçişleri Bakanlığı irtibat noktası'ndan alınan bilgiler doğrultusunda, İstanbul'da Belarus uyruklu bir mağdurun ölümüyle sonuçlanmış insan ticareti olayı ortaya çıkartılmış ve

insan ticareti ve ölüme sebebiyet vermek suçlarından haklarında adli işlem yapılan 4 şahıs tutuklanarak cezaevine konmuştur.

Belarus irtibat noktasından daha sonra alınan bir başka bilgi doğrultusunda da, Antalya'da insan ticareti mağduru olduğu bildirilen Belarus uyruklu bir mağdur kurtarılırak koruma altına alınmıştır. İstanbul ve Antalya'da yapılan çalışmalar neticesinde 3 tacir tutuklanarak cezaevine konmuş, yine operasyonlar sırasında tacirler tarafından zorla çalıştırıldıkları tespit edilen Ukrayna uyruklu 2 mağdur daha kurtarılırak Uluslararası Göç Örgütü işbirliğiyle ülkelerine güvenli ve gönüllü dönüşleri sağlanmıştır.

Romanya'yla mevcut güvenlik ve işbirliği anlaşması çerçevesinde etkin ve verimli bir işbirliği yürütülmektedir. Bu işbirliği kapsamında Romanya makamlarından alınan bilgiler doğrultusunda Romanya uyruklu kadınların İstanbul'da faaliyet gösteren bir otelde zorla tutularak insan ticaretine konu edildiklerinin tespit edilmesi üzerine, gerçekleştirilen operasyon neticesinde Romanya uyruklu 6 mağdur kurtarılmış konuya ilgili olarak ülkemizde 3 şahıs yakalanmış ve tutuklanarak cezaevine konulmuştur. Mağdurlardan alınan bilgiler doğrultusunda, Türkiye'de iş bulmak vaadiyle kendilerini kandıran ve Türkiye'ye gönderen Romanya uyruklu şahısların kimlik bilgileri Romanya makamlarına bildirilerek söz konusu şahısların yakalanması sağlanmış, yakalanan şahısların fotoğrafları e-posta ile temin edilerek mağdurlar tarafından teşhis edilmeleri ve tutuklanmaları sağlanmıştır.

Özellikle kadınların fuhuş amaçlı istismarı sekliyle insan ticaretinde, hedef ülke konumunda olan ülkemizde özetlemeye çalıştığım çalışmalar sayesinde önemli mesafeler kat edilmiştir. Ancak, uluslararası şebekelerce yönetilen ve sınır aşan bir özelliği bulunan bu suçla mücadelede, ulusal çerçevede tek bir kurumun çalışmalarıyla başarıya ulaşılması mümkün olmadığı gibi tek bir ülkenin çabalarıyla da bu suçun önüne geçilmesi mümkün değildir. Hedef ve kaynak ülkeler arasında en hızlı ve doğrudan haberleşmeyi sağlayacak işbirliği imkanlarının geliştirilmesi de zorunluluk arz etmektedir.

Murat Öğdü, Emniyet Genel Müdürlüğü Yabancılar Dairesi Başkanlığı, İnsan Hareketleri Şube Müdürlüğü'nde, Şube Müdür Yardımcısı olarak görev yapmaktadır.

The Role of International Organisations: IOM Activities in the Field of Counter Trafficking in Turkey

Elina Siderova
International Organisation for Migration, Turkey

Established in 1991 during the Gulf War crisis, IOM Ankara operates comprehensive humanitarian and assistance programs for stranded migrants and refugees. It also implements a counter-trafficking program that aims to protect trafficking victims, increase prosecutions of criminal traffickers and prevent human trafficking. IOM's primary objective is to support the Turkish government in its efforts to provide a dignified and human rights-based approach to irregular migration and trafficking in human beings as well as research and technical expertise. IOM operates in areas of emergency refugee assistance, assisted voluntary return and almost every major aspect of migration management, from migrant health to remittances to promoting legal migration. With offices in Ankara and Istanbul, IOM, currently operates in these areas: Counter trafficking, Capacity Building, Humanitarian Migration & Research.

IOM is active in every part of the counter-trafficking field, prosecution of criminal traffickers, protection of trafficked persons and trafficking prevention. IOM is currently implementing a \$700,000 U.S. funded counter-trafficking program coordinated by the Turkish government. The one-year project is aimed at preventing trafficking in human beings through a nationwide information and awareness campaign. Potential trafficked individuals will receive information at key border crossings. Turkish border control officers will be distributing 157-hotline handouts prepared in four languages (Russian, Romanian, Turkish and English) at key entry points. The campaign will target the general public with television and radio advertisements and an informational web site. Other parts of the campaign include training of trainers for 150 law enforcement personnel, including police and gendarmerie, on the realities and causes of human trafficking.

Human trafficking is a violation of numerous international laws and human rights protocols and is conducted by criminals, who are often members of well-organized crime networks. The traffickers transport victims within their own countries and, most often, across international borders. The victims are then stripped of their basic freedoms, sold as chattel, and forced to work as sex slaves or other laborers. The victims are routinely raped, tortured and brutalized.

The prime risk group is women and girls between the ages of 16 and 24. These girls and women often lack education and have no prospect for gainful employment. They are easy targets for the traffickers who lure them abroad with promises of jobs and the dream of a better life. Using force, fraud and corruption, traffickers prey on the powerless, the desperate and the vulnerable.

Our task is not an easy one. After the initial identification, we give the girls information about their rights and accommodate them in the shelter run by the Turkish NGO-Human Resource Development Foundation. In this shelter they are provided with medical & psychological assistance and all their current needs are met. Upon arrival in their home countries IOM meets them at the airport and supports them during the re-integration process. These girls have been so brutalized that they experience life-long psychological trauma. They receive medical and

psychological, if needed psychiatric help and are led through the hard recovery process by IOM's specialists.

IOM's concern is to help them set a life in their home countries and provide them with long term means of supporting themselves by courses and small business grants. The process is monitored and directed in the best interest of the victims of trafficking.

IOM together with the Turkish Government will continue the fight against the trafficking in human beings by implementing programs to prevent the trafficking, protect the victims and increase prosecution of the traffickers.

Elina Siderova, is a Counter-Trafficking Project Assistant at the International Organisation for Migration Turkey.

Uluslararası Örgütlerin Rolü: Uluslararası Göç Örgütünün İnsan Ticaretini Önleme Alanında Türkiye'deki Çalışmaları

Elina Siderova
Uluslararası Göç Örgütü, Türkiye

1991 Körfez savaşı sırasında, kurulmuş olan Uluslararası Göç Örgütü Türkiye Temsilciliği, zor durumda göçmenler ve mültecilere çok yönlü insanı destek hizmeti vermektedir. Örgüt ayrıca, insan ticareti kurbanlarını korumak, insan ticaretinin önlenmesi, tacirlerin yargı önüne çıkarılıp cezalandırılması amacıyla bir insan ticaretini önleme programı da yürütmektedir. UGÖ'nün öncelikli amacı, Türk devletinin insan haklarını merkez alan, ve insan onurunu gözeten bir yaklaşımla, göç yönetimi ve insan ticareti konularındaki çalışmalarına hem araştırma, hem de teknik çalışma açısından destek vermektedir. UGÖ, acil durumlarda yardım, mültecilerin yeni bir ülkeye yerleştirilmesi, gönüllü geri dönüşlere yardım, göçmen sağlığı, para gönderme ve yasal göç seçeneklerinin desteklenmesi gibi alanlarda faaliyet göstermektedir. UGÖ, İstanbul ve Ankara ofisleriyle: insan ticaretini önleme, kapasite geliştirme ve araştırma gibi alanlarda çalışmaktadır.

UGÖ, insan ticaretinin önlenmesi, tacirlerin yargı önüne çıkarılıp cezalandırılması ve insan ticarete maruz kalanların korunması gibi varolan insan ticaretiyle ilgili alanların tümünde aktif olarak yer almaktadır. UGÖ şu anda, Amerikan devleti tarafından verilen 700,000 dolarlık bütçenin, Türk devleti tarafından koordinasyonla yürütülen, insan ticaretiyle mücadele programını hayata geçirmektedir. Bir yıllık projenin amacı, ülke çapında bilgilendirme ve bilinçlendirme kampanyasıyla insan ticaretini önüne geçirmesidir. Bu proje kapsamında, potansiyel insan ticareti mağdurları, sınır geçişlerindeki kilit noktalarda bilgilendirilecektir. Türkiye'nin, sınır polisleri bilgilendirme amacıyla, bireylere "157 Acil Yardım Hattı" hakkında Rusça, Romence, Türkçe ve İngilizce hazırlanan el ilanları dağıtacaktır. Kampanya kapsamında, televizyon ve radyo reklamlarıyla ve internet "bilgilendirme web sitesi"yle tüm halkın bilgilendirilmesi hedeflenmektedir. Yine program kapsamında, polis ve jandarma personelini de içeren yüz eelli kişilik yasa uygulayıcı personelin eğitiminden sorumlu olacak eğitmenlerin, insan ticarete ilişkin gerçekler, nedenleri ve en iyi uygulamalar konularında eğitilmeleri hedeflenmektedir.

İnsan ticareti, birçok uluslararası kanunun ve insan hakları protokollerinin, organize suç örgütlerinin üyesi olan suçlular tarafından ihlalidir. İnsan ticareti yapanlar, kurbanları kendi ülkeleri içerisinde ama çoğunlukla sınır ötesi ülkelere taşımaktadırlar. Kurbanların daha sonra temel özgürlükleri kısıtlanmakta, köle gibi satılmakta ve zorla seks kölesi olarak ya da başka işlerde çalıştırılmaktadırlar. Kurbanlara sık sık tecavüz edilmekte, işkence yapılmakta ve zulmedilmektedir.

Risk altındaki temel grup 16-24 yaş arasındaki kadınlar ve kızlardır. Bunlar genelde eğitimlisiz ve kazanç getirecek bir iş umudu olmayan kadın ve kızlardır. Bu nedenle, tacirler için iş ve daha iyi bir hayat vaadiyle kolay kandırılabilecek hedeflerdir. Tacirler zorlama, kandırma ve yolsuzlukla bu umutsuz, korunmasız ve gücsüz insanları avlamaktadırlar.

Görevimiz kolay değildir. İlk tanımlamaları yapılan kızlara öncelikle sahip oldukları haklar konusunda bilgi veriyoruz ve daha sonra onları İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı'nın sığınma

evine yerleştiriyoruz. Bu sığınma evinde, tıbbi ve psikolojik destek alıyorlar, her türlü ihtiyaçları karşılanıyor. Anavatanlarına dönüşlerinde ise, o ülkedeki UGÖ görevlileri tarafından karşılaşıyorlar ve uyum süresi boyunca destek alıyorlar. Fakat, genelde bu kızlar o kadar çok zulm görmüş oluyorlar ki çoğu, yaşam boyu süren bir travma yaşıyor. Kendi ülkelerinde de, tıbbi ve psikolojik destek alıyorlar, bu zorlu rehabilitasyon sürecinde eğer gerek duyulursa UGÖ uzmanları tarafından psikiyatrik destek de veriliyor.

UGÖ'nün bu noktada temel amacı, bu insanların kendi ülkelerinde bir hayat kurmalarını sağlamak ve onlara kurslarla ya da iş imkanlarıyla uzun vade de destek olmak. Tüm bu süreç, insan ticareti kurbanları için en doğru olan gözetilerek, yönlendirilmektedir.

UGÖ, Türk devletiyle birlikte, korunma programları yürüterek, kurbanları koruyup onlara destek olarak ve tacirlerin yargılanması için çalışarak, insan ticaretini önleme konusundaki mücadeleşine devam edecektir.

Elina Siderova, Uluslararası Göç Örgütünün “İnsan Ticaretini Önleme” projesinde, proje yardımcısı olarak görev yapmaktadır.

The Role of International Organisations: IOM Activities in the Field of Counter Trafficking in Turkey

Dağzen Kahraman
International Organisation for Migration, Turkey

The International Organization for Migration (IOM) is an inter-governmental organization formed of 109 member states and based in Geneva Switzerland. IOM's main objective is to manage migration so as to benefit everyone. As well as giving service to the migrants and refugees through support programs, IOM also plays an active role in anti-trafficking issues. Turkey has become full member to IOM as of November 2004.

As stated rather clearly within the “Palermo Protocol to prevent suppress and punish trafficking in persons especially women and children” supplementing the “United Nations Convention against transnational organized crime”, anti-trafficking efforts can be classified into three groups: The, first one concerns activities for defining human trafficking as a crime and allowing prosecution, the second one activities for protecting the victim through services such as provision of shelters, dissemination of information and legal, medical, psychological and material support and assistance in repatriation to the country of origin. Finally the third group concerns activities for the prevention of potential trafficking cases as well as combatting trafficking.

IOM's Activities for Prosecution of Human Traffickers:

In the scope of the project that is being implemented, IOM is providing training on human trafficking for prosecutors, law enforcement officials and especially the gendarmerie, who compromise the majority of the forces, in various regions of Turkey. More than 2000 prosecutors, gendarmerie and police officers and judges have been trained in workshops, seminars, orientations and conferences. Trainings included issues concerning the legislation on human trafficking, identification of victims, investigation and interview methods, evidence-collecting techniques, legal concepts and treatment for the victims. The main objectives of these activities are the successful identification of victims and to increase the prosecution of the traffickers.

IOM's Activities for Protection of Human Trafficking Victims:

In Turkey the shelter for human trafficking victims is being managed by the Human Resource Development Foundation for the past 8 months. IOM identifies the victims who will be offered services from the shelter and helps them to take refuge in the shelter. IOM has helped in organising training for the staff of the shelter by foreign experts. IOM is working towards the establishment of a second shelter in Ankara.

IOM provides safe voluntary repatriation of the victims to their countries. The victim can return to the origin country safely and with honor and dignity without being deported. For security reasons, IOM staff escorts the victim to the exit gate of the airport. In coordination with the victim's home country IOM officials, the victim is met at the airport and transported to her destination securely. All these operations are run in strict confidentiality. Victims' identities are never deciphered. Due to the fact that victims wouldn't even want their own families to know about what happened to them, their stories are kept secret. IOM also implements reintegration programs that will prevent the victims from being re-exposed to such incidents. Also if the victims have no place to stay in

their country IOM gives them the opportunity to take refuge in a shelter and get psychological support according to their needs.

IOM's Counter Trafficking Activities

IOM is managing the "International Counter Trafficking Campaign" which is being partially funded by the United States Government and coordinated by the Turkish Government since the 1st of June 2005. The campaign aims to prevent human trafficking and to eliminate potential threats of trafficking in Eastern Europe, Turkey and the Former Soviet Union with the usage of the "157 Emergency Help Hotline". At the moment an awareness campaign about the hotline is being held in Turkey and in basic origin countries, Moldova and Ukraine. The 157 Hotline is operating with 3 full time and 2 volunteer operators, 24 hours a day 7 days a week. Operators can speak Russian, Turkish, English and Romanian. The hotline can be called from anywhere within Turkey and from cellular phones without any charge. Operators have been trained both for the coordination of emergency rescue operations and for support in situations with less risk. When a call is answered, after certain threat and risk assessments, the police is called if required. The operation of the hotline is being handled by IOM at the moment but will be handed over to a qualified NGO in November 2005.

A big awareness campaign has started under the scope of the project for the purpose of prevention. An information card has been prepared in Russian, Turkish, Romanian and English, which includes the hotline number 157 and warning information and will be distributed at main entrance points to Turkey and in the origin countries. Our intention is to attract the attention of the target group to the hotline and by doing so, protect the potential and existing victims. Distribution of the card in the origin countries is in the scope of the project. At the moment these cards are being distributed to the people who are coming to Turkey by the Ukrainian NGOs. Distribution is focused on Odessa Harbor and on regional airports that have flights to Turkey. The distribution plan in Turkey is card distribution in Trabzon Harbor, placing information posters in Trabzon Airport, card distribution in Istanbul Karaköy harbor, card distribution, posters and billboards in Istanbul Atatürk Airport and card distribution and posters in Antalya Airport.

Other than these printed materials some spot films are prepared including information about warning notes and the hotline 157. The 10-second version will be presented in the billboards of the airports, the 30-second version will be shown on some TV channels in Ukraine, Moldova and Turkey.

Capacity Building

In the scope of this counter trafficking project it is aimed to establish a network of NGOs. In order to evaluate their capacity in Turkey an expert has been appointed. On the 16th and the 17th of June 2005 a workshop was realized in Istanbul with the attendance of the representatives of the related NGOs all over Turkey, for the purpose of identifying long term strategic objectives for capacity building.

Dağzen Kahraman, is a Counter Trafficking Project Assistant at the International Organisation for Migration Turkey.

Uluslararası Örgütlerin Rolü: Uluslararası Göç Örgütünün İnsan Ticaretini Önleme Alanında Türkiye'deki Çalışmaları

Dağzen Kahraman
Uluslararası Göç Örgütü

Uluslararası Göç Örgütü (UGÖ), merkezi İsviçre'nin Cenevre kentinde bulunan ve 109 üye ülkeden oluşan uluslararası bir kuruluştur. UGÖ'nün temel amacı, göç hareketlerinin herkesin yararı doğrultusunda yönetilmesini sağlamaktır. Göçmen ve mültecilere insani yardım programları kapsamında hizmet vermenin yanı sıra, UGÖ insan ticaretiyle mücadele alanında da aktif bir rol üstlenmiştir. Türkiye 2004 yılının Kasım ayı itibarıyle UGÖ'ye tam üye olmuştur.

“Sınır Aşan Örgütlü Suçlara Karşı BM Sözleşmesine Ek, İnsan Ticaretinin Özellikle Kadın ve Çocuk Ticaretinin Önlenmesine, Durdurulmasına ve Cezalandırılmasına İlişkin Protokol”de de açıkça belirtildiği gibi, insan ticaretiyle mücadele faaliyetleri üç alanda kendini gösterir: Bunlardan birincisi, insan ticaretinin suç haline getirilmesini ve cezalandırılmasını sağlamaya yönelik faaliyetler; ikincisi, insan ticareti mağdurlarına barınma olanağı, anlayacakları dilde yasal haklarına ilişkin danışmanlık hizmeti ve bilgi verilmesi, tıbbi, psikolojik, maddi yardım ve ülkemelerine güvenli geri dönüşlerinin sağlanması gibi mağduru korumaya yönelik faaliyetlerin sağlanmasıdır. Üçüncü ise, insan ticaretiyle mücadele ederken aynı zamanda potansiyel mağduriyetleri önleme faaliyetlerinin sağlanmasıdır.

UGÖ'nün İnsan Ticareti Suçunun Cezalandırılmasını Sağlamaya Yönelik Faaliyetleri :

UGÖ şu anda yürütülmekte olduğu proje kapsamında, Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde çoğunuğu jandarmadan oluşan kanun uygulayıcı personelin insan ticaretine ilişkin eğitimini sağlıyor. Tüm çalıştay, seminer, oryantasyon ve konferanslar göz önüne alındığında bugüne kadar iki binden fazla savcı, jandarma, polis ve hakime eğitim hizmeti sunuldu. Eğitimler insan ticaretiyle ilgili yasalar, mağdurların belirlenmesi ve soruşturma, görüşme, delil toplama teknikleri, hukuksal tanımlar ve mağdurun ele alınış biçimi konularını içermektedir. Bu alanda yapılan faaliyetlerin temel amacı, mağdurların saptanması ve gerekli şekilde yargıya intikal ettirilmesiyle, tacirlere yönelik yargılamanın arttırılmasıdır.

UGÖ'nün İnsan Ticareti Mağdurlarını Korumaya Yönelik Faaliyetleri :

Türkiye'de insan ticareti mağdurları için İstanbul'da İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı (İKGV)'nın sekiz aydır işlettığı bir sığınma evi bulunmaktadır. UGÖ bu sığınma evinde kalacak olan mağdurların, mağduriyetini saptamakta ve sığınma evine yerleşmelerinde yardımcı olmaktadır. Ayrıca UGÖ sığınma evi personelinin yurdisinden gelen uzmanlarca eğitim görmesine de yardımcı olmuştur. UGÖ, Ankara'da ikinci sığınma evinin kurulma çalışmalarını da hızla devam ettirmektedir.

UGÖ, mağdurların gönüllü olması koşuluyla, kendi ülkelerine güvenli geri dönüşlerini sağlamaktadır. Başka bir deyişle, mağduriyeti saptanan kişilerin sınır dışı edilmeksızın kendi ülkelerine onurlu ve güvenli bir şekilde geri dönüşleri sağlanmaktadır. Mağdurun güvenliği için, Türkiye'deki UGÖ doğrudan yardım görevlileri havaalanındaki çıkış kapısına kadar eşlik eder. Yine, gittikleri ülkelerdeki UGÖ görevlileriyle koordinasyon sağlanıp, onların

karşılanması ve varış noktalarına kadar güvende olmaları sağlanır. Tüm bu koordinasyon gizlilik ilkesine sıkı sıkıya bağlı kalmak suretiyle yürütülür. Mağdurların kimlikleri asla deşifre edilemez. Mağdurların çoğu zaman ailelerinin dahi başlarına gelenleri bilmemesi isteği göz önüne alınarak, hikayeleri gizli tutulur. UGÖ mağdurların kendi ülkelerine güvenli geri dönüşleri dışında, onların yeniden aynı koşullara maruz kalıp mağdur olmamaları açısından, yeniden topluma kazandırma programları uygulamaktadır. Ayrıca, kendi ülkelerinde kalacak yeri olmayan mağdurlara da, ülkesinde sığınma evi ve ihtiyaçları dahilinde psikolojik destek sağlanmaktadır.

UGÖ'nün İnsan Ticaretini Önlemeye Yönelik Faaliyetleri :

UGÖ 1 Haziran 2005 tarihi itibarıyle kısmen Amerikan hükümeti tarafından finanse edilen, Türk hükümeti tarafından koordine edilen ve UGÖ tarafından yürütülen “Uluslararası İnsan Ticareti'ni Önleme Kampanyası” başlattı. Kampanya, Doğu Avrupa, Türkiye ve eski Sovyet ülkelerinde varolan gerçek ve potansiyel insan ticareti mağduriyetini “157 Acil Yardım Hattı”yla önleme hedeflemektedir. Şu anda, yardım hattına ilişkin bilgilendirme kampanyası ilk olarak Türkiye ve en temel kaynak ülkeler olan Moldova ve Ukrayna'da başlatıldı. “157 Acil Yardım Hattı”, yedi günde 24 saat, üç tam zamanlı ve iki gönüllü operatörle çalışıyor. Operatörler Rusça, Türkçe, İngilizce ve Romence konuşabiliyorlar. Hat Türkiye'nin her yerinden, cep telefonları da dahil ücretsiz aranabiliyor. Operatörler, hem acil durumlarda kurtarma operasyonunun koordinasyonunu yapma, hem de çok acil olmayan risklerde destek göstermeye ilgili eğitim gördüler. Bir aramaya cevap verdiklerinde, tehdit ve risk değerlendirmesi yaparak, gerekli durumlarda polisle irtibat kuruyorlar. “157 Acil Yardım Hattı” şu anda UGÖ tarafından işletiliyor ancak Kasım 2005 itibarıyle vasıflı bir sivil toplum kuruluşuna devredilmesi hedeflenmektedir.

Proje kapsamında önleme faaliyetlerinin sağlanması açısından, yardım hattına ilişkin geniş bir bilgilendirme kampanyası başlatıldı. Rusça, Romence, İngilizce ve Türkçe hazırlanan ve uyarıcı notlarla “157 Acil Yardım Hattı” numarasını içeren kartlar, Türkiye'ye ana giriş noktalarında ve hedef ülkelerde dağıtılmak üzere hazırlanmışlardır. Amacımız, hedef kitlenin “157 Acil Yardım Hattı” numarasına dikkatini çekip, bu yolla gerçek ve potansiyel mağdurların kurtarılmasını sağlamaktır. Bilgilendirme kampanyasının kaynak ülkedeki dağıtımını da proje çerçevesinde yer almaktadır. Şu anda Ukrayna'daki sivil toplum örgütleri tarafından Türkiye'ye gelen kişilere dağıtılmaya başlandı. Ukrayna'da dağıtım faaliyeti, Odessa limanında ve Türkiye'ye seyahat etmek için kullanılan bölgesel hava limanlarına odaklandı. Türkiye'deki dağıtım planı ise, ilk aşamada Trabzon limanında bilgilendirme kartının dağıtımını ve panolarda bilgilendirme posterlerinin yerleştirilmesi, İstanbul Karaköy limanında kart dağıtımını ve Atatürk hava limanında kart, pano ve billboard yoluyla bilgilendirme ve Antalya hava limanında kart dağıtımını ve pano yoluyla bilgilendirme şeklindeki bir yapıdır.

Bu yazılı materyaller dışında, kartlardaki gibi bazı uyarıcı noktaları vurgulayan “157 Acil Yardım Hattı”ni duyurmayı amaçlayan videolar hazırlandı. On saniyelik hazırlanan videolar hava limanı billboardlarında gösterilecek, otuz saniyelik versiyon ise Ukrayna, Moldova ve Türkiye'deki televizyon kanallarında gösterilecek.

Kapasitenin Arttırılması:

UGÖ, şu anda devam eden “İnsan Ticareti ile Mücadele” projesi kapsamında, devamlılığı sağlanabilecek sivil toplum kuruluşu ağı oluşturmayı hedeflemektedir. Bunun için, Türkiye'de varolan kapasiteyi değerlendirmek üzere bir uzman görevlendirildi. 16-17 Haziran 2005 tarihinde İstanbul'da düzenlenecek ve Türkiye'nin çeşitli yerlerinden çağırılan sivil toplum kuruluşlarının katılımıyla gerçekleştirilecek çalıştádayda, STK'ların kapasitelerini artırmaya yönelik uzun vadeli stratejik hedefler belirleyebilmeleri amaçlanmaktadır.

Dağzen Kahraman, Uluslararası Göç Örgütü'nün İnsan Ticaretiyle Mücadele Departmanı'nda, proje asistanı olarak çalışmaktadır.

The Role of Non Governmental Organisations: Human Resource Development Foundation/Assistance to the Victims

Turgut Tokuş
Human Resource Development Foundation

As an NGO working on the issue of Human Trafficking I would be very happy to share our opinion and experiences.

The Human Resource Development Foundation (HRDF) was established by a group of volunteer academics, businessmen and bureaucrats. Our principal aim was to inform, train and give essential services to women and social workers about population growth and reproductive health. After our studies on these issues, we started working wide-ragingly on reproductive health and also on women and human rights.

Our foundation is one of the institutions accredited internationally by UNFPA since 1997 and is in the state of special advisor for the United Nations Economic and Social Council (ECOSOC) since 2002.

Two years before, the reaction and the sensitivity that we felt for the exposure of a trafficking victim through the media made us start working towards helping the victims of trafficking. This was an easy decision because since 1989 we had been giving health and legal services to refugees and asylum seekers who had come to our country legally or illegally.

After realizing researches in origin countries in order to define the situation and to start our services we signed cooperation protocols with the Ministry of Interior and the General Command of Gendarmerie. We started working by providing information to the Ministry of Foreign Affairs and related institutions. At the moment we are unique member of the National Task Force for the Combating of Human Trafficking. We have prepared the infrastructure for the shelter for victims of trafficking, which is a necessity for this project. We have also realized 9 training meetings in 6 provinces for security forces, judges and public prosecutors. 63 judge and prosecutors and 151 law enforcement members attended these training meetings.

In addition we have formed an information database of 80 NGOs from 30 countries.

At the same time the Turkish Government adopted the necessary legislation and started an effective struggle. As a result of this Turkey has been classified as a 2nd tier country instead of 3rd tier by the US State Department.

Our shelter in Istanbul which has a capacity of serving 10 women is the first and only one in Turkey. Until today 66 victims have been supported by the shelter. 60 of them have returned to their home country safely. Both physical and psychological support is given to the women in the shelter. Since the women who come to the shelter tend to feel psychologically more comfortable and more secure, they tend to collaborate with the security forces more.

I want to gladly state that during our services we got big support firstly from the Ministry of Interior, General Directorate of Security - Foreigners Department and from the Ministry of Justice and the Ministry of Health. We are also working in cooperation with IOM and other international institutions.

As I said at the beginning of my speech as a volunteer organization we started working on the issue as we discovered it. But until today we only managed to find support for half of our expenses. I am really sorry to state this but we could not manage to find any support within the country. Only the rent of the house we are using as a shelter is being paid by the Municipality of Istanbul. I want to thank the Municipality of Istanbul and everyone who has given us any support. Now we are aiming to raise the capacity of the shelter in Istanbul, move to a permanent place and then give support to the shelters that will be opening in the other cities.

Our foundation gathered the necessary information and the experience to serve and we would gladly share these with the other NGOs.

The victims that are identified are only the top of the iceberg. We all have the concern that the problem has a greater extent than it seems. So no one should get the service in their monopoly and should share the information and the source of it generously.

The services must be given by the NGOs but they should be supported by governments and international organizations. Turkey has achieved a lot of things in means of cooperation within the last two years.

We are proud of these results as a foundation and would like to thank all institutions that have collaborated with us. But unfortunately we were not able to establish a hot line; we could not find a serious economical resource for our services.

This is not the kind of an issue that can be sorted with the opportunities of an NGO. There is a need for national and international support, collaboration and coordination. To give service in this area is hard and also expensive.

Also we need the help of the media and press for public awareness. But this help should not be for the sake of “rating”, it should be educational, helpful and must be encouraging. No one, including the media should exploit this issue and try to make any profit of it.

For this humanitarian issue everyone must be responsible. Resources and support promises must be realized. Also what we are talking about here is just the middle part of a process. There is also a beginning and an end for this road. Our duties should also include, public awareness in the origin countries, risk mitigation activities both in the destination and in the origin country and also at the repatriation process, which is the end, a healthful and secure future must be provided for the victims. Otherwise this would be a vicious circle. While implementing these activities, we should of course be careful about human rights protection and human honor.

This is a tough job, may it be easy for all of us.

I want to thank Médecins du Monde-Greece and IBC for raising the issue by organizing this conference and I want to state that we would be very happy to cooperate with them and other NGOs in Greece.

Turgut Tokus, is the Chairman of the Board of the Human Resource Development Foundation, Turkey.

Sivil Toplum Kuruluşlarının İnsan Ticareti Karşılıtı Çalışmaları ve Kurbanlara Destek

Turgut Tokuş
İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı Başkanı

İnsan ticareti konusunda çalışan bir STK olarak görüşlerimizi ve deneyimimizi sizlerle paylaşmaktan mutlu olacağım. Ancak burada çok detaya inerek kıymetli vaktinizi almak istemiyorum. Bu bakımdan görüşlerimi özet olarak aktaracağım. Bununla birlikte, gerek vakfımız hakkında ve gerekse insan ticaretiyle ilgili çalışmalarımızı daha detaylı bir şekilde öğrenmek isteyenler için vakıf kayıtlarımız memnuniyetle açıktır.

İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı (İKGV) 1988 yılında, bir grup gönüllü akademisyen, işadamı ve bürokrat tarafından kurulmuştur. Kuruluş amacımız; o gün için yüksek olan nüfus artışı ve üreme sağlığı konusunda toplumu, kadını ve bu konuda hizmet verenleri bilgilendirmek, eğitmek ve gerekli hizmeti vermektir. Daha sonra bu hizmetler bizi, üreme sağlığı, kadın ve insan hakları konusunda daha geniş bir çalışma alanına sokmuştur. Bu maksatla, yurdun her köşesinde ve yurt dışında Azerbaycan ve Kazakistan'da da projeler yaptık.

Vakfımız, 1997'den beri Birleşmiş Milletler Nüfus Fonuyla (UNFPA) uluslararası ölçekte akredite olmuş, icra kurumlarından birisidir ve 2002 yılından beri de Birleşmiş Milletler Ekonomik ve Sosyal Konseyde (ECOSOC) özel danışman statüsündedir. İki sene önce de insan ticareti mağduru bir kadının, basın yoluyla teşhir edilmesi karşısında duyduğumuz tepki ve duyarlılık bizi insan ticareti mağdurlarına yardım konusunda çalışmaya itmiştir. Bu kararı almamız kolay oldu, çünkü biz zaten 1989 yılından beri ülkemize yasal ya da yasadışı yollarla gelmiş olan mültecilere, sığınmacılara ve göçmenlere sağlık ve yasal sorunlarında destek veriyorduk.

Vakıf olarak evvela bize göç veren komşu ülkelere giderek araştırma yaptık, durumu tespit ettiğimizde işe başlamak için İçişleri Bakanlığımız ve Jandarma Genel Komutanlığı'yla bir işbirliği protokolü gerektirdiğini gördük ve bu protokoller imzaladık. Dışişlerini ve ilgili kurumları da haberdar ederek işe başladık. Halen Dışişleri Bakanlığınca yürütülen İnsan Ticareti ile Mücadele Ulusal Görev Gücü'nün tek STK üyesiyiz. Projenin bir parçası ve gereği olan sığınma evini açmadan önce bu işin altyapısını hazırladık. Bu çerçevede, güvenlik güçleri, hakim ve savcılar için bir yıl içinde altı ilde, dokuz adet insan ticareti karşıtı eğitimleri ve toplantıları yaptık. Bu programlara altmış üç hakim ve savcı, yüz elli bir emniyet mensubu katılarak büyük ilgi gösterdiler. Ayrıca, otuz ülkede yaklaşık seksen STK'nın bilgilerinin toplandığı bir STK veri tabanı oluşturduk.

Bu arada Türk Hükümeti de gerekli kararları alarak, bu suçla daha etkili mücadale başlatmıştır. Bunun neticesi olarak da bildiğiniz gibi, Türkiye üçüncü grup ülkelerden, ikinci grup ülkeler sınıfına geçmiştir.

Halen Türkiye'de insan ticareti konusunda çalışan tek vakıfız. Vakfımızca işletilen on kadın kapasiteli İstanbul'daki ev ortamlı sığınma evi de bu konuda hizmet veren ilk ve tekdir. Bugüne kadar sığınma evinden altmış altı mağdur yararlanmıştır. Bunlardan altmışının güvenli bir şekilde geri dönüşleri sağlanmıştır. Bu mağdurlara sağlık yardımı, psikolojik tedavi ve destek

verilmektedir. İki kişi hastanede tedavi görmüştür. Bu arada iki adette sağlıklı torunumuz olmuştur. Bunu burada açıklamamın nedeni, konunun bu boyutunu da düşünmemiz gerektiği içindir. Gördüğünüz gibi konu görüldüğü kadar basit değil ve bu çerçevede bitmemektedir. Görülen o ki, sığınma evine gelen mağdurlar psikolojik olarak da rahatlamakta, kendilerini daha güvende hissetmekte ve bu arada emniyet mensuplarına da daha çok yardımcı olmaktadır.

Başta da söylediğim gibi, böyle bir sorunu görünce biz gönüllü bir kuruluş olarak konuya girdik. Bu konuda bugüne kadar yaptığımız harcamaın maalesef ancak yarısı kadarını dışardan yardım olarak sağlayabildik, üzülerek ifade ediyorum ki; yurtiçinden hiçbir maddi yardım sağlayamadık. Yalnız, sığınma evinin kirası İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından karşılanmaktadır. Bundan sonra hedefimiz, evvela İstanbul'daki sığınma evinin kapasitesini artırmak, kalıcı bir yere geçmek ve İstanbul'un dışında açılacak diğer sığınma evlerine de destek vermek olacaktır.

Vakfımız bu deneyimi ve bilgi birikimini elde etmiştir ve bunu seve seve diğer STK'larla paylaşmaya hazırlıdır. İnsan ticareti hepinizinde çok iyi bildiği gibi ne sadece Türkiye'nin sorunu ne de sadece bölgesel bir sorundur. Maalesef insanlık ayıbidir. Tespit edilen vakalar iceberg'in görünen yüzüdür. Sorunun daha büyük çapta olduğu endişesi hepimizde vardır. Bu bakımdan bu konuda hiç kimsenin hizmeti kendi tekeline almaması, bilgi ve kaynağını kıskanmadan ve cömertçe paylaşması gerekmektedir.

Hizmetin STK'lar tarafından yerine getirilmesi bir gerek olmakla birlikte, devletler ve uluslararası kurumlar tarafından desteklenmesi şarttır. Türkiye kendi içinde kurumlar arası işbirliğiyle, iki yılda bu konuda büyük mesafeler kat etmiş ve çok iyi neticeler almıştır. Düşünün iki-üç sene önce bu konuda hiçbir bilgimiz yoktu, ama sorun vardı. Çalışmalarımız gazetelere ve kitaplara da konu olmuştur. Ancak özellikle sığınma evleri ile ilgili çalışmalarımızı büyük bir gizlilik içinde yürütmekteyiz.

Konu bir tek STK imkanlarına bırakılacak boyutta değildir. Ulusal ve uluslararası desteği, işbirliğine ve koordinasyona ihtiyaç vardır. Bu alanda çalışmak hem zor hem de çok pahalıdır. Dünya bu soruna çok önem veriyor gibi gözükse de, ayrılan kaynaklar daha çok şimdi yaşadığımız örnekte olduğu gibi toplantılar ve eğitimlere ancak yetmektedir. Mağdurlara yardıma sıra gelmemektedir. Bu konuda geçmişten gelen bir deneyimin olmaması, kaynak kısıtlılıkları ve STK işbirliğinin olmaması en büyük zorluğumuz olmuştur. Ayrıca toplumun bilinçlenmesi için medyanın desteği kesin ihtiyacımız vardır. Ancak bu destek reyting maksatlı olmamalı, eğitici, verilen hizmete yardım ve bu yardımı teşvik edici şekilde olmalıdır. Medya dahil bu konuyu hiç kimse ve hiçbir kurum istismar etmemeli, rant konusu yapmamalıdır. Ayrıca yaptığımız bu hizmetin özelliği dolayısıyla bazı riskleri taşıdığı da unutulmamalıdır.

Bu insani konuda herkes elini taşın altına koymalıdır. Vaatlerle yetinilmemeli, ciddi kaynak ve destek sağlanmalıdır. Ayrıca bizim burada baktığımız ve konuştuğumuz bu sürecin orta kısmıdır. Kaynak ülkelerde konuyu ele alarak toplumu bilinçlendirme, gerek ülkesinde ve gerekse seyahat esnasında risklerden kaçınmasını sağlama ve ayrıca yolun sonu olan geri dönüste de mağdura sağlıklı bir ortamı ve geleceği sağlama konusu da gündemimizde ve

görevlerimiz içinde olmalıdır. Aksi takdirde bu fasit daire böyle devam eder gider. Tabii bütün bunları yaparken de insan haklarına ve onuruna dikkat etmemiz gereklidir.

Bu vesileyle bu toplantıyı düzenleyerek konuyu gündeme getiren Médecins du Monde-Yunanistan'a ve Uluslararası Mavi Hilal İnsani Yardım ve Kalkınma Vakfı'na teşekkür ediyor, gerek kendileri ve gerekse komşu Yunanistan'daki STK'larda bu ve benzer konularda birlikte çalışmaktan mutlu olacağımızı arzediyorum.

Turgut Tokuş, İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı Yönetim Kurulu Başkanlığı'nı yürütmektedir.

The Role of Non Governmental Organisations: Human Resource Development Foundation/Assistance to the Victims

Muhtar Çokar
Human Resource Development Foundation

The Human Resource Development Foundation is an institution that focuses on women issues and the prevention of gender-based violence is one of our priorities. Human trafficking in general corresponds to harsh human rights violations but since this violence affects mostly women, it also becomes a women issue.

During the last two years we have witnessed a lot of changes in the combating of trafficking, which are manifested through the data of the General Directorate of Security or of the International Organisation for Migration. In year 2003 there was not even strict data regarding the number of the identified victims and the number of safe and voluntary repatriations. It was assumed that some of the women that were deported because of prostitution and STDs were victims of human trafficking. But according to the 2004 statistics of the General Directorate of Security, 239 victims were identified and 227 traffickers were arrested. During the first three months of 2005, 63 victims of trafficking have been identified and 112 traffickers have been arrested. Since November 2004, the Human Resource Development Foundation has offered support and shelter to 74 victims. Furthermore, 66 repatriations of victims have been realized in cooperation with the International Organisation for Migration.

These activities have been realized through the cooperation between public, civil, private and international institutions. In every success there is a contribution of this multi-sectored collaboration. We are one of the very few NGOs working on this issue but there is a lot that NGOs can do to prevent human trafficking and support the victims.

When we think about human trafficking and NGOs, the first thing that comes to mind is supporting the victims. Even though supporting the victims is very important, I believe that this is only one of the duties of NGOs. I think that one of our prior duties must be prevention. We as NGOs must work towards putting human trafficking on the agenda of Turkey and towards preventing human trafficking.

One of the other important anti-trafficking duties of NGOs is contributing towards efforts of forming new legislations. As it is known Turkey has signed and ratified the Palermo Convention and its supplementing Protocols. These instruments form part of our national legislation. In the last years some legal amendments have been made with the 201/b article of the old Turkish Penal Code and the 80th and 227th articles of the new Turkish Penal Code. The deficiency of article 201/b was that the issues of freedom of labour and sexual exploitation were not mentioned. The inconvenience caused by this article was that victims in prostitution were identified as sex workers and they were deported. Even though human trafficking is defined in more detail in our new Penal Code, I have some concerns about the possibility of confusions because the definition of human trafficking is given in two separate articles. Some changes that will affect the methods of investigation are also foreseen. NGOs should work towards the adoption of new legislations in which gender-based violence is defined in detail and in which the

support to the victims is provisioned.

When it comes to preventing trafficking, the first approach is proceeding to restrictions, whether they are relevant or not. The first measures are usually making border crossings and foreigners' marriages more difficult. However the legal measures adopted to counter trafficking should not pose limits to other people's lives. Of course controls at the borders are needed for identifying and warning the victims but unnecessary limitations will give new job opportunities to the traffickers.

Ensuring the effective implementation of legislation is also one of the most important duties of NGOs. There is an important training deficiency about this issue in the country but relevant institutions have started working in cooperation to that direction. HRDF has contributed to these activities. In year 2004 we have focused on training activities under our Anti-Trafficking program. In collaboration with the General Directorate of Security, the Ministry of Justice and IOM we trained 151 law enforcement officers and 63 judges and public prosecutors, with the financial support of the European Union and the British Council. The positive results of these trainings were higher numbers of victim identifications and trafficker prosecutions.

Supporting the victims is the main duty of NGOs. Until the last two years we were facing some accusations, which were partly right, about putting the victims in a ship and sending them back to Odessa Harbour. The only support to the victims was offered by the security forces on their own potential. However, the victims that have faced violence, that have been exploited and traumatized, need support and rehabilitation. HRDF is managing the first and the only shelter for women victims of trafficking since November 2004. Through the protocols that we have signed with the General Directorate of Security and the Turkish Gendarmerie, the victims identified by the security forces are sent to our shelter. We provide them sheltering, medical and psychological support. The National Police is responsible for the security of the shelter. Medical services are given by official medical institutions without any charge. The capacity of our shelter is for 10, and if needed 12 women. After staying in the shelter for a while if the victims want we provide their safe repatriation in collaboration with IOM. The rent of the shelter is being paid by the Istanbul Metropolitan Municipality, and up until recently the Philip Morris Company was contributing to its expenses. Until this date we have offered services to 74 victims and we have provided the safe repatriation of 66 victims in cooperation with IOM.

The prevention of human trafficking is mostly teamwork. Civil, public, private and international institutions must work in cooperation for preventing this crime to humanity and for supporting the victims. I tried to summarize the anti-trafficking efforts of the Human Resource Development Foundation. I wish that in the future there will be more NGOs working on this issue.

Muhtar Çokar, has been working since 1994 as a training and health consultant for the HRDF on reproductive health issues. Since 2003 he is working as a consultant and a trainer for the Anti-Trafficking activities of the Foundation.

Sivil Toplum Kuruluşlarının İnsan Ticareti Karşılıtı Çalışmaları ve Kurbanlara Destek

Muhtar Çokar
İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı

İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı, ağırlıklı olarak kadına yönelik çalışmalar yapan bir kuruluş ve özellikle kadına karşı şiddetin önlenmesi önemli önceliklerimiz arasında. İnsan ticareti genel anlamda insan hakları ihlallerinin en şiddetli biçiminin yaşandığı bir olguyu işaret etmesinin yanı sıra yaşanan şiddetten kadınların payına daha fazlasının düşmesi, konuyu bir kadın sorunu haline de getirmekte.

İnsan ticaretiyle mücadele konusunda iki yıl öncesine baktığımızda, ülkemizde pek çok şeyin değişmekte olduğunu görüyoruz. Bu anlamda, Emniyet Genel Müdürlüğü (EGM) ya da Uluslararası Göç Örgütü'nün (UGÖ) verilerine göz atmak yeterli. 2003 yılında ülkemizde kaç mağdur saptandığı ve ülkemize güvenli dönüşlerinin gerçekleştirildiği konusunda bir fikir birliği bile yoktu. Fuhuş ya da cinsel yolla bulaşan enfeksiyon nedeniyle ülkemize geri gönderilen kadınların bir bölümünün insan ticareti mağduru oldukları var sayılıyordu. Oysa Emniyet Genel Müdürlüğü (EGM) verilerine göre 2004 yılında saptanan mağdur sayısı 239, yakalanan tacir sayısı 227. 2005 yılının ilk üç ayında saptanan mağdur sayısı 63, yakalanan tacir sayısı ise 112. Biz İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı olarak Kasım 2004 tarihinden itibaren 74 mağdura barınma olağlığı ve destek sağladık. UGÖ'yle işbirliği içinde 66 mağdurun ülkesine geri dönüşünü sağladık.

Bu çalışmalar resmi, sivil, özel, uluslararası kuruluşların işbirliğiyle gerçekleşti. Her başarıda çok sektörlü bir çalışmanın katkısı mevcut. Bu alanda çalışan çok az sayıdaki sivil toplum kuruluşundan bir tanesiyiz ve insan ticaretinin önlenmesinde ve mağdurlara destek konusunda sivil toplum kuruluşlarının yapacağı daha çok iş var.

İnsan ticareti ve sivil toplum kuruluşu denince akla hemen mağdurlara destek geliyor. Oysa ben de, mağdurlara desteğin önemli olduğunu ancak, sivil toplum kuruluşlarının bu alandaki görevlerinden sadece bir tanesi olduğunu düşünüyorum. Bence daha da öncelikli görevlerimizden bir tanesi savunuculuk görevi. İnsan ticaretinin Türkiye'nin öncelikli gündemine alınması ve önleme konusundaki çalışmalara ağırlık verilmesi konusunda sivil toplum kuruluşları olarak çalışmalar yapmamız gerekiyor.

Sivil toplum kuruluşlarının insan ticaretinin önlenmesindeki diğer önemli görevlerinden bir tanesi de, insan ticaretinin önlenmesi amacıyla yeterli bir yasal çerçeveyin sağlanması konusundaki çalışmalara katkı sağlamalarıdır. Bilindiği gibi Türkiye Palermo Sözleşmesi ve Ek Protokolünü imzalamış ve onaylamış bir ülkedir. Bu sözleşme ve ek protokol ulusal mevzuatımızın birer parçasıdır. Son yıllarda, ceza yasamızda önce 201/b ve daha sonra yeni ceza yasamızda 80. ve 227. maddelerde, insan ticareti konusunda düzenlemeler gerçekleştirdik. 201/b'nin önemli bir eksikliği ceza yasasında insan ticareti konusunun, çalışma özgürlüğünün kısıtlanmasıyla ilgili bölümde ele alınmasıydı. Cinsel sömürüden bu maddede bahsedilmeydi. Bu durumun sakincası fuhuş sektöründe saptanan mağdurların, seks işçisi olarak değerlendirilip sınır dışı edilmeleriydi. Yeni yasamızda daha ayrıntılı bir tanımlamaya gidilmişmasına karşın iki ayrı maddedede, insan ticaretinin tanımlanması karışıklıklara neden olacak

endişesini taşıyorum. Ayrıca suçun kovuşturulma biçimlerini de etkileyebilecek bir düzenleme öngörülmüş durumda. Sivil toplum kuruluşları olarak, cinsel şiddetin ayrıntılı olarak tanımlandığı ve mağdurlara destek konusunun yasal güvencelere bağlandığı yeni yasal düzenlemelerin yapılması yönünde çalışmalar yapmamız gerekiyor.

İnsan ticaretinin önlenmesi sözkonusu olduğunda, insanların aklına hemen ilgisiz her konuda kısıtlamaların yapılması geliyor. Özellikle de sınır giriş çıkışlarının zorlaştırılması, evlenmelerin zorlaştırılması gibi konular bu önlemlerin başında gelmekte. Oysa, insan ticaretinin önlenmesi amacıyla oluşturulan yasaların diğer insanların yaşamalarını kısıtlar biçimde olmaması gerekiyor. Sınırların, mağdurların saptanması ve uyarılması amacıyla doğaldır ki kontrolü gereklili ancak gereksiz kısıtlamalar tacirlere yeni iş olanakları sağlayacaktır.

Sivil toplum kuruluşlarının insan ticaretinin önlenmesindeki diğer önemli görevlerinden biri de, yasaların uygulanmasının sağlanması konusunda. Bu konuda ülkemizde önemli bir eğitim eksikliği mevcut ancak, bu konunun telafisi için ilgili kuruluşlar işbirliği içinde çalışıyorlar. İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı olarak bu çalışmalarda bizim de katkımız var. İnsan ticaretinin önlenmesi programımız kapsamında, 2004 yılı bizim için bir eğitim yılı oldu. EGM, Adalet Bakanlığı ve UGÖ işbirliğiyle 2004 yılı içinde, 151 emniyet mensubu ve 63 hakim ve savcuya yönelik bir hizmet içi eğitim programı gerçekleştirdik. Çalışmalarımıza, Avrupa Birliği ve İngiliz Konsolosluğu mali destek verdiler. Bu hizmet içi eğitim programlarının olumlu sonuçları, mağdurların saptanması ve tacirlerin cezalandırılmaları olarak gerçekleşti.

Mağdurlara destek konusu, sivil toplum kuruluşları olarak bizleri ilgilendiren en önemli konudur. İki yıl öncesine kadar mağdurlar gemilere bindirilerek Odesa Limanı'na gönderiliyor biçiminde, haklı yönleri olan suçlamalarla karşılaşıyordu. Mağdurlara tek destek emniyet güçlerinin kendi olanaklarıyla sağladıkları yardımardı. Oysa şiddete uğrayan, sömürülen ve bir anlamda travmaya uğrayan mağdurun desteği, rehabilitasyona gereksinimi var. İKGV olarak Türkiye'deki ilk ve tek sığınma evini Kasım 2004 tarihinden beri yürütüyoruz. Emniyet Genel Müdürlüğü ve Jandarma Genel Komutanlığıyla yaptığımız protokoller gereği, kolluk kuvvetleri tarafından saptanan mağdurlar sığınma evimize gönderiliyorlar. Sığınma evinde mağdurların barınmalarını, sağlık hizmeti ve psikolojik destek almalarını sağlıyoruz. Güvenliğimiz emniyet güçleri tarafından sağlanıyor. Sağlık hizmetini resmi sağlık kuruluşları ücretsiz sunuyorlar. Sığınma evimizin kapasitesi 10 kişi, bazen 12 kişiyi barındırabildiğimiz oluyor. Mağdurlar bir süre sığınma evinde kaldıktan sonra, eğer istiyorlarsa, UGÖ aracılığıyla ülkelerine güvenli dönüşlerini sağlıyoruz. Sığınma evinin kirasını İstanbul Büyükşehir Belediyesi sağlıyor. Philip Morris şirketi bir süre öncesine kadar sığınmaevinin giderlerine katkıda bulunuyordu. Bugüne kadar 74 mağdura barınma olanağı ve destek ve UGÖ'yle işbirliği içinde 66 mağdurun ülkesine geri dönüşünü sağladık.

Özetle, insan ticaretinin önlenmesi bir ekip işi. Sivil, resmi, özel ve uluslararası kuruluşların işbirliği içinde, bu insanlık suçunun önlenmesi ve mağdurlara destek sağlanması konusunda çalışması gerekiyor. İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı olarak bu konuda Türkiye'de yapılan çalışmalara ne tür katkılar sağladığımızı özetlemeye çalıştım. Dileğim bu konuda çalışan sivil toplum kuruluşlarının çoğalması yönünde.

Muhtar Çokar, 1994 yılından beri İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı'nda eğitim ve sağlık danışmanı olarak çalışmaktadır. 2003 yılından itibaren vakfın insan ticaretinin önlenmesi etkinliklerinde eğitimci ve danışman olarak çalışmalara katılmaktadır

TRAFFICKING IN THE CONTEXT OF TRABZON

**TRABZON'DA KADIN
TİCARETİ KONUSU**

Trafficking in Women and Women's Rights in the Context of Trabzon

Sibel Suiçmez
Trabzon Bar Association

The exploitation of an individual by another individual or by a group exists since the beginning of human history. We can witness the exploitation of the human body and labour in different forms throughout history. Even after the declaration and acceptance of human rights it is not possible to say that this tragic reality does not exist today.

Therefore the phenomenon that we can identify as human trafficking is wide spread from the most civilized and developed countries to the uncivilized and underdeveloped countries. Some countries constitute origin countries and some destination countries. Apart from the traffickers, we also have to question the role of developed, civilized, socially and economically secure country citizens who are creating the demand which leads to the formation of this trafficking.

One of the most important causes for trafficking is the usage of these people for sexual exploitation. The conception which does not accept the woman as an individual but treats her as a sexual object still exists today with slight structural changes.

When giving specific information about the Trabzon region, I will not set apart prostitution and trafficking victims because even the women who came here voluntarily face unexpected circumstances. After the collapse of the former Soviet Union and the opening of the borders, our city witnessed sociological phenomena that will affect it for many years. Many women from the former Soviet Union came through the border for the purpose of suitcase trading. It will be remembered that the economic structure of the city gained a lot of action those days.

But after sometime these trade based arrivals became arrivals for the purpose of prostitution. For a sector formed by itself due to the demand, structural changes were inevitable. The individual arrivals were replaced by group arrivals and in time these arrivals changed to being coordinated by other individuals. The suitcase trade was replaced by body trade. The sector soon formed its sub-sectors. This establishment showed its effects on the social and economic life of the city. These women were named as "Natashas". The development of the prostitution sector in our region did not cause problems only for the ones who are in the sector but also for women of our region. Our women who had already accepted their men migrating to another city or country because of economical problems and being with other women now had to face and live the cruel reality. Therefore many serious family problems occurred in our region.

The prostitution sector which had started by voluntary individuals, of course changed forms. After the group arrivals, fake marriages took place for the purpose of gaining the right of citizenship and work permit. These marriages made for money were followed by series of divorces. In time these actions realised in order to gain the right of citizenship had become a profitable sector itself.

After a while forced prostitution had become a reality. During those periods the pressure and

the coercion that these women were under is manifested in legal records as hotel room suicides.

I want to share with you the Trabzon statistics about the human trafficking and migrant smuggling cases that went to court and about the origin of the victims.

- In the year 2003, 4 cases were taken to court for crimes of human trafficking
- In the year 2004, there were 4 cases of migrant smuggling. There were 5 individuals accused and 15 victims. One case ended up with acquittal, one with conviction and 2 cases are still going on. In 2005 there have been no such crime instances.
- 12 cases for human trafficking of previous years went to court in the year 2004. These cases had 29 accused and 25 victims as a total. 2 cases ended up with acquittal and one case was decided to be combined with another one. There were 6 Russian, 7 Azerbaijani, 4 Georgian, 3 Dagestanian, 3 Ukrainian and 2 Uzbek victims.
- In the year 2005, there have so far been seven cases of human trafficking. These cases have 12 accused and 9 victims. Victims are distributed as 1 Russian, 2 Dagestanian, 2 Kirghizistanian and 4 Uzbek victims.

Attention had never before these dates been paid to the violation of human rights of the women who are in the prostitution sector. The women in Trabzon had never been identified as victims, but in every criminal procedure they had been the accused ones and stood trials. Women of our region instead of examining the drama of these women being forced to prostitution evaluated them as a group to fight and even to compete. Maybe there was no choice for our women because of economical and cultural reasons. There had been, men marrying these women or keeping them as mistresses and cases of kidnappings, rapes and usurpations took place.

Sometimes strong methods were implemented to prevent prostitution in our region that led to human rights violations of these women. A lot of illegal behaviors were performed during operations which were caused by public and political pressures. These victims had been aggrieved in arresting, in custody and in trial processes. They had even been used as the cause of closing down of hotels by the police. They were deliberately presented through the use of the media as targets of arrests and custody procedures. They were not kept in proper conditions during custody and their statements were reflected differently because of language problems. Also they were not permitted to see a lawyer as the evaluation of their case did not lead to the initiation of legal procedures. There had been different complications in the trial process. Especially in cases of rape or assault the general existing perceptions affected the decisions for the benefit of the accused. Because of the deportation of these women right after their testimony in the preliminary investigation stage, they could not testify in court.

Acceptance of the reality of women trafficking as a human rights violation is going to take time. After being mentioned in the 201/a and 201/b articles of the old Turkish Penal Code and especially with the effect of the international studies about the issue, the point of view that accepts human trafficking as a human rights violation started to become widespread. For this reason I believe that this meeting is going to make contributions on the issue.

Human trafficking cannot be evaluated regionally or nationally and the efforts of just one

country for the solution would not mean anything.

But the most important factor that lies beneath both human trafficking and migrant smuggling is poverty. Therefore the world countries must take measures to prevent poverty and implement them. Legislation alone will not be effective for the solution. Even more important is making the ordinary citizens understand that human trafficking is a human rights violation. The actions towards this direction must be increased. It is a must to form cooperation between countries against these crime organizations that have an international dimension. Harmonizing the legislations and applying common sanctions will be effective for the solution. I want to thank everyone taking part in realizing this conference as an effort for the purpose of creating a society where humans are not exploited.

Sibel Suiçmez, is a lawyer who is currently a Member of the Board of Directors of the Trabzon Bar Association where she has established the Women Rights Commission. She is also working for several NGOs.

Trabzon Bölgesinde Kadın Ticareti ve Kadın Hakları

Sibel Suiçmez
Trabzon Barosu

İnsanın bir başka insan ya da gruplar tarafından sömürülmesi insanlık tarihi kadar eskidir. Tarih boyunca, insan bedeninin ve emeğinin sömürülmesi farklı şekillerde karşımıza çıkmıştır. İnsan haklarının kabulünden sonra dahi günümüzde bu sakat bilincin ortadan kaldırılabilğini söylemek mümkün değildir. Bu nedenle, insan ticareti olarak tanımlayabileceğimiz olgu en gelişmiş ülkeden en geri kalmış ülkeye kadar yaygın hale gelmiştir. Kimi ülke kaynak ülke konumunda, kimi ise hedef ülke konumundadır. İnsan ticaretini gerçekleştirenler kadar, bu ticaretin oluşmasına yol açan, talep kısmında rol oynayan ekonomik ve sosyal gelişmişlik seviyesine ulaşmış uygar ülkelerin de bu önemli insan hakkı ihlalindeki rolünü sorgulamamız gerekmektedir.

Kadın ticaretinin en önemli nedenlerinden biri bu kişilerin cinsel sömürü aracı olarak kullanılmasıdır. Kadına insan olarak bakmayan, sadece cinsel bir varlık olarak gören anlayış ne yazık ki belki biraz yapısını değiştirerek günümüzde de devam etmektedir.

Trabzon ili özelinde, bilgi verirken bu yöreye gelen kadınlar içinde fuhuş sektöründe çalışmayı kabul ederek gelenlerin dahi, bu iradelerinin asıl burada karşılaşıkları durumları kabul etmeyeceklerine olan inancım nedeniyle, kadın ticareti içinde fuhuş sektörünü de belirttiğimi vurgulamak isterim. Eski Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra sınırların açılmasıyla birlikte, şehrimizi uzun yıllar etkileyen sosyolojik bir olayla karşılaşmıştır. Sınır kapısının açılmasıyla birlikte, dağılan eski Sovyetler Birliği'nden çok sayıda kadın "bavul ticareti" yapmak amacıyla Trabzon'a gelmiştir. O dönemde şehrin ekonomik yapısının çok hareketlendiği hatırlanacaktır.

Ancak bir süre sonra ticaret amaçlı gelişler, fuhuş amaçlı gelişlere dönüşmüştür. Kendiliğinden, talebe göre oluşan sektörün, zamanla yapısının değişmesi de kaçınılmaz olmuştur. Başta tek başına gelmelerin yerini toplu gelişler almış, zamanla gelmeler getirilme şekline dönüşmüştür. "Bavul ticareti" yerini "beden ticareti"ne bırakmıştır. Ortaya çıkan yeni sektör kendisinin yan kollarını oluşturmaktakla geç kalmamıştır. Bu yapılanma, kentin ekonomik ve sosyal yapısına da yansımıştır. Bu kişiler "Nataşa" olarak adlandırılmıştır. Fuhuş sektörünün hızla genişlemesi yöremizde, sadece bu sektörde kullanılan kadınlar açısından sorun yaratmadı, yöremiz kadınları için de, çok önemli sorunlar getirmiştir. Ekonomik sorunlar nedeniyle gerek yurt dışına giden, gerek büyük kentlere giden eşlerinin başka kadınlarla olmasını bir şekilde kabullenmiş kadınlarımız, bu kez acımasız gerçekle yüzleşmek ve yaşamak zorunda kalmışlardır. Bu nedenle yöremizde önemli kadın ve aile sorunları yaşanmıştır.

Önceleri kadınların gönüllü çalıştığı fuhuş sektörü, elbette devamında başka biçimlere dönüşmüştür. Bir süre sonra toplu gelişler yaşanmış, devamında da ülkemizde kalmalarını ve çalışmalarını sağlayacak vatandaşlığın temini için sahte evlilikler yapılmaya başlanmıştır. Para karşılığı yapılan bu evliliklerde daha sonra da seri boşanmalar yaşanmıştır. Vatandaşlığın kazanılması için yapılan bu işlemler önemli paraların döndüğü bir sektör halini almıştır.

Daha sonra da bu kadınların zorla çalıştırılması, zorla birlikte olunması olgusu yaşanmaya

başlanmıştır. Bir süre, bu kadınlara yapılan baskın ve zorlamalar otel odalarında intihar olarak adlı tutanaklara yansımıştir. Trabzon ilinde, göçmen kaçakçılığı ve insan ticareti suçlarından açılan davaların sayısını ve mağdur kadınların ülkelere göre dağılımı hakkında bilgi sunmak istiyorum:

- 2003 yılında, insan ticareti suçundan 4 dava görülmüştür.
- 2004 yılında, göçmen kaçakçılığı suçundan 4 dava görülmüştür. Bu davaların toplam 5 sanığı, 15 mağduru vardır. 1 dava beraatla, 1 dava mahkumiyetle sonuçlanmıştır. 2 dava devam etmektedir. 2005 yılında bu suçtan herhangi bir dava açılmamıştır.
- Diğer yillardan devirli olarak 2004 yılında, insan ticareti suçundan 12 dava görülmüştür. Toplam 29 sanığı olan bu davaların, 25 tane de mağduru vardır. 2 dava beraatla sonuçlanmış, bir dava hakkında birleştirme kararı verilmiştir. Mağdurların 6'sı Rus, 7'si Azeri, 4'ü Gürcü, 3'ü Dağıstanlı, 3'ü Ukraynalı, 2'si de Özbekistanlıdır.
- 2005 yılında, insan ticareti suçundan 7 dava gelmiştir. Toplam 12 sanığı, 9 mağduru vardır. Bunların 1'i Rus, 2'si Dağıstanlı, 2'si Kırgızistanlı, 4'ü Özbekistanlıdır.

Fuhuş sektöründe yer alan kadınların, insan haklarının da ihlal edildiği göz önüne alınmamaktadır. Trabzon'daki olaylarda da, bu kadınlar mağdur konumda algılanmamış, olayın her aşamasında sanık olarak algılanmış ve yargılanılmışlardır. Yöre kadınlarımız, fuhşa itilen bu kadınlarımızın dramını irdelemek yerine, onları savaşılmasını gereken karşı cephe olarak, hatta rekabet edilmeleri gereken kitle olarak algılmışlardır. Belki de ekonomik ve kültürel nedenlerle, yöre kadınlarımızın da başka seçeneği kalmamıştır. Yörede, bu kadınlarla gerçek evlilik yapan erkekler olmuş, ev açıp metres hayatı yaşayanlar olmuş, kaçırma, tecavüz, gasp olayları gerçekleşmiştir.

İlimizde, fuhuş sektörünü ortadan kaldırırmak için zaman zaman çok sert yöntemler uygulanmıştır. Bu süreçte, sektörün mağduru olan bu kadınların bir çok insan hakkı ihlal edilmiştir. Gerek toplumsal baskı, gerekse siyasi baskular sonucunda yapılan operasyonlarda, hukuka aykırı bir çok davranış sergilenmiştir. Yakalama, göz altında tutulma ve yargılama sırasında bu kişiler ayrıca mağdur olmuşlardır. Özellikle otellerin kapanmasına kadar giden süreçte, hedef gösterilen suçlu haline gelmişlerdir. Yine, yakalanma ve göz altına alınma süreçlerinde, basının da kullanmasıyla bilinçli olarak hedef haline getirilmişlerdir. Gözaltı süresince uygun koşullarda tutulmamışlar, dil sorunu nedeniyle ifadelerinin yanlış yansıtılması gündeme gelmiştir. Ayrıca idari işlem olarak nitelendirilerek, bu kadınların avukatlarla görüşürülmesi engellenmiştir. Yargılama aşamasında ise, başka zorluklar yaşanmaktadır. Özellikle tecavüz, darp gibi suçlarda sanık yararına bakış açısı kararlara yansımıştır. Kadınların hazırlık aşamasında doğruluğu tartışılan ifadelerinden sonra sınır dışı edilmeleri nedeniyle bu kadınlar uzun süre aranmaka ve ifadelerinin alınamaması üzerine davalar uzamaktadır. Mağdurların tümü ilk işlemlerden sonra sınır dışı edilmektedir.

Kadın ticaretinin, bir insan hakkı ihlali olduğu gerçeğinin kabulü zaman alacaktır. Eski TCK'nın 201/a ve 201/b maddelerinde yer almazlarından sonra ve özellikle uluslararası çalışmaların ülkemizde de etkin olmasıyla birlikte, hak ihlali bakış açısı yaygınlaşmaya başlamıştır. Bu nedenle, bu toplantıının önemli katkı sağlayacağını düşünmekteyim.

İnsan ticareti sorunu sadece yöresel ve ulusal olarak değerlendirilemez ve çözüm için bir

ülkenin çabası tek başına bir anlam oluşturmaz. Ancak, gerek insan ticaretinin gerek göçmen kaçakçılığının altında yatan en önemli etken yoksulluktur. Bu nedenle dünya ülkeleri yoksulluğun çözümü yönünde önlemleri almak ve uygulamak zorundadırlar. Yasal mevzuat, tek başına sorunun çözümünde etkili olmayacağından kavraması ve bu yönde çalışmaları arttırılması gerekmektedir. Sektörde yer alan kaçakçılık suç örgütlerine karşı, uluslararası örgütlerle devletler arasında etkin bir işbirliğinin sağlanması zorunludur. Ayrıca, devletler arasında yasal mevzuatın uyumlu hale getirilmesi, ortak yaptırımların uygulanması, sorunun çözümünde etkili olacaktır. İnsanın sömürülmediği bir düzeni yaratma çabası içerisinde, bu konferansın yapılmasında katkısı olan herkese teşekkür ediyorum.

Av. Sibel Suiçmez, Trabzon Barosu'nda Yönetim Kurulu Üyesidir. Trabzon Barosu Kadın Hakları Komisyonu'nun kuruculuğunu da yapan Suiçmez, birçok sivil toplum kuruluşunda aktif olarak hizmet vermektedir.

Combating Trafficking in the Black Sea Region

Ahmet Şefik Mollamehmetoğlu
Journalist

I must say that I see something missing in what we are discussing today. For this reason I want to realise my speech in two sections. In the first section I will be talking about the missing points that I mentioned. In the second section I will be talking about human trafficking in our region, what has been done and what is being done for its combat.

I have participated in some meetings about human trafficking realized in Turkey. These meetings had some concrete results like changes in legislation. We are trying to deal with the effects of a process that has affected humanity and the whole world. So we overlook the essence and the source of the issue. As is the case with the swamp and the mosquito story, we always deal with the mosquito but the swamp stands still.

What is the cause for this inequality, migration, human trafficking and sorrow? It is certain that people do not go from one place to another for pleasure. They have a longing for a better life. This means that the places where they live, their community and their relations are not suitable for them to live a human life. What creates this inequality? When we look at the world system today we see that 14 percent of the population owns the 87 percent of the world possessions and the rest of the population owns the rest. In a world like this of course these kind of problems will occur: there will be sorrow, wars, poverty, human trafficking and exploitation of women, children and men. We will keep on talking about this human rights violation issue unless the system of the world that lies beneath does not change, unless this exploitation system is not eliminated, unless the source of this inequality is not vanished.

Why the issue of human trafficking is being discussed this much in the last years? The reason for these discussions is not just the social trauma caused by the collapse process of our North neighbour but the human trafficking report of the US State Department. In this report the US puts Turkey on the top of the list of countries in which the human rights are violated and declares that unless precautions are taken to prevent human trafficking, sanctions will be implemented and for these reasons the process of dealing with the combating of trafficking accelerates in Turkey.

Now I want to share the experiences of our region concerning this issue. After the collapsing of the USSR and the elimination of the Eastern Block, there was a human flow to our region just like to the rest of Turkey. These people's common characteristic was that they had lost their jobs and had no future foresight, so, in order to survive they quickly migrated to other countries. During this migration movement, as a result of the trauma caused by the free market and liberal freedom, people fell into the hands of traffickers and crime organisations that can make use of this situation.

At the end of these migrations, the concept of sexual exploitation of women occurred but voluntary prostitution does also take place in this system. This is also another discussion topic. We say that there is a difference between forced and voluntary prostitution. Of course there is but which women voluntarily chose to be sexually used for money? It looks like they are doing this voluntarily but what are the facts that have forced them to be voluntary prostitutes? Does someone have to be locked, tortured and imprisoned to be a victim? If women have made themselves used for sexual

purposes, for money, to survive, to earn money for their hungry kids and family at home or to find a way out of their current lives, prostitution should not be evaluated as being voluntary.

In that migration period a lot of people arrived to Turkey and gangs and mafia appeared. These people came with big expectations from their country, they perceived Turkey like Germany or France then. "There is money in Turkey; we will find a job, we will earn money and provide for our family" was their thoughts. Some volunteered to come but most of them were deceived. Some well-educated people were brought here with job promises according to their expertise. They all came with different expectations but then faced another reality. There were so many people coming in the years 1994, 1995 and 1996. I remember more than 600.000 people coming to this region and this is an amazing number.

This human migration caused many problems but also many mistakes were made while trying to combat it. The armed forces, officials and the public evaluated the issue just as a public order or security problem. The biggest mistakes was the concept of, "There are women, who are selling themselves. We must catch and deport them." For a long time the armed forces gathered women from the streets, hotel rooms and restaurants.

At the moment the situation has changed and improvements have been realized. After meetings, the Ministry of Interior, the General Directorate of Security and the Turkish Gendarmerie have done many structural renovations.

Of course some of the mistakes are still being committed but we are restructuring and we are dealing with the problem more seriously. However, we have not yet succeeded because we are again doing a mistake. What we have to do is to think in more modern ways, to be scientific and to form a structure that makes more use of experts. More trafficking and migration experts must be working in the security and armed forces to form a structure that knows the issue, the relevant legislation, the counter trafficking methods, the ways in which the victims are brought to Turkey and that is able to produce solutions. In order to accomplish this the Gendarmerie, state agencies, NGOs, the judiciary and bar associations must be included in this structure. Unless we establish such a system our struggle against trafficking will have no results.

In fact we should be aware that there is organised crime behind trafficking. When trying to combat trafficking we must not only focus on the victims, but we must also discover the crime organizations. We also should know that this is not a crime that only takes place in Turkey. Thus, when we are trying to combat organized crime we should form a cooperative structure with the officials in the origin country.

In conclusion, we can amend the laws and adopt more effective measures, we can realize efforts in order to identify victims and try to help them. However, these are not enough as the main issue is to change the world.

Ahmet Şefik Mollamehmetoğlu, is a journalist who has worked as a politics correspondent for different press groups in Ankara. He is the General Director of Kuzey Express Newspaper and the representative of Cumhuriyet Newspaper in Trabzon.

Karadeniz Bölgesinde İnsan Ticareti ile Mücadele

Ahmet Şefik Mollamehmetoğlu
Gazeteci

Bugün tartışığımız konularda bir eksiklik gördüğümü belirtmeliyim. Bu nedenle konuşmamı iki bölüm halinde yapmayı düşünüyorum. Birinci bölümde, genel ölçekte eksik olduğunu düşündüğüm konulara değineceğim. İkinci bölümde de, daha çok bölgemize ilişkin, bölgemizde insan ticareti sorunu, bu soruna yönelik neler yapılmıyor, neler yapıldı ve hangi aşamalara gelindiği gibi konularda değerlendirmeler yapmak istiyorum.

Şimdi insan ticareti konusunda ülkemizde yapılan birkaç tane toplantıya katıldım, bu toplantıların hukuki olarak ceza yasalarında ve uluslararası hukuk alanında bazı somut sonuçları oldu. Bu sürecin bize, insanlığa, bütün dünyaya yaptığı etkiler ve sonuçlarının yarattığı etkilerle uğraşmaya çalışıyoruz. Dolayısıyla sorunun özünü, kaynağını kaçırıyoruz. Bataklık ve sinek hikayesi bu, hep sineklerle uğraşıyoruz ama bataklık yerinde duruyor.

Bu eşitsizlik, göç olayı, insan ticareti sorununu yaratan, bu acayı yaratan nedir? İnsanlar keyiflerinden bir yerden bir yere gitmiyorlar kuşkusuz, daha iyi bir yaşam özlemi var. Demek ki, yaşadıkları yerler, yaşadıkları topraklar, yaşadıkları toplum, yaşadıkları ilişkiler onların insanca yaşamasına uygun değil. Peki bu eşitsizliği yaratan ne? Bugün dünya sistemine bakıyoruz, dünya nüfusunun, %14'ü dünya varlıklarının %87'sine hakimdir, geri kalanına da böyle bir dünyada kuşkusuz bu tür olaylar olacaktır, acı olacaktır, savaş olacaktır, yokluk olacaktır, açlık olacaktır, insan ticareti olacaktır, istismar olacaktır, çocukun, kadının, erkeğin kullanılması olacaktır. Bütün bunların temelinde yatan dünya düzeni değiştirilmeden, sömürge sistemi ortadan kaldırılmadan, o eşitsizliğin kaynakları ortadan kaldırılmadan bu insan haklarıyla ilgili sorunu sürekli konuşmaya devam edeceğiz. Son yıllarda niçin bu insan ticareti konusu çok konuşulur oldu. Bu sadece kuzeydeki komşumuzun parçalanma sürecinin yarattığı toplumsal travmadan dolayı değil, bu konunun çok tartışılır olmasının nedeni ABD'nin bir insan ticareti raporu hazırlamasıdır. Bu raporda, ABD Türkiye'yi insan haklarının ihlal edildiği ülkelerin başına koyuyor ve sen insan ticareti konusunda önlemleri almazsan sana karşı yaptırımlar uygulayacağım diyor ve bundan sonra Türkiye'deki süreç hızlanıyor.

Şimdi biraz kendi bölgemizde yaşadığımız deneyimler konusunda bazı bilgiler aktarmak istiyorum. SSCB'nin parçalanması, Doğu Bloğu'nun ortadan kalkmasından sonra Türkiye genelinde olduğu gibi bölgemiz de ciddi bir insan akınına uğradı. Bu insanların genel özelliği, işlerini kaybetmiş olmaları, gelecek öngörülerinin kalmamasıydı ve o insanların yaşamalarını devam ettirebilmek için hızla başka ülkelere akın ettiler. Böyle bir göç hareketinde, bu serbest piyasa ve liberal özgürlleşme hareketinin yarattığı korkunç travmanın sonucunda insanlar, insan tacirlerinin, bundan yararlanabilecek bütün kurumların, örgütlerin ellerine düştüler.

Bütün bunların sonucunda kadının cinsel açıdan kullanılması kavramı ortaya çıktı, ancak kadının cinsel açıdan kendini gönüllü kullandırması da bu sistemde yer almaktadır. Bu da ayrı bir tartışma konusu; biz diyoruz ki gönüllü olarak bu işi yapmakla, zorlamak arasında fark vardır. Kuşkusuz vardır, ama hangi kadın gönüllü olarak kendini para karşılığı cinsel açıdan kullanır? Evet gönüllü olarak kendini cinsel açıdan kullandırıyor gibi ama onu gönüllü olmaya

zorlayan şartlar ne, şartların zorlama niteliğinde olması için birisinin bir kadını bir yere kapatması, ona işkence etmesi, zincirle bağlaması mı gerekir. İnsanlar kendi hayatlarını devam ettirebilmek, para kazanmak, memleketteki aç kalan çocuğuna, annesine ve babasına katkıda bulunabilmek ya da kendi yolunu açabilmek için para kazanma yolu olarak kendini cinsel olarak kullandırma ihtiyacı duyuyorsa, böyle bir yola itilmişse bu bir gönüllülük olarak kabul edilmemelidir.

Bu dönemde, bölgemiz müthiş bir insan akınına uğradı ve burada çeteler, mafyalar türedi. Bu insanlar kendi memleketlerinden büyük hayallerle geldiler. Türkiye'yi, Fransa, Almanya gibi görürlerdi o zaman, "orada çok para var, iş bulacağız, para kazanacağız, ailemizi geçindireceğiz" gibi fikirlerle geldiler. Bir kısmı gönüllü olarak ama önemli bir kısmı kandırılarak geldi. Bazı eğitimli insanlar da kendi alanlarında çalışma imkanı kazanacakları vaadiyle getirildiler. Bu insanların hepsi farklı amaçlarla geldiler ama sonuçta böyle bir gerçekle karşılaşmışlardır. Bu akın özellikle 1994-1995 ve 1996 yıllarında çok hızlı bir şekilde yayıldı. Altı yüz binin üzerinde insanın bu bölgeye geldiğini hatırlıyorum, bu bölge için müthiş bir rakam bu.

Bu insan göçü inanılmaz sıkıntılardan yarattı ama bununla mücadele edilirken de yanlışlıklar yapıldı, kolluk kuvvetleri, resmi merciler ve toplum, olaya sadece bir asayiş sorunu bir güvenlik sorunu olarak baktı. En büyük hatalardan birisi buydu, "para karşılığı kendini satan kadınlar var, aman bunları hemen yakalayıp sınır dışı edelim!" Uzun yıllar boyunca kolluk kuvvetlerimiz bunu yaptılar; o dönemde sokaklardan, otel odalarından, restoranlardan birçok kadın toplandı.

Sonuçta, bu konuda durum eskisi gibi değil artık ciddi ilerlemeler kaydedildi, güvenlik güçlerimiz, jandarma ve polis gücümüz özellikle Ankara'da yapılan toplantılarından sonra gerek İçişleri Bakanlığı, gerek Emniyet Genel Müdürlüğü, gerekse Jandarma Genel Komutanlığı kendi içerisinde yeni bir yapılanmaya gitti. Hatalar devam etmiyor mu, ediyor ama kendi içimizde yeniden yapılanmaya gittik ve şimdi bu sorunun üzerine daha çok eğiliyoruz. Ama henüz tam olarak başarıya ulaşmadık çünkü yine bir hata yapıyoruz. Bu konuda yapmamız gereken çağdaş düşünmek, bilimsel olmak, uzmanlık alanlarını geliştiren biçimde bir yapılanma kurmak. İnsan ticareti ve göçmenlik konularında kolluk kuvvetlerinde, daha uzman insanların çalışması lazım, yani bu olayı, bu literatürü, hukuksal yapıyı ve bu sorunla nasıl mücadele edilmesini gerektiğini bilen, bu mağdurların nasıl buraya geldiklerini, hangi koşullarda yaşadıklarını, nerelerde kaldıklarını analiz edebilen ve buna çözümler üretebilecek bir kolluk kuvvetinin, bir yapının oluşturulması gerekiyor. Bunun için de mutlaka jandarmanın, devletin bazı birimlerinin belki STK'ların ve yargının, belki baronun bu yapıda yer alması gerekiyor. Böyle bir sistem kuramadığımız sürece bizim bütün bunlarla uğraşmamızın ciddi bir sonucu olmaz.

Aslında bütün bunların arkasında örgütlü suç var, bunun farkında olmalıyız. Örgütlü suç ile mücadele ederken sadece kurbanlar açısından olaya baktamamalıyız. Suç şebekesini ortaya çıkarmak lazım. Örgütlü suçun sadece Türkiye'de olmadığını da bilmek lazım. Dolayısıyla örgütlü suçla mücadele ederken bunun kaynağı ülkedeki yetkili birimler ile ortak yapı kurmak zorundayız.

Ahmet Şefik Mollamehmetoğlu, Ankara'da çeşitli basın kuruluşlarında siyaset muhabiri olarak çalıştı. Halen, Kuzey Ekspres Gazetesi Genel Yayın Yönetmenliğini ve Cumhuriyet Gazetesi'nin Trabzon temsilciliğini yürütmektedir.

The Role of the Security Forces in the Combating of Trafficking in Trabzon

Sinan Polat
Directorate of Security, Trabzon

The world has witnessed four unconnected and different human trafficking waves for the purpose of sexual exploitation in the last 30 years. The last, forth wave that is spreading from Eastern and Central Europe has an amazing velocity rate. The 2003 Human Trafficking Report of the US State Department lays stress on the fact that “no country is an exception for this movement” and indicates that approximately 800,000-900,000 people annually are trafficked across international borders worldwide. Due to the estimates of some observers, the number of the people trafficked internally in a country, can raise this number to 2.000.000. Unfortunately the report also declares that this human trafficking is not only continuing but it is also on the rise all over the world and adds that a very high percentage of the victims is women and children. The process works this way: Origin Country (kidnap, deceit, persuasion) / Transit Country (travel) / Destination Country(exploitation).

Origin Country: Ukraine, Russia, Belarus, Moldova, Rumania, Kyrgyzstan, Turkmenistan, Azerbaijan, Kazakhstan, Georgia, Uzbekistan, Dagestan and Armenia are origin countries for human trafficking. Poverty, opportunity inequality, unemployment, lack of knowledge, social and economic instability, lack of state authority and labour migration due to working necessity of women are the causes that made these countries origin countries.

One of the most horrifying methods of obtaining these women is through kidnap. Many women and girls from the countryside of Rumania, Bulgaria and Moldova have been kidnapped on their way to home. The situation has become so serious in some places that families avoid sending their girls to school, in order to prevent them from being kidnapped. The other methods are deceit or persuasion. Examples of methods used are promises for jobs abroad, matchmaking services, beauty contests, advertisements offering education opportunities and fake marriages.

Transit Country: After the kidnapping of these women a well-organized transportation system starts operating. Crime organizations use different mechanisms in order for their human cargo to cross international borders. Most of these are totally legal methods, as through the use of student and tourist visas and temporary work permits and friendship weds.

A broker is responsible for procedures such as the issuance of passports or other documentations and visas; the victim does not deal with these issues. After being transferred to the destination country where someone waits them, the victims are brought to the residence, detention and captivity.

If there is no chance of using legal pathways, human traffickers become professional smugglers. Crime organizations have very complex and organised routes for transferring these women through road, air or sea. These routes cover the entire world with intersecting cross lines and every movement is monitored by the organizations.

Destination country: This is the place where the exploitation of girls and women takes place. Exploitation can be in the form of forced labour, removal of organs or sexual exploitation. Sexual exploitation of these women takes place through the use of rape, fear of the police, coercion, helplessness, removal of passports, usage of drugs, threats against their families, debt bondage, praises regarding the crime organisation. The factors that make a country a destination country are taking advantage of women being outsiders, sexual demand for the women of the origin country,

general demand for sexual services, easiness in obtaining a visa.

Legislations that are very recent, deficiencies in legal implementations, lack of coordination (national and international), lawlessness (in origin and destination countries), very big profits, the possibility of reselling the victims and the easiness of committing the crime can be listed as the other reasons for human trafficking. As a result human rights violations, detention, threat, coercion, border violation, rape and sexual exploitation crimes are committed.

Turkey has signed the international conventions and protocols about this issue. We can summarize the implementation procedures according to the Turkish Penal Code which stem from these international instruments as follows:

- When there is a claim or a notification or information about a place connected to human trafficking, the place is visited.
- The place is put under surveillance. Afterwards a pre-investigation report is prepared. Usually brokers can be seen instead of traffickers. If these brokers visit this house regularly and go to their house, then, their house is also put under surveillance and another pre-investigation report is prepared for this house.
- The initial notice and pre-investigation report together with any further evidence is sent to the Attorney General's office and a search warrant is issued, to be used during the time that the individuals are at the specific address.
- The officers go to the house and a thorough search is realised. During the search it is checked whether all individuals keep their own passports themselves and whether the individuals that stay there have the key to the house.
- Suspected individuals are caught and detained. The arrest is realised in line with the relevant article of the Penal Trial Code and the 5th article of the implementation procedures of the Turkish Penal Code. The suspect/accused is informed about his/her individual rights after the arrest and fills in the relevant forms. Victims are rescued and the police examine crime evidence, facts, marks and traces.
- Suspected individuals are never given the opportunity to speak with the other suspects or with the victims. Necessary security precautions are taken to avoid any possibility of escape.
- A health report is prepared before they are transferred to our unit.
- Statements of victims are taken first. Then the statements of the individuals who are accused of human trafficking are taken. The ones who deceived, transferred, met and sold these women are identified and necessary procedures are realized.
- After necessary investigations, with a prosecution report prepared after the Attorney General Office's orders, the individuals are delivered to the Attorney General's Office in accordance with the 80th article of Turkish Penal Code.
- In the 234th article of the Penal Trial Code, which will be valid from the 1st of July 2005, the victims' rights are mentioned. Attention has to be paid to this point.
- With the new legislation that will be valid from the 1st of July 2005, in case of human trafficking it will be possible to record conversations made through the cellular phones of the suspects with a verdict by the Heavy Penalty Court and it will be possible to use these recordings as evidence.

Sinan Polat, is currently the Police Chief of Trabzon and the Director of the Department of Combating Smuggling and Organised Crime of the Trabzon Directorate of Security.

Güvenlik Güçlerinin İnsan Ticaretinin Önlenmesindeki Rolü

Sinan Polat

Trabzon Emniyet Müdürlüğü

Dünya, son otuz yıldan uzun bir süre içinde birbirinden bağımsız cinsel sömürü amaçlı dört farklı dolaşım dalgasına tanıklık etti. Bunlardan, Doğu ve Orta Avrupa'dan yayılan son dalganın -Dördüncü Dalga- hızıyla oransal payı gerçekten şaşırtıcıdır. ABD Dışişleri Bakanlığı 2003 ticari insan trafiği raporunda “hiçbir ülkenin bu dolaşımdan muaf olmadığını” vurguluyor ve dünya genelinde yaklaşık 800.000 - 900.000 insanın sınır ötesi dolaşımıma tâbi tutulduğunu öne sürüyor. Kimi gözlemcilerin tahminine göre, sayısı 2.000.000'a kadar yükseltebilecek olan ülke içi dolaşımlar ise buna dahil değil. Rapor hâzin bir şekilde, “insan dolaşımının devam etmeyeceğini, dünya genelinde artış gösterdiğini, kurbanların kıyas götürmez çoğunluğunu kadınlar ve çocukların oluşturduğunu” da ekliyor. Bu süreç şu şekilde işliyor: Kaynak Ülke: kaçırma, kandırma, ikna etme, Geçiş Ülkesi: seyahat, Hedef Ülke: sömürü.

Kaynak Ülke: Bu anlamda insan ticaretine kaynak olan ülkeler; Ukrayna, Rusya, Belarus, Moldova, Romanya, Kırgızistan, Türkmenistan, Azerbaycan, Kazakistan, Gürcistan, Özbekistan, Dağıstan ve Ermenistan'dır. Bu ülkeleri kaynak ülke durumuna getiren koşullar ise şunlardır: fakirlik, fırsat eşitsizliği, işsizlik, bilgi eksikliği, sosyal ve ekonomik istikrarsızlık, devlet otoritesinin eksikliği, kadınların çalışma zorunluluğu nedeniyle büyük göçdür.

Bu ülkelerde en dehşet verici derleme yöntemlerinden birisi doğrudan kaçırmadır. Romanya'nın, Bulgaristan'ın, Moldova'nın kırsal bölgelerindeki birçok yerde kadınlar, kızlar evine giderken kaçırılmıştır. Kimi kırsal yörelerde bu durum o kadar ciddileşmiştir ki, ebeveynler kızlarını kaçırılmaktan korumak için okula göndermemeyi seçmiştir. Diğer yöntemler ise, kandırma ya da ikna etmedir; iş bulma vaadi, çöpçatanlık servisleri (mektupla ısmarlama gelin), yurt dışında çalışma, güzellik yarışmaları, eğitim olanakları sunan ilanlar, satın alma, sahte evlilik, gayri resmi aile veya arkadaş şebekeleri aracılığıyla gönderme gibi yöntemler buna örnek gösterilebilir.

Geçiş Ülkesi: Bu kadınlar kaçırıldıktan sonra iyi işleyen bir aktarım sistemi harekete geçip çalışmaya başlar. Suç örgütleri insandan oluşan kargolarını uluslararası sınırlardan geçirmek için değişik mekanizmalar kullanır. Bunların çoğu öğrenci, turist ve geçici çalışma vizeleri sayesinde tamamen yasal yollardır.

Pasaport çıkarılması, diğer belgeler, vize alma gibi işlemlerle doğrudan aracı ugraşmakta, mağdur bu işlemlere hiç karışmamaktadır. Mağdurun hedef ülkeye transferini şu aşamalar takip eder; hedef ülkede karşılaşan şahısları buluşma, kalacak yere intikal, alıkoyma, koruma altında kalmaya devam etme.

Yasal yolları kullanma olanağı yoksa, insan ticareti dolaşımı yapanlar profesyonel kaçakçılığa dönüsür. Organize suç grupları, kadınları kara, deniz, hava yoluyla değişik ülkelere aktarmak için çok büyük ve karmaşık bir yol ağı kurmuştur. Bu kaçakçılık yolları deyimin tam anlamıyla birbirini kesen çapraz doğrularla dünyayı sarar ve her aşamaları suç ağları tarafından ayrıntılarıyla izlenir.

Hedef Ülke: Burada bu kızların sömürüsü devreye girer. Bu çeşitli yollarla olur; zorla çalışma, organların çıkarılması, cinsel sömürü. Bu kadınlar cinsel sömürüye hazırlanırken şu yöntemler kullanılır; tecavüz, polisten korkutma, zor kullanma, çaresiz bırakma, pasaporta el koyma, uyuşturucu madde verme, ailesi hakkında tehditler, suç örgütünü överek büyütme, borçlandırma. Ülkeleri hedef ülke durumuna getiren nedenler ise; kadınların sınır dışında bulunmalarından yararlanma, cinsel anlamda kaynak ülke bayanlarına olan talep, genel anlamda seks hizmetlerine talep, vize uygulamalarındaki basitlik.

İnsan ticaretinin diğer nedenleri ise; yasal mevzuatın yeni olması, yasal uygulamadaki eksiklikler, koordinasyon eksikliği (ulusal-uluslararası), yolsuzluk (hedef-kaynak ülke), çok yüksek kazanç, mağdurların tekrar tekrar satılabilmesi, suçun işlenmesinin basitliği olarak sıralanabilir. Bütün bunların sonucunda; insan hakları ihlali, özgürlüğü tehdit (alkoyma), tehdit ve zorlama, sınırlı ihlalleri, tecavüz, cinsel sömürü suçları ortaya çıkmaktadır.

Türkiye bu konuya ilgili uluslararası protokol ve sözleşmelere imza atarak taraf olmuştur. Bunlar doğrultusunda TCK'nın uygulama prosedürünü kısaca şöyle özetleyebiliriz:

- İnsan ticareti yapıldığı iddia edilen veya ihbar edilen ya da her ne suretle olursa olsun bilgisinin alındığı yere gidilir.
- İnsan ticareti yapıldığı bilgisi alınan yer tarafımızdan gözetlemeye alınır. Akabinde ön inceleme raporu düzenlenir. Genelde insan ticareti yapan şahıslar göz önünde bulunmayıp aracı kişiler kullanmaktadır. Eğer bu aracı kişiler eve gelip gidiyorsa şahıs takibe alınır ve gittiği ev de gözetlemeye alınır. Bu yer için de ön inceleme raporu düzenlenir.
- İhbar tutanağı ve ön inceleme raporu ile birlikte daha fazla delil elde edilmiş ise onlarla birlikte Cumhuriyet Savcılığı'na gönderilir ve söz konusu adreste şahısların bulunma zamanları göz önüne alınarak arama kararı alınır.
- Arama yapılacak yerlere görevliler organize bir şekilde gider ve usulüne uygun şekilde arama yapılır. Aramalarda şahısların kimlik veya pasaportlarının kendilerinde olup olmadığı, kaldıkları evlerin anahtarlarının evde kalanlarda bulunup bulunmadığı gibi konulara dikkat edilir.
- Şüpheli şahıslar yakalanarak etkisiz hale getirilir. Yakalama CMK'nın ilgili maddesi ve yönetmeliğin 5. maddesine göre yapılır. Yakalamanın akabinde ivedi şekilde sanık veya şüpheliye hakları bildirilir ve sanık hakları formu doldurulur. Mağdurlar kurtarılır. Suç unsuru iz, emare ve deliller tarafımızdan incelenir.
- Şüpheli şahıslar kesinlikle diğer şüpheli veya mağdurlarla konuşulmaz. Kaçmamaları için gerekli güvenlik tedbirleri alınır ve bu konulara azami dikkat edilir.
- Şahısların merkeze intikalinden önce doktor raporu alınır.
- Öncelikle mağdurların ifadeleri alınır. Daha sonra insan ticareti yaptıkları iddia olunan şahısların ifadeleri alınır. Bu doğrultuda kadınları kandırarak ülkemize sevk edenler, ülkemizde onları karşılayanlar ve başkalarına satanlar belirlenir, gerekli işlemler yapılır.
- Gerekli tahlükât tamamlandıktan sonra Cumhuriyet Savcısı'nın emirleri doğrultusunda

düzenlenen fezleke ile birlikte şahıslar TCK 80. maddeden Savcılığa teslim edilir.

- 01/06/2005 tarihinde yürürlüğe girecek olan CMK'nın 234. maddesinde mağdur ve şikayetçi haklarından bahsedilmektedir. Bu hususa dikkat edilmelidir.
- 01/06/2005 tarihinde yürürlüğe girecek olan yasayla insan ticareti olaylarında, insan ticareti yaptığı şüphesi altında bulunan kişilerin kullanmış oldukları cep telefonları Ağır Ceza Mahkemesi'nden alınacak karar ile dinleme yapılabileceğinden mahkemelerde delil olarak kullanılabilecektir.

Sinan Polat, Emniyet Amiri olarak Trabzon Emniyet Müdürlüğü Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Şubesinde, Müdür vekilliği görevini yürütmektedir.

EXCHANGE OF EXPERIENCES AND BEST PRACTICES FOR PREVENTION, PROTECTION AND PROSECUTION

**ENGELLEME, KORUMA VE
UYGULAMA ALANINDA
DENEYİMLERİN PAYLAŞIMI**

The Legislative Framework for the Combating of Trafficking in Greece, Implementation and Prospects

Spyros Kloudas
Lawyer

Greece, as both a “transit” and a “destination” country of victims of trafficking, in line with the provisions of international instruments such as the Palermo Convention, instituted Law 3064/15-10-02, which bears the title: “Combatting of trafficking in Human Beings, sexual exploitation, pornography of minors and generally economic exploitation”. With this law together with the Presidential Decree 233/2003 which complements the above law, the provisions of the Greek Penal Code were adapted to the requirements of the modern criminal reality, and the required legal framework for the provision of aid to the victims of such penal offences, the suspension of deportation and the repatriation of foreigners were provisioned. Basic articles of the Greek Penal Code that concern women's exploitation were amended and supplemented and much heavier penalties of imprisonment were forecasted for the perpetrators.

Beyond the stricter penal prosecution of traffickers, “the criminalisation of the client” was for the first time incorporated in Greek legislation and the issues of conclusive evidence and of the identification of witnesses were faced, so that allegations against traffickers are well founded leading the perpetrators to sentences.

In the past, public prosecutors practised also penal prosecutions for insignificant offences against the victims, ie for illegal entry or stay in the country, for not having, as sex-workers, the necessary doctor certificates etc. As a result the victim was held in custody until the trial or interrogation took place, the same lawyer handling often both the victim's and the trafficker's case. The victims had an adverse treatment leading to negative psychological repercussions and were afterwards deported because usually they did not meet the preconditions of a legal stay in the country and thus could not testify in court against the trafficker.

Thanks to the new legislative framework against trafficking in Greece:

- The prosecutors are given the possibility to delay the deportation of foreigners that are illegal in the country and who can be identified as “victims”, until an irrevocable decision against the trafficker is reached.
- The possibility is given to the victim to ask for free of charge legal support.
- The protection and support of the victim becomes obligatory if requested.
- Also, free medical care is provided
- Finally, a permission to stay and work in the country is granted to the foreign victims who wish to remain in Greece as well as free and secure repatriation to the ones that wish to return to their countries.

Today, almost two and a half years after the voting of the law in question, we can certainly say that it works firstly, as according to its provisions, penal prosecutions take place for crimes related to trafficking that correspond to strict sentences of imprisonment. However,

the evaluation of the judicial practice followed, leads to the development of a problematic which is created mainly due to the way in which such measures are implemented and not as a consequence of their substantial content and from which the conclusion is reached that the enrichment of the necessary procedural methods and the adoption of institutional measures are required.

On an international level: It is necessary to strengthen the cooperation between the relevant judicial and police authorities of the states.

On a national level: The preliminary interrogation will have to be executed only by specialized in this area police officers in order to provoke a feeling of security to victims, so that they can proceed to statements. One should not underestimate the fact that victims of trafficking require special treatment, as their special circumstances differ from other victims.

The adoption of measures for the protection of witnesses is necessary, for the accomplishment of the best possible flow of important information to the police and judicial authorities.

Moreover, the alleged as guilty of crimes of trafficking in persons, when arrested, must not be held in the same space with the alleged victims and, most importantly, the possibility not to prosecute victims for light delinquencies must be granted to the public prosecutors.

It is known that an institutional legal framework no matter how complete, is not capable by its own to resolve any social problem. As it is also known that with a non-existent or insufficient legal framework, the problem is perpetuated.

To the resolution of the problem, the continuous raising of public awareness is required. The media and non governmental organisations have a very important role to play. NGOs have up until today undertaken the implementation (in Greece at least) of the largest part of anti-trafficking projects through the offering of support, protection and legal aid to victims through programs funded by the Greek Ministry of Foreign Affairs.

Spyros Kloudas, is a lawyer who collaborates with Non Governmental Organisations and deals with issues concerning minorities, human rights, refugees and race discrimination.

İnsan Ticareti ile İlgili Yunanistan'daki Yasal Uygulamalar ve Gözlemler

Spyros Kloudas
Avukat

İnsan ticareti için hem transit hem de hedef ülke konumunda olan Yunanistan, Palermo Konvansiyonu gibi uluslararası sözleşmelere bağlı olarak, “İnsan ticareti, cinsel sömürü, çocuk pornosu ve genel anlamda ekonomik sömürü ile mücadele” adı altında 3064/15-10-02 sayılı kanunu çıkartmıştır. Bu yasa ve onu tamamlayan 233/2003 sayılı hükümet kararıyla Yunan Ceza Kanunu günümüzün suç gerçekliğine uygun hale getirilmiş, kurbanlara destek olabilmek için gerekli yasal düzenlemeler yapılmış, sınır dışı edilmenin ertelenmesi, sağlanmış ve ülkelerine dönüşleriyle ilgili de düzenlemeler yapılmıştır. Yunan Ceza Kanunu'nun kadınların sömürülmesine ait maddeleri düzelttilmiş, ekler yapılmış ve bu suçları işleyenlere verilecek hapis cezaları oldukça ağırlaştırılmıştır.

Tacirlere yönelik ağır cezaların getirilmesinin dışında, Yunan yasalarında, ilk defa “müşterinin suçluluğu”, kesin deliller ve yüzlendirilen tanıkların tanımlamaları yer almış ve böylece tacirler hakkındaki iddialar iyi desteklenerek, onların ceza almaları sağlanmıştır.

Geçmişte savcılar, kurbanlar aleyhine de, ülkeye yasadışı yollardan giriş veya ikamet, seks işçileri için şart olan sağlık sertifikasına sahip olmama gibi basit suçlardan davalar açmışlardır. Sonuçta, kurban mahkeme veya sorgulama gerçekleşene kadar göz altında tutulmuş ve genelde hem tacirin hem de kurbanın davasıyla aynı avukat ilgilenmiştir. Gördükleri bu kötü muamele kurbanların olumsuz bir psikoloji içerisinde girmesine neden olmuş ve bu aşamadan sonra ülkede yasal olarak kalabilmek için gerekli şartları yerine getirmedikleri için sınır dışı edilmişler ve tacir aleyhine mahkeme de tanıklık edememişlerdir.

Yunanistan'da insan ticaretiyle mücadeleye yönelik yeni yasal düzenlemeler sayesinde :

- Savcılara, tacir hakkında kesin bir karara varana kadar ülkede yasadışı yollarla bulunan ve kurban olarak tanımlanabilecek şahısların sınır dışı edilişlerini erteleme olanağı verilmiştir.
- Kurbanlara, ücretsiz yasal destek alma olanağı verilmiştir.
- Eğer kurbandan talep gelirse, onun korunması ve desteklenmesi bir zorunluluk haline getirilmiştir.
- Kurbana ücretsiz sağlık hizmeti alma olanağı da verilmiştir.
- Ülkesine dönmek isteyen kurbanlara gerekli şartlar sağlanarak, güvenli bir biçimde dönme hakkı ve isteyenlere de Yunanistan'da kalma ve çalışma izni verilmektedir.

Bugün yani yasanın kabulünden yaklaşık iki buçuk yıl sonra, ağır hapis cezalarıyla sonuçlanan insan ticareti davalarına ve soruşturmalara bakarak, yasanın işe yaradığını söyleyebiliriz.

Ancak izlenilen yargı süreci, yasaların içeriğinden bağımsız olarak, uygulamaya ilişkin sorunlara yol açmaktadır bu nedenle prosedürlerin geliştirilmesi ve kurumsal önlemlerin alınması gerekliliği ortaya çıkmaktadır.

Uluslararası düzeyde: İlgili adli organlarla devletlerin polis birimleri arasındaki işbirliğinin güçlendirilmesi gereklidir.

Ulusal düzeyde: Ön sorgulama, kurbanın güvenini kazanmak için sadece bu alanda uzmanlaşmış polis memurları tarafından yapılmalıdır, böylece ifadelerde gelişme sağlanabilir. İnsan ticareti kurbanları, diğer kurbanlardan farklı şeyler yaşadıkları için, özel bir davranış biçimine gereksinimleri olduğu gerçeği yadsımmamalıdır.

Polis ve adli mercilere en sağlıklı bilgilerin ulaşılabilmesi için tanıkların korunması sürecine özel önem gösterilmesi gereklidir.

Dahası, insan ticareti yaptığı iddiasıyla suçlanan insanlar, yakalandıkları zaman kurbanlarla aynı yere konmamalı ve daha da önemlisi kurbanların hafif suçlardan soruşturululmaması olanağı savcılara verilmelidir.

Her anlamda eksiksiz de olsa hiçbir yasal çerçevenin kendi başına herhangi bir sosyal sorunu çözme becerisine sahip olmadığı bilinir. Olmayan ya da eksik bir yasal çerçeveyle de sorunun kalıcı bir hal aldığı bilinmektedir.

Sorunu çözmek için sürekli toplum bilincini yükseltme çalışmaları gereklidir. Medya ve sivil toplum örgütleri bu anlamda çok önemli rol oynar. Yunanistan Dışişleri Bakanlığı'nın mali desteğiyle gerçekleşen, insan ticaretini önleme projelerinin uygulama çalışmalarında STK'lar bu güne kadar kurbanlara yardım, koruma ve yasal destek sunma doğrultusunda, en azından Yunanistan çapında, büyük görevler almışlardır.

Av. Spyros Kloudas, Sivil Toplum Kuruluşları'yla iş birliği çerçevesinde çalışmakta ve azınlıklar, insan hakları, mülteciler, ırk ayrımı gibi konularla ilgilenmektedir.

Trafficking in Persons as a Major Human Security Threat in South Eastern Europe: Non Governmental Organisations, International Organisations and International Cooperation

Hercules Moskoff
Ministry of Foreign Affairs, Greece

Our common struggle against modern slavery and our campaign to raise awareness for the world's vulnerable is foremost an issue of political culture. To alleviate human suffering and combat organized crime, at a regional level, we first have to be able to cooperate, to revitalize common cultural bonds and to communicate without prejudice. We also have to understand that the new problems we are confronting require a radical reformulation of concepts and structures.

The process of globalisation is rapidly changing the world. Besides conflict, we now face new challenges, new opportunities and new threats, which are related to human insecurity. Not all countries are equal to benefits and the dichotomy between the poor and the rich continues to increase.

The very concept of security is changing. The focus of the human security concept is on the protection of individuals rather than on the defense of the physical and political integrity of states, which is the traditional rationale of national security. Human security and national security should be mutually reinforcing. But of course having secure states does not automatically mean that you have secure people. The human security agenda also encompasses economic insecurity, as well as threats to human dignity.

There is no development without democracy, and no democracy without development, and this should become the threshold of our development strategy. We should try to address the root causes and the most critical threats against human security, whether this is food insecurity, human rights violations or indeed trafficking in persons. In this forum's spirit, we also should be part of new partnerships, between decision makers, international organizations, academics, diplomats and NGOs.

Despite the exuberant political will of the international community to foster effective solutions to combat trafficking, despite the existence of ambitious national action plans and comprehensive legal frameworks and despite the efforts of NGOs, the reality is that no country can claim that it effectively contains it. The majority of the victims are neither identified nor protected and assisted. On the contrary, too often they are treated as illegal migrants, deported or arrested and detained as criminals. To my knowledge it is a matter of our true intentions, our political and legal culture, our ability and willingness to understand and implement the existing legal framework. So firstly it is a question of whether the carefully laid out agreements, and the ambitious new laws, are really endorsed in practice.

It is now imperative that the new critical threats against human security require changes in the way the state protects its citizens and in the way in which it cooperates with non-state actors. The human security perspective demonstrates that only a consistent human rights approach and cross sector multi disciplinary cooperative ethics may lead to counter trafficking.

This approach is not only consistent with humanitarian values, but primarily it leads to a better response in prosecuting those accountable for such crimes. It is also a precondition for successful investigation of a crime and for prevention of re-trafficking. In contrast to current practice, the human security approach, adopts a set of practical measures starting with a less strict identification regime, immediate assistance and protection of the individual, provision of a reflection delay period in which the victim can cooperate with the authorities, granting of residence and work permits and other measures.

In short we need to provide incentives to thousands of victims who are now suffering, and hesitate to reach out for help, as they are afraid of further prosecutions in the hands of the authorities or their 'patron'. Weak identification procedures result to a vast majority of cases being immediately deported and in the criminalisation of the victim, re-victimisation, re-trafficking, lack of information or cooperation to initiate investigation, and of course to the impunity of traffickers.

To avoid this vicious circle, states should establish with the help of NGOs, programs of assistance, protection and social integration, regardless of the victim's willingness at the time of arrest or escape, to cooperate in investigation and prosecution. Victims usually need time to recover from trauma, unfold the chain of events leading to their victimization and present their account in a consistent testimony, which is crucial for successful prosecution. The provision of a clear legal status and the prospect of a second chance in life, are very important towards that direction. Victims should not be charged to offences related to their precarious condition. They are often forced to use false documents or engage in petty crimes, and fear of being prosecuted for such crimes is a major obstacle in the cooperation in investigation and prosecution.

Our protection system should consolidate a trusting environment, which could persuade more individuals to cooperate with the authorities. Victims should be entitled to protection, before, during and after the investigation and prosecution. As actors resort to very different definitions of the law, it is imperative to foster a closer and honest cooperation between police, prosecutors, migration authorities, NGOs and other relevant actors at all levels of the hierarchy. Effective cooperation requires a clear national and international framework to act as a common point of reference. Definitions and guidelines should be regularly revised to respond to the changing patterns of trafficking, bearing in mind that criminal networks are usually one step ahead of the authorities.

Dr. Hercules Moskoff, is a Special Advisor on Human Security at the Department for International Development Cooperation - Hellenic AID of the Ministry of Foreign Affairs Greece.

Güneydoğu Avrupa İçin Büyük Bir İnsani Güvenlik Tehdidi Olan İnsan Ticaretinin, Sivil Toplum Kuruluşları, Uluslararası Örgütler ve Uluslararası İşbirliği ÇerçeveSinde İncelenmesi

Hercules Moskoff
Yunanistan Dışişleri Bakanlığı

Modern kölelige karşı ortak mücadelemiz ve zarar görmeye açık olanlara yönelik toplumun bilinçlendirilmesi kampanyamız, öncelikle bir siyasi kültür konusudur. Bölgesel düzeyde, insanların acılarını dindirmek ve örgütlü suçlarla mücadele etmek için önyargılarından arınmış bir biçimde, ortak kültürel bağları güçlendirerek, iletişim kurmalı ve işbirliği yapmalıyız. Anlamamız gereken bir diğer konu da, karşı karşıya bulunduğumuz bu yeni sorunun kavram ve yapı anlamında radikal bir yeniden değerlendirmeye gereksinimi olduğunu.

Küreselleşme süreci hızla dünyanın değişimidir. Fikir ayrılıklarının dışında, değişiklikler, yeni fırsatlar ve insan güvenliğine yönelik yeni tehditlerle karşı karşıyayız. Bu durumun getirilerinden tüm ülkeler eşit olarak faydalananamaktadır ve zenginlerle fakirler arasındaki uçurum gün geçtikçe artmaktadır.

Güvenlik kavramı da değişmektedir. İnsan güvenliği kavramı; akılç, geleneksel, ulusal güvenlik anlamında devletlerin fiziksel ve siyasal bütünlüklerinin savunulmasına odaklanırken, şu an bireylerin korunmasına odaklanmaktadır. İnsan güvenliği ve ulusal güvenlik karşılıklı olarak birbirlerini desteklemelidirler. Ama tabii ki, devletlerin güvenliğinin olması, doğrudan bireylerin de güvenliği olduğu anlamına gelmez. İnsan güvenliği gündemine, ekonomik güvensizlik ve insan onuruna yönelik tehditler de girmiştir.

Demokrasi olmadan gelişme, gelişme olmadan demokrasi olmaz. Bizim gelişme stratejimizin başlangıç noktası olmalıdır. İnsan güvenliğine yönelik tehditleri ve bunların temel nedenlerini belirlemeye çalışmalıyız; bu gıda güvenliğinin, insan hakları ihlallerinin ya da insan ticaretinin olup olmadığıdır. Bu konferansın ana fikri, karar alıcılar, uluslararası organizasyonlar, akademisyenler, diplomatlar ve STK'lar arasından yeni partnerlerimizin olması olmalıdır.

İnsan ticaretini önlemeye yönelik uluslararası birliklerin coşkulu politikalarına, azimli ulusal hareket planlarının varlığına, çok yönlü yasal düzenlemelere, STK'ların tüm çabalarına rağmen hiçbir ülke bu konuda tam anlamıyla başarılı olduğunu iddia edemez. Kurbanların büyük bir çoğunluğu ne belirlenmiş, ne korunmuş ne de destek alabilmiştir. Tam tersine, genelde yasadışı göçmen muamelesi görmüş, ya sınır dışı edilmişler ya tutuklanmışlar ya da suçu olarak alıkoyulmuşlardır.

Bence bu durum, gerçek niyetimiz, siyasi, yasal kültürümüz, yeteneklerimiz ve istekliliğimiz var olan yasal çerçeveyi anlama ve uygulama yeteneğimizle bağlantılıdır. Bu nedenle ilk soru, dikkatle yapılmış düzenlemelerin ve yeni yasaların, pratikte uygulanıp uygulanmamış olmasıdır.

İnsan güvenliğine yönelik yeni tehditler nedeniyle, devletlerin vatandaşlarını koruma ve sivil toplumla işbirliği yöntemlerinde değişiklikler yapması zorunlu hale gelmiştir. İnsan güvenliği perspektifi gösteriyor ki, farklı sektörlerle bir çok disiplinin insan hakları yaklaşımı

İçeren ahlaki bir işbirliği, insan ticaretini önlemeye yardımcı olabilir.

Bu yaklaşım, yalnızca insani değerleri içermemeli bu tür suçları işleyenlerin yargılanmasına da iyi bir yanıt oluşturmamalıdır. Bu, suçun başarıyla soruşturulması ve kurbanların tekrar bu ticaretin metası haline gelmelerini engellemek için de önkoşuldur. Şu anki uygulamanın aksine, bu insan güvenliği yaklaşımı, daha esnek bir tanımlama politikası, kurbana anında destek ve koruma, kurbanın yetkililere yardım edebileceği daha uzun bir gözlem süreci, oturma ve çalışma izni gibi özellikler içermektedir.

Kısa dönemde, şu an acilar çeken veya patronları ya da yetkililer tarafından yargılanmaktan korkan, yardım istemekten çekinen binlerce kurbanı desteklemeye gereksinimimiz var. Sağlıksız değerlendirme ve tanımlama süreçleri, birçok olayın, sınır dışı edilme, kurbanın suçu bulunması, tekrar ticaretin metası haline gelme, soruşturma başlatmak için yetersiz bilgi olması, yetersiz işbirliği ve doğal olarak tacirlerin cezadan kurtulmasıyla sonuçlanmaktadır.

Bu kısıt döngüden çıkmak için devletler, STK'ların yardımıyla destek programları oluşturmaları ve kurbanın soruşturmayaya ve yargılamaya destek verip vermemesine bakılmaksızın, ona korunma ve sosyal bütünlleşme yardım sunmalıdır. Kurbanların, tacirlerin yargılanması ve son derece önemli olan ifadelerini sağlıklı bir biçimde verebilmeleri için, geçirdikleri travmanın etkilerini atlatabilme, onları bir kurban haline getiren olaylar zincirini kırmayı adına, zamana gereksinimleri vardır. Bu doğrultuda, kurbanların yasal konumlarının açık bir şekilde belirlenmesi ve yaşamda ikinci bir şansa sahip olabilme ihtiyimali büyük önem taşımaktadır. Kurbanların genelde sahte kimlikler kullanmak zorunda kalmış olması ve önemsiz suçlar işlemiş olmalarından dolayı duydukları yargılanma korkusu, soruşturma ve yargılama aşamasında işbirliğini engelleyen büyük bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır.

Koruma sistemimiz kurbanlara, onları yetkililerle işbirliğine teşvik eden bir güvenlik ortamı sunmalıdır. Kurbanlara soruşturma ve yargılama sürecinin öncesinde, sırasında ve sonrasında koruma hizmetleri sunulmalıdır. Kişiye yasaların birçok farklı tanımına başvurdukları için, polis, yargı, göç konusu yetkilileri, STK'lar ve hiyerarşinin her düzeyindeki tüm ilgili görevliler, yakın ve açık bir işbirliği içinde olmak zorundadırlar. Verimli bir işbirliği için, ortak bir referans noktası olması açısından ulusal ve uluslararası düzeyde açık bir çalışma çerçevesi anlaşmasına gereksinim vardır. Suç örgütlerinin genelde yetkililerden bir adım önde olduğu gerçeğini aklımızda tutarak, insan ticaretinin değişen yöntemlerine göre tanımlamalar ve yönergeler sık sık yenilenmelidir.

Dr. Hercules Moskoff, Yunan Dışişleri Bakanlığı'nın Uluslararası Gelişim Ortaklısı Departmanı'nda (Hellenic AID) insan güvenliği konusunda özel danışman olarak görev yapmaktadır.

Referral Mechanisms to Assist Victims of Trafficking Role and Capacities of La Strada - Moldova

Alina Buduci
La Strada, Moldova

Reasons for the creation and monitoring of referral mechanism by La Strada Moldova to assist victims of trafficking:

- Unidentified trafficked people have no access to ulterior rehabilitation assistance.
- Identification made by untrained in this field personnel, leads to re-victimization of trafficked victims or to loss of contact with them.
- Dissemination of the opinion that the status of the victim can be “attributed”. We consider the approach of police representatives, that trafficked persons can be identified, only by law enforcement units and that NGOs cannot build identification mechanisms, as being not right.
- Trafficked people do not apply for services because of the lack of information about the organizations, which can support them in their native or foreign country
- “Auto-identification” problem. During identification processes, many trafficked people do not see themselves as victims.

Solutions of La Strada - Moldova:

- Strengthen the role of the confidential Hot Line in identification of trafficked people.
- Create a referral system at the national and international level on the basis of professional groups and strengthen their role for the facilitation of trafficked people's access to assistance
- Continuously improve the process of identification of trafficked people
- Custom-tailored approach to each case

The Role of the Hot Line in identification and assistance of trafficked people.

The hotline operated by La Strada, is an efficient tool for identification and facilitation of access to assistance. It is the most important interlink between trafficked people and the providers of services. During 2001 - 2005, through the hotline, around 400 cases of trafficking have been identified, and assistance has been offered to 260 victims. The hotline operates 24 hours, 7 days per week, free of charge. There is simultaneous consultation for up to three people by professional consultants who speak English, Rumanian and Russian languages. The hotline works based on the principles of confidentiality and anonymity, and on the professional approach and ability of the hotline consultants to organize assistance. When victims call to the hotline, the information directly proceeds to the La Strada Drop-in-Center, and after the preliminary identification of victims' needs is made, the necessary assistance is organized, whether the victim is in Moldova or in a foreign country. Each case continues to be monitored for up to 2 years.

The way the referral system for assistance and protection of the trafficked people works

The referral system consists in the preliminary identification and the satisfaction of trafficked people's needs by means of referral. Collaboration is based on professional training and continuous distribution of information, drafting of common operational procedures and referral of cases depending on the needs of trafficked people.

Within the referral system, the key principles that are followed are

- Confidentiality.
- Primacy of beneficiaries decision, which means that the victim can decide to stop the assistance procedure and if so, to decide to return to La Strada for assistance in the future
- Management of a specific case according to its category.
- Assistance in rescuing from the place of exploitation, pre repatriation assistance and repatriation assistance concern an international mechanism. Post repatriation assistance, as Moldova is a country of origin mostly (although during the last years there have also been instances of internal trafficking) concerns mostly the national referral mechanism.

The ways to improve the identification and assistance methodology

- Qualitative and quantitative analysis of the case, realized by employees of La Strada. The methodology of identification of trafficking cases is based on the violation of human rights and in this respect the center is guided by international norms, according to which the trafficked people including children should have the right to assistance regardless of their decision to give evidence against the suspected traffickers during the criminal procedure.
- Preliminary elaborated questionnaire for the identification of trafficked people, used by the Drop-in-Center's employees. Assistance is organized for each particular case after the identification of needs and assessment of risks, taking into account new trends and tendencies in the mechanism of trafficking, as well as the psychosocial status of the beneficiary.
- Capacity building programs for professional service providers in how to organize and manage a hotline, in how to organize assistance to victims of trafficking in origin, transit or destination countries, and in how to manage the repatriation and rehabilitation process.

Additional Advantages of the Creation of a Referral Mechanism

- Actors' specialization as a result of experience gained through working in this mechanism and continuous training of personnel. Different organizations share information on implementation of activities, which facilitates needs assessment and provision of assistance.
- Transparency in activities of organizations as it is possible to monitor their efficiency

- when victims have been referred to them.
- Promptitude in service providing for the victims.
 - Enlarged service package for the victims.
 - Possibility to choose the appropriate assistance of different organisations.
 - Data management transparency.

The Current Gaps in the Functioning of the Referral Mechanism

- The identification process is not clear.
- Common standards applicable by all actors of referral system. Until now each organization forms its own standards in providing assistance to the victims.
- Immediate intervention / mobile groups. Governmental structures, such as border police, are also involved in referral mechanisms. In some cases they do not know where to refer the women when they have been preliminarily identified as victims of trafficking by them.
- Long term support.

Recommendations

- A hot line should operate 24 hours a day.
- Stimulation of the process of identification and rehabilitation of trafficked people by attracting relevant professional groups.
- Training of personnel so as to avoid re-victimisation.
- Applying common standards of assistance.
- Permanent improvement of identification' methods.
- Monitoring of a case for identifying new needs.
- Custom-tailored approach.
- Avoidance of beneficiary' dependence on the assisting personnel.

Alina Budeci, is a psychologist and psychotherapist, and a senior social worker at the Social Assistance Department of La Strada Moldova.

İnsan Ticareti Kurbanlarına Destek Mekanizmaları: La Strada-Moldova'nın Rolü ve Kapasitesi

Alina Buduci
La Strada, Moldova

İnsan ticareti kurbanlarına destek olmak için yönlendirme mekanizmasının La Strada Moldova tarafından kuruluşu ve denetlenme sebepleri;

- Mağdur olarak tanımlanmamış kişilerin gizli rehabilitasyon desteğine ulaşamamaları.
- Bu alanda yeterli eğitimi almamış kimseler tarafından yapılan tanımlama nedeni ile kurbanların tekrar insan ticareti sürecine girmesi veya onlarla bağlantının kopması.
- Mağdurenin statüsünün resmi makamlarca belirlenebileceği fikrinin yayılması. Polis yetkililerinin, insan ticaretine meta olmuş kişilerin statüsünün sadece kanun uygulayıcılar tarafından belirlenebileceği ve STK'ların tanımlama mekanizmaları oluşturamayacağı fikrinin doğru olmadığını inanıyoruz.
- Mağdurların kendi ülkelerinde veya yabancı bir ülkeydeki örgütler hakkında bilgisinin olmaması nedeniyle hizmetlerden yararlanmak için başvurmasası.
- “Kendi Kendini Tanımlama” problemi. Tanımlama aşamasında, birçok kurba kendini, insan ticareti kurbanı olarak tanımlamamaktadır.

La Strada Moldova'nın çözümleri;

- İnsan ticareti mağduru tanımlanmasında güvenli telefon hattı rolünün artırılması
- Ulusal ve uluslararası düzeyde, profesyonel gruplara dayalı bir yönlendirme sisteminin oluşturulması ve insan ticareti mağdurlarının destek hizmetlerine ulaşmasındaki rolünün artırılması.
- İnsan ticareti kurbanlarının tanımlanması sürecini devamlı olarak geliştirmek
- Her vakaya onun özelinde yaklaşma konusunu geliştirme

İnsan ticareti mağdurlarının tanımlanmasında ve destek verilmesinde telefon hattının rolü;

La Strada tarafından organize edilen telefon hattı, kurbanları tanımlama ve onların destek hizmetlerinden faydalananlığını sağlamak için etkili bir araçtır. Destek sağlayıcılarla insan ticareti kurbanları arasındaki en önemli bağdır. 2001- 2005 yılları arasında bu telefon hattı aracılığı ile yaklaşık dört yüz insan ticareti vakası saptanmış ve iki yüz altmış kurban'a destek sağlanmıştır. Bu telefon hattı, haftanın yedi günü günü yirmidört saat ücretsiz hizmet vermektedir. İngilizce, Rumence ve Rusça dillerini konuşabilen üç uzman tarafından eş zamanlı, üç kişiye kadar danışmanlık hizmeti verilebilmektedir. Telefon hattı, güvenlik ve kimlik gizleme prensiplerine, profesyonel yaklaşımı ve danışmanların destek hizmetlerini organize etme yeteneklerine dayalı olarak çalışır. Kurban telefon hattını aradığı zaman, bilgi doğruda La Strada'nın merkezine gider ve kurbanın ihtiyaçlarıyla ilgili ön tanımlama yapıldıktan sonra, ister Moldova içinde olsun isterse başka bir ülkede gerekli destek için düzenlemeler yapılır. Hervaka iki yıl süre ile takip edilir.

İnsan ticareti kurbanlarına yardım ve koruma sağlayan yönlendirme sisteminin işleyışı;

Yönlendirme sistemi, ön tanımlama ve yönlendirme aracılığı ile insan ticareti mağdurlarının ihtiyaçlarının salanmasından oluşmaktadır. İşbirliği ise profesyonel eğitime, bilginin kesintisiz paylaşılmasına, operasyon süreçlerinin belirlenmesine ve kurbanların ihtiyaçlarına göre yönlendirilme yapılmasına dayalıdır.

Yönlendirme sisteminin temel prensipleri;

- Gizlilik
- Mağdur yararına kararların önceliği ki; bu kurbanın dilediği anda destek almaktan vazgeçebileceği ve dilediği anda tekrar bunu talep edebileceği anlamına geliyor.
- Kategorisine göre her vakanın özel bir biçimde ele alınmasıdır.
- Sömürüğe uğranılan yerden kurtarılma, ülkeye dönüş öncesi destek ve ülkeye dönüş sürecinde destek uluslararası yönlendirme mekanizmalarının konusudur. Her ne kadar son yıllarda yurt içi insan ticareti vakaları gerçekleşmiş ise de Moldova'nın genel olarak bir kaynak ülke oluş özelliği nedeniyle (son yıllarda yurt içi insan ticareti vakaları da gerçekleşmiş olmasına rağmen), ülkeye dönüşten sonra destek ise daha çok ulusal yönlendirme mekanizmalarıyla iltilidir.

Tanımlama ve destek metodlarını geliştirme yolları;

- Vakaların nitel ve nicel analizleri La Strada çalışanları tarafından gerçekleştirilmektedir. İnsan ticareti vakalarının tanımlanma yöntemleri, insan hakları ihlalleri konusundaki uluslararası normlara dayandırılmaktadır ve bu nedenle merkez, çocuklar dahil tüm ticaret mağdurlarının ve tacirlerin yargılanma sürecinde delil sunmayı kabul edip etmediğine bakılmaksızın destek alma hakkının olduğu, uluslararası normlar doğrultusunda hizmet vermektedir.
- Merkez çalışanları tarafından kurbanları belirlemek için kullanılan ayrıntılı, ön tanımlama anketi bulunmaktadır. Her vaka için sunulacak destek, ihtiyaçların belirlenmesinden, risklerin değerlendirilmesinden, insan ticareti mekanizmalarının yeni uygulamaları ve yöntemleriyle mağdurun psiko-sosyal durumu da değerlendirildikten sonra organize edilmektedir.
- Profesyonel hizmet sağlayıcılara, bir telefon hattının kurulması ve işletilmesi, kaynak, transit ya da hedef ülkede kurbanlara destek verilmesi, ülkeye geri dönüş ve rehabilitasyon süreci gibi konularda kapasite geliştirme programları sunulmaktadır.

Bir yönlendirme mekanizması oluşturmanın ek avantajları;

- Personelin sürekli eğitilmesi ve bu mekanizma içerisinde yer alarak elde edilen deneyimler sonucunda görevlilerin uzmanlaşması. Farklı örgütler faaliyetlerini

gerçekleştirirken bu ihtiyaç ve destek belirlemeyi kolaylaştıran bilgi paylaşımına girerler.

- Kurbanlara yardım etme sürecinde takip edilebilme amacıyla organizasyonların çalışmalarının mümkün olduğu kadar şeffaf olması.
- Kurbanlara çabuk hizmet verme.
- Genişletilmiş hizmet imkanları.
- Farklı organizasyonlardan uygun yardımı seçme imkanı.
- Bilgi yönetiminde şeffaflık.

Yönlendirme mekanizmasının işleyişinde halen varolan boşluklar;

- Tanımlama süreci çok açık değildir.
- Ortak standartların, yönlendirme mekanizmasının tüm görevlileri tarafından uygulanabilmesi. Şu ana kadar her organizasyon, kurbanlara destek sağlanması konusunda, kendi standartlarını oluşturmaktır ve uygulamaktadır.
- Acil müdahale ve mobil gruplar. Devlet yapıları da, sınır polisleri gibi, yönlendirme mekanizmasında yer alır. Bazı vakalarda ticaret mağdurlarını, ilk değerlendirmede kurban olarak tanımladıktan sonra, nereye yönlendireceklerini bilmiyorlar.
- Uzun vadede destek.

Öneriler;

- Bir telefon hattının günün 24 saati hizmet vermesi.
- İnsan ticareti kurbanlarının tanımlanması ve rehabilite edilmesi süreçlerinde görev almaları için profesyonel grupların teşvik edilmesi.
- Kurbanların tekrar mağdur olmalarını engellemek için personelin eğitimi.
- Genel ölçülere uygun destek sunmak.
- Tanımlama metodlarının kalıcı olarak geliştirilmesi.
- Vakaların yeni ihtiyaçları belirlemek amacıyla takip edilmesi.
- Vakaya özel yaklaşım, uygulanması.
- Destek sağlayan personele olan bağımlılığın oluşmasından kaçınma.

Alina Budesci, psikolog ve psikoterapist olarak La Strada Moldova'nın sosyal destek departmanında kıdemli sosyal yardım uzmanı olarak çalışmaktadır.

Importance of Cooperation between Government and NGOs in Developing Referral Mechanisms for Trafficking Victims - An Experience from Bosnia Herzegovina

Galma Jahic
Istanbul Bilgi University

It is often stated that trafficking in human beings requires cooperation between different actors, but it is hard to develop good models for such cooperation. NGOs and government agencies, and especially police, have very different priorities when it comes to trafficking. Law enforcement agencies prioritize apprehension of traffickers and their prosecution, believing that to be the most efficient way to prevent trafficking from taking place. NGOs, on the other hand, tend to prioritize victim protection and direct services for the victims. This clash in approach often results in poor cooperation between NGOs and law enforcement agencies.

This presentation deals with a model of cooperation that was developed between NGOs and local police in Bosnia and Herzegovina. Bosnia and Herzegovina is a destination country, and trafficking emerged there as a problem in 1996, after the end of the war. At the time when it first became evident that trafficking is a problem, police was not trained to deal with it, and they perceived trafficking victims as prostitutes, and dealt with them accordingly. At the time, civil society in Bosnia was also almost non-existent. International organizations in Bosnia, such as IOM, UNHCR, and OSCE have promoted building of the strong civic society, and over time a number of NGOs who were willing to deal on trafficking grew. Few with financial support from IOs also opened safe-houses for the victims, and started to work with both the police as well as IOM on victim assistance.

Over time, NGOs became one of the building blocks of the victim referral mechanism, and the main actors in both victims' protection, but also prosecution of the traffickers. But how did this take place, and what do NGOs have to do with the apprehension of criminals and their prosecution? Their role developed over time, just the way the whole referral mechanisms developed, in an ad-hoc manner, as different agencies involved realized that they cannot be successful on their own.

In the beginning, law enforcement agencies were not particularly interested in cooperating with NGOs. During bar raids, their main goal was to quickly question victims, get some of them to point to the main traffickers, and then go ahead and arrest them before they can flee. However, victims, who were often told that police will arrest them and deport them, were reluctant to point their accusers and cooperate. Police also often took victims to police station, thinking that there they would feel safer and be more willing to talk. On the contrary however, this often had the opposite effect, as now victims were convinced that they are getting arrested, and thus were scared to tell anything to the police. Often, police then had to let them go, and if they needed any additional evidence that would help them apprehend traffickers, victims were nowhere to be found again. After some time it became evident that despite numerous operations and raids, there were very few arrests and prosecutions.

This is where police realized that working with NGOs would actually help them do their job. Police started to develop relationships with NGO members, and developed informal ways of,

working together. So, in order to get victims to feel more conformable, police would bring NGOs representatives along to the raids, where NGOs' representatives could talk to victims on the spot, comfort them - which increased the likelihood of their cooperation with police. Further, police started taking victims to NGOs' shelters, and allowing victims to stay there for few days to recuperate before being interviewed. This again reduced their discomfort and stress. Finally in this way, police was able to locate victims and talk to them over and over again if they needed extra information, as they were staying at a single location. In this way, by allowing NGOs to tend to the victims' needs, police also improved their success in prosecution, seemingly a contradicting objective.

NGOs further worked closely with IOM on repatriation of the victims to their home countries, but only when victims were willing to do so. IOM covered up to 10 days of expenses of victim's stay in NGO shelter, but only as long as victim decided to participate in the repatriation program. This time period gave both victims and the NGO workers to decide what is the best for trafficking victims and proceed accordingly. IOM, on the other hand, did not need to directly deal with those victims who were not willing to participate in their program, saving them some resources in this way.

At the reintegration level, most of the workload was carried by NGOs for those victims who wanted to stay in Bosnia and the local victims. Some NGOs had initiated vocational training courses, with hope of providing victims with skills that would allow finding jobs later on. IOM participated in the reintegration of the victims in their home countries.

Over time NGOs, IOM and law enforcement developed an informal working relationship, that while not very well structured, helped them to deal with a variety of victims with different needs and different problems. Usually the referral mechanisms are developed with just one type of victims in mind, and usually around the preset idea of what the needs of the victims will be. The system that developed over time in Bosnia developed as a response to the situation that law enforcement agencies and NGOs have faced in the field the fact that victims often did not want to contact police, the fact that victims often did not want to talk to police, the fact that many of them did not want to be repatriated home, etc. This is why it is important that the referral mechanisms are kept open and flexible so that they can accommodate changes in the field and so that they can be adjusted to any arising problems.

Galma Jahic is a Criminal Justice Instructor at the Faculty of Law at Istanbul Bilgi University.

Hükümetler ve Sivil Toplum Kuruluşları Arası İşbirliğinin ve Koordinasyonunun Önemi - Bosna Hersek'ten Bir Örnek

Galma Jahic
İstanbul Bilgi Üniversitesi

Genellikle insan ticaretini önlemenin farklı kurumlar arasında işbirliğini gerektirdiği vurgulanır ama, bu tip işbirlikleri için iyi modeller bulmak zordur. Konu insan ticareti olduğu zaman, sivil toplum örgütleri ve kamu kurumları ve özellikle polis çok farklı önceliklere sahiptir. İnsan ticaretini önlemenin en iyi yolunun bu olduğunu düşündüklerinden, yargı ve yürütme kurumları, tacirlerin tutuklanması ve yargılanmasına öncelik verirler. Öte yandan, sivil toplum örgütleri ise, kurbanların korunması ve ihtiyaçlarının karşılanması öncelik verme eğilimindedirler. Yaklaşımalar arasındaki bu çatışma STK'lar, yürütme ve yargı organları arasında zayıf bir işbirliğiyle sonuçlanır.

Bu sunum, Bosna Hersek'te STK'larda yerel polis arasında oluşturulmuş bir işbirliği modeliyle ilgilidir. Bosna Hersek bir hedef ülkedir ve insan ticareti 1996'da savaşın bitişile birlikte bir sorun olarak ortaya çıkmıştır. İnsan ticareti bir sorun olarak ilk kez ortaya çıktığında, polis bu konuda eğitilmemiş olduğu için insan ticareti kurbanlarını fahişe olarak değerlendirdip, bu çerçevede onlara yaklaştı. O zamanlar Bosna'daki sivil toplum neredeyse hiç yoktu. O zamanlar Bosna'daki Uluslararası Göç Örgütü, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği ve Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı gibi uluslararası organizasyonlar güçlü bir sivil toplum yapılanmasını teşvik ettiler ve zamanla insan ticaretiyle ilgilenmeye istekli birçok STK oluştu. Bunların bir kısmı, uluslararası organizasyonlardan sağlanan mali desteklerle kurbanlar için sigınma evleri açtılar ve hem polis hem de UGÖ'yle kurbanlara yardım konusunda birlikte çalışmaya başladılar.

Zamanla, STK'lardan kurbanları yönlendirme mekanizmasında, kilit nokta haline geldiler ve hem kurbanların korunmasında hem de insan ticareti yapanların yargılanmasında, ana aktör rolü oynamaya başladılar. Fakat, bu nasıl gerçekleşti ve ayrıca STK'lardan, suçluların tutuklanması ve yargılanmasıyla ilgili ne gibi bir işleri olabilir denebilir. Rolleri aynen yönlendirme mekanizmalarında olduğu gibi zamanla gelişti; bu konuya ilgilenen diğer kurumlar tek başına başarılı olamayacaklarını gördüler.

Başlangıçta, yargı ve yürütme organları, STK'lardan işbirliği konusuna pek ilgiyle yaklaşmadılar. Bar baskınları sırasında ana hedefleri, kurbanların hızlı sorgusundan sonra bazlarını insan ticareti yapan örgüt elebaşlarını teşhis etmek için alkoymak ve ardından tacirleri kaçmadan önce tutuklamaktı. Fakat, polisin onları tutuklayacağı ve sınır dışı edeceğinin düşüncesiyle korkutulmuş kurbanlar, işbirliğinden ve şikayetçi olmaktan kaçınmaktaydılar. Ayrıca polis, kurbanları kendilerini rahat hissedecelerini ve daha fazla şey anlatacaklarını düşünerek, sık sık polis merkezine almaktaydı. Bu tutum genelde ters etki yaptı, çünkü polis merkezine getirildikleri anda kurbanlar gerçekten tutuklandıklarını düşünüyorlardı ve polise bir şey anlatmaya korkuyorlardı. Bu aşamadan sonra, genelde kurbanların gitmesine izin verildi ama bu durumda da polisin tutuklama için ek bilgiye ihtiyaç duyması halinde kurbanlara ulaşmak mümkün olmuyordu. Bir süre sonra yapılan birçok baskın ve operasyonların sonunda çok az kişinin tutuklandığı ve yargılanıldığı ortaya çıktı.

İşte bu noktada, polis STK'larla çalışmanın kendi işlerini kolaylaştırabileceğini anladı. Polis STK'larla ilişkilerini geliştirmeye ve birlikte çalışmanın gayri resmi yollarını oluşturmaya başladı. Böylece polis, kurbanların kendilerini daha rahat hissetmelerini ve sonuçta işbirliğine daha açık olmalarını sağlamak, kurbanları belirlemek, onlarla konuşmak ve onları rahatlatabilmek amacıyla, baskınlara STK temsilcilerini de götürmeye başladı. Hatta, polis STK'ların kurbanları, soruşturma öncesi birkaç gün kendilerine gelmeleri ve iyileşmeleri için sığınma evlerine götürmesine izin vermeye başladı. Bu durum gerçekten de onların rahatsızlığını ve stresini azalttı. Sonuç olarak polis de bu şekilde, kurbanların nerede olduğunu bildiği için, onlarla bilgiye ihtiyaç duyduğu sürece tekrar tekrar görüşebilme imkanı bulabiliyordu. Böylece polis, STK'lara, kurbanlara destek olabilmeleri için imkan tanırken diğer yandan, aykırı gibi görünse de, cezalandırma aşamasında kendi başarısını da geliştiriyordu.

STK'lar sonraki aşamalarda eğer kurban ülkesine dönme konusunda istekliyse, bu konuda UGÖ'yle birlikte çalışıyordu. UGÖ, kurbanların sığınmaevindeki on günlük masraflarını ancak kurban ülkesine geri dönmeye istekliyse karşılıyordu. Bu süre, hem kurbana hem de STK çalışanlarına, kurban için en iyisinin ne olduğuna karar vermek ve o yönde hareket etmek için imkan tanıyordu. Ülkesine dönmek istemeyen kurbanlarla doğrudan ilgilenmek istemeyen UGÖ de, böylece elindeki kaynakların bir kısmını harcamamış oluyordu.

Topluma kazandırma sürecinde, yerel kurbanlar ve Bosna'da kalmak isteyen diğer kurbanlar nedeniyle oluşan iş yükü STK'lar tarafından alındı. Ayrıca, bazı STK'lar kurbanlara daha sonra iş bulmalarına yardımcı olabilecek becerilerin kazandırılması için meslek kursları açtılar. UGÖ de ülkelerine geri dönen kurbanların topluma kazandırma sürecinde yer aldı.

Zamanla STK'lar, UGÖ, yürütme ve yargı organlarıyla farklı ihtiyaç ve farklı sorunları olan çeşitli kurban tipleriyle ilgilenmede, yapısı çok iyi olmasa da, onlara yardım eden bir iş ilişkisi geliştirdiler. Genellikle, yönlendirme mekanizmalarında kafalarda sadece tek tip kurban ve bu kurban tipinin ihtiyaçları vardır. Bosna'da sistem zamanla, kurbanların polisle bağlantı kurmayı kabul etme, konuşmak istememe, ülkelerine geri dönmek istememe gibi vakalardan gelen ihtiyaçlara göre gelişim gösterdi. İşte bu nedenle, bir sorun ortaya çıktıığında yönlendirme mekanizmalarının uyum sağlayabilmek için, açık, esnek ve sahadaki değişimlere göre düzenlenebilir nitelikte olması çok önemlidir.

Support, Protection and Social Integration of Trafficking Victims - Psychological Dimensions

Bonnie Miller
Social Worker, Psychotherapist

First and foremost, when we deal with victims of trafficking, we have to remember that each woman is a human being with her own unique personality and story. Each has a past that drives her to seek employment outside her country, and each has a set of experiences, usually horrific, from her time of being trafficked.

The impact of the trafficking experience is multifaceted. Almost all victims of trafficking (VOTs) undergo severe physical and psychological stress.

- **Physical**

harm from beatings, rapes, torture, drug addiction, poor nutrition, sleep deprivation, lack of medical care, hepatitis, etc.

- **Gynecological**

sexually transmitted infections, pregnancy, repeated abortions, infertility

- **Lack of communication with family**

- **Psychological**-effects of trauma

depression, hopelessness, lack of trust, disorientation, low self-esteem, feelings of helplessness and worthlessness, poor concentration, suicidal thoughts, fear, anxiety, self-blame, anger, confusion

PTSD

intrusive thoughts, numbing, hyper vigilance, avoidance

Because the modus operandi of the traffickers has become more sophisticated, more victims are entering destination countries with legal papers. In addition, some are able to earn some money (perhaps more than they could make in their home country). So they traffickers stay one step ahead of the authorities, and it is increasingly difficult to identify and help victims. The victim may not come forward voluntarily because:

- The victim fears reprisals to herself or her family
- She doesn't define herself as a victim; she blames herself and feels she made a bad decision or was foolish to allow herself to be deceived
- She has received payment for sexual services and considers herself a prostitute
- She has entered the country legally and may even possess a work permit

It is important to provide a reflection period for VOTs in a specialized shelter (not a police station or detention) to stabilize them and give them time and information to make intelligent choices about their future. And we must be clear about what we can offer the victims and let them know that they are eligible for services regardless of whether or not they decide to testify.

Most victims of trafficking go through a predictable series of stages in their recovery from the trauma of trafficking. The first task for caretakers at a shelter is to provide safety, security and

protection for victims. Many victims, when they are rescued, do not know what day of the week it is, or even which month, so they must be helped to get oriented to time and place. Medical stabilization is important and should include a physical examination, diagnosis of sexually transmitted infections, pregnancy, and other gynecological conditions as well as other medical problems which had not been treated during their time of captivity. In the **Stabilization** phase, caretakers should help to restore the identity of the victim, since one of the main ploys of the trafficker is to make her a non-person, a slave dependent solely on her pimp for survival. We need to educate VOTs about human rights to which they are entitled and to restore trust in themselves and others.

In the **Healing** phase, caretakers help VOTs validate their experience, tell their story, and ventilate their feelings of sadness, anxiety, and anger. These emotions are normal reactions to their abnormal experience of being trafficked. Helping them deal with their trauma from being trafficked as well as with prior abuse in their childhood or adulthood is a crucial component of aid at this stage. Dealing with guilt, shame, self-recrimination and hatred of their bodies is fundamental to their progression to the next stage.

In the **Empowerment** phase, the victim's dignity and self-esteem begin to be restored, and she establishes her identity as a survivor rather than a victim by identifying her coping skills. She begins to realize that she has choices and starts to take more of an interest in activities that provide pleasure to her. In the fourth phase, she takes steps to **Create a Future** for herself. The therapeutic milieu of the shelter helps her to give and receive support from caretakers and from other victims who have undergone similar experiences. If the victim and family are willing and the family can provide some nurturance, the victim takes steps to re-establish relations with her family and make plans for reuniting with her children. She begins to have a more optimistic view of her future and becomes an active participant in making a plan for return to her home country and to evaluate which resources might be available to foster her social reintegration. She needs to assess her strengths and skills in order to earn a living in her country. The **connection with NGOs in her home country** is critical at this juncture, and a smooth transition between the shelter in the country of destination and the NGO in her home country should be established, to include full assessment and detailed repatriation plan. Educational and vocational planning should be included, and skill enhancement should help to strengthen communication skills, assertiveness, parenting skills, and other competencies. Finally, the NGO in the country of origin must develop a long-term plan and remain in contact with VOTs, even after they have left the local shelter, in order to provide continued support and prevent re-trafficking.

Mind the gap! This is what you hear on every train and metro in London where I live. But it has real applicability in the realm of recovery for VOTs. We know from our experience in Greece that programs on paper without implementation are ineffective. This includes laws, national action plans, shelters, legal aid, etc. Even if all of this legislation and these services have excellent written plans and lip service by politicians, they are completely useless unless they are coordinated and carried out professionally. Typical problems include:

- Not enough busts by police

- Police corruption and role in perpetuating trafficking
- Lack of effective screening mechanisms to determine if women are VOTs
- Difficulty for police to screen
lack of trust by women, ineffective interviewing methods, no interpreters.
Screening should be carried out instead by NGO female social workers.
- Unavailable/unadvertised hotlines
- Inadequate public awareness
- Lack of cultural sensitivity toward victims
- Policy that VOTs can't get help unless they testify
- Disconnect between police and NGOs
Police don't turn VOTs over to shelters.
- Abuse of victims
Detention, deportation, prosecution as criminals
- Ineffective, inhumane deportation methods without attention to social reintegration
- Inadequately trained shelter staff
(including lack of language capability in the language of VOTs)
- Not granting residence status to VOTs
- No legal aid services
- Retraumatization of VOTs in legal proceedings
- No witness protection program

In order for VOTs to receive the continuum of services they need, authorities and service providers must ensure that all of the above systems coordinate to enable the VOTs to move through the necessary stages and re-establish healthy, financially secure, emotionally stable and productive lives.

Bonnie Miller, is a social worker and psychotherapist who has held teaching positions at universities throughout the world. She has served as a consultant to many organizations in Bosnia and Greece on the issue of trafficking in women and has played a key role in writing the National Anti-trafficking Action Plan in Greece.

Cinsel Sömürü Amaçlı Kadın Ticareti Kurbanlarına Psikolojik Destek

Bonnie Miller
Toplum Gönüllüsü ve Psikoterapist

Kadın ticareti kurbanlarıyla çalışırken öncelikle göz önünde tutulması gereken bu kişilerin birer insan oldukları ve her birinin kendine özgü bir kişiliği ve hikayesi olduğunu söyleyebiliriz. Genelde her birinin, onu yurt dışında iş aramaya zorlayan bir geçmişsi ve çoğunlukla kadın ticaretinin kurbanı haline geldiği döneme dair korkutucu deneyimleri vardır.

Kadın Ticareti kurbanı olma deneyiminin çok yönlü etkileri vardır. Neredeyse tüm kadın ticareti kurbanları birçok fiziksel ve psikolojik baskılara maruz kalmaktadır.

- Fiziksel:** Dayak yeme, tecavüz, işkence, madde bağımlılığı, yetersiz beslenme, uykú bozukluğu, sağlık hizmetlerinin eksikliği, hepatit vb.
- Jinekolojik:** Cinsel yollarla bulaşan enfeksiyonlar, hamilelik, tekrarlanan kürtajlar, kısırlık.
- Aileyle iletişim yokluğu.**
- Psikolojik:** Travmanın etkileri; depresyon, umutsuzluk, güven eksikliği, bilinç kaybı, özgüven eksikliği, kendini dezersiz ve yardım edilemez hissetme, konsantrasyon bozukluğu, intihara meyilli olma, korku, kaygı, kendini suçlama, kızgınlık, karmaşa, ölenemeye düşünceler, hissizlik, sürekli tetikte olma hali, sakınma.

Tacirlerin çalışma yöntemlerinin gelişmesiyle birçok kadın ticareti kurbanı, hedef ülkelere yasal bir biçimde girmektedirler. Hatta bazıları para bile kazanabilmektedirler (belki de ülkelerinde kazandıklarından daha fazla). Tacirler, bu uygulamalarla, yetkililerin bir adım önüne geçmeye ve kurbanların belirlenmesini ve yardım almalarını zorlaştırmaktadırlar. Kurbanlarda belki de gönüllü bir biçimde kendilerini açığa çıkartmamaktadırlar, çünkü;

- Kurban kendisine veya ailesine kötülük yapılacağından çekinmektedir.
- Kendini kadın ticareti kurbanı olarak görmeyip, yanlış bir karar almış veya kandırılmaya izin vermiş biri gibi suçlu görmektedir.
- Verdiği cinsel hizmetler için para almıştır ve kendini bir fahişe olarak değerlendirmektedir.
- Ülkeye yasal yollarla girmiştir ve hatta çalışma izni bile olabilir.

Kadın ticareti kurbanlarına (polis merkezinde veya gözetim altında olmamak şartıyla) bir sığınma evinde, gelecekleri hakkında sağlıklı bir karar verebilmeleri için bilgi ve zamanın verileceği, bir düşünme ve sakinleşme dönemi tanınması son derece önemli. Ayrıca onlara ne gibi olanaklar sunabileceğimiz konusunda açık olup, bu hizmetleri tacirler aleyhine tanıklık yapalar da yapmasalar da alabileceklerini iyi anlatmamız gereklidir.

Birçok kurban, travma rehabilitasyonu sürecinde, önceden tahmin edilebilir süreçlerden geçmektedir. Sığınma evlerindeki görevlilerin öncelikli amacı, kurbanlar için güvenlik, emniyet ve koruma sağlamak olmalıdır. Birçok kurban kurtarıldıkları zaman hangi günde, hangi haftada ve hatta hangi ayda olduklarının bile farkında değildirler. Bu nedenle, öncelikle yer ve zaman

bilincinin oturmasına yardımcı olmak gereklidir. Fiziksel muayene, cinsel yollarla taşınan enfeksiyonların tetkik edilmesi, hamilelik kontrolü ve benzeri jinekolojik rahatsızlıklarla birlikte, kapalı tutuldukları süre boyunca, kurbanın ilgilenilmemiş olan diğer sağlık sorunlarını da içeren ayrıntılı sağlık taramalarının yapılması son derece önemlidir.

Bu sakinleştirme sürecinde görevliler, insan taciri tarafından kişiliği yok edilmiş ve hayatı kalma şansının sadece tacirine bağlı olduğu bir kölelik yaşamış olan kurbana, kişiliğini yeniden kazanmada yardımcı olmalıdır. Kadın ticareti kurbanlarına sahip oldukları insan hakları konusunda eğitim verilmeli ve kendilerine ve başkalarına yeniden güven kazanmalarına yardımcı olunmalıdır.

İyileşme sürecinde ise, görevliler kurbanların kendi deneyimlerini değerlendirmelerine, hikayelerini anlatmalarına, üzüntü, kaygı ve kızgınlık gibi duygularını ortaya çıkartmalarına yardımcı olmalıdır. Bu duygular insan ticareti kurbanı olma durumuna yönelik son derece doğal tepkilerdir. İnsan ticareti kurbanı olma kaynaklı travmalarına ek olarak çocukluk veya yetişkinlik dönemlerine ait maruz kaldıkları kötü davranışlara yönelik destek de, iyileşme aşamasında büyük önem taşır. Suçluluk duygusu, utanç ve vücutundan nefret etme duygularıyla başa çıkma sonraki aşamaya geçişte son derece önemlidir.

Güçlenme sürecinde ise, kurban kişisel bütünlüğünü, özgüvenini kazanmaya başlar ve sorunlarla başa çıkabilme yeteneklerinin farkına vararak kendini bir kurbandan çok kurtulmuş biri olarak tanımlamaya başlar. Seçenekleri olduğunun farkına varmaya ve kendini mutlu edecek etkinliklere ilgi göstermeye başlar. Dördüncü süreçte, **kendine bir gelecek yaratmak** için adımlar atmaya başlar. Sığınma evinin terapik ortamı, kurbanın, görevliler ve benzeri deneyimler yaşamış diğer kurbanlarla yardım alışverişine yardımcı olur. Eğer kurban ve ailesi istekli ise ve aile şefkat, ilgi gösterme niyetindeyse kurban ailesiyle ilişkili içerisinde olma ve çocuklarıyla tekrar bir araya gelme planları yapmaya başlar. Geleceğiyle ilgili iyimser planlar yapmaya, eve dönüşüyle ilgili planlarda aktif rol almaya, topluma uyum konusunda ne gibi kaynakların kendisine yardımcı olabileceği değerlendirmeye başlar. Vatanında, yaşamını devam ettirebileceği kadar para kazanabilmek için yeteneklerini ve güçlü olduğu alanları belirlemek durumundadır. Kendi ülkesindeki konuya ilgili çalışma yapan bir **STK'yla bağlantı kurulması**, bu noktada çok önemlidir. Kaldığı sığınma evinden, kendi ülkesindeki bir STK'ya yumuşak geçiş sağlayacak, vatana dönüş ve değerlendirme ayrıntılarını içeren bir plan yapılmalıdır. Eğitim ve mesleki planlama yapılmalı, iletişim becerileri, girişimcilik, ebeveyn olma gibi beceriler geliştirilmelidir. Sonuç olarak, anavatandaki STK'lar kadın ticareti kurbanı için uzun vadeli planlar yapmalı, onlarla sığınma evinden ayrıldıkları zaman bile iletişim içinde kalmalı, onlara destek vermeye devam etmeli ve tekrar insan ticareti çarkı içine girmelerini engellemelidir.

Boşluklara dikkat edin! İngiltere'de yaşadığım sürede bunu tüm metro ve tren istasyonlarında duydum. Bu, kurbanların yeniden kazanılması hedefinde uygulanabilir bir şey. Uygulamadan uzak, kağıt üzerinde kalan planların etkili olmadıklarını Yunanistan'daki deneyimlerimizden biliyoruz. Buna yasal düzenlemeler, ulusal mücadele planları, sığınma evleri, yasal destek gibi konularda dahildir. Tüm bu konular, son derece bilinçli ve akılhâlî yazılı planlar olarak hazırlansa, politikacılar tarafından anlatılsa bile profesyonelce düzenlenip

uygulanmadıkları sürece hiçbir işe yaramazlar. En sık yaşanan sorunlar;

- Polisin yeterli baskın yapmaması.
- Kadın ticaretiyle sürekli mücadele etmesi gereken polisin yozlaşması.
- Kadın ticareti kurbanlarını tanımlayacak etkili değerlendirme mekanizmalarının yokluğu.
- Kadınların güven eksikliği ve etkisiz sorgulama yöntemleri nedeniyle polisin değerlendirme yapma zorluğu. Bu değerlendirmelerin, STK'ların kadın sosyal hizmet uzmanları tarafından yapılması daha sağlıklı olacaktır.
- Destek telefon hatlarının yokluğu veya yetersiz duyurulması.
- Yetersiz toplumsal bilinç.
- Kurbanlara yönelik kültürel duyarlılık eksikliği.
- Polisin tacirler aleyhine tanıklık yapmayan kurbanlara destek vermemesi.
- Polis ve STK'ların bir arada çalışmaması.
- Kurbanların kötü davranış görmesi (alikoyma, sınır dışı etme, suçlu muamelesi görme).
- Sosyal bütünlüğeyi dikkate almayan etkisiz, insanlık dışı sınır dışı etme yöntemleri.
- Sığınma evi görevlilerinin yetersiz eğitilmiş olmaları (kurbanın dilini konuşamama vs.).
- Kadın ticareti kurbanlarına oturma izni verilmemesi.
- Yasal destek hizmetlerinin olmayışı.
- Yasal uygulamalar sırasında kurbana yeniden travma yaşatılması.
- Tanık koruma programının olmayışı.

Kadın ticareti kurbanlarının ihtiyaç duydukları hizmetleri sürekli alabilmeleri için yetkililer ve hizmet sağlayıcılar, yukarıda sayılmış olan sistemleri oluşturmali, koordine etmeli ve kurbanın gereken süreçlerden geçerek fiziksel ve duygusal sağlığını yeniden kazanmasını, ekonomik açıdan güçlendirilerek verimli bir yaşama geçmesini sağlamalıdırular.

Bonnie Miller, çeşitli üniversitelerde, psikoloji, sosyal hizmetler, sosyoloji ve özel eğitimler konularında öğretim görevlisi olarak çalışmıştır. Bosna ve Yunanistan'da birçok organizasyonda, insan ticareti mağduru kadınlar konusunda danışmanlık yapmış ve Yunan Ulusal İnsan Ticaretini Önleme Planları'nın oluşumunda aktif rol almıştır.

The Role of the Media

Bonnie Miller
Social Worker, Psychotherapist

When we think about the powerful influence of the media, we have to ask ourselves: “Whom are we trying to influence?”, “Who is our target audience?” on the subject of trafficking, we address multiple audiences:

- **General Public**- to raise awareness
- **Policymakers**-to enact legislation and procedures for prevention, protection and prosecution
- **Potential Helpers** - neighbours, medical community, and others who can identify and aid victims, and help them escape
- **Clients** - to educate about the effects of trafficking
- **Wives and Girlfriends of Clients** - to discuss slavery and health aspects
- **Potential Clients** - teens as the next generation of users

But journalists cannot do everything. Exposing the problem does not necessarily change all attitudes. I found this out the hard way from my experiences in Greece. I thought that if we launched campaigns to inform clients that these victims were forced into the sex trade and were not voluntary prostitutes, we could stop clients from using the women because they would not want to have sex with slaves. But I was wrong. Research by Grigoris Lazos and his team showed us that most clients know that the women are slaves and don't care. Furthermore, their wives are often in denial and still prefer that if their husbands choose to have sex outside of marriage, it would be more discreet with an anonymous foreigner rather than with someone in the community who could cause embarrassment to the family.

We can use public health as a hook for writing about trafficking. Clients and their sexual partners should be afraid! Doctors should be looking for sexually transmitted diseases not only in possible victims (in order to identify and help them), but also in clients and the clients' “respectable” wives. But we should be very careful not to blame the victims. One article I read that was otherwise very useful said that the sex workers refused to get help for their STDs because the women were doubly illegal in the country and illegal as prostitutes. This implies that victims of trafficking have a choice of whether or not to seek medical care, which in most cases they do not. Remember that their every move is controlled by their traffickers and pimps.

If we are to stop trafficking, we need to work on prevention at the level of the next generation of clients. Teen boys seem to be more sensitive than the adult clients who rationalize that it is OK to use victims because the client pays them. In a pilot program in a Greek high school, members of the STOP NOW NGO conducted a one-hour sensitization session using role-plays and discussion to educate teens (boys and girls) about the effects of trafficking. The media can be helpful in these efforts.

The media can play an important role in portraying the victims as human beings and telling

their stories. The victims have families and feelings. This could be your daughter! Victims make difficult choices based on rough life experiences such as poverty and abuse. We need to understand their feelings and the deception they fall prey to out of desperation. When journalists interview victims, they must understand the trauma that these women have experienced, and the interviewer must be extremely careful not to blame or re-traumatize the victim by the way he talks to her. Also be aware that the first, or even second or third, story you get from a victim may not always be the truth. She may be influenced by clouded thinking from the trauma or by fear due to the very real threats of her traffickers.

Respect confidentiality! In portraying the victims, don't use real photos (instead, blur their faces) or identifying characteristics (physical or demographic), and NO REAL NAMES! I have several stories of victims I know personally, in which journalists compromised their privacy and security by including these details. But do learn and publicize what is really happening in your country. Don't show footage of prostitutes soliciting on the streets or in Amsterdam-like windows if that is not the case in the country you are reporting on.

Similarly, it is crucial not to glamorize or sensationalize trafficking just to make a profit. Lurid photos and pictures of naked girls will sell newspapers and magazines, but they only appeal to prurient interests and do not tell the story of the victims and their suffering.

Media can serve as a deterrent for clients and traffickers, and it is important to report on busts, prosecutions, and jail sentences in order to warn the criminals and users that there are consequences to their actions.

In conclusion, newspapers, magazines, radio and television can be very powerful in educating the public, policymakers, clients and others about the scourge of human trafficking. But we need to remember to be aware of our purpose, use good journalistic ethics, refrain from exploiting or traumatizing the victims, and not glamorize the business of slavery.

Bonnie Miller, is a social worker and psychotherapist who has held teaching positions at universities throughout the world. She has served as a consultant to many organizations in Bosnia and Greece on the issue of trafficking in women and has played a key role in writing the National Anti-trafficking Action Plan in Greece.

İnsan Ticareti ile Mücadelede Medyanın Önemi

Bonnie Miller
Toplum Gönüllüsü ve Psikoterapist

Medyanın büyük etkisini düşündüğümüzde, kendimize “Biz kimi etkilemeye çalışıyoruz?”, “Hedef kitlemiz kimdir?” diye sormamız gereklidir. Söz konusu olan insan ticareti ise izleyici kitlesi çok çeşitlidir.

- Bilinçlendirme için **halk**,
- Engelleme, korunma ve yargılamada gereken yasal düzenlemelerin yapılması için **politikacılar**,
- Komşular, sağlık görevlileri gibi kurbanları tanımlayabilecek ve onların kaçmalarına yardımcı olabilecek kişiler olarak **potansiyel destek grupları**,
- İnsan ticaretinin etkileri hakkında eğitilmeleri için **müşteriler**,
- Kölelik ve sağlık gibi konuları tartışmak için **müşterilerin eşleri veya kız arkadaşları**,
- Gençler ve gelecek kuşaklar **potansiyel müşteriler**.

Ama basın üyeleri, gazeteciler, televizyoncular her şeyi yapamazlar. Sorunu gözler önüne sermek, davranışları değişikliğe uğratmaya yetmez. Ben bunu Yunanistan'daki deneyimlerimle zor yoldan öğrendim. Orada yürüttüğümüz çalışmalar sırasında, insan ticareti kurbanı kadınlarla birlikte olan müşterilere onların buna zorlandığını ve gönüllü fahişelik yapmadıklarını anlatan bir kampanya düzenlersek, müşterilerin kölelerle birlikte olmayı istemeyecekleri için bunu yapmayı bırakacaklarını düşünmüştüm, fakat yanıldım. Grigoris Lazos'un ve ekibinin yaptığı araştırmalara göre müşterilerin çoğu gerçekle durumu biliyor ve önemsemiyordu. Dahası, müşterilerin eşleri genelde durumu tamamen reddediyor ve eşleri evlilik dışı cinsel ilişki yaşamayı seçiyor ve bunun tüm aileyi utandıracak bir biçimde gevreden biri olmasındansa böyle bir yabancıyla olmasını tercih ediyorlardı.

Toplum sağlığı konusunu yazmak için kullanabiliriz. Müşteriler ve eşleri ya da kız arkadaşları korku duymalıdır! Doktorlar cinsel yollarla bulaşan hastalıklar için yalnızca olası kurbanlarda (onları tanımlamak ve yardım etmek amacıyla) değil, aynı zamanda onlarla birlikte olan müşterilerde ve “saygideğer” eşlerinde de incelemeler yapmalıdır. Fakat burada kurbanları suçlamamaya çok dikkat etmeliyiz. Okuduğum makalelerden birinde, kendini bulduğu ülkede ve fuhuş sektöründe yasadışı gören kadınların, cinsel yollarla bulaşan hastalıkları için doktor yardım almayı reddettiklerini yazıyordu. Burada yapılan vurgu; insan ticareti kurbanı kadınların, sağlık desteği alma seçeneklerinin olduğu ve bunu genelde kullanmadıklarıydı ama bu insanların tüm hareketlerinin onları kullanan ve pazarlayan insanlar tarafından yönlendirildiği gözardı edilmemelidir.

Eğer insan ticareti durdurmak istiyorsak, gelecek kuşak müşterileri engelleme düzeyinde çalışmalıyız. Genç erkekler, parasını ödediği sürece insan ticareti kurbanlarıyla birlikte olmakta bir sakınca görmeyen, yetişkin müşterilerden daha duyarlı görünülmektedirler. Yunanistan'da bir lisede, genç kız ve erkekleri eğitmek için “Şimdi Durdurun” STK gurubu üyelerinin

uyguladığı pilot bir programda, insan ticaretinin etkileri hakkında dramatizasyon ve tartışmalar içeren bir saatlik duyarlılık yaratma çalışması var. Medya bu tür çalışmalara yardımcı olabilir.

Medya bunun dışında kurbanların bir insan olarak portrelerinin çıkartılmasında ve hikayelerinin paylaşılmamasında aktif rol alabilir. Kurbanların da duyguları ve aileleri var. Bu duruma düşmüş kişi sizin kızınız da olabilirdi! Yoksulluk ve taciz gibi acı deneyimler yaşamış kurbanlar son derece zorlu seçimler yapmak zorunda kalıyorlar. Onların duygularını ve umutsuzluklarını anlamalıyız. Özellikle bu kurbanlarla röportaj yapan kişiler onların yaşamış oldukları travmanın farkında olmalıdır ve konuşma biçimleriyle onları suçlamama ve yeniden bir travma yaşamalarına neden olmama konusunda çok dikkat etmelidirler. Ayrıca, kurbanların size anlattığı birinci, bazen ikinci ve hatta üçüncü hikayenin de gerçekleri yansıtmayabileceğini de unutmayın. Çünkü bu insanların düşünceleri, yaşadıkları travma ve tacirleri tarafından yaşamlarına yönelik tehditler yüzünden perdelenmiş olabilir.

Gizliliğe çok özen gösterin! Kurbanları tanıtırken, asla gerçek fotoğraflar kullanmayın, bunun yerine yüzlerini bulanıklaştırın, belirleyici kişilik özelliklerini ve gerçek isimlerini asla vermeyin. Şahsen tanıdığım bazı kurbanların güvenlikleri ve özel hayatları, bu tür ayrıntıları açık açık veren gazeteciler tarafından ihlal edilmiştir. Ama ülkenizde gerçekten neler olduğunu öğrenin ve yayınlayın. Bu tür haberleri yaparken de durumun farklı algılanmasına neden olan konuya doğrudan ilgisi olmayan “genelev” veya “sokaklardaki fahişeler” gibi görüntüleri kullanmayın!

Yine can alıcı bir nokta, kar etmek için bu konu sansasyonel bir biçimde sunulmamalı. Dehşet verici fotoğraflar ve yarı çıplak kadın fotoğrafları bir gazetenin veya derginin daha fazla satmasını sağlayabilir ama bu tür resimler yalnızca şehvet duygularına hitap edecektir ve kurbanların hikayelerini ve çektileri acıları ortaya koymayacaktır.

Medya aynı zamanda müşteriler ve tacirler için caydırıcı güç olarak hizmet edebilir. Baskınlar, yargılamalar ve verilen cezaları da bu tacirler ve müşterileri uyarmak için yayımlamak son derece önemlidir.

Sonuç olarak; gazeteler, dergiler, radyo ve televizyon, toplumun kolluk kuvvetlerinin, müşterilerin ve diğerlerinin insan ticareti felaketi konusunda eğitilmesi için son derece etkili olabilirler. Fakat burada amacımızın ne olduğunu unutmamamız, gazetecilik ahlakına uymamız, kurbanları afişe etmekten ve onların yeni bir travma yaşamalarına neden olmaktan ve bu kölelik kurumunu parıltılı bir biçimde göstermekten kaçınmamız gerekmektedir.

Bonnie Miller, çeşitli üniversitelerde, psikoloji, sosyal hizmetler, sosyoloji ve özel eğitimler konularında öğretim görevlisi olarak çalışmıştır. Bosna ve Hersek'te birçok organizasyonda, insan ticareti mağduru kadınlar konusunda danışmanlık yapmış ve Bosna-Hersek Ulusal İnsan Ticaretini Önleme Planları'nın oluşumunda aktif rol almıştır.

The Role of the Media

Berat Gündikan
Journalist

The date when I first researched the issue of trafficking in women was in 1992. On this date I realized a two-sided research “White Russians-Red Russians, From Harosha to Natasha”. The “White Russians” part of my study consisted in the lives of the char supporters that fled to Turkey after the 1917 Bolshevik Revolution and their effect on the social life of the country. My researches show me that in those years, when the hope for going back to Russia was subsided, the women turned to prostitution, they suffered rape and violence and (even though I can find the only examples in literature) they were killed.

In 1992 I tracked the experiences after the collapsing of the former Soviet Union in 1989. Suitcase trade was quite widespread those days and together with this prostitution was the most complained for issue. According to my research, these women who came for suitcase trade were convinced that they would be earning more and easy money through prostitution. Although the general picture was that these women were not forced to prostitute, there were rumors and reports of kidnaps, rape, exclusion, bribing the police and fear for deportation. Two women were dead and the perpetrators were not found.

Especially the city of Sochi in Russia had been transferred to a sex center. The hope of the women who worked in the hotels under the custody of the mafia was to go to a European country. Women were not let to work alone and pressure was put on the ones who did not want to work. In multiple stared hotels women called “escorts” were being presented as gifts to the representatives of the companies who came to do business with Russia. Everything seemed to be done voluntarily but when you had the chance to speak with the women you understood that things were not going well and their goal of earning money was not achieved.

It was understood in the following years that this sex trade which was presented as “voluntary” or “through an agreement”, was not as thought of. The traffickers increased their pressure on the women especially after the drop in the demand during the 2001 economical crisis. According to the explanations of a lawyer, before the crisis the women and the traders used to split the money into half but after the crisis the amount given to the women was reduced. The women who did not want to work under these conditions were forced to prostitution through violence and death threats. Two women died in Antalya, one because of the cuts on her wrists and the other because of a high dose of drugs, but it was never understood whether they had committed suicide or they had been killed.

The prostitution that started in central areas of cities, in time expanded to the outskirts. In the new sites, in the rented flats or houses of the holiday sites close to Istanbul, victims of women trafficking were forced to prostitution with unbelievable methods. These women were brought to Turkey nearly the same way they were brought to the other countries. The women from Russia, Moldova, Ukraine, Azerbaijan and White Russia that responded to advertisements in newspapers for “dancers, nurses, baby sitters, models”, were transferred to a house at the

moment they arrived to Turkey, and were then locked and forced to have sex. The public's only source to get information about what was going on was the third pages of the newspapers.

One of the incidents that has been on the newspapers in the last months, is of T.L., an Ukrainian woman, who in the 8th month of her pregnancy came to Turkey to work as a babysitter but was forced to do prostitution, which caused a premature birth. Traffickers killed the baby for it could pose an obstacle to T.L.'s work.

Last year in one of the new sites of Istanbul an Azerbaijani woman asked for help from the balcony of the flat on the 13th floor. Most of the people neglected her screams but witnessed that two men dragged the woman back inside. At sunrise she was thrown down from the same balcony. When the gendarmerie came and broke into the house all they found was bunks and the house was empty. It was sensed that the doorkeeper was somehow involved but he was merely fired by the site managers.

It is very hard to estimate the extent of women trafficking. The figures that the police give are far from reflecting the truth. The provisions stemming from international conventions are like non-existent. I think that such conventions and the support to victims by NGOs is right morally but this is not the solution. I don't think that women trafficking is an issue which is separate from state policies. To make it short, it does not seem possible for trafficking to exist without the support of the countries. The US State Department -Office to Monitor and Combat Trafficking in Persons' country classification of which they kept themselves out of is an evidence for this. According to the US State Department's Trafficking in Person's Report, countries are classified into tiers according to their efforts to combat trafficking. The countries directing most efforts are classified in the first tier, the ones taking significant steps in the second tier and the ones that do not take steps to combat trafficking are placed in the third tier. Turkey was placed in the third tier of the first Trafficking in Persons Report in 2001, together with Greece, Russia, Yugoslavia and South Korea, where it stayed for years. Israel was moved to the second tier without doing any efforts. Also South Korea has been transferred to the first tier. But the figures show that approximately 2 or 3 thousand women are being brought to Israel for prostitution and this shows that these reports are prepared based on economic and diplomatic reasons. Furthermore South Korea has been transferred to the first group because of the existence of 37.000 US soldiers in the country and these soldiers are making use of the Russian and Philippine women working in the night clubs located close to their military bases.

The approach of the press to the issue is more positive compared to the 1990s. Now, not all women are identified as 'Natashas' but, still, it is witnessed that victims are being presented as sexual objects. In fact this is the logic of the third pages of the newspapers. It is important to establish an open and systematic relation between the media and the relevant NGOs, and both parties should be aware of their responsibilities.

Berat Günçikan is a journalist and editor of the Cumhuriyet Newspaper Sunday Magazine. She is the writer of the books: 'White Russians and Red Russians', 'Women of the Shadows', 'Saturday Mothers'.

İnsan Ticareti ile Mücadelede Medyanın Önemi

Berat Günçikan
Gazeteci

Kadın ticaretinin varlığına ilişkin ilk çalışmalarımın tarihi 1992. Bu tarihte iki yönlü bir araştırma yaptım: Beyaz Ruslar-Kızıl Ruslar “Haraşo’dan Nataşa’ya...” Çalışmanın Beyaz Ruslar bölümü, 1917 Bolşevik Devrimi’nden sonra Türkiye’ye kaçan Çar yanlılarının buradaki kendi yaşamları ve sosyal yaşama nasıl yön verdiklerinden oluşuyordu. Araştırmalarım bana o yıllarda da, örneğini ancak edebiyatta bulabildiysem de, özellikle Rusya’ya geri dönme umudu yitirildiğinde kadınların seks işçiliğine yöneldiğini, tecavüze uğradığını, şiddet gördüğünü, öldürülüğünü gösterdi.

1992’de ise; 1989’dan Sovyetler Birliği’nin çöküşünden sonra yaşananların izini sürdürdüm. Trabzon ve Rize’de “bavul ticareti” yayındı ve bu ticaretle birlikte “fuhuş” da yakınılan konu olmuştu. En çok vurgulanan da, ticaret için gelen kadınlara seks yoluyla daha kolay ve çabuk para kazanabileceklerinin öğretildiğiydı. Bir zorlamanın söz konusu olmadığı vurgulanyordu, ancak kadın kaçırma, tecavüz, dışlanma, polise rüşvet verme, sınır dışı edilmek kaygılarıyla sekse boyun eğme de anlatılanlar arasındaydı. İki kadın öldürülümsüz, olayların failleri bulunamamıştı.

Rusya’da ise özellikle Soçi, bir seks merkezine dönüştürülmüştü. Buradaki otellerde mafyannın gözetiminde çalıştırılan kadınların umudu bir Avrupa ülkesine gidebilmekti. Kadınlar bağımsız çalışmıyor, çalışmak istemeyenlere de baskın uygulanyordu. Çok yıldızlı otellerde ise, Rusya’yla iş yapmaya çalışan şirketlerin temsilcilerine “escort” denilen kadınlar “armağan” ediliyordu. Her şey “gönüllülük” esasına göre kurulmuş görülyordu, ama kadınlarla konuşma olanağı bulduğunuzda, işlerin pek de yolunda gitmediğini, para kazanmak olan amacın da pek yerine ulaşmadığını anlıyordunuz.

Sonraki yıllarda bu “gönüllü”, “anlaşmaya dayalı” gösterilen seks ticaretinin pek de öyle olmadığı anlaşıldı. 2001 ekonomik krizinden sonra özellikle arzdağı azalma, tacirlerin kadınlar üzerindeki basklarını artırdı. Bir avukatın anlatımına göre, daha önce tacir kazanılan parayı seks yapan kadınla neredeyse yarı yarıya paylaşırken, ekonomik krizden sonra kadınlarla verilen paranın miktarı azalmıştı. Bu durum karşısında çalışmak istemeyen kadınlar şiddet ve ölüm tehdidiyle karşılaştı. Aynı dönemde, Antalya’da biri bileklerini keserek, biri de yüksek dozda uyuşturucu alarak ölen iki kadın, intihar mı ettiler, yoksa öldürüldüler mi saptanamadı.

Önce belli başlı merkezlerdeki seks ticareti, zamanla kentin dış cepelerine doğru yayıldı. Yeni yapılan sitelerde, İstanbul'a yakın tatil kasabalarında kiralanan daire ya da müstakil evlere kapatılan kadın ticareti kurbanları, akıl dışı zorlamalarla çalıştırıldı. Bu kadınların Türkiye'ye getirilmesindeki yöntem ise diğer ülkelerle hemen hemen aynıydı. Rusya, Moldova, Ukrayna, Azerbaycan, Beyaz Rusya'daki gazetelere verilen, “dansçı, hemşire, çocuk bakıcısı, manken, model aranıyor” tarzı iş ilanlarına başvuran kadınlar, Türkiye'ye ayak bastıkları anda, bir eve götürülüyordu, kapatılıyordu ve sekse zorlanıyordu. Kamuoyunun bütün bu olup bitenlerden haberi ise ancak gazetelerin üçüncü sayfalarını okuduklarında oluyordu. Son olaylardan biri, geçen aylarda yansındı gazetelere, sekiz aylık hamileyken çocuk bakıcılığı yapmak üzere İstanbul'a

gelen Ukraynalı T.L. hemen çalışmaya zorlanmış, bu da erken doğum yol açmıştı. Tacirler, T.L.'nin bir haftalık bebeğini çalışmasına engel diye boğazına sakız yapıştırarak öldürmüştü.

Geçen yıl ise, İstanbul'un yeni sitelerinden birinde bir Azeri kadın, on üçüncü kattaki dairenin balkonuna çıktıkça yardım istemişti. Çığlıklarına çoğunluk alındı etmemiş, sadece iki adamın kadın içeri soktuğu görülmüşti. Sabaha karşı da kadın aynı balkondan atılmıştı. Jandarma eve girdiğinde ranzalar görmüştü, evde kimse yoktu. Sadece site yöneticileri kapıcının da olayda parmağı olduğunu sezinleyerek görevine son vermekle yetinmişti.

Kadın ticaretinin boyutlarını saptamak oldukça güç. Polisin verdiği rakamlar gerçeği yansıtmaktan oldukça uzak görünüyor. Uluslararası anlaşmaların yaptırımı ise yok gibi. Bence bu tür anlaşmalar da, sivil toplum örgütleriyle kurbanlara yardımcı olmak da ahlaken doğru ama, bir çözüm değil. Kadın ticaretinin müferit bir iş olmadığını düşünüyorum, yani devletlerin desteği olmadan bu tür ticaretler mümkün gözükmüyor. ABD'nin kendisini tasnif dışı bıraktığı "Ticari Dolaşım ve Şiddet Kurbanlarını Koruma Tasarısı" da bunu kanlıyor. Bu tasarıya göre ülkeler kadın ticarete göz yumma, yetersiz kalma ya da destekleme durumlarına göre gruplara ayrılıyor. Önemli oranda çaba gösteren ülkeler birinci grupta, "kayda değer çaba gösterenler" ikinci grupta, kadın ticaretiyle hiç mücadele etmeyen ülkeler ise üçüncü grupta yer alıyor. Türkiye, 2001 tarihli ilk "Ticari İnsan Trafığı Raporu"nda Yunanistan, Rusya, Yugoslavya ve Güney Kore'yle birlikte üçüncü gruptaydı. Sonraki yıllarda da bu aynı kaldı. Ancak İsrail hiçbir çaba göstermemesine rağmen bir sonraki raporda ikinci gruba alındı, Güney Kore de birinci gruba çekildi. Oysa, rakamlar her yıl iki ya da üç bin kadının fuhuş için İsrail'e getirildiğini gösteriyordu. Bu da aslında, bu raporların ekonomik ve diplomatik duruma göre hazırlandığını gösteriyor. Üstelik Güney Kore, ülkelerinde bulunan otuz yedi bin Amerikan askerinin bulunduğu üslere yakın gece kulüplerinde Rus ve Filipinli kadınlarla birlikte olmaları nedeniyle birinci gruba taşınmıştır.

Basının kadın ticareti konusuna yaklaşımı ise 1990'lı yıllarla karşılaşıldığında biraz daha olumlu denebilir. Artık, her Rus kadın "Nataşa" diye tanımlanmıyor, ama hala ticaret kurbanlarının birer seks objesi olarak gösterildiğine tanık oluyoruz. Aslına bakılırsa, gazetelerin üçüncü sayfa içeriğinin mantığı da bu. Yapılması gereken, bu alanda çalışan sivil oluşumlarla medya arasında düzenli, açık bir ilişki kurulması ve iki tarafın da yaptığı işin sorumluluğunun bilincine sahip olmasıdır.

The Role of the Media

İşil Özgentürk
Journalist, Scenarist

Before starting to talk about women trafficking I want to share an experience I had with you. I visited Sarajevo 3 months ago. It has been ten years since the war ended but in a lot of places the cannon balls are left the way that they were. What stroke me the most was an advertisement of a multinational company in front of the wall of a library which had been crashed by a cannon ball. I think that this was one of the best scenes that explains the point our world reached, the advertisement boards with the brands that we all well know, in front of the destroyed library.

Human trafficking, the issue under discussion, is not the kind of an issue that we can briefly examine and then ignore; in fact it concerns the transformation of our world to a consumer society. Unfortunately what is taking place is the struggle of globalisation, or the new imperialism, to transform the people of the world to consumers, especially after the demise of the USSR.

As a result of this, child and women trafficking is taking place in Turkey, Greece, Sweden, America and all over the world. Today in our world, which is expected to be rich through globalization, due to the statistics every year nearly 1 million children start working in prostitution. If we examine the issue in the light of these realities the conclusion we reach is that world's consumption culture has been the reason for the decomposing of all our values.

I have been twice to the Soviet Union during the Gorbacov period, where I stayed for a long period of time; when I returned what I said and wrote was that I had been a guest of the most intellectual and most sensitive community of the world. I did not only stay in Moscow, I also visited Kazakhstan and Kyrgyzstan. While wandering in these places, what I saw was happy and sensitive people. The person who was making my bed in the hotel read me a poem of Nazim Hikmet with teardrops. But the consuming society is so savage that it has been the cause for the migration of a lot of members of this intellectual and sensitive community first to Turkey and then to America and Europe.

What is the point then, of having a cream that will stop our aging, of having an elegant costume or of having a Dior brand perfume? Unfortunately the reason is that today there is just one god: money. Since the only god is money, existing values like friendship, fellowship, human honor are forced to the background and we have reached to the pathetic situation of our world today.

Compared to European countries that do not pay taxes for the many intellectual workers' work, who come from poor countries such as the Philippines and Moldova, Turkey is less guilty about the women trafficking issue. Turkey is mainly a transit country, neighbouring with the Former Soviet Union. Women and children brought from the Philippines mostly work in European countries. Thank god not many people from the Philippines are brought to Turkey; after the Tsunami disaster there will be a significant increase in women and children trafficking. Then who are the ones that demand women and children prostitution? Of course they are the men

that we see around, married, having children, heads of families. This is this simple.

As far as I know, planes full of men take off from countries like Switzerland and Germany, for the purpose of sex. These planes will fly to the Philippines and Tsunami stricken regions and men, heads of families, will get out of the plane joyfully in search of realizing their fantasies with 9 year old girls and boys. In these countries they are trying to prevent this at least by laws.

Of course in these circumstances I evaluate that our country is more innocent, as Turks are like Russians and the women who came to our country are usually from Russia or Ukraine and love occurs, marriages happen. On the other hand there are also arrivals from Moldova and Rumania. We usually use them as workers, we don't pay taxes for them and these workers are even cheaper than the sex workers. As they have no social security they are left to the good will of the family they work for.

On the other hand there are Russian and Ukrainian women that work in the sex industry that many people and the press know as "Natashas". As I said before the Turks and the Russians are alike; I speak about this issue subjectively with courage I got from the preparations that I had done for the film *Balalayka* whose scenario was written by me. It is a pity that we don't have valid information. I have seen many Turkish men that have fallen in love with Russian women.

What this means is very apparent. There are many mistress women in Turkey. The Ataköy and Ataşehir regions in Istanbul and some regions in Ankara have many houses where Russian women live as mistresses. What does this mean? It means that these women came for prostitution but they have been loved by men and started living in the house that the men hired for them. We see most of them having children too. About the situation in Antalya, to be frank, just like in many places in the world there are many Russian women doing prostitution in big hotels.

Since we are inclined, whenever we see a Moldovan or Russian woman, to call them 'Natasha' we think that there are too many of them in Turkey. But the reality is different: since the incomes in Turkey are falling in the last three years, most of these women are going to Europe and even to America.

I don't think that it will be possible to solve this problem with secondary solutions like shelters. The first thing to do is to keep ourselves and these people outside the consumption community with the help of NGOs and the people who dedicated themselves for the issue. If people accept to wear just one kind of dress instead of three, eat 8 kinds of cheese instead of 35000 believe me there will be no poverty in this world, no child deaths and no migration of the world's most beautiful women to other countries for the purpose of prostitution.

İşil Özgentürk is a journalist, writer, scenarist and director. She was the scriptwriter and director of the film "I love you Rosa" and the scriptwriter of the film "Balalayka". Currently she is in charge of education programs and talk shows for radio stations; she is a columnist in Cumhuriyet Newspaper.

İnsan Ticareti ile Mücadelede Medyanın Önemi

İşil Özgentürk
Gazeteci, Senarist

Bu meseleye yani kadın ticaretine ve insan ticaretine geçmeden önce size bir şey anlatmak istiyorum. Üç ay önce Saray Bosna'ya gittim, savaşın üzerinden on yıl geçmişti ama Saray Bosna'daki pek çok yerde havan topları hala olduğu gibi duruyordu. Beni en çok etkileyen görüntülerden biri, havan topuyla yıkılmış bir kütüphanenin önünde, dünyanın en lüks firmalarının büyük boy reklam afişlerinin asılı olmasıydı. Bence dünyamızın geldiği noktayı çok iyi anlatan bir görüntüydü bu; arkada savaş nedeniyle yerle bir olmuş bir kütüphane önünde, içinde müthiş sık insanların olduğu reklam panoları ve hepimizin bildiği malum markalar ...

Ele aldığımız konu tek başına, “insan ticareti söyledir böyledir” diye geçirilecek bir konu değil, ele aldığımız konu aslında dünyanın top yekûn bir tüketim topluluğu haline getirilmesi sorunudur. Ne yazık ki, dünyamızda olup biten, özellikle SSCB'nin dağılmasından sonra yeni emperyalizmin, küreselleşme, globalleşme adları altında tüm ulusları birer tüketim toplumu haline getirmeye çalışmasıdır.

Bunun sonucudur ki, bu gün Türkiye'de, Yunanistan'da, İsviçre'de, Amerika'da, Berlin'de dünyanın her yerinde, kadın ticareti ve çocuk seksiz ticareti vardır. Bugün, küreselleşerek çok zengin olacağım söylenen dünyamızda, yapılan istatistiklere göre her yıl bir milyon çocuk fuhuş sektörüne geçmektedir. Bu gerçeklerin işığında olaya bakarsak, dünyada tüketim kültürü bütün mevcut değerlerin aşağı çekilmesine neden olmuştur.

Gorbaçov zamanında iki kez Sovyetler Birliği'ne gittim, çok uzun süre kaldım, döndüğümde söylediğim ve yazdiğim şey dünyanın en entelektüel, en duyarlı halklarından birisinin konuğu olduğumdu. Sadece Moskova'da kalmadım, Kazakistan'a, Kırgızistan'a da gittim. Çok yer dolaştım, bu yerlerde gördüğüm mutlu ve duyarlı bir halktı. Bana otelimde çarşafalarımı değiştiren kişi gözyaşları içinde Nazım Hikmet'ten şiir okumuştu. Ne yazık ki tüketim toplumu öylesine vahşidir ki, bu entelektüel ve çok duyarlı halkın büyük çoğunluğunun parçalanmadan sonra, ilk önce Türkiye'ye daha sonra da Avrupa'ya ve Amerika'ya akmasına neden olmuştur.

Nedeni nedir, yüzümüzü daha genç gösterecek, yaşlanmayı önleyecek bir kreme sahip olmak, bir kıyafete sahip olmak ya da Dior marka bir parfüme sahip olmak. Ne yazık ki, meselenin temeli budur. Artık ister Avrupa'da, ister Amerika'da olsun tek bir tanrı var; bu tanrıının adı para. Para tek bir tanrı olunca mevcut bütün değerler dostluk, arkadaşlık, insanlık onuru gibi değerler geri plana itilmiş ve dünyamızın bugünkü acınak durumu ortaya çıkmıştır.

Türkiye, kadın ticareti açısından, Avrupa ülkelerine göre daha az suçu durumdadır. Çünkü Avrupa aynı zamanda ilkel kapitalizm şartlarına dönerek, Filipinlerden, Moldova'dan ve daha bir çok yoksul ülkeden gelen kişileri hiçbir vergi ödemeden entelektüel işçiler yapmışlardır. Bugün okuduğunuza göreksiniz pek çok yerde yazılıyor, pek çok yerde var, Filipinlerden getirilen çocuk ve kadınların en yoğun çalıştırıldıkları yerler Avrupa ülkeleridir. Türkiye masumdur, diyorum neden; temelde Türkiye bir geçiş ülkesidir. Çünkü, Türkiye Birleşmiş Devletler Topluluğu'yla komşu bir ülkedir. Neyse ki, Türkiye'ye fazla Filipinli gelmiyor, son tsunami'den sonra mevcut insan ticaretine çok yoğun bir ek olacaktır. Peki kimdir bu çocuk ve

kadın fuhşunu talep edenler, elbette ki sağımızda solumuzda gördüğümüz çolugu çocuğu olan “iyi aile babası” dediğimiz erkeklerdir, bu kadar basit.

Bugün İsviçre'de, Almanya'da bildiğim kadarıyla çok büyük turlar düzenleniyor. Özellikle İsviçre ve Almanya'da, hafta sonları içleri silme erkek dolu, “seks uçakları” denilen uçaklar kalkıyor. Bu uçaklar, Filipinler ve tsunami bölgelerine gidecekler ve uçaklardan neşe içinde inen erkekler, “iyi aile babaları” o bölgedeki dokuz yaşındaki kız ve erkek çocuklarıyla kendi fantezilerine göre güzel bir gün geçireceklerdir. Şimdi bu ülkelerde, en azından bu yol yasalarla önlenmeye çalışılmaktadır.

Bu durumda, tabii ben ülkemizi daha masum buluyorum. Çünkü Türkler biraz Ruslar'a benzerler. Ülkemize daha çok Ukrayna ya da Beyaz Rusya'dan kadınlar geliyor, aşık oluyor, hatta evlenenler oluyor. Öte yandan, Moldova ve Romanya'dan gelenleri daha çok işçi olarak kullanıyoruz, bunlar için vergi vermiyoruz, ucuz işçiler bunlar, seks işçilerinden daha da ucuza çalışıyorlar. Bunların gerçekten hiçbir sosyal güvencesi yok, sadece yanlarında çalışıkları ailenin iyi niyetine bıraktığımız insanlar bunlar.

Öte yandan, Türkiye'de basının ve pek çok insanın “Nataşa” diye nitelendirdiği, fuhuş sektörü içinde olan Rus ve Ukraynalı kadınlar var. Türklerle Ruslar birbirine benzer demiştim; bu konuda senaryosunu yazdığım Balalayka filmi için yaptığım çalışmaların verdiği bir cesaretle, oldukça öznel konuşuyorum. Ne çare ki daha sağlıklı hiçbir bilgi yok. Ben Türk erkeklerinin, Rus kadınlarını çok sevdiklerine tanık oldum, Rus insanı çok naif. Bağımsız Devletler Topluluğu'ndan gelen bizim “Nataşa” dediğimiz kadınların aslında ne kadar entelektüel, ne kadar duyarlı olduklarını hemen görmek mümkün. Bu kadar duyarlı kadınların, Türk erkekleriyle ilişkisi bizim tasarladığımızın çok dışında gelişti. Türkiye'de metres durumunda yaşayan pek çok Rus kadın var, özellikle İstanbul'da Ataköy ve Ataşehir bölgelerinde oturuyorlar. Peki bu ne demek? Bu kadınlar fuhuş sektöründe çalışmak üzere gelmiş, fakat bir adam tarafından çok sevilmiş, ona bir ev tutulmuş ve orada yaşamaya başlamıştır. Pekçoğunun çocuk doğurduğunu da görürüz. Antalya'da açık söylemek gerekirse, dünyanın her yerinde olduğu gibi büyük otellerde fuhuş yapan pek çok Rus kadın da vardır.

Biz toplum olarak hangi Rus kadını görsek “Nataşa” demek eğiliminde olduğumuz için, bunların sayılarının Türkiye'de çok fazla olduğunu düşünüyoruz. Halbuki böyle değil, çünkü son üç yılda Türkiye'de gelir düzeyi düşüğü için fuhuş sektöründe kullanılan kadın miktarı asıl Avrupa'ya ve Amerika'ya kaymıştır.

Ben meselenin böyle tali çözümlerle, sığınma evleri vs. çözülebileceğini düşünmüyorum. Meselenin tamamen çözümü için kendimizi, sivil toplum kuruluşlarında çalışanları, bu meseleye duyarlı insanları öncelikle tüketim toplumunun dışında tutmamız gerektiğine inanıyorum. Eğer insanlar üç çeşit elbise değil de bir çeşit elbise giymeyi ya da otuz beş çeşit peynir yerine sekiz çeşit peynirin olmasını inanın ki bu dünyada ne açlık kalır, ne çocuk ölümleri olur, ne de bugün konuştuğumuz gibi dünyanın en güzel kadınları fuhuş yaparak para kazanmak için başka ülkelere göç ederler.

İşil Özgentürk, gazeteci, yazar, senarist ve yönetmendir. “Balalayka” filminin de senaristi, halen bir radyoda çeşitli sohbet ve eğitim programları yapmaktadır, Cumhuriyet Gazetesi’nde de sürekli olarak köşe yazarlığı yapmaktadır.

PRESS REFLECTIONS

BASIN YANSIMALARI

emeti yoksulluk

abzon'da insan ve kadın ticareti korantida, genel olarak insan, özel olarak aynaklarının yoksulluk, eşitsizlik ve iş-

ti mağduru kadınların yoğun bir travm dilerini satana

er Servisi - tini Önleme son gününde in- amlarına destek trumlars arası iş- ele alındı. t Otel'de önceki Kadın Ticaretini eransi" dün sona Önen'in baş- Fakültesi Ögreum Jahic, insan ticare- ta destek konusunda kuruluşları ile devlet önemine

SAV
BY

ADIBEYAZ PARAS

Türkiye 'beyaz kadın ticareti'nin merkez üssü oldu. Türkiye'de 2001' caretii yapan şebeke var. Türkiye'de kadın ticareti pazarının cirosu 2 TİCARET.. Ama kırkı ticaret. Adı 'Beyaz Kadın ticareti', ancak elde edilen para kırkı mı kırkı. Türktrum ticaretinin en önemli üslerinden biri da bulunuyor. Türkiye'de 2001'den beri şebekeinin varlığı.

170

Konferans, Yunanistan'dan "Medecins du Monde / Dünya Doktorları" ve Türkiye'nin uluslararası Mavi Hilal İmamınma Vakfı'nın düzenlediği, "Türkmenistan'da İnsan ticareti" konusunda insan ticaretinde 200 şebeke var, ancak kadın ticaretini önlemeye çalışılıyor. "Kadın Ticaretini Önleme Konferansı" ürkütücü gerçekleri ortaya çıkardı: Türkiye kadın ticaretini yapan suç örgütlerinin ağına düşen kadınların tek kurtuluşu 'ölüm'."

Türkiye'ye dikkat!

Kadın ticareti ve kurbanları konumları üzerine çalışma yapan uzmanlar görüşlerini söyle dileyerek:

Prof. Dr. NILÜFER NARLI
Kadir Has Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı

ALINA BUDECI
İnsan Ticareti Kurbanları Destek Örgütü La Steada'nın Moldova Temsilcisi

İnsan ticareti kurbanı insanlar getirildikleri yerde sotmuruluyor, külalanır, köle gibi çalıştırılıyor, yiyecek-icceklelmek mahrum bırakılıyorken, sürekli hakarete uğruyorlar. Eğer polise gitmek ya da kaçmak isterse, "biz siz öldürmeyeceğiz ama sizinizi parçalayacağız" gibi tehditlerle karşı kalyalar. Gözdemeleri göre, Rusya ve Ukrayna'da böyle yüzü kesilmiş kadınlarla karışlaşmış mümükün Balkanlar, Ortadoğu ve Türkiye bölgelerinde insan kaçakçıları, herkeste karayolu ile girdi, kurbanlarını başka ilkeye, deniz veya havayoluyla götürüyorlar. Daglak arazilerde kattır, at üzerinde seyahat etme, Meri Nehri ni küçük kayıklarla geçmeye gibi yöntemler kullanıyorlar. İnsan kaçakçılığı ticareti yapan organizasyonlara baktığımızda, bunların hiyerarşik değil, son derece gecikmeli örgütlenmeler olduğunu görüyoruz.

ASPA PALAKANTONAKI
MDM Yunanistan Temsilci-Konferans Koordinatörü

Bu konferansın Türkiye'de yapılmış çok önemli, insan ticareti konusunda halkın bilinc düzeyini yükseltmek. Şunu fark ettik ki Türkiye de insanların ticareti nedir bilmiyorlar, dolayısıyla gönül fahşelikle, kurban olanı ayırmayıyorlar. Ayrıca insan ticareti sadece bir ilkeye has değil, yanı Türkiye de olan bir şey. Yunanistan'da da aynı şekilde ceteven edebiliyor ya da birbirine geçiriyor oluyor. Bu nedenle fikirlerin paylaşımı çok önemlidir.

ELINA SIDEROVA
Uluslararası Gök Örgütü (IOM) Proje Yardımcısı

İnsan ticaretine maruz kalanlar çoğulukla fahşilik, çocukpornografisi içeriği kullanıyorlar. Kurbanlar çoğunlukla 16-24 yaş arası kadınlardır. Akl sağlığı yerinde olmayanların arası da oldukça fazla. Yarı savunmuşas ve kolya kandırılabilir kişiler kurban oluyor. Kurbanları ise yalnızca yüzde 30'u da daha sonra normal hayatlarına dönelmektedir. IOM'un Türkiye'de yürüttüğü, insan ticareti önleme çalışmaları kapsamında mağdurlarla yardım için 157 numaralı acil yardım hattı kurulacak.

"Bu çok gizli yapılan bir şey. Ama bir o kadar zor. Ama tabii özde upa'da bu çok büyük bir problem on dönemdeki politik ve ekonomi len dolayı. Öte yandan insan ticareti; Güney Asya, Afrika, Avrupa"

İnsan ticareti

200 şebeke var, ancak kadın ticaretini yapan suç örgütlerinin ağına düşen kadınların tek kurtuluşu 'ölüm'."

BAVUL TİCARETİ BEDEN TİCARETİNE DÖNÜŞTÜ

Konferansın yardım Kalkınma Vakfı, AB Komisyonu, "Kadın Ticareti Önleme" konferansta,

“Trafficking in Women: A Major Human Rights Violation”
“Kadın Ticareti Önemli Bir İnsan Hakları İhlalidir”

Istanbul, 21 - 22 May 2005
Trabzon, 4 - 5 June 2005